
V
B J
C

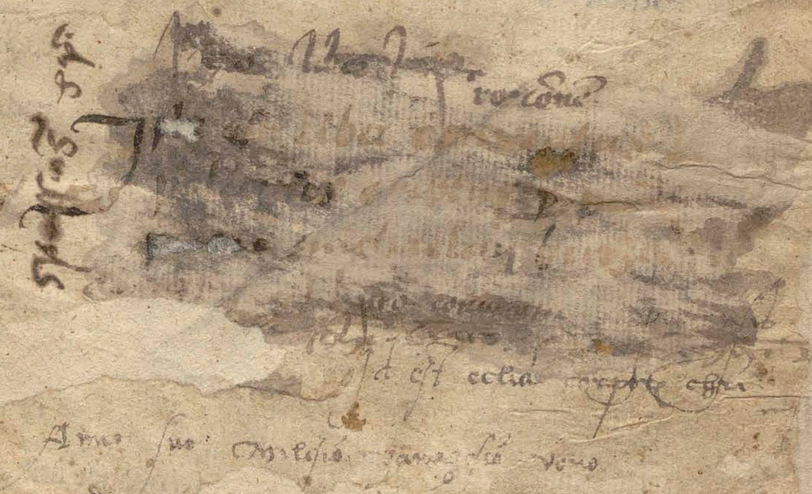
Mancken, Mennigken s. Virulus (Carolus. Epistolae s. Epistolarum Formulae. - Impress. A.d. 1493.

cf Hain Ludw. Repertorium bibliographicum. N. *10,679.

Strassburg, drucker Casus breves Decretalium (Georg Husner?).
(British Museum I 5v. 160).

Formule Epistola
rū domini karoli

Incipit tabula epistolarum.

Tabula

Tabula

Tabula

Tabula

Tabula

Finis huius tabule

dis et parentibus non redditur equivalens
dem gutten aldern vnd meistern
wirt nicht gleich gedynett
Not(andum) q(uod) [illegible] sepe [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
exponitur per zu [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
exemplum [illegible] [illegible] [illegible] magne
voluptati dem dechen ist der gutte wegen zu eyner
grossen wollust

Epistolarum formulare i omni genere scribendi.iuxta maiorũ nostrorum doctrinam. et veram epistolandi artem. Per dominũ karoluz mẽnigken studij Bononiensis magistrum.vtiqꝫ multarum scientiarum virum doctissimum.ex epistolis familiaribus Marci Tulij Ciceronis(Quem merito eloquentie patrem appellant)Et Enee siluij poete laureati extracte.Unicuiqꝫ exemplorum gratia pernecessarie.Et ꝙ̄ maxime vtiles.feliciter incipiunt.

Liber ...

Intimatur amico impletio sue petitionis quo ad collectõem epistolarum

Salutes plurimas ꝙ̄ effundere possit hic calam⁹ aut ferre papirus.Multis me litteris incessanter amice fidelissime.multaqꝫ sp̄ prece proseqr̄is. ꝙ in vnũ libellũ formulas aliquas epistolares.q̄ scolaribꝯ bononie in collegio lilij.pro emẽdis ꝓnũciari cõsueuerũt.ꝛ q̄dem correctas.tibiqꝫ mittẽdas.colligerẽ.maxime qꝫ illas.q̄s imitatõi.cõmuniqꝫ scriptioni.mag̾ accomodas.ac ornatu.ꝛ sensu venustiores.iudicarim.Quo.vel epistolas struẽdi.vel inuitãdi plurima tibi ad manũ starẽt exẽplaria.Et si vix optime rem mihi factu difficilẽ petis.ꝓuocat tñ me amor in te me⁹.vt tuis votis fauere velim.humanitas q̄ꝫ tua.ꝙ audeã.merita in me tua.ꝙ debeam.Formulas igit̃ illas absqꝫ ordine.ꝑut casu aliq̄.posteriusue in manus ciciderũt.in vnũ aceruũ redactas.atqꝫ ad vnguem(vt aiunt.)castigatas.tibi missas facio.Usus em̄ sum.q̄ valui industria.vt p̄ma haꝝ ep̄laꝝ ꝑfecta ꝑut ex manu cõpositoris ceciderãt.assequerer exẽploꝝ gratia.non satis fisus scolariuz codicibꝯ.q̄ omnia scribere consueuerũt truncatim.atqꝫ corrupte.iam connexim.iam seiunctim.vt non satis distinguas.etiam si tibi apollo sum ingenium infuderit.litteras.ꝛ sillabas.que.quibꝯ coherea nt.ex quibus egrius sensuz ꝙ̄

ex limate sanguinē extraxeris. Nihil enim illic sine vicio ē ꝙ vbi calam⁹ n̄ migrauit. Sextus iam mensis agit̄ ab eo tempore quo pro te labor is impletus est. quē magistri pedagogij lilij optarunt atqꝫ rogarunt ad scolarium etiā commoditatem collatum iri. itaqꝫ m͛tiplicatiōe plurimi. impssis iam litteris, collectio hec depicta est. quo faciliꝰ capiāt ꝛ discant que correctiora videbūt. Tu felix vale et quidem valentinus ꝙ qui valētissime.

Additio ad epistolam precedentem per nouam ep͞lam

Dum lator harum (fidissime vir) ad iter se accinxerat tā nubilosus, turpidusqꝫ aer suboritur, vt vix alio sub celo me positū crediderim. quo cogit̄ abscessuꝫ suū ad crastinū ꝓtrahere quo latius scribendi plus mihi temporis erat et animi. Didici enim relatu nūcij obinde hos epistolares formulas te petere, quoniā filios duos habes, grāmaticam doctos, quos cupis his epistolis erudiri, quo aliqua eloquētie pregustamēta assequātur, vt licet forte nō certo sapore, at odore tamē quodam succensi ad humanitatꝫ studia tandeꝫ alacrius rapiantur. In quo non parum tuam collaudo prudētiam. nihil em̄ censeo in institutione iuuenuꝫ vtilius esse ꝙ ꝙ aptis terminis, pulcris clausulis, dulcibusqꝫ numerꝫ eta te prima insuescāt, maximeqꝫ illis, quarū apud priscos scriptores origo est, que sono, sensuqꝫ sint fecunde. quas multas his epistolis inseminatas inuenies. quas doctus facile nouerit, ad suaqꝫ loca remiserit. quodcunqꝫ enim totiēs vngue (vt aiunt) sub tenero animis suis adiungunt, nouissime affigant, necesse est, cū nihil sit assuetudine maius. ꝛ si Quintiliano credimus frequēs imitatio trāsit in mores, ꝛ nisi senecam abnegemus longum est iter ꝑ precepta, ſꝫ breue ꝛ efficax per exempla. non enim facile quis dixerit, quid virium habeant imitatio ꝛ applicatio, ad quas assequēdas nihil eque conducit ꝙ multa videre. multa quoqꝫ viscata. manu legere, habent enim omnes clausule que dupliciter

sonant.naturam picis et visci suis lectoribus adhesuram. Quod tamen non voto vivitur uno. Nec maior similitudo animorum quam frontium est.sed variis varia placent. Hinc non unus hic stilus observabitur.cum variis auribus oblectamenta queruntur.more vinariorum qui de quolibet vase probam tradere consueverunt.non etiam aliter quam qui merces vendunt varias oculis coram ostentant.quo tenacius merx una queque suum emptorem allexerit. Sed finem do. longius fui.caruit freno calamus.tu letus vale quam apis in thymo quam piscis in undis

Rogat amicus amicum quod frequentius scribat ne per non scriptionem amicicia minuatur.

Immenses perenni favore salutes. Nescio unde tibi amice perchare preter solitum in scribendo desidia creuit.nisi tuus ille decreuerit amor. qui multos iam dies versus me fulsit perlucidus cui si adhuc scintillula superest. non cessabo donec epistolarum clamorumque flatu luminosior fiat. Clamo igitur iterum.atque iterum clamo.hortor.rogo.supplico.digneris dormientem calamum excitare Nec patiaris. vel dilui.vel remitti nostram amiciciam tam longa fide excultam tam quoque pulcris initiis ortam: et facias me tui loci novorum.tuique status.tuis litteris certiorem. Vale et cum satyrico tibi opto sit mens sana in corpore sano.

Responsio ad epistolam precedentem

Ut sepe ad te scribam nunc tuis me litteris nunc alienis nunc nunciorum voce excitare non desistis. Crebras ex te litteras habeo.omniumque unus clamor.unaque hec sententia est. Sollicite petis tibi intimari. quid apud nos novi deferatur. vagatur apud nos varia ac multiplex fama nescio quibus auctoribus dissemiata.quam spero suo more non nuntia veri sed ficti vanique vulgatrix erit.qui habeo quid narret men-

dacij impauid⁹ passionūq3 sequax popul⁹. Qui quod nocte sōnio hausit, vel euētuꝝ optat. ħ iā asserit euenisse, nō facile adducoꝛ vt credā. Nā tantā que dicunt sepe speciē habent verisimilitudinis, quātam cignus coꝛui gestat effigiez. Nihil hic loci scriptu dignū noui extat, nihilq3 audio. q̄ꝫ impudica mēdacia, magnis montib⁹ grossioꝛa. In ꝓsperū ducat omnia de⁹, letioꝛaq3 faciat, q̄ꝫ narrant, q̄ tibi digneť ꝯcetam ꝑstare vitā cuz salute. Raptim ex ꝑsius octobꝛis. xxvi. acta iam cena cadente lumine solis

Ciuis rogat curialem vt que in curia secreta agant, ei reuelare dignetur

Salueto. Certū habeo inter ꝑmates curie illustrissimi nr̄i ꝑncipis vbi ꝯtinuo versaris, te plurimi fieri, vt facile intelligas q̄ nūc gerātur, q̄ q̄z iā gesta sunt, etiā atq3 etiā, quis rerum cursus sit quisue futurus exit⁹. Tu in poꝛtu oim̄ nouoꝝ nauigas, tam vere, tā recenter ad te oīa differunt, vt ea geri pꝛope videas. Te igiť ꝑ tua incredibili in me beniuolētia meaq3 itē in te pati vehementissime rogo, facias me oim̄ q̄ꝫ diligētissime certioꝛē. Longioꝛ essem s3 plurimū haruz latoꝛ festinus erat. ꝛ moꝛe īpatiēs, vt vix mihi scribēdi momētū īdulsit, q̄ fuit necesse sistere. Uale letus san⁹ atq3 lōgeu⁹

Responsio ad pꝛecedentem

Salutē plurimā. Nō sum nesci⁹ viroꝝ optime q̄ꝫto laboꝝ freno vti deceat. facta ꝑncipū errātē, q̄ꝫtiq3 sit periculi ī his linguam laxari indulgentius cui vix vnq̄ꝫ q̄sq3 fuerit. exactā satis custodiā adhibet. pꝛo tanti periculi q̄ntitate. lucet em̄ iā mihi velut in speculo videam, effigies p̄ris, cui altissimus adesse dignetur. illud satiricū semꝑ du3 viueret in oꝛe regentis digito ꝯpesce labellū. Noli queso, secretioꝛes res ex me requirere q̄s pꝛudētioꝛes rectissimas tenent. ꝛ quas attingere n̄ audere. Si quis inciderit quod tua intersit, certo habeas me tibi nō futuꝝ alienū. nec abesse te putes, me ꝑsente, sed senties quid iuris habeat, inter nos amicicia vet⁹

⁊ quãq̃ pauculo tempore stricti oris me videar. latissimi tñ in te cordis semꝑ ac semꝑ permanebo. Uale in eo qui facit valere

Responsio in aliam sentẽtiã.

Inter multa que a me sedulo petiuisti. hoc fuit precipuum ꝙ sepe scriberem quod multis iam datis ad te litterulis impleſſe videor. hac tua ex sollicitudine plane perpendo. quē apud te amicicie gradum teneam. qui vreris. angeris. estuas. afflictaris. ⁊ dum maxime siles. clamat humanitas tua vbi sim. quid agam. quid moliar. quod non nisi ex amiciciarum ditissima vena. procedere potest. De nouis autem q̃d scribam. non habeo. nisi ꝙ magna est apud nos bellorꝝ vis neq̃ minor celeritas. quo ventum est. ꝙ corpora iam om̃es exercent. ingenia nulli. Nos vero pauidi stamus. futuriq̃ nescii. Quolibet momento aures nostras inuolant mendacia mille vanis hominũ conflata fabellis que mox pereunt leuitate sui. Dignetur rector ethereus nos protegere. vt qui viribus nostris stare non possumus illius misericordia cõseruemur. Ualeto. longior fui vt scribendi raritatem prolixitate compensarẽ. Rursum vale.

Excusat se amicus de rara

scriptione intermiscẽs pauca de habitudine sui status.

Scripsissem frequẽtius carissime vir ad te de singulis nisi varie occupatões animũ meũ in alia diuersa rapuissent. ⁊ si interdum quid ocii nactꝰ fuerim. non erat astans nunciꝰ. Sꝫ nũc isto cũ oportuno gerulo te scire exopto. me variis. ĩuolui miseriis multisq̃ curis implicaui. vt quid acturꝰ sim q̃ cõsilia secuturꝰ incerte me res incertũ faciũt. Si tibi animi mei anxias curas q̃s dira tẽporꝝ calamitas peperit. scribere conabor. nõ erit hec mea ep̃la vl' modũ vel exitũ habitura. Planius ad ea q̃ me pũgũt. pũcta descenderẽ. nisi q̃ddam secretũ obstaret. qđ nũc prestiterit siluisse. Decreui hec omnia in tempus reliquũ ꝓtrahenda. donec alterno ꝑfrui.

colliquio dabitur. Interea vale. superisqꝫ carissimus esto.

Cōsulit amicus amico ne patriam redeat, belli furore turbatam

Carissime frater. Nescio quid mihi ad aurem cecidit. quod ex vrbe ad nos quam primum descendere paras. Frater si mihi credas. et te ad iter nondnm accinxeris, tuū reditum ad hiemem vsqꝫ protrahes. donec parumper nacti fuerimus temporis maiorē clementiam. Nā apud nos vndiqꝫ multa surgunt malorum initia, et horrenda semina belli vt vix vsqꝫ sine lapsu pedem figas. Et quantū ego hanc rerum seriem perspicio. attentiusqꝫ mecum singula voluo, habebitur meo iudicio felix qui poterit inter tanta bellorum incendia absqꝫ omni prorsus lesione abire. Caue, consulo, qui honesta absentia tutissimus es, ne pro festino reditu in pericula prolabaris. Vale, longa die et voto felici. Ex Bon. Julij. vij. tarde dum leta traherēt crepuscula noctem.

Intimatio novorū cisalpini super diritate bellorum ad amicum in italia cōmorantem.

Plurimas (iocundo corde) salutes. Frater carissime. Nostra patria bellis se grauibus attenuamur. Quassatur motibus intestinis et ardet iam proprijs flammis que diu trepidauit, tanqꝫ dubia videretur. in quam partem esset casura. iā supina iacet, nec video, quomodo se erigere possit. Que et si forsan aliqñ in cubitum erecta, speciē surgentis preseferre videatur, mox non nisi suorū manibus impulsa relabitur Nec video quid restat. nisi que magna gloria floruit, misera seruitute senescat. Nusqꝫ viatoribus tutus est transitus. Tota regio obsessa est latrunculis. Fac igitur cōsulo. quod immunda animalia solent. sordes timentia que vbi cauernul' egressa. locum ceno obsitum vident pedē retrahunt, et intra latibulum suum se rursus receptant. Mane igitur vbi es, eo felicior quo remotior vbi gaudeas. vbi nullo turbāte quiescas. Vale in eo qui mare qui terras qui sidera fecit.

Responsio amici in italia cõmorantis ad cisalpinũ.

Salutes feliciũ votoꝝ datrices. Si omnes calamitates q̃s vndiqꝫ in italia vidi. scribere pergo citius carebo verbis q̃ꝫ rebꝰ priusq̃ꝫ tempore q̃ꝫ animo. Castra vndiqꝫ eq̃tes vomunt. strepũt arma concrepant tube. Et (vt Augustini verbum est) ferree tunice virorum fortui membra constringunt Intensus geritur arcus nudus ensis ꝛ hasta leuata. sacra spoliuntur. polluunt. ꝛ ꝓphanant. Maleficioꝝ em̃ licentia cadũt vniuersa in predam. Nihil miseris relinq̃tur agricu lis q̃ vitã trahere terram colere. cõiuges aut liberos educare possint. Jam video quid noceat belloꝝ tumultus ꝛ agitans discordia ciuiũ. Si sortem patriaꝝ luctus ꝛ squaloreꝫ cerneres. vastitates ꝛ clades quibꝰ premit paup popellus iam lucem odires. mortem optares. clamaresqꝫ illud poeticum. Jam satis est superi vestro ꝙ numine vixi. Parcito q̃so iuuat de temporis iactura conqueri. ꝛ cordis angustias denudare. Succurrat ille qui nouit planare sublimia ꝛ altius eleuare ꝓstrata. Uale in eo q̃ dat escam omni carni

Rursus cisalpinus rescribit

ad amicum ytalum mala malis compando

Amiciciã (sup̃ q̃ꝫ scribi p̃t) ꝓ salute. vbi italia crudelia bella narrasti q̃ mltꝭ maloꝝ aculeis opp̃ssa iacet vbi tuo transitu flãmiferas vndiqꝫ faces volitare vidisti. vt multa opida in cinerẽ ꝛ fauillã redacta sint. Minora tñ oĩa sũt. si ea ad patriã nr̃aꝫ acerbꝰ cladibꝰ plenã ꝯpabꝰ q̃ iam ita deperijt. vt ne domũcula salua ꝑmãsit. calꝰ si icẽsas villas cerneres. castra diruta sãguieꝫ ꝑ riuos fluere. cadauera cesoꝝ i cãpis ꝓstrata semiuiuos plerosqꝫ fame tabescere. crudeli suplicio aĩas exalare. audiresqꝫ (vt audio) cũcta q̃rel' gemitu vlulatuqꝫ ꝑsõare. clamares ꝯcusso pectore tẽsisqꝫ ad ethera palmis felix. ꝛ nimiũ sua morte felix q̃ añ has crũnas e luce excessit. nec tãtos videre dolores longiori vita coactus est. Uale. feliceq̃ꝫ te faciat pia cura tonãtis.

Victoriam intimat ꝛ modū
cum pluribus malis bellorum cōditionib⁹

Seruicium promptissime ad queqꝫ placita pro salute. Forsan ab aliȷ̄s audiuisti spectabilis domine quod ad te iā scribere pergo forsan hanc epistolam velox fama sua celeritate ad aures tuas preuenit. nuncius has deferēs. eo tibi relator certior erit. quo omnia oculis vidit. O crudeles q̄ bella gerunt. qui in amica patria scamna mēsas seditia exurūt vidit nuncius is domos innumeras demoliri. trabes deȷ̄cere. tigilla detrahere. tegmina conuellere. tegulas confringere. ꝛ quod omniū impȷ̄ssimū est matronarum lectos gladȷ̄s decerpere. plumasqꝫ in ventos spergere. virginum oppressiones adulteriaqꝫ committere. loca sacra spoliare. ꝛ g̃uiora que pudicus calamus exhorret depingere. Eo tamē deuentum est. vt nunq̄ꝫ fui. q̄ꝫ hodie de patria bene sperādi erectior. victoriam enim plenam habemus. qui potius aliorum imbecillitate q̄ꝫ nostra virtute triumphamus. Multi in bello ceciderunt. ꝛ ex periculo pessimi omnium euaserunt. Siue quia seruat multos fortuna nocētes (vt inquit Lucanus) Siue quia dȷ̄s aliter visum est (vt ait Virgili⁹) Siue vt intelligi det. illos inter mortis pericula tutiores quibus vilior vita est (vt ait Petrarcha. Vale in eo q̄ cuncta potest rege dominantium.

Scribit magister vt completo iam artium cursu libros legum pater pro filio emat

Filius tuus generose indolis adolescēs ornatissime vir cursum in artib⁹ adimpleuit. cui acre ingenium ꝛ multiplex est inuētionis q̄ꝫ mag̃ vis ac nobilis impetus. memoriā certe rapacē hꝫ (ꝛ qd̄ optimū ē) tenacē. q̄ cum sacratissimaꝝ leguꝫ aptissimū iudico auditorē. Tu igit̃ (nisi consilium spreueris meū) sibi de corpore legū indilate prouidebis. quaꝝ studȷ̄s plurimū incumbere optat. Tuū iam est emptōe libroꝝ au-

gere conatum sponte fluentẽ ad quem etiã excitare debere rennuentem. Vale ex. A. octobris decima velocius euro. dum nox tulerat silentia terris.

Epistola scolarem patri con
mendans idemqz vt supra petens

Libros aristotilis p gradu artiũ legi solitos tuus fili9 ami ce dilecte plene didicit. Quoꝝ tenorem ita hz memoriter vt singula recitet quasi sub oculis liber esset. splendidũ sibi in genium est. cõceptus velox. memoria seruans. atqz (vt breui ac succinte dixero) plurima habet nature pulcerrima dona legib9 apta Quib9 se in h̃ noua ordinatio discipuluz dabit. me consulente. presertim si sibi de corpore legum dignabe- ris pulsare. qd̃ meo iudicio obmittere nõ poteris. tua prudẽ tia ꝯseruata. Vale. ꝛ veteres nr̃os in longũ trahe fauores.

Idem cũ prioribus petens

Filius tuus honorande preceptor solida sibi litteraruz fun damenta iecit. vt pro vberiori ingenio spem sui faciant ꝙ prestantiam singularem in discendis legib9 consecutur9 videatur si corpus legum sibi donando. ingenij cultum ac cendas. tempus est ꝙ altiorem facultatem adeat. creuit in annos. fluunt dies. ꝛ irreparabile tempus decurrit. velox qꝫ in terga reuoluitur annus. Tanti ingenij est. vt que sub magistro scripsit nunqꝫ relegit. edidicit illa cuz scripsit. Diu eum sub freno tenuisti. veritus si ei liberior pes concedere- tur. ꝙ petulantem etatis sue vigorem nõ facile a voluptatũ seruaret i cursu. Sed donec ille timor prorsus ceciderit. ex- pectare non poteris. Nũqꝫ nauigabit per equora qui semp expectet. ne mare se concitet in procellaz. Vale optata. leta. fausta ꝛ valitudine

Respõsio patris ad magistꝝ
cum quadam facetia subrisoria.

Quanti fecerim sp cõsilia tua carissime vir plurimi norunt

quibus etiã quantũ tribuerim. paruerimq; tuiſpe profecto
nõ ignoras. Sed nũc vbi pro filio meo quem tardum quẽ
deſidem noſco. qui multũ habet in capite plumbũ. libros
legũ emi. ꝯſulis. tã mihi fatue in aures cecidit. vt tua pace
dixerim tuũ ꝯſiliũ ac diceres. emas talpe ſpeculũ boui alaſ
⁊ aſello citharas. Pridie ad me lr̃as dedit. q̃b; nõ erat ſilla-
ba ſillabe nec vox voci ꝯgrue iũcta. Mirum quo fuerit tũc
illud candidũ ingeniũ velamine tectũ. vbi tũc(vt tuis lr̃is
vtar) ꝯceptus velox vbi memoria ſeruans. Priuſq̃z ab hac
dies aderit ſeptimus p̃ſens tibi fuero de eo aliter diſpoſitu
rus. fauente opifice ſummo qui te digneť feliciſſimũ ꝯſerua
re. Ex. A. mane dum iam ceſſarũt ꝑfecto ſole tenebre.

Reſponſio in idem tendens

Beniuolum obſequium loco ſalutis: Scias me(amice ad
cor vſq; dilecte) epiſtola tua ꝑlecta. riſum cohibere nequiſ-
ſe. noui enim filij mei ingeniũ. ſuũq; cerebellum bonis ar-
tib; prorſus inueptum cui nihil incultari poteſt. quez vbi di
ſertum magnis ſudorib; deſcripſiſti. Nil aliud mihi dicere
videbaris. ac ſuem nitidã teſtudinem velocem ⁊ coruũ can
didum appellaſſes. Heri ad me litteras dedit tam ineptas
vt eas nemo vel ignotus abſq; alto cachino legere poſſet.
quarum inſpectio(vt verum fatear) mihi dolorem peperit
⁊ furorem nec mihi animus minus indoluit. q̃z exarſit. Po
tuiſſet tutius ſi ſapuiſſet ſilentio ſuam ignorantiã velauiſ-
ſe. quo ſibiip̃i minus vicij ⁊ mihi doloris minus cõflauiſ-
ſet. qui eum docere contendit. nil aliud agit q̃z ceco colores
⁊ ſurdo ſonos ingerat. Uale. ꝓpeq; diẽ me expecta. interea
quoq; me infra tuũ cor firmare digneris

Epiſtola reſpõſiua idẽ ſonãs

Salutes ad aſtra vſq; ferẽtes. Dũ mihi oblatas lr̃as tuas
(amice colendiſſime) intercenandũ perlegerem. mult⁹ mihi
ſubort⁹ ẽ riſus quẽ vix mãib; mappaq; reꝓmerẽ. Nõ ſec⁹ ꝯſi
lium tuũ aures meas ꝑſonuit. q̃z diceres. emas moliri plu

mas vt volitet. Quid queso legib⁹ incūberat. q̄ nōdū pueri les illas regulas p̄mis vel labijs degustasse videat q̄ vix nomē a v̄bo secerneret. credo vix noscat. q̄t digitos manib⁹ habeat. quib⁹ poti⁹ velim caudam aratri ducat. q̄ȝ legū volumina voluat q̄ voluēdo. ferēdoqȝ prius oēs deleuerit leges q̄ȝ vnicā intellexerit. Vale valentius q̄ȝ q̄ felicissime

Epistola excusatiua priorum

responsionū d̄ nō imputādo mgr̄o q̄ filius male didicerit.

Felicitatē fine cariturā loco salutis Ignosce q̄so (venerāde mgr̄) si hacten⁹ me scribendi calor euexit. Scio in discendo puero vt in serēdo agro tria req̄ri. Ut terra sit fertilis, apta semina, perit⁹ agricola. Cōptū habeo q̄ ex ingenij vicio non mgr̄i nō doctrine indoct⁹ remāsit. Qd̄ et si male habeat. q̄ tū nō est a tergo ꝯsiliū nihil supest. q̄ȝ q̄ ludū meū (vt aiūt) p̄ loco teneā, p̄spectur⁹ vt remissio p̄teriti intensione futuri ꝯpenset. Uolo igit̄ rediscat. q̄ didicit. Post malā segetē etiā serēdū ē. Sepe qd̄ vni⁹ āni sterilitas abstulit. alteri⁹ āni vbtas donauit. Magis vellem si possem filios meos sciente q̄ȝ diuitiaꝝ locupletes r̄liq̄re. ad qd̄ mecū emitte. Et bn̄ vale

Intimat pater magistro ne

fillum studio legum incūbere p̄mittat

Salutes eq̄ntes maris arenas. Nolo (sincere p̄ceptor) q̄ adhuc legib⁹ fili⁹ me⁹ incūbat. donec ex fontib⁹ artiū quib⁹ laborē ingeniūqȝ accomodat. qd̄ satis erit: hauserit. in q̄b⁹ dū satis p̄fecerit. tūc ceteris studijs opam dabit. Nō mihi desunt. q̄ ꝯsulāt q̄ artes ꝯtinuando etiā ad lat⁹ q̄nqȝ instituta videat. p̄ut quidā sui sodales faciūt. Cui cōsilio nō possum ꝯdescēdere ne filio eueniat. qd̄ euenire solet. In Augusto multa serētib⁹ vt ip̄ediāt se sato concursu. Licȝ em̄ sui eq̄les pluribꝰ sciētijs vno t̄pe insudēt. nō tn̄ illis inferior erit. si vnā bn̄ didicerit. Nō vno agmine oīa discēda sūt. Laudāt pluuia q̄ sensim descendit in terram. Vale sanus eātqȝ tibi felicib⁹ omnia fatis

Responsio ad idem cum priori bus

Salute premissa quā tibi adesse largiter opto. Eas q̄s ad me litteras filius meus pridie misit (amice carissime) sui studiȷ̄ suiq3 ingeniȷ̄ fideles testes tibi trāsmitto. vbi nō sillabā videbis errore carentē. Hic h̄ videbis eruditū iuuenez vix dū p̄mis elemētis imbutum. Videbis quoq3 illam p̄clari ingeniȷ̄ lucē quā ꝑpe diuinā tuis litteris extulisti. vbi tu varios nature splendoris sibi adesse arbitraris. quos ꝑpter sic laudibus eū leuare vederis. quasi rediret exuscitat' socrates ac p̄diret in aciem nouus achilles omnib' p̄orib' omnē splendorē nominis ⁊ fame direpturus. Ego ex aduerso eū excuso q̄ vere famā suā Virgilio nō eripiet. veꝝ in eum hec nomina iustissime cadere scio. asinus stipes truncus molaris. Nā tam ouis lupum q̄3 ipse librum aut odit aut metuit Nunq̄3 cōtempti libri nō vnq̄3 sprete lr̄e fructum spernentibus cōtulerūt. Quod aūt leges studere desiderat. nō vtiq3 leges. s3 libertates ⁊ ocia querit. cui nō profectus sed declinandi laboris precipua cura est. breui recordabit̄ ad opus mechanicū disponendus. Non secus vale. q̄3 tibi amicissimus optat. Has litteras nemo post te q̄3 ignis videat omninoq3 careant lectore secundo.

Ad idem sub alio mō tēdens

Animū ad placita paratum pro salute Nescio (vir optime) quo nā rationis morbo laboras. q̄ tuis litteris vsq3 adeo filiȷ̄ mei euehis ingeniū q̄si magni cuiusdā viri futuri specimen minaret̄. qd̄ potius (meo iudicio) p̄sefert duꝝ ⁊ rudem asellū. In grāmatice em̄ p̄ncipiȷ̄s atq3 puerilib' radicibus tenuiter nimiū est instructus. volo illum in grāmatica manere. ⁊ cū etate ꝯcoqui. ac maturescere. ne an̄ tempus exeat. pomoꝝ more q̄ immatura ramis decerpunt̄. asꝑior euaserit nō volādo sed asendēdo discit̄. nihil me mouet q̄ꝑ sui sociȷ̄ iā legib' student. non volo filiȷ̄ mei scillaz illorum flumini nec

eius vmbrã illoꝝ lumini ꝯparare. q̃ nõ alioꝝ est ingenijs sꝫ suis viribꝫ estimãdꝰ. Uale letꝰ ꝛ faustꝰ optatoqꝫ voto fruare

Scribit amicus amico in curia ꝑncipis moranti ne taxilloꝝ ludis incumbat

Plurime salutis largũ affluxũ. Nõ expssero facile (carissime frater) q̃ta me ceperit admiratio ꝙ q̃to tpis fluxu lr̃arũ ad me dederis nihil. Sed audio te (qḋ tristi calamo scribo) taxilloꝝ quottidie ludis implicari, ꝛ ꝙ hinc tua scribẽdi venerit intermissio, quo non minus miratꝰ sum, ac dolui. Nã in alioꝝ ludo (qui potius furor q̃ ludꝰ est) nũq̃ virtus fuit, nunq̃ decor moꝝ mansit, nec vbi modestia nec in eo quicq̃ preter ludentiũ vultꝰ humanũ est, nec mihi acceptũ est si dixeris te maiores imitari, ꝛ seniores, nã oĩe tũc vicium peiꝰ est, cui auctoꝝ pondꝰ vł annoꝝ annectit̃. nõ errorẽ altitudo peccãtiũ culpã minuit. sꝫ ad auget. Cessabis igit̃ si sapis vł ꝟtutꝫ amore vł cura pudoris. Nã oẽ lucꝝ dãni exordiũ ẽ, dirip[i]ẽt mille qḋ lucrarꝫ, sꝫ qḋ ꝑdis restituet nemo. Taxillus nũq̃ tibi applaudet, nisi vt dolosius fallat, ꝛ certe quo magꝫ alludit atqꝫ blãdit̃, eo tãdẽ nocebit acerbiꝰ. Scis ꝙ m̃lti te colũt, ꝛ faciũt plurimi sꝫ q̃ magꝫ apud illos vales. auctoritate ꝛ gr̃a eo magꝫ tibi cauendũ ne q̃d mali inuidia tibi pareat. Scis etiã ex aduerso ꝙ nõ oẽs tibi fauẽt q̃s curia nutrit ꝛ satꝫ noscis q̃ mũdas manus gestare debet, qui hñt aduersarios. Omnino igit̃ his ludis abstinẽdũ est (carissime frat̃) si statui tuo velis salubriter eẽ ꝯsultũ, ne inimicis paueris q̃ gaudeãt amicisqꝫ q̃ doleãt. Parcito tñ si forte ꝟbosus nimis ꝛ audax fuerim, nã vis amoris me coegit. vt hec ardencius scriberẽ. Sed hec q̃ dixi oĩa ꝑ tua singl'ari prudẽtia in bonã ꝑtẽ accipies. Ceteꝝ ꝛ hec ꝛ alia pleraqꝫ oĩa ꝓpe dicm latius vna ꝯmẽtabimur interea me vt tuo vtere. Et bñ vale

Responsio ad precedentem.

Centenas salutes millesies resũptas. Lr̃as ſp tuas (amãtissime frater) video libẽter, lego libentiꝰ que mihi ſemꝑ gratissi

me fuerũt. ⁊ iã q̃ꝫ añ gratiores. nã pre se ferũt ꝑspicuũ argu-
mentũ singularꝭ beniuolẽtie erga me tue. Quibus nõ frater
ne minus q̃ꝫ eloq̃nter contendis. nebularꝫ q̃ddã in famam
meam casurꝫ esse nisi a me abiecero: ludi ꝯsuetudinẽ. Facile
frater tuis monitis acq̃escã. qui nõdũ monitus iam oẽm lu
dum deuouerim. Leuaui igiť te atqꝫ preueni. ne lõgo do-
lore torqueris. ⁊ vt oĩs tibi in futurꝫ timor absit. vera fide
polliceor me nũq̃ꝫ fore taxillꝭ vsurꝫ. neqꝫ in illꝭ vnq̃ꝫ plꝰ tribu
eri q̃ꝫ ꝟtuti. Fidas mihi dũ fidẽ meã vadẽ ꝯstituo. nũq̃ꝫ splẽ
dori tãti nõis iiurias egero. docuit me cicero fidẽ ex eo dictã
qm̃ fiat qđ đr. Finẽ do. igꝰscas rogo breuitati. nã nũcij velox
abitio nõ est passa. vt tecũ lõgior essem. ꝑsuadeqꝫ tibi nihil
me magꝭ velle q̃ꝫ tibi me obseq̃ntissimũ esse. Faustꝰ ⁊ letꝰ vi
uas. sicqꝫ ĩ xp̃o valeas. vt q̃ sibi placeãt. solũ cupias faciasqꝫ

Studens studenti vt libros ei accomodet.

Plurimum forte miraberis venerabilis domine quo fidu-
cie titulo fretus te precibꝫ meis aggredi presũpserim. Cum
nihil placiti per me tibi impensũ memoror. quo merito pos
sem mutue a te beniuolentie vicissitudinem reposcere. Hãc
plane confidentiam de te mihi mansueti tui mores ꝑstant.
tuaqꝫ sepe audita prestat benignitas ad vltimum quoqꝫ re
gionis originisqꝫ communio. Multa profecto. dum ocu-
los aperio amiciciarum inter nos incitamenta perspicio.
vt que nobiscum crescant ⁊ robora sumant firmiora. te inti
me rogo. ne dedigneris prioribus tuis meritꝭ me tibi astri-
ctum reddere. qui prius oneri esse cogor q̃ꝫ seruitio potue-
rim. Tu tua bonitate huic ordini ꝑces. q̃ ad te priꝰ rogans
q̃ꝫ meritus accessero. nec tibi ꝑmittas fore molestũ ꝙ meri-
tis ⁊ ꝟtutibꝫ añcedas. q̃ nihil fore pulcriꝰ seneca putat. Ha
bes Macrobiũ in saturnalibꝫ. habes etiam (vt audio) do-
natũ suꝑ therẽtio. q̃s libros si mihi cõcedere nõ recusauerꝭ.
magꝭ me fauore ꝯstrinxerꝭ. Ex memoria donec viuã nõ ca-
suro. eosqꝫ añ trymestre restituere fide bona polliceor. ⁊ q̃dẽ

illesos rupturis ⁊ maculis non labefactos. Uale, ⁊ si quid
ex me velis, precipe, qui mox desiderijs tuis datur⁹ fuero
manus pectus ⁊ aures

Responsio ad precedentes

Incredibili quodam affectus sum gaudio colende precep
tor, dum tuas dulcissimas litteras harum gerulus presen
tasset Opto felicibus auspicijs nostrum amorem inchoari
addi ⁊ trahi in dies q̄ꝫ longissimos. Nihil igit̃ moratus in
spectis tuis litteris petitos tibi libros eodem tuo cum nū
cio mitto. maiora facturus dum exposces, nam concessionē
liberoꝝ nihilipendo quaꝫ bono viro nunq̄ꝫ vel incognito
abnegaui, q̄ꝫ primum hac via libros ceperim possidere, vt
illos additos conclusosqꝫ teneam, velim lacerentur, vt pe-
reant, edax quoqꝫ ignis eos in cineres vertat Odi illū (q̄s
quis est) tanq̄ꝫ vltime fecis virum, qui libros eousqꝫ vel ce
lat vel abneget. vt soli sibi eos ad ostentatōem ⁊ gloriā ser-
uat, cum damno ⁊ librorum ⁊ postulantiꝫ ⁊ cum graui ipsi⁹
posteritatis ⁊ auctoꝝ iniuria, qui loculentissimos suos li-
bros multo labore editos. transmiserūt in posteros. Qui si
libero gressu in publicum nō occultati ambulassent. consta
rent adhuc infiniti in tenebris prolapsi libri quoꝝ iam mo
nimenta (nisi celum intereat) perire non possent. Uale felix
teqꝫ in euū seruare dignetur, creator astroꝝ

Deplangitur fratris matri monium

Maximas intensas plurimasqꝫ salutes. Cogor ḡ iam tibi
cordial' amice q̄ddam qđ me angit ⁊ vrit deuelare. Amauit
misere ꝑdite afflictimqꝫ frater meus natu senior paupculā
puellā forma fulgentem nō sic̄ moribꝰ ⁊ animo qui tandem
(vt carnis ardoreꝫ expleret, cū id aliter nō potuit) suam illi
fidē seseqꝫ coniugē dedit. Qui caro heus nimiuꝫ caro emit
parui momentuli voluptatē, eadem iam multis doloribus
recompensas. Cui iam omnis vita supplicium est onerosū

Tanto em̄ iā miserabilius simul viuere incipiūt. quāto ab inuicē minus liceat seperari Quid em̄ tristius est q̄ꝫ hos sp iungi debere. qui animo ꝯuenire nō possunt. Quid quoqꝫ durius q̄ nūq̄ discordē socium. vl' rectius hostē dixero. habere sepatum. Erat ꝑfecto frater meus ad alia nat⁹. quē natura dum eū in luce ꝑduxit. lōge ad p̄clariora cogitauit. q̄ꝫ qꝫ sese in faustis nuptijs tam misere innecteret. ꝛ seipm(vt aiunt)tā perdito vltra sepem ꝓijceret. cui vxor(ut clare quasi in speculo video.)nil boni. nilqꝫ placiti factura est. nisi cū ipsa moriet̃. Uale. deus scit q̄ꝫ triste. q̄ q̄ꝫ raptim hec scripsi qui te conseruet (cedentem.

Responsio cōsolatoria ad precedentem.

Salutes sup̄ q̄ꝫ scribi p̄t letiores Rogo atqꝫ obtestor amice carissime qꝫ eius rei dolorē exuas. que iā emēdari non p̄t Nam superi oēs(ꝛ si omnia ꝯsilia sua in vnū ꝯgesserint)nō efficiēt. iā factū sit. infectū. Nihil in iuuētute cadit. ipo amore delirí⁹ nihil cecius. nihil periculo plenius. Errat omnis amans. atqꝫ nil recte operat̃. ꝛ se ꝛ omnia nescit. Eris forte mēte sedatior si alioꝝ casus inspexeris Multos ꝑdidit amor varijsqꝫ angoribꝫ afflixit. Pluries deplango. qꝫ frat' tu⁹(vir maioris ingenij q̄ꝫ fortune)vxorē ꝑuerse ꝯsuetudinis. q̄ꝫ qꝫ paupem nact⁹ sit. facile sua industria facultates adauxerit. sꝫ certe facilius mille pulicū legiōes in sole iacētes. ne se moueant. refrenaret. q̄ꝫ vxorē vnicā si mala sit a ꝯsuetudine deflecteret. cū nulla fertes adeo ꝑua sit. qua nō mala vxor cum marito mox litē mouerit. aut bellū. sed dolorem queso non spem deieceris. Sepe visa sunt dura initia in molles ꝛ gratos exit⁹ prodijsse. Letusqꝫ viuas. ꝛ firma valitudīe potiare

Scolaris scribit ad patrem

vt pro determinantijs ei denarios mittat

Subiectiōeꝫ hūilimā loco salutis. Oēs mei socij metuēdissime pat' vnico pene me relicto determinātiaꝝ ḡdū adepti sūt vl' iā breui adepturi. Ne igit' a vobis rebꝫ in meis iudicet q̄ꝫ

par sit negligentior vel parti mee nō vsqꝫ satis fidere.sꝫ vi-
dear more aselli palestram in scolastico conflictu diffugere
ꝛ forte vereri ne honorifice tandem gradum magisterij cum
socijs meis assequi possem Ad vestram benignitatem con
fugere decreui.humillima prece rogando.vt pro hoc gra-
du mihi vestꝝ ꝯsensum et denarios pie dignemini elargiri
ne socijs meis.quos plurimos etate preuenio.ordine fiam
posterior.atqꝫ post eoꝝ terga relinquar.Jd bona fide polli
ceor datuꝝ me operā ne plus annis q̄ sciētijs crescā.q̄dqꝫ
pecuniā labore redimā.ꝛ tempus diligentia. Ualete in eo
qui omnia valet

Responsio patris super filii petitione

Fili qꝫ ad gradū tanto desiderio aspiras.gaudeo.Argumē
tum id mihi esse videt animi volentis atqꝫ fidentꝫ satisqꝫ si
bi de seipo cōscij.ad qꝫ honestā laudē erecti. Acq̄escēs igit
tibi altiora conanti.honesta petenti.pecuniam pro determi
nantijs requisitā mitto.idē expecta in ceteris q̄ ex me iusta
honestaqꝫ prece postulab.eo tn̄ pacto.si interim ꝑceꝑtuose
laboroseqꝫ vixers.sꝫ sec⁹ si fecers.secus habebis. Uale illi⁹
sp sidonij memor quē ꝟtus extollit.hꝫ qd̄ ꝑferat auro.

Scribit scolaris ad suū priorem magistrum.vt patrem inducat.qꝫ eum determinare ꝑmittat

Humilitatē subiectionem seruitiumqꝫ debitū pro salute.
Longo iam temporis cursu compertum habui(magister mi)
ꝑ cūctis mortalib honorāde vestꝝ cōsiliū in meoꝝ parētuꝫ
aures ꝑdulciter cadere.quos vel in his q̄ directionē meā re
spiciūt.poterit etiā tenuissima admonitio vestra efficaciter
inclinare.Diu etiā noui affectionē in me vestram longa cō
stantia confirmataꝫ.Hinc mihi fiducia surgit.vt ad sinum
beniuolētie vestre conuolē.in ipsumqꝫ supplices ꝑces effun
dā.Instāt iā Parisius determinantiaꝝ tempora q̄b multi

lectionis mee ꝯsodales pro graduū in artibꝯ quodā probe
mīodeterminātes fiunt. Parentes mei huius rei nec ritus
nec formas nec quid ꝓsit. satis ꝯgnoscūt. Rogo igitur vos
magister optime dignemini parentes meos carissimos vt
ad gradum in artibꝯ me subleuēt inducere. eisqꝫ eoꝝ oculis
coram ponendo. quid is habitus ꝓderit. ⁊ quid noceret for
te neglectus. qꝛ tempa iā assunt que nunq̄ꝫ huic rei apta
redeūt. ⁊ qđ rarissime in hoc casu fit. qđ in cursu et ydoneo
tp̱e nō fit. Hic industria vestra parētibꝯ occurrēduꝫ est. qui
ꝓtractōibꝯ gaudent. omniaqꝫ ad crastina ducūt. Nō equis
oculis aspicere potero. socios meos añcedere me premijs ⁊
honoribꝯ quos indefessa diligentia nitor scientijs p̄uenire.
Nā donec viuā turpe duxero. cedere pari pulcrumqꝫ vicisse
maiores. Vos igitur magister colendissime ad sup̱structio
nem erectionēqꝫ meaꝫ intendite. qui in me fidelissimo nisu
p̄ma litteraꝝ cōlecistis fundamēta. vt ꝟtus que a vobis in
cepit. cepta non decidat. sed qđ per vos ortum est. p̱ vos su
mat incrementū. Habetis me donec viuā pro vestra salu-
te ad eū q̇ omnipotēs est deuotissimū oratorē qui vobis tri
buere dignetur qđ vobis noscit salutare.

Responsio magistri super epistola p̄ori

Or tua petitio (studiosissime adolescēs) honore fuit. rōneqꝫ
plena mox illi volēs parui. nec egui monitore secūdo factu-
rus ꝓ te si pari iusticia poscas. Patri tuo ordine longo con
silia dedi. nō tuis votis dissona. q̄ eū modo tetigerūt in cor
de sed ossa penetrarūt. insidentqꝫ medullis q̇bꝯ facile quod
postulas asseq̄ris. Verbis equare nō valeo. q̄ꝫ gaudeat pa
ter te gradū ardenter expetere. tuosqꝫ socios generoso quo
dā conatu velle scientijs ⁊ ḡdibꝯ superare. qđ sibi statuit (vt
aiūt) vrbē in corde. Ad mgr̄m tuū pater lr̄as mittit. sui ani
mi testes. Tu ḡ cū socijs tuis progredere. ac sp̱ enitere tuis
scriptis tua studia ꝯformare. ne q̄ scripsisti in calamo nata
videant̄. ⁊ ñ ex corde emanasse. Gradꝰ ei nil aliđ est q̄ꝫ signū
foris exhibitū. qđ quidē mēdax est nisi intꝰ suū rñdeat fūda

mentū. Nō em̄ magiſter. ſʒ potius ydolū ꝛ ſtatua eſt. q̄ ſcīa carēs vano honoꝛe inanīqꝫ noīe glaꝛ. Uale. ꝛ tuā naturam tuamqꝫ ꝑmiſſionē ſequere. in ꝑclara te vocantes

Pater filiū pariſius mittens

ſcribit regenti.

Egregie vir filiū meū ex pluribꝫ vnū ad te mitto ſcientijs ꝛ moꝛibꝫ educādū. quē in cōi poꝛtōe collocatū iri velim. cupiens eū ſciētijs locupletari ꝛ moꝛibꝫ ñ ita mēſa vl' epul'. Sic qꝫ in camera mgr̄i q̄ ē tā moꝛibꝫ q̄ꝫ eloq̄ntia ꝑſtās. q̄ dicere ſil' ꝛ facere doceat. In q̄ nō nimia emineat auſteritas. nimiaqꝫ comitas. ne inde odiū huic ꝯtēptꝰ oꝛiaꝛ. q̄ neqꝫ vicia habeat. neqꝫ ferat. quē filiꝰ libenꝛ audiat. dictis credat ꝛ ſe ſimilem illi fieri ꝯcupiſcat cui ꝑ ſuo laboꝛe me ſatiſfactuꝝ ſponſoꝛ adeſto. Ualetoqꝫ phylariter

Reſpōdet regens collegij patri

Filius tuꝰ diligētiſſime vir quē ad domū meā educandum deſtinaſti. dū ſecū ſuo ītroitu d̄ grāmatice rudimēt̄ diſceptarē viſus ē mihi d̄ nūero eoꝝ q̄ ſuos ānos añceſſerūt. Cui mgr̄m dedi igenij ſui ducē. q̄ operā daturꝰ ē. vt doctū efficiat doctiſſimꝰ ipe cui ſūma cura erit. ī eo vicia ꝟtuteſqꝫ diſtīguere. itaqꝫ frenis eū cohibere. ne ī illicita ꝓruat. ne q̄ꝫ ꝑus vicijs īſueſcat. q̄ꝫ ſciat vicia eē. Ex q̄ nihil nō ꝓfutuꝝ audiet nihilqꝫ diſcet. qd̄ vl' dediſcere vl' neſcijſſe rectiꝰ eēt. Qui diurni eiꝰ laboꝛ̄ veſpi ſp rōeꝫ ꝑ eiꝰ captu exiget. ꝑ cuiꝰ laboꝛe nobilia duo pollicitꝰ ſū vt eo deꝛ intētioꝛ. ꝛ vt ſpe ꝑmij laboꝛ ei dulcioꝛ fiat. Uale (vt apd̄ Plautū ē) vſqꝫ dū regnū obtinet (Iupiꝛ

Scribitur filio ſtudenti

vt diligenter ſtudeat

Filī ſis ſaluus. Id nā ꝑmū eſt qd̄ opto. ꝓximū illi vt toto conatu. ꝑma tue iuuētutis face. lr̄is ita incūbas. vt tādē ex lr̄aꝝ ſemīe tu ſenioꝛ dulces fructꝰ colligas. Sciaſqꝫ in te cunctoꝝ tui gener̄ oc'los eſſe ꝯuerſos omneſqꝫ ad tue vite ſpectaculuꝫ eſſe attentos.

Caue ne eorum animi, in te offendant. ne quoqꝫ minus in te inueniant q̄ꝫ requirant, maxime cum nō iubentiū quæratur commodum, sed vtilitas obsequētis. Uale, longior essem, sed ad quietem sopor me inuocat

Respō. studētis ad predicta.

Dici non potest (celeberrime vir) quanta suauitate littere animū ꝑfuderint meum admonitōe dulci abunde q̄ eo mihi gratior esse debet quomagis mihi ꝑfecturā video Jamiam mentē meā vehemēs dolor occupat. Nā cum neglecti temporis recolo quasi post tergum (ductis oculis) suspiro. q̄ sero heus nimiū sero ad vniuersitatē applicui, tēpꝰ qꝫ qd̄ natura cuiqꝫ tā parca manu largit, tā ꝓdigo iactu effudi. Cuiꝰ n̄ tantam mihi portiuunculam relictā video, vt vacet ammodo nimiā partē perdere. Curaboqꝫ ne a vestris cōsiliis animum deflexero, studiis litterisqꝫ intentū, nō opus verbis est, surgit fides e factis. Intentio em̄ mentis gloriosius re q̄ꝫ verbis exꝑmitur. Ualete, mihiqꝫ ꝑcipite, nihil mihi dulcius erit, vestris votis paruisse.

Scribit studens ad priorem

magistrum vt patrem informet q̄ ei denarios pro studorio mittat

Felicitatis ꝯstantiam carissime magister. pr̄ meus summe mihi metuendꝰ in collegio me locauit, ꝛ q̄dē in camera magistri q̄ vitam meam diligenter obseruat, studia mea circūspicit, ꝯtinue interrogat, instruit dirigit nec boni gubernatoris officiū negligit. Habeo tū lectiōis tū camere socios ingenio ꝛ diligētia singulari. Nihil mihi deesset. si studiorū haberē q̄ res meas ꝛ collocarē tutiꝰ, ꝛ studerē secretiꝰ. Hoc hꝫ optima ratio nō ita posse colligi animū ingeniiqꝫ vires in vnū ꝯtrahi in frequētia scolariū ꝛ strepitu socioꝝ, sicut ī loco silenti ꝛ quieto ab omni fremitu separato. Uos igitur mgr̄ optime humilime ad pedes vsqꝫ supplico apd̄ pr̄em ꝓ hac re mihi mediator adeste, q̄ habet vobis prope modū n̄

modo huius.sed aliaꝝ reꝝ oīm plenissimā fidem vestra vir
tute ꝑmerente. Valete in eo sine quo valor esse nō potest.

Responsio magistri super studentis petitione

Delectarūt me(insignis adolescēs)littere tue vehemenť tui
ingenij pulcerrime imagines.quaꝝ ꝟba dum ad sententias
ꝯfero q̄d cui anponā.ignoro.alteꝝ alteri⁹venustate cōsplē
det At ne longius vager desiderijs tuis honestis ⁊ iustis. ñ
modo paratum sed cupiditissimū patrem tuuz reddidi. qui
gratulatur ꝓposito.⁊ vidit ꝑseuerātie.tuū erit suā fiduciā cō
firmare.ne ego suadendo tu petēdo pater credendo.vel fal-
lamus vel fallamur.Tu vale in eo q̄ neqȝ fallit neqȝ fallit

Intimatur acqȝ deplangitur pestis

Salutes tibi offerrē gratiosissime preceptor iocūde hilari
ter atqȝ gaudenť nisi hec aduerbia multo iā tpe ꝑdidissem
sed que ꝑdidi.tu inueneris pro salute. Nō fieri potest. q̄ cū
multū te diligā. tibi absenti.quasi p̄senti. nr̄os animi tem-
poris lociqȝ angores.nō aperiā. Irrupit apō nos per hos
estiuos calores dire pestis calamitas.⁊ quidē adeo inclemē
ter adeoqȝ funesta vt horrescat calamus luē hmōi depinge
re q̄ plurimos iuuenes strauit innumerosqꝫ ciues extinxit.
vt oīs pene ciuitas extincta iaceat.nec aliud videm⁹ q̄ȝ mul
tos timore pauore qꝫ tabescere Iā pestifer ann⁹ nobis incu
buit mortiqꝫ fauit dēsissim⁹ aer. Multos vndiqȝ dolor mľ-
tiqꝫ lugubres eiulatus.Quid mľta dicā. En lacrimis deflu
imus.merore ꝯficimur.dolore vexamur acerbo. Det deus
meliora pijs horrorem hostibꝫ illū.q̄ vos tñ interea sua fa-
ciat grā letū sꝑ atqȝ felicē.

Responsio cōsolatoria supra predictis.

Pulcra illa aduerbia.q̄ꝝ epistola meministi.ne ꝑleceris ca

rissime frater p salute. Nō animū deseras. sed letum te te-
neas. Nil prodest dolor nil prosunt lacrime nec possunt fa
ta moueri. Scio q natura lacrimis stimulos dedit. sed mo
dum virtuti rationiqꝫ reliqt. Quid mirandū q nunc fron-
des nūc fructus defluūt arboribꝫ. paria sūt hec que fatales
hominū casus respiciūt. Quottidie mala incrementū capi-
unt. Quis eñ est annus pore nō deterior. que lux sequens
que precedenti aliquid incōmodi non adiecerit. Uerū plꝰ
dixero quis nostrum tam letum mane bene viderit. vt non
ante crepusculū cura merorqꝫ surrepserit. Noli igit animū
tuum exulcerare fletibꝫ ꝛ non tam lacrimis q̄ꝫ ad tempus lo
ci absentie fidas. Et felix valeas corpore sano

Remittitur ad patrem in artibus graduatus

Salutes omni gaudio letiores. Filium tuum celeberrime
vir ad dominatōes tuas sanum ꝛ saluū auctumqꝫ scientia
ꝛ gradu remoto. Qui abcedens laudem memoriamqꝫ ho-
nestam Parisius sue fame reliquit. Ideoqꝫ grate recipi-
es. atꝫ benigne operā meam in eum coniectam quam cete-
ris votis tuis in oībꝫ patā sp habebis. Te quoqꝫ rogo p
veterē nostrū (qui rumpi neqt) amorē. vl sic potius velis cō
sulo. q filium tuū ad litteras natū a scolis nō distrahas. sꝫ
rursus ad vniuersitatē parik. vel aliā quāpiā mittas neqꝫ si
nas adolescētie sue florē in pditōez decidere. Nā doctrina-
ri qui sistit. negligit. retrocedit. qui nō pgredit. Nō fructuꝫ
arbor dabit. q̄ in flore deficit. nec dij dabūt. messem agꝛ nō
serentibꝫ. Ualeto tuūqꝫ filiū valere facito.

Intimat frater fratri patris obitum cum doloroso planctu

Carissime frater. Dū dies augusti. vij. suaꝫ aurorē ptulisset
genitor nr extinguit. ꝛ (vt necesse erat) nature concessit. eiqꝫ
soluit qđ debuit. adeoqꝫ deuota vita defungit. vt potiꝰ de
tā salubri dulciqꝫ exitu gaudendū. q̄ꝫ lacrimādum esset. nisi

natura stimul' nos suis impelleret. Qui oēs domi dura las sorte pstringimur. Mat' nr̄a q̄ nos pepit. ī luceq̄z duxit. ter tiā iā noctē insomnē egit. mēte carēs nō lacrimis q̄ tpa iam trahit. mult' fletib' atq̄ lamēt'. Cui spero tua p p̄ntiā mltuz doloris abrūpe posses. Ad nos igit mox venito. id etiā tua res expostulat. indutus vestes lugubres hulcq̄z sorti ꝯgru as. Intereaq̄z patrē nostrū reqem asseq̄ depcemur. hoc vni cū illi pdesse potit. h̄ agam⁹ Libellos atq̄z sarcinolas tuas N. dimittas. illucq̄ꝫ p̄mū reditur⁹ studiū tuum psecuturus eo ferueti⁹ q̄ pr̄ nr̄ id moriēs exoptauit instanti⁹ eiusq̄z vo lūtatē vltimā in h̄ impletur⁹. q̄ sibi tā vehemēs pmansit. vt ne vicina q̄dē morte lentesceret. Persuade tibi q̄ me frēz sp esse iuener'. si q̄ initiū est oīs p̄statie lr̄is diligēter incūbas. ꝛ cū ꝟtute ḡdiar'. Uale atq̄z sic studeas. vt sp magi' valeas.

Amicus librum repetit quē timet venditū esse.

Salutem fideiq̄z seruantiam amice carissime. inflauit auri bus meis fama om̄i cursori velocior. q̄ librum meū. quē ac comodato possideres. alteri vendideris. sepe rogaui vt eun dem mihi remitteres. qui neq̄z libꝝ neq̄z responsum sum as secutus. Nosti amice q̄ sola fides seruat amicū. Scis etiaz q̄ꝫ libera letaq̄z fronte om̄ib' desiderijs tuis me sp paratissi mum habuisti qui semper cupiui stricto amore tibi ꝯnecti. Rursus igit ad p̄ces ꝯuolo. attenta mente rogitans ne me diutius ptractōe ꝯducas. quo cogar iuris remediū quere re. tibi nec vtile nec honestū. Et summe vide ne cultus sper nas. ꝛ amat⁹ odias. Et vale i eo q̄ cūctoꝝ corda cernit ab alto

Remittitur liber cum excusatione honesta.

Salutē amorisq̄z ꝯstātiā. solidissimū ac p̄cipuū vere amici cie fūdamētū amice colēde. vt ō amico nunq̄ꝫ aliq̄d dubitet. Nā vbi dubitatio irrepserit mox ōfecerit nomē amici neces se ē. Graui ego dolore ꝯsternor vidēs q̄ me existias pmissio nū largiorē q̄ꝫ fidei Scio q̄ nil turpius sol videt. fidefrago.

Librū tuū multa cū gratiaꝝ actōe remitto. ne nr̄aȝ amiciciam turbet dilatio. Sēp nā ego id aio fixuȝ tenui. me tui animi ꝑncipalissimā sedē occupare. Caue amplius rogo. ne labia maliuola apd̄ tuū iustissimū pect⁹ lumē veritatis extinguāt vbi nūq̄ȝ defuero. vel fide vl' seruitio q̄ mihi sal⁹es p̄cipuū decus atȝ leuamē. Uale felix. teqȝ ꝯseruet regnator olimpi

Scribit senex se pericula climaterici anni transiluisse

Largas habūdo fluxu salutes. Ago iā annū sexagesimum tertiū p̄stātissime vir quē caldei climatericū atȝ stalariū atȝ fatalē vocāt. Quē pictagorici aut ꝓpter latētē vim septenarij numeri atȝ binarij in sese septies m'tiplicati Aut forte ꝓpter q̄si vltimū ꝯmunis etatis hominū flexū. Aut ob occulti fati q̄pliā aliā latētiā ꝑiculosum esse putarūt Qui annus suo ꝑmo aggressu subrigidulus mihi visus est. in q̄ senectutis incōmoda ḡulus solito in oculis ꝛ tibijs sum ꝑpessus. atqȝ adeo vt cū Uirgiliano euādro ceperim suspirio multo exclamare. O mihi p̄teritos referat si iupiter annos. Atȝ illō maximiani. O q̄ȝ dura p̄mit miseros ꝯditio vite. Nec mors humano subiacet arbitrio. Nō sum qd̄ fuerā. perijt ps maxima nostri. Sȝ post ꝑuule partis anni fluxū redijt p̄stin⁹ mihi vigor in membris ea certe integritate. vt caldiacus ille annus in me nihil egisse videat̄. nisi forte q̄ i mult' in me etiā ceciderit. id scȝ qd̄ illi mors sepe vicinior ē. cui videt̄ ab sentior cui tn̄ natura incertū finē statuit. vt propior sp credeṙetur. Sed vale. hora eī iā tarda est. letissima mihi letis cū socijs cena fuit. qui pariter eq̄tatu fessi ex Brugis gādauuȝ tarde applicuimus. Suadet igit̄ somnos (vt inq̄t naso) Tēpus motusqȝ modumqȝ

Rogat pater ne filius suus cum quodā disculo cōuersetur.

Letissimas cū felicitate salutes. Nescio q̄d audio veneran de magister tuo i collegio quēdā curati nr̄i nepotulū esse re

ceptū quē a filio meo tuā p prudentiā ita arceri desidero vt nulla prorsus int eos ꝯmunio cadat, nā si is tua in domo bn̄ se rexerit, int pdigia meminerim didicit, iā ille cellulas meretricū adire, vectesqꝫ eaꝝ in foribꝫ subita vi ꝯfringere. linguā hꝫ cui silentiū pena ē, nā que scit ꝛ que nescit pari audacia loqt nihilqꝫ petit, nisi qđ venter soporqꝫ suaserit. atꝫ libido, si quē se peiorē videat, paratum sp digitum hꝫ, q̄ illi oculum eruat, ex quo nil aliud q̄ tedium expecta. cū q̄ si filius meus versaret, nō illesus euaderet, Plurimū mihi placiti feceris si a filio societatē hāc malā omnēqꝫ similē semoueris, Quodqꝫ pfecto si feceris, radicē mali succideris, simulqꝫ errorē ꝓpuleris, Felix vale, carusqꝫ celicolis esto,

Respō. regētis super cōtētis

in precedenti epistola

Salutes plurimas omi salute letiores, Vera oīa reperi, q̄ mihi celeberrime dn̄e p tuas lr̄as iuuene de q̄dā intimasti q̄ me pmis dieb9 mentita ꝓbitate delusit, Sꝫ dū paulo ꝓpius aspicerē, mox ppendi, qꝛ multū stulticie succum ꝑbiberat, Habꝫ ingeniū ꝑtinax ad pua ꝓmptū honesti insciū affixūqꝫ erroribꝫ, ita q̄ viuere icipit vt nihil int eum pecudēqꝫ distare putares, pulcꝛ duc, i domibꝫ meretricū (hostijs vulsis e cardie) oīa ꝑuertere, vbi denarios pr̄is (q̄s largit habuit) q̄si ad vastandū ꝯduct9 nō tm̄ deuorauit, sꝫ veri9 spersit, qđ inde venit qꝛ pater eū misere afflictim perdite diligit. Multū (vt scribis) loq̄culus ē, qđ mihi displicꝫ, Nā cadit p raꝝ decus in loq̄ces. Dabo operā ne cū filio versetur, ne q̄ꝫ ꝯtagio ledat, Tu valeto ꝑualent ꝛ viuito mēte q̄eta

Mittitur filius ad amicū vt

eum in collegio ponat, quem pater qualificat, vt ei cantus prospiciatur. Multaꝝ salutū plenissimū sinum, Percolende domine vbi sederā sub ramis arboꝝ vmbram querēs caloris ꝓpulsandi gratia aduenit is nuncius has q̄ perfert, quem mox rogatum feci, parumper vt sisteret, do-

nec eas ꝑpingerē. Ecce optime vir q̄ꝛ filiū meū ad capiēdū
īgeniꝫ cultū ꝑsius mittere ꝓposui. Et q̄ꝛ mihi ꝑspectꝰ sꝑ fuit.
tue ī me fidei nitoꝛ singularis. hinc te p̄cibꝰ meis aggredioꝛ.
vt ei tuo pedagogo ꝓspicias. maxie q̄ liguā eiꝰ vt par erit insti
tuat ne ꝟb lapsātibꝰ defluat. eāqꝫ neqꝫ liberā neqꝫ vagā di-
mittat. sꝫ rōnis, pudoꝛisqꝫ vincul' gubernatā. Nā ex sui na
tura tā garulꝰ tāqꝫ cupidus sermonis ē. vt si denarios ha-
beat moꝝ ꝯducat q̄ ascultēt. Loq̄tqꝫ ꝟba mlta incōpta stu-
pētia graculoꝝ similia ex q̄bꝰ sensus nullꝰ excupet. nō magis
q̄ʒ sāguis e saxo. Id genꝰ iuuenū veteres appellarūt blatero
nes atqꝫ linguares. Blaterare em̄ is optimꝰ ē. sꝫ loq̄ ineptis
simꝰ ⁊ (qđ deteriꝰ est) ad tacēdū penitꝰ ipos. Scis q̄d velim
facito vt soles. sed ad me scribe q̄ʒ soles frequentius.

Amicus meritoꝝ amici meminit. cum sui ꝑpetim fuitꝫ oblatiōe.

Salutes plures q̄ʒ valeat is calamꝰ depingere. Quāq̄ʒ ti-
bi colēd̄ p̄ceptoꝛ gr̄a a me referri tāta ñ pt. quāta debet. ha-
bēda tñ ē tāta quātā maxiaʒ animꝰ meꝰ potit ꝯcipe nūq̄ʒ vi-
debit. q̄ videt oīa phebꝰ qđ merita illa ī me tua. vlla fuerint
obliuiōis nube ꝯtecta. Me certe totū nihil mei retinēs ti-
bi d̄uoueo Plura ī hac re dicerē. nisi nos ābo agscerē Scio
illū te eē qui blādicias reiꝫcias. neqꝫ pete soles inanes ap-
plausus. Neqꝫ ego q̄dē ille sū. q̄ adulari soleā. vl' insufflare
vesicas. nec tali thure gaudes. nec ego tali sacrificio. Sed
amiciciā sꝑ nutrire conaboꝛ. rebꝰ ⁊ aīo. Finē do. veritꝰ ne ti
bi ꝓlixitas tedia daret. Valeto felix estoqꝫ faustꝰ in euū. Ex
N. volante manu leuissima pēna iuniꝫ sole tertio

Petitur cōsilium ⁊ auxiliū ⁊ nunciꝫ credētia

Ineffabiles
spe multa salutes. Ad te venirē colēde p̄ceptoꝛ nisi iā aspe-
rū gelu esset. frēretqꝫ auster eūtes. ꝓ pedibꝰ igit' calamo vtar
Impiū mihi (care p̄ceptoꝛ) sidꝰ illuxit. ceciditqꝫ in me illud
ad atticū tuliꝫ ꝟbū. meroꝛ me q̄tidiāus lacerat. ⁊ ꝯficit. Ita
qꝫ sū aīo ꝑculso atqꝫ obiecto qꝫ vix me misereqꝫ sustēto. Mit
tit' igit' ad te fāulꝰ meꝰ dare singl'a narraturꝰ. a te ꝯsiliū auxi

lium spem salutẽ expetẽs.assũpsi te ꝑtectorẽ meũ tuoqꝫ scu
to tect⁹.nihil ego ꝑtimescã Uale ex ꝑisius februarij luce.lij
eo calami cursu quo lepus segnior esset

Ad idem ꝑ celeri iuuamie Ingẽtes cumulo ꝑfundo salutes.meridianas hodie lr̃as
ad te dedi.casus iã cogit.ꝙ vesꝑtinos adiũgã.Sedeo iam
carissie vir ĩ ꝯpedib⁹ ꝛ captiuitare detẽt⁹.Proinde si nũci⁹
me⁹ te sedẽtẽ iueniat.mox surge.si stãtẽ vade.si vadẽte curre
si currẽtẽ aduola.Op⁹ẽ sũma acceleratõe.ꝗ̃ multas rei mltas
ꝑces expostulat.sꝫ nr̃a amicicia pauciores.Uale ex Loua-
nio tã rapido cursu digitoꝝ vt vix oculi sequerẽt

Respõ ad lr̃as binas ꝑcedẽtes Plurimas abũdo fauore salutes.Nõ viuit ꝗ̃s vspiã loci cu
ius amiciciã tãti fecerim.ꝗn tuã lõge ꝑtulerim.Qd igit̃ mi
nus habeo.maximũ memetipm tibi totum offero.atꝫ mille
miliũ lr̃aꝝ ꝟboꝝqꝫ loco hec sola sit sũma me tibi votisqꝫ tu
is deditissimũ eẽ.In re igit̃ tua tm̃ mihi ꝯcede dignet̃ omi
potẽs vt possim.nã(vt velim)ꝟt⁹ meritaqꝫ tua diu ꝓdemqꝫ
imperarũt ꝑcurrit ad te nũci⁹ tuus quẽ ꝑceleriter sequar a
tergo.ecce mox iam adero.Uale.

Littere cõmẽdaticie quib⁹ amic⁹ cõmendat̃ amico. Ad te ꝓficiscit̃.multa sua spe ꝛ me cõsule
has ꝗ ꝑfert adolescẽs.quẽ iõ vt filiũ amo.ꝙ sp ei⁹ seruitium
i me extiterit singl'are.Uet⁹ illa amicicia nr̃a tam fortib⁹ no
dis ꝯsuta.etate nullaqꝫ vi dissui possit.spem mihi ꝯtulit ꝙ
ad te ꝑcõfident̃ scribere eũdẽqꝫ tibi ꝯmẽdarẽ. Amor diffi-
dere nescit.aspirat is ꝗddã ꝓmorõis qd ĩ ꝑcedẽti esse asseq
ad quã rẽ auctior sibi spes adesset.si te haberet confautorẽ
Nũc ergo tibi magnopẽ ꝯmẽdo.ꝛ plane rogo.atꝫ ita vt ma
iore studio iustiore de causa magis ex aĩo rogare nihil pos-
sum.vt eũ tuo more hũanissime recipias.pie audies. suisqꝫ
dictis fidẽ ꝓstes.sentiatqꝫ nõ reb⁹ mõ sꝫ ꝟbis vultu ꝛ ocl'is
tuã beniuolam opã sibi neqꝗ̃ defuturã.Quo mihi ꝗ̃ ma-
ximas ꝗ̃ ꝓmũ ꝗ̃ sepissime gratias agat.Uale ex Louanio
adeo cursim vt visus est calamus ventos supare fugaces

Respō.ad epistolā p̄dictā.

Adolescēti illi(quē mihi ꝑ tuas lr̄as ꝯmendasti)me ⁊ mea obtuli.Eritqꝫ sibi posthac opera mea presto.ea si vti volet Sic me tua p̄stina merita tua ꝟtus tueqꝫ supꝑfuse p̄ces in-clinarūt videro q̊ꝫ ne vel te negligenter scripsisse.vel me ob audiuisse putabit p̄termittāqꝫ nihil qꝺ opis mee fuerit.⁊ il-lius intersit.Si q̇d alteꝝ ex me postulas.p̄cipe nūq̄ꝫ tibi vl' tuis defuero.ꝑus deficerēt astra celo ⁊ calor igni.Uale.ex. P.mane.Octobris vltia dū vix depulerāt aurore lumina noctem

Detestatio tarde ⁊ rare scrip(tionis.

Salutes innumeras votaqꝫ asseq̄ ⁊ sanitatē.Nūq̄ꝫ tā gra-ta fuerit ruricul' dulcissimia pluuia tp̄e lōge siccitatꝭ.neqꝫ sol post longas nebulas q̄ꝫ eēnt mihi littere tue longū post silentiū.Non igit̄ ꝑmittas q̄so fidentissime vir longiori ta-citurnitate amiciciā nostrā obliuiōis nube fuscari.Surri-pe rogo tuis aliq̇d qꝺ amicicie tribuas.Accusarem ego te vehementiꝰ negligētie multe si putarē te hmōi ꝟba magni-ficare.Sꝫ noui ingeniū tuū.q̇ nō minus surdus es q̄ꝫ mu-tus cū id tibi ꝯducere putas.sed certe more hominū venit. vt ditiores effecti pauperiores negligant.Est mihi certe g̃-ta illa taciturnitas ex tā vtili cā suborta.Placentius em̄ est mihi te locupletē esse tacēdo.q̄ꝫ scribēdo inopē.Sꝫ obsecro ne tibi diutius attramentū balsamus sit.ne calamus bissi-nus neue bapirꝰ aurea.q̄ cūcta dissipare formides.vl' harū si reꝝ apud te tāta caritas sit.scribe q̄so more vetusto in ta-bellis cereis vel arboꝝ corticibꝫ.Uale tibiqꝫ ꝑsuade nihil esse qꝺ magis velim.q̄ꝫ tibi obsequētissimū esse

Admonicio fidei seruande

super beneficiȷ̄ permutatōe

Sanus ⁊ saluus esto.Quod cū alio q̄ꝫ mecū nūq̄ꝫ tuū bn̄-ficiū ꝑmutasses.venerabilis dn̄e assertōe ml'ta crebro mihi

pollicitus es Sed nescio q̄d iam audio, ꝙ eadem super re cū alio quodā plurimū verbi habuisses, tu videris queso, si id facere satis tibi sit integꝝ, Nihil duco honorabili⁹ nihil q̄ꝫ antiq̄us fide. Scis em̄ ꝙ clarissimi luminis ipa fides lāpas ē, Habet nāqꝫ (Tullio teste) hoc nomen fides sillabas duas vnā a dicto alterā a facto, quasi tūc vera fides sit, si fiat qd̄ dicit. Fac igit optime frater quod dixisti, sic em̄ fides stabit q̄ vtiqꝫ casura est. nisi factū dicto coherezat. Facito rogo in hac re ne mihi neqꝫ fidei desis, cum vitāꝫ ꝓ tua salute tū opes oēs ꝓfunderē, Parcito q̄so, si me audentius loqui, ꝙ par est prospexeris, calam⁹ me⁹ garrul⁹ est, ꝛ plurimi fluxus nescitqꝫ debito pūcto sistere. potens est vet⁹ amor noster oīa in rectū flectere, Uale atꝫ fausta feliciqꝫ sospitate fruarꝭ

Habentur gratie amico ꝛ desideratur eius aduentus

Salutes amicissimas, Cum litteras tuas excultissimo ingenio scriptas accipem ornatissime vir vix dici queat, quāta sim leticia gaudioqꝫ ꝯfectus, cū ꝑ eas me feceras certiorem desiderio meo satis datū esse. qui mea oꝑa accuratissime explesti oīa q̄ tue fidei ꝯmēdatā, nec video sane q̄cꝙ a te ꝑtermissum qd̄ mea interesse arbitrari potuisses. tūc etiā maxime ꝙ ꝓpe diē (vt scribis) te ad nos vsqꝫ recipies, qd̄ ꝙ primū fore vehementer etiā ac etiā opto, Sat nosti, ꝙ sint oīa desiderāti tardiora, Tūc ei inter nos q̄ sunt archana (semotis arbitris) libere cōmentabimur, Et si interea quicꝙ est, qd̄ a me fieri postulabis, id totū in tua fore potestate ꝯfide Nā ego ꝑfecto tam tu⁹ sum. ꝙ q̄ omniū maxime. Tuo igit me arbitratu vtere, Et bene vale. Ex Ualencenis marcij ꝓ ma Tarde dum nigre ꝯtraxerāt latitātia sidera nubes

Littere deprecatorie ad primam missam

Immēsas innumerasqꝫ salutes, Parentū ꝛ amicoꝝ ꝯsilio vrgente q̄ꝫ me deuotōis spū ad sacerdotiū me ꝯtuli ꝑmam

missam(fauēte dei clemētia)celebratur⁹.septēbris decima q̄ dies vt ꝯuētu amicoꝝ meoꝝ solēnissima fiat. vehement̄ ex/ opto.q̄s dū mēte recolere cepi.ipe inter p̄mos occurristis. rogo igit̄ vos amātissime vir vt q̄ p̄us ꝑ bñuolētia me cō/ pleti fauoreq3 ꝓsequi ꝯsuestis.hanc diē(que omnē expecta/ tionē diuturni desiderij mei expletura est)vr̄a p̄sentia vr̄isq3 fauoribꝫ coornetis.Dabo vices dū vires erūt.ꝛ reposcetis Me eñ vobis deuoueo meq3 totū polliceor ꝛ offero. Ualete in xp̄o cui⁹ vr̄is aspiret gr̄a votis

Ad amicum vt frater ex carcere liberetur

Ingentes fauētissimo corde salutes. Si humanissimi modestissimiq3 mores tui amice carissime ab ineūte ꝓpe adole/ scentia nō mihi ꝑlucide cogniti essent.non auderem ꝑfecto tanta ꝯfiducia id ad te postulare.q mihi gratissimū sis fa/ cturus.Solent nōnulli(qui splēdidiorē fortunā sunt asse/ cuti)reddi suis amicis tardiores.At nescire nō possū q̄ꝫ be/ nigna sp̄ vrbanitate q̄ꝫ ꝓmpto facili liberaliq3 aīo mihi sp̄ in vsuz accesseris.q̄tiēs mihi opus erat tuo ꝑfrui adiumēto. nec vlla fortune traheris temeritate.s3 rōe sp̄ ꝯsilioq3 ꝯduceris. S3 ne videar difficillimū q̄cq̄ꝫ a te petitur⁹ rem accipe breuit̄.Fratrē habeo.q̄ gādaui postea q̄ꝫ corā scabinis causam suā instituerat.ꝯiect⁹ ē in carcerē q̄ me dedit de casu nō de suo ꝛ rato certiorē.nisi cōi visitatoq3 plāctu.vt solēt oēs qui iudicio plectunt̄.q multū iniuste sit detent⁹.Te plurimū rogo eūdē visita.ꝛ q̄ad poteris ei⁹ liberatōi intende. Sb eger a me abijt.ꝛ oīa aduersa ꝓfunde recipit. Festina igit̄ ne mors p̄ueniat.q̄ alterā carceris clauē h3.potis ei magis v̄bis q̄ꝫ alij factis ꝓdesse.Et si q̄d ex me petieris. me tibi omniaq3 mea offero.oblatione fraterna.Et vale gaudentissime.

Littere deprecatorie ad nuptias.

Ex intimo cordis oblatas mille salutes. Maioꝝ meoꝝ ꝯsuasu amicoꝝq3 ductu(q̄bꝫ nō ꝯgruit obluctari) in vxorē delegi mihi in dei honorē vicini mei optimi viri filiā

paꝝ generis ⁊ dotis.ſꝫ moꝝ ⁊ forme(oculo meo iudice) per
diuitē.Que sua diligētia ꝯiugaliqꝫ fide curas domesticas
gerat.ꝯponat ⁊ instruat astetqꝫ mihi vxorio more ī spē pro
creandaꝝ.plis q̄bꝫ ⁊ generatis nomē ⁊(si q̄ mihi supsint)bo
na relinq̄ꝫ.Cōstitut⁹ est nuptiaꝝ dies octobris penultima
quā rogo mihi tua optata p̄ntia tuisqꝫ fauoribꝫ digner̄ ho
nestiorē iocūdiorēqꝫ efficere.Interea vale.Ex.N.sancti lu
ce profesto tarde iam terris luce dimota

Petitur prouisio de fructibꝫ q̄dragesimalibꝫ

Cōmēdatōes atꝫ salutes p̄tereo.q̄s nisi imēsas meo tibi no
mie nūci⁹ is obtulerit.velim eū existimes mee cōmissiōis.su
eqꝫ ꝓmissiōis neglectorē.Possis optare carissime frater ꝙ
a te distantior essē.vn̄ tibi ex me amoris tātūdē.ſꝫ molestie
min⁹ eēt.tacuissem iā ego sola ꝟecūdia tēt⁹ si nō eā ꝯfidētia
supasset.Eo nāqꝫ fidēti⁹ rogo.q̄ meis p̄cibꝫ sepe volēti⁹ an
nuisti.Ferūt dactilos fic⁹ racemos ceteraqꝫ q̄dragesime ali
mēta brugis mlta copia aduentasse.ō q̄bꝫ(vt soles) adhuc
mihi ꝓspicias rogo Ita tn̄ vt q̄ meli⁹ fieri possit.⁊ reꝝ electi
oni ꝯsulat̄ ⁊ nūmoꝝ ꝑcitati.Si q̄d ex me velis.is sum q̄ nē
velim admoneri.si em̄ scirē q̄d ex me cuperes.ꝑfecto citius
q̄ꝫ vocitat⁹ adessem.Uale frater ⁊ felix esto.Ex louanio fe
bruarij.v.Tarde dū nox aderat.crescētibꝫ astris

Respō.ad literas precedētes

Nō sol estiu⁹ tot ꝓducit radios q̄t mihi salutes is tu⁹ nun
tius tuo noīe dixit.nō igit̄ ē.q̄ eū appelles.tui ꝯmissi oblito
rē tu ex aduerso salutes ex me totidē habe.l' fieri si possit du
plicatas.Fruct⁹ q̄s ꝑ te ꝯpari petiuisti(vir p̄colēde) ī naui
sūt ī mag̃ dolio clausi ne vl' naute inscicia cābiāt̄.vl' manibꝫ
astātiū minuāt̄.huiuscemodi eī minuta esculēta ocul' mani
bꝫqꝫ patētia ꝑcaro crescere ꝯsueuerunt.si fides sit ocul' rem
habes electissimā ⁊ certe suo p̄cio dignā.nūci⁹ rem agi vi
dit.ipe merces ⁊ p̄ciū ⁊ oīa nouit.Si q̄d ampli⁹ ex me velis
āpli⁹ māda.⁊ optīe vale.Ex brug̃ ꝑceleriter octobris luce.x.

Inquiritur conditio et qua lificatio cuiusdam domicelle

Dum nundinaꝝ tpe disertissime vir te antwerpie diu que
situm nõ inuenissem, gãdauũ ꝑgo tecũ loquẽdi grã. illic dũ
veneram tu antwerpiam ꝟsus inieras, dum rursus antwer
piam peto, tu gãdauũ remigraueras. Defuitqꝫ mihi sydus
benignũ q̃ te in via vl' in terminis vel interea vspiã loci cõ
uenissem. ꝑcupidꝰ erã, tecuꝫ loqui. sub fide secretissima in re
nõ parui ponderis q̃ dũ diutius ꝓtrahi nequit, cogor ꝓ lin
gua calamo vti. Fuit tibi vicinꝰ (dum viueret mercator ve-
netus) inter mercatores nõ obscuri nominis is reliquit vi-
duã cuiꝰ ꝯditões fortunas ⁊ statũ q̃so, mihi rectissime pan-
das. Res em̃ hmõi agit', in q̃ facile possit, si feceris, mea vti-
litas. vl' si neglexeris mag̃ iactura ꝯsistere. Dũ colloq̃ dabit
oia nosces. Uale ex louanio februarij vltima digitoꝝ mo-
tu non segni

Respõ. ad epistolã precedẽtẽ

Aueto vir ornatissime. Mulieri illi ꝓ qua petis cordialis
amice etas iã ingrauescẽs est, hꝫ tñ adhuc infractã valitudi
nẽ q̃ numerose sobolis multitudinẽ ex se ꝓgenitã videt. Fi-
lios filioꝝqꝫ filios atqꝫ nepotes foris ⁊ domi summe aucto
ritatis est. Itaqꝫ absqꝫ viro mercantiã exercet, ⁊ singula re-
git, vt nemo ꝯsiliũ prudentiãqꝫ viri deesse sentiat. integer-
rimũ nomẽ gerit, prestãtissime mulieris (⁊ addo) fortunatis-
sime. Sic dicere cogit genus forma liberi ⁊ sua possessio. q̃
bus nõ desunt prudentia ꝟtus ⁊ ꝓbitas. Uitã em̃ huiusce-
modi ducit. sub multo suo fame splẽdore vt mihi multiplex
pateat campꝰ ꝟtutes vt narrẽ vt vicia nullus. Uale ex gan
dauo clamitãte nũcio tarde post cenã post vina palpebris
sic vigilia fessis vt singula ꝑspecta bina mihi viderentur. ꝑ
cito igit' si vix legas, q̃ vix scripsi, calamo sine lege currente.

Rogatur patrinus pro leuatione pro- lis ex sacro fonte

Noctis hui⁹ circiter mediū peperit mihi vxor (dono dei) labore benigno filiū quē dū a matronis audiui. illius robor₹ esse. vt in puula baptismi ptractione periculū viderent nullum. Mox ego dū hodierna luce declināte iam nocte cepat parūp albescere celū has ad te scribo pfestine ad cor vsqꝫ rogitās vt ad horā post prādiū quartā louaniū adsis. in sancti qꝫ petri basilica ad sacrū fontē. filio meo manū accomodes teqꝫ mihi ꝯpatrē ꝛ nato patrinū prebeas. vt tibi mult₹ amicicia₹ nodis ꝯnectimur. sctm̄ illud ꝯpaternitat₹ vinculū nobis etiā atqꝫ etiā sit adiunctū. Cupioqꝫ filiū meū tuo nomine appellari. quominꝰ a te dissideat. cui in morib⁹ ꝛ vita simillimū fieri exopto. Quo secū aliqd tui sp deferat. rationēqꝫ habeat sibi ꝯiūctam eo tibi parendi alacrius te imitandi ꝛ obseruādi vt alte₹ parentem vt vite censorē. Vale qꝫ queas optare felicius

Responsio ad precedentem.

Cū hodierna die cāpana octauā horā annūciat fultor tuus p ingentē pluuiā pperant' aduolat. adusqꝫ cutē madidus p vestes vndiqꝫ stillans. quo viso pma fronte obstupui. erāqꝫ ancipiti mēte subpauidus qdnā sibi vellet tanta eius celeritas. verit⁹ qꝫ fuissꝫ. ne qd mali nūciatur⁹ aduenisset. nisi visa fuissꝫ leticia sui gest⁹ suiqꝫ vult⁹ qddā iocūdi polliceri. tacit⁹ eni ipe mox lr̄as offert. ex cursu qdē flāte pulmone tā calid⁹ vt vix pmū salue possit expmere. Quas dū celeriter plegissē qtū mihi succreuerit gaudiū nec lingua dabit. nec calamus dū aspicerē qꝫ tua bonitate te mihi fieri ꝯpatrē ardēter expeteres. ꝛ pmogēitū tibi natū mihi filiolū dedicares. qd maxi mihi numer₹ ꝛ ornamti loco ē. Ha₹ gerul⁹ paulisp respirijs vsus ac modico cibi ad tē festinās reuertit' vt i tpe te mei aduent⁹ certū faciat. Nosti ex lōgo me vexari calculo cui etiaꝫ ruptura se iūxit. sic eūt res vt bona p se ꝛ sola veniāt. sꝫ mala sp geminata. a motu ei eq vl' curr⁹ multū abhorreo. p⁹ qꝫ tn̄ ad horā signatā tibi defuero. manib⁹ genub⁹qꝫ poti⁹ ad te repsero. nec ab illo me diuellꝫ egritudo nec itiner₹ malicia nec

inclemētia celi. Fauēte altissimo cui⁹ grā te valere desidero.

Rogatur amicus vt certos mutuo det denarios

Fidē meā amice carissime cōtuli vadē qđ ante hui⁹ ebdoma de finē coronas decē exoluerē. qs vbi sperauerā recipe non poterā. Honorē igit͛ meū saluāqȝ fidē ꝯſuare nō valeo nisi te habeā subleuantē. Te igit͛ exoratū velim. vt totidē coronas hoc cū nūcio fido sub mutuo mihi trāsmittas. Tibi eādem fidē meā quā tuo iuuamie redimere conor rursus vadē ꝯstituo qđ ante instans martini festū eas restituero. Qđ si feceris hoc tuū meritū cū ꝑoribꝫ ꝓfunda mēte recōdā. ac fu ero memor donec supstes vixero. Tu felix valeas ꝛ lōgos (in annos

Respō. ad priorem.

Salu⁹ sis letusqȝ viuas humanissime vir mitto tibi coronas decē missur⁹ plures si postules Velim em̄ h̄ tibi sp persuadeas. maxīo mihi gaudio eē. si tibi q̇ddā facere possim. qđ tuo placito accedat vl͛ cōmodo Illustrissim⁹ dn̄s nr̄ dux ad bella ꝓperat. secū vocor ad arma vn̄ mihi iā occupatio maior est q̄ꝫ pauc͛ ꝓb dici queat. Tu igit͛ vale. breuitatiqȝ pce ad quā cogit me anim⁹ varijs iā curis occupat⁹ vtinā tā meritis in te q̄ꝫ fide ꝛ fauoribꝫ plenus (dati.

Repetuntur denarii mutuo

Spectabil͛ vir cui opto sanitas gaudiū ꝛ honor assint loco salut͛. Dū decē coronas titulo amicabil͛ mutui tibi mitti petiuisti. euētui sū ḡtulat⁹ q̇ tpis aliqn̄ tuis possez vot͛ adesse Qui repēte tuis p̄cibꝫ obtpaui. ꝛ dictas coronas illico misi q̄s lȝ restituere certū ad terminū tūc assuk͛m. nūc ꝓo effluxū dederas fidē nihil tn̄ p̄t͛ꝓba vanāqȝ spem monitiōibꝫ meis sū assecut⁹. Tu nouos terminos ꝛ iteȝ nouos ꝛ q̇dem ꝑ plures statuisti q̇ nūc oēs a tergo sunt. Adhuc igit͛ ex abundāti te etiā atȝ etiā rogo. si tibi p̄stita fides i pcio ē. vt indilate omissa lōgiori mora dictas corōas mihi trāsmittas. viqȝ

v̄bis tuis tribuas.effectuq3 p̄stes qd̄ tua fide roborasti. Ne si nō feceris.fidē scindas.amiciciāq3 nr̄az q̄ vl' sp sūma fuit. vl' p̄rima sūme vl' dissuas vl' minuas. Ne q3 dilatōib9 tuis in lōgū nimiū ptensis te cogar ī ius vocare. Qd̄ nec p̄stite si dei tue ɔgrueret.nec tuo ɔmodo nec honori. Tu viue icolumus ⁊ p̄spere. Vale ex. N. leporino cursu ⁊ q̄dem ocius q̄3 corpus opacū soli obiectū causauerit vmbram

Littere excitatiue ad scribendum prouocātes

Et si nos sors nostra locos eiūgi coegerit.saltem lr̄is (q̄ longissime volāt) ɔiūgamur. Te nā abesse mea cā moleste fero. s3 tua gaudeo. Nemo em̄ vspiā viuit.q̄ cū libenti9 essem. q̄3 tecum ⁊ pauci q̄b9 cū eq̄ libent. Cū neminē tibi in amicicia anteponā.⁊ ɔparē paucos. Hāc ep̄laz v̄b breuē s3 affectionem longissimā poci9 scp̄si.vt ex te lr̄as excuderē q̄3 vt quid habeā.qd̄ magnope nouisse te vellē. Tu igit̄ scribi plixius magno q̄dē gtoq3 cū fauore. Vale. ex Louanio marcij decia dū caderet sol ⁊ diē nigra sub nocte reliq̄t.

Responsio ad precedentem. epistolam.

Breuitas litterarū tuarum me breuiorē efficit. Quas vt tuas non vt breues letissimos legi. Si tamē hac breuitate leteris crebriores cōfice. vt numerus suppleat.quod longitudini deest. vt si fecer' exaduerso ita te litterax falcib9 obruaz vt mox rogare incipies q̄ rarius scribā breuiusq3. Nō em̄ tenebo te plurib9.ponā in calce (qd̄ omniū caput est) me tantum esse amicū.q̄3 q̄ maxime. Nam tu quidez meus es. aut (quod ioco dixerim) tu perbelle simulas. Vale ex Louanio celeriter oculi trepidantis in ictu

Intimatur aduentus amici ad amicum.

Litteras plurimum gratiosas ex te multe amicicie testes

Quā nec locoꝝ tractꝰ nec tpis cursus eluere quit, ad me de-
dit dies marcij tertiꝰ. Sʒ venit nūciꝰ vespi vt nō nisi noctu
scribere potui. Qui ex thoro surges ⁊ vestibꝫ mlta celeritate
resūptis has velut in ictu tripidātis oculi ꝯscripsi. Velim fir
me teneas, qđ añ pasca me videb. Ita dico nisi vel tibi citiꝰ
vel fortune placuerit tardius h̄ imitare volui, ne ab alio ꝑ-
us audias, ꝙ desidiā meā culpas. Intereaqʒ fuero, vel, nol
summꝰ amicꝰ. Hec pauca scꝑsi. lōgioris eple me ꝯsitēs ꝓmo
cum nūcio debitorē. Vale sorte felici ⁊ tpe lōgo ex cortraco
tarde cū somnus oīa inuaserat ⁊ pecudes armenta viros
genus omne feraꝝ

Excusatio rare scriptionis ex q̄litate nūcioꝝ ⁊ rerū.

Salutes felicibꝫ votis ornatas. Dū tuas lr̄as carissime fau-
tor miro lepore circūligatas maximis ornatibꝫ expolitas, sʒ
q̄ꝫ optari breuiores accepissem. Mox curis se positis inca-
luit animꝰ respōdēdi auidꝰ scribā apte, vt amicicia postulat,
nō ꝑmittā locoꝝ tēpoꝝqʒ intualla vt corpꝰ sic animos se iū-
gere. Si tñ rariꝰ q̄ꝫ expectabis scripsero, id erit cause ꝙ ñ eꝰ
generis lr̄e mee erūt, vt eas audeā temere ꝯmittere. Sʒ cum
mihi certoꝝ nūcioꝝ ꝑtās fuerit, q̄bꝫ recte dem. nō p̄termittā
scribere. Interea videro vt tue volūtati meisqʒ moribꝫ fuis-
ro. neqʒ mihi omi in vita res tam erit vlla ꝓposita q̄ꝫ vt quo
tidie vehementius me optime in te meritū esse litteris. Va
le, teqʒ ille custodiat in cuius manus nos ⁊ nostra ꝯsistunt

Increpatio filii nō bene viuentis

Fili tua vita me tibi odiosissimū fac. cui fecerat natura cariss
simū. Ad aures ei meas vsqʒ dilatū ē, te i ꝑditissimos mo-
res ꝓlabi teqʒ mgr̄oꝝ tuoꝝ p̄ceptis absurdescere. Tu misere
tua tpa terēdo denarios mltos breui tpe dissipasti, ꝯtinuo
qʒ scrib ⁊ petis nec satis ꝑpēdis q̄ꝫ mltis sim ꝓlibꝫ oneratꝰ. Te
mea facultas ꝑdidit. sʒ inātea videro ne te amādo ꝑdidisse
videar nec volo in te vnū ꝓfūdere. q̄ꝫ eq̄ rō trahit i multos.
Mox domū redi, mihi daturꝰ vite tue rōnē. Interea emen

dacius viue

Alie lr̄e ad idē cū prioribus.

Fili siue h̄ phetonico spū sciuerim siue(vt aiunt)in pollice
viderim siue patulo ore more sturgionis sursū erecto hause
rim ex ethere Id.saltem ↄptū habeo.q̄ minime vacas stu
dio.Nocte dieq; p adulteria pfugis.ↄstringis hostia hūc pul
sas.illi ↄtumeliosus es.⁊ multas huiusmodi turbationes
exerces.q̄s ne patiētissim⁹ q̄dem eq̄ possit animo ferre Ma
le ppēdis qd̄ multis sperata nox insperato fuit vltima.Quo
tiens audiuisti.multis nimio deus nimio ↄstare.suas lasci
uias ⁊ impudicos amplex⁹ vulnerib⁹ resolutos qd̄ oēs co
calle q̄dietes terruisse potuit.Sz bene adhuc se res habet
q̄ fortuna in te mitior q̄3 tu tibi fuit

Ad idem cum penarum cōmina tionib⁹

Audio fili.q̄ vilem mulierē vēto leuiorē bellicosi viri ↄiu
gem psequeris.quod amicicie velo tegere studes.⁊ pulcer
rimo nomine turpissimū scelus obumbrare.Nō times mi
ser ambiguā fortē indignā maculā ⁊ irrecuparabile damnū
⁊ indebilem eternamq; diffamiam.Times ne q̄ irato ma
rito re sibi cōgnita tu tandem veneris victima fias. vbi in
te nō flendā mortē(que omnib⁹ equa est)nō gladios q̄s mul
ti sepe magna gloria pertulerunt.sed errorem tuum impro
bum flendum censerem.in quē relicto planissimo calle(spre
tis consilijs)proruisses.Reuertere miselle reuertere.fugito
illam adulteram tui erroris vomitem.tibi quoq; prospice
ne diutius pedes tui duces oculos antecedant.Tue parti
vehementer timeo.certum non habeo.q̄ meis consilijs sē
sus tui moresq; repugnant Vereor quoq; q̄ nō facile vicia
expurgabis.q̄ inherent ossibus. Si ineuitabiliter peun
dū ē.nobiliori morbo pijsse iuuaret.⁊(vt vulgi puerbiū est)
si mergi iuuat.h̄ñ ī sceno sz in aqua limpida fiat.sz vale.va
le ita q̄3 vicia hec a te pijce.ne āpli⁹ odor vll⁹ narib⁹ meis oc
currat.Nō eīm tutū est ꝓpe serpentē versari.virus h̄ntem

Responsio filii excusationē

continens

Filiali obediētia humilime premissa loco salutis. Quantꝰ iam dolor vrīs mihi ex lrīs partus animū meū occupet(me tuendissime pater)non est qui exꝑmere possit. non ꝙ errorꝫ cōscius sum sꝫ ꝙ paternū animū vestꝝ versus me inquietū sentio, malis linguis ꝓuocatum retrolecta veritate. Satis coniicio, si non augurio fallor, ꝗ huius fame sunt auctores quos potius liuor ꝗꝫ veritas concitare consueuit. quoꝝ ne vlla tpantia labiorum est, qui ne sileant, ne quoqꝫ linguam a malo deflectāt gratis ꝗ loquūtur ex digitis sugunt. a qbꝫ (pr̄ optime)rogo nō ꝑmittere vestros oculos falso velo obscurari, vestrasqꝫ aures falsa fabula ꝑforari. Si malis moribꝫ insuesco, si bona vestra ꝛ tpa perdo si vestris mādatꝫ obsurdesco, nihil est ꝙ me expurgem magistros meos interrogare. studii mei viteqꝫ mee certissimos testes. Si delatores illi apud vos patulas aures non inuenirēt, vos suis mendaciis nec mouerēt, nec turbarent, quid de me predicare liberet nō vnius assis estimarem. potius velim, hi me arguant. moresqꝫ meos ꝛ vitam dānent, cum qbꝫ minime velim de vita ꝛ moribꝫ permutare, quibus omni conatu semꝑ studui, studeboqꝫ semper dissimilimus esse. Docuit me Seneca non minus turpe esse, a turpibꝫ ꝗꝫ ob turpia cōmendari. Has litteras(optime pater)festino cursu ꝑuenissem. nisi inflatio pedis mihi adesset, ꝛ quidē tanta vt visus mihi esset, molarꝫ pedi appēsus, nec mouere me potui, etiā adiutꝰ baculo. Partim tn̄ tumor abscedere incipit. mox adero, me ꝑluci de purgaturus. Sic dante deo qui vos tueri dignet nec minus feliciter ꝗꝫ longeue

Excusatio alia filii super studii tepeditate.

Si paꝝ his annis profeci metuēdissime pater satꝫ ꝑpendet prudentia vr̄a nō omnes eodē esse ingenio nec eandem habere addiscendū adiuuamenta. Non omniū est alios mon

tes conscendere.summa iuga summosqȝ vertices attingere Si tamen sociorum meorum splendores ingenij equare non possum.pro viribus tamen etatis mee honestis cursis destina bo.Si quoqȝ quid tēporis extra libros qn̄qȝ expendero.id totū perditū iudicabo.Si ex numero equaliū meorum vobis inferior videar.bona fede polliceor q ita oēm morā corrigā vt nō modo sequi.sed eos pcurrere iudicabor. daboqȝ ope ram vt me talem efficiam.cui inimici mei inuideant.et ami ci gratulentur.Si tamē interea aliq obtrectatores inuidie facibus agitati aliqua aduersum me ficta dissemināt.vestre erit grauitatis illis nec aurem pbere.nec quid fidei commo dare.Ualete pater optime in eo cui nullus pfuit auctor.

Rogatur amicus vt secrete

inquirat male fame suggestorem.

Lete viuere pro salute.Spem mihi plurimam fidentissime vir tua fides qua facile velis.tuaqȝ industria qua facile pos sis impresserunt.vt plene confidam paucis me obtenturuȝ qd rogaturus accedo Sūt q sola prurigine lingue concita ti patri meo de me mala multa suggesserunt quo ventum ē quod multas in me patre dignas cōceperat iras.multa an diuit.peiora veretur.vnde graui dolore effectus sum.q nū q tristicias potui perferre parentuȝ quas eo grauiores esse perpendo.quo que pater meus de prolibus audit in ani mū altissime cadunt.herentqȝ tenaciter sic suus mos est sic sua natura.Alioquin parui estimarem mendosam famam non rebus sed ventoso flatu cōstructam quam mox casurā certissime scio.more exuberātis flamme que mox emoritur. si cōgruis careat nutrimentis.Quo igit facias te ad cor vs qȝ deprecor.patrē scȝ digneris quo melius poteris mitiga re.studeasqȝ scrutari hincinde secretissime subpalpando q sint illi q mihi suas tā faciles linguas in mea scandala acco modarūt.In aliqs me vehemēs suspitio trahit.quorum no minibus adhuc prestiterit.pepcisse.donec me feceris certio

Est em̄ creberrime suspicio fallax q̄s dū tuā ꝑ inq̄stā cogue ro. mox corā effecero. eos cū rubore negaturos, qd̄ pꝰ tergū impudenter astruūt. Parcito rogo. lōgus sum tacere nescio Plenꝰ ei mihi ē animꝰ quē si sc̄ptꝭ explere conarer. breuitas ipa ī imensū euaderet. scedula ī mēbranā exurgeret. ep̄laq₃ mea trāsiret ī libꝝ. Uale cursim. ex Louanio ea die eaq₃ etiā hora diei dū inter oēs minimas sol procreat vmbras.

Respō. amici ad precedentē.

Hoc erat carissime vir tue fortune p̄sidio. qd̄ mihi tue lr̄e exhibite sūt. ꝯuenientissimo tp̄e dū sc₃ cenandi grā ad domum pr̄is tui ꝓficiscebar. Intercenandum de te multꝰ sermo suboꝛtus est studui attenuare patris ṽba irā multā sonantia. s₃ q̄₃ ꝑmū fame auctorē ex eo cognouissem. ita illū vt ab vngue tenero nouerā. sic eū decep̄si. vt nil aliud lucri fecerit. q̄₃ solēt q̄ inter malleū ⁊ incudē ianuā ⁊ limen digitos tendere ꝯsueuerūt. Feciq₃ illi mendosū loq̄culū huiꝰ fame ꝯfictorē. rursum ad patrem me p̄sente vocitari. Ubi ꝯpertꝭ mēdacijs suis eū ꝯcudi durissimis ṽb mutūq₃ reddidi. at₃ elinguē silēz faro. Ostēdi pr̄i tuo q̄ totus ex mēdacijs pendet ex victicijs ꝯfectus est nō em̄ tot puluer minuta corpuscula aerē ꝑuolitāt. quot mēdacia ꝯtinuo ex ore suo decidūt. Qualis ei sit frontis habitꝰ ⁊ ṽba testant̄. sed ne tuū animū suspensum relinquā q̄ multū anhelat. ipm noscere ꝯflatorē Studet louanij filiꝰ vidue ad dexterā domus mee ꝯmorantꝭ ille est cuiꝰ nomē est industria p̄tereo. ne hāc cedulā defedaret. Hec carissime vir tāto cursu scripsi. vt manꝰ ꝯceptū p̄currerer. Hoc ideo dico. vt se ingenio ꝑcere ñ dignaberꝭ. igscas vl̄ tp̄e Ualei ī eo qui ventis ocia mandat. altūq₃ ponthū littore claudit

Alia respon. sub alio modo.

Legi litteras tuas carissime vir. Lure mihi erit tua petitio iusta quidem ⁊ iusti plena doloris. Est certe nō secꝰ ac scrib. nescio cuius pater tuus sed ꝓfecto maledicidoris flatibꝫ accēsus animo simul ⁊ frōte ꝑmotus cuius modestiā vis dolo-

ris expurgat. Sed qđ melius caderet vidi nihil. nondum lr̃e
tue manib⁊ in meis caluerãt. dũ ecce pater mihi fit obuius.
famã illã de te aurib⁊ suis: inlectam. longo ordine narrans
omniaqꝫ alto pncipio repetẽs. Itaqꝫ ꝓcul cepto vt merito
quiuis de eo oratiano possit sale ludere. et gemino bellum
Troianum orditur ab ouo ꝙ scilicet nõ ita natus nõ ita a
parentib⁊ eruditus nec tuã ꝓgeniẽ fuisses imitatus. multa
ꝗ alia ꝟba protulit longissima dictu. Tandẽ ego cõtra sper
nenda esse mẽdacia dixi. atꝫ vanã famam sine capite sine au
ctore volantem. vel quã malliuolentia texuerat. qb⁊ ꝟbis ex
patris aurib⁊ tandem noui. quisnã ille ꝯflator mẽdacioꝝ fu
erat. quẽ tigride peiorẽ diu agnoui qui ingenio vtit̃ malici
ose ⁊ perperam nec potest vsqꝫ satis fama ⁊ hominũ sangui
ne saturari. Quod dũ patris tui plenius in aures incusserã
sedatior animo abluit. Scias igit̃ multa sup̃esse. que speres
nec desinaꝫ. donec recederit patris omnis impet⁹ videroqꝫ
semp̃ (vt apud plautũ ẽ) ne fidẽ fluxã gessero. Tu interea le-
(tior vale.

Epistola diffidatoria

Salutationem quam dare solui. suo pressori scorpio. Cõ-
pertum habeo. bone vir te gratis ad aures patris mei men
dacia de me plurima ꝯflauisse. tuãqꝫ nũc diu tectã inuidiaꝫ
euomuisse. quam nisi resorbeas. ⁊ veritate mox reuoces. cõ
digneqꝫ reperies. qđ mẽdacio peccauisti. atqꝫ etiam dederꝫ
tempus in reliquũ frena maxillis non leui effugies irã me-
am cui facile pareo. hanc iniuriã propulsanteꝫ. Valeto. va
leto. qđ ꝟbum (dũ ad ꝯtraria trahitur) si adhuc inuidia pre
stas. velim in malum significationẽ accipias

Responsio ad precedentem.

Reddite sunt mihi littere tue ꝟbis breues non ita sentẽtijs
que cõminationes redolere videntur. adamante duriores.
Arguis me ꝙ (liuore cõmotus) ad patris aures linguã me
am in tuã infamiã influxisse. nihil errabis. si diligentius ve
ritatẽ ꝑq̊ras. q̃ facile seip̃aꝫ palã efferret tuas lr̃as tuoꝝ pu-

dore damnaturã. Nec plus (cũ sepe excusatiõe suspicio crescat) pro nunc dicturus fuero, nisi q facilius blãditijs q̃ cõminationib⁹ vincor. Vale ꝛ si potes me ama, sin minus saltem nõ odi, sin adhuc minus fac vt libet

Rursus alia diffidatoria.

Salutes quas inter vngulas milui assequit̃ pullus. Miror bone deus, bone vir quo tytulo iusti eo vsq; in aĩo tuo sedem liuor inuenit, qui melli venenu; inseris ꝛ me blanda sub imagine prodis, qui post tergu; linguã aspidis os scorpionis ꝛ flatum geris basilisci, tu morẽ aranee assumpsisti, que etsi mel suggit, id mox ꝟtit in venenum. nec dissimilis api es mel in ore gerenti in cauda aculeũ, est tibi coram homine lingua dulcis, ꝛ mit; sed a tergo asperior tribul' ꝛ calcato immitior ydro. Tu rides in facie mulces in aure necas ĩ cauda sardanino veneno ꝑsimilis qd quos perimit, risu perire facit. Tu mihi faciẽ blandã porrigis, non aliter q̃ scorpio solet. qui prius lingit, q̃ pungit, ꝛ tandẽ ꝓijcis ignem ꝛ flammã more serpentis. Vale scis, q̃ paratam vindicte vngulã habeo. Tu (si viuã doceber;) qui more sanguisuge alieno sanguini insultas, quomodo sanguisuga quo auidius suggit. eo se plenius interimit. eodem enim loco semper duxi vitam ꝛ famam ꝑdere, nullum discrimen faciens inter hostem, vite, ꝛ fame. Tu dente ꝛ vngue in famã meam non cessas irruere, quã malo susurro premis, ꝛ vt mordax erugo voras, vt tinea sulcas, faciã vt post hac neminẽ tua voce lacesses, vetus ꝓuerbiũ est, maliciã partem semper maxima; sui veneni bibere. Vale, vale, vt me valere exoptas (ꝛ vt planissimo verbo loquar) iacebis nisi caueas. Ebulit mihi sãguis noli furori fidere

Responsio ad precedentem
cum duricia verbi

Salutes ille q̃s mihi optas, in te redeãt pro salute. Scri-

psisti ad me litteras colera plenas tui simillimas tueq3 de-
mentie z exhausti cerebri testes quibus gaudes sermonem
(vti apud plautū est) ore temerario effrenato prodigo petu-
lante vite tue parem effundere. Contingit patrē dissimilem
sepe filium generare, oratio aūt dispar moribꝫ vix vnq̄ pōt
reperiri, que semper est animi certissima proles. Certum tñ
habeto, q̄ non facile me sermone terrebis, que de te dixi, nō
quia dixi, s3 quia vera doleas. Tu v̄ba fudisti. puncto cu-
spidis magis acuta cōtumeliosa minacia digna q̄ a te, s3 nō
q̄ mihi dicerent, que potius temnenda q̄ refellenda iudico
Caput igit ego quatiens, v̄ba tua ita abijcio, vt nihil here-
at auribꝫ rapient ea venti z tuū augurīū spergant procelle.
Si quid viride te delectet. domi sum, nec foribꝫ obdam pes-
sulum. Sed si sapis ex animo tuo rancorē deponito, turgi-
dumq3 pect⁹ sedato. Quod nisi feceris, ex aduerso ita pectus
opponam, vt quantum vires mee p̄ualeant, sera penitentia
nosces, z nisi furor impius tuus limitem acceperit, s3 libue-
rit semper (vt soles) mentis maliuolentia liuoreq3 tabescere
nunq̄ p̄cesseris libere licenter impune. Tu vt facis me mi-
nus semper. Valeto vt mereris. qui si solita semp̄ tua mali
uolentia perstiteris, ea benedictōe fruaris, quam oues a lu-
porum dentibus recipere solent.

Alia epistola diffidatoria et durior.

Salutem quā cretenses suis hostibꝫ optauere. mala scilic3
ꝯsuetudine delectari. Tu (bone vir) iā cordis tui archana lō
ga simulatōe ꝯtecta, euomuisti, tui maliuoli animi feces ca
lamus tu⁹ expuit. Tu cani rabido ꝯsimilis qui mordet ma
num porrigentis coq3 tamē deterior quo canis linguā me-
dicinalē gerit, tu venenosa3. q̄ omnē sermonē inq̄nas, male-
dictisq3 ꝯsumis. Dic cerebrū plūbeū, q̄d furis, quid despu-
mas, qui dente tua canino in rabie verso, me clam incursas

oculis cares, ⁊ luscis inuides, bullenteq; pectore famã meã conaris ꝯfundere. Sʒ ne lõgior fiã, cerebellũq; tuũ mole ꝟ boꝝ oppimã, ꝑge q̃ te inuidia ducet, nec desine omniũ homi nũ aures ⁊ ora implere, fuero qñq; (si me deꝰ supstitẽ sinat) dignã tanta beniuolẽtia tua grãm relaturꝰ. calamũ sisto ꝑi get eñi ⁊ pudet tecũ diutiꝰ ocupari, q̃ non lr̃is dignꝰ es, sed nudo ferro visitari. qꝫ te valere velim breui senties

Frater ad fratrem vt a vin dicta a uocet

Pridie qꝫ has scribere, auribꝫ insonuerat meis (carissime fra ter) te in misellũ quendã vsq; adeo motũ vt capitalẽ in iram sanguinis auidam prosiliſſes. In quã nulle prorsus fortu ne vel animi dotes ꝯfluxere. Noui q̃s est, ⁊ qꝫ facile ꝯtem nendus qui linguã gerit odioꝝ tam seminatricẽ vt muscas ⁊ pulices ad bella moueret. alteriꝰ laudẽ in sui iniuriã repu tat, ⁊ q̃ miserrimus est, omnibꝫ inuidet nemo sibi. Te ꝑ vir tutiſ amorẽ carissime frater obsecro, ꝑq; prudentiã q̃ nulli ce dis per pacẽ ⁊ caritatẽ q̃ cũctos exuperas, postremo ꝑ cristi quinq; vulnera q̃bꝫ innocentissimus sanguis effluxit, tuas ne manus in hũc misellũ ꝯmacules. Nec cures q̃d aduersũ te moliatur q̃ tuo spretu nõ quidẽ odio tuo dignus est. ipse q; ꝯ̃tulaberis qꝫ sibi materiã inuidie nõ ꝯtẽptus prebuisti, nõ q̃d ille mereat̃ ſʒ quid te decet aspice Nõ indus elephas culicẽ curat. ad quẽpiã aliũ migret vltorẽ. Nõ eñi tandẽ ca stigator sibi defuerit, qui suũ errorem furorẽq; ꝯfregit. Va leq; quod in abdito dixi in abdito serua

Alia epistola ad idem cum precedente

Salutẽ. Rogo te fratꝰ exue beluinos mores ⁊ fedos effectꝰ. Vlcisci eñi effeꝝ est ⁊ viro indignũ, beluaꝝ ꝓpriũ nec quidẽ oĩm ſʒ ꝑmordaciũ atq; ꝑferociũ. Non curabis si sapis quid mali de te ꝓferant. qui nõ iudicio ſʒ morbo laborãt: nihil ei clemẽtia hũanius ẽ, honestauit clemẽtia m̃ltos: vltio nullũ.

Si dicas ꝙ tibi iniuriã itulit.cũ Seneca peto.q̃d q̃so refert an ꝑmus ꝑces.vel vltimus.Mors forte q̃ꝫ paras.hosti ei ad ceruicẽ sine vllo tui discrimine pendet.quã forte ꝛsi valde velis.nulla potestate posses euellere.Quid igit̃ rogo iuuat factũ fato repellere.ꝛ morituri sanguine morituras manus inficere.Quid ad te si maliuoloꝝ lingue loquant̃.ꝛ oblatrent modo qḋ solent.nõ q̃dẽ qḋ meruisti.Linque inuidis inuidiam.neqꝫ illis alteꝝ cupias tortorem. Satis ipi se torquent.qui alienis anguntur.Si velis a liguis malis tut⁹ esse.bene viue.nil virtute securi⁹.Et bene vale

Adhuc alia epistola idem suadens.aliis mediis

Pacẽ ꝛsi q̃d pace reꝝ optabili⁹ Obstupui.fluctuatusqꝫ sum vehementer(optime frater)audiẽs metũqꝫ reuoluẽs.q̃d id negocij esset.ꝙ tãtoꝑe ad vindictã exarsisti. Cauebis.rogo carissime frater.p(q̃ merita cogit)amorẽ in te meũ ne manũ tuã sanguine defedaueris. Ne opes.q̃s omnis vita tua cõgessit.breuis hora eripiat.ꝛ tui nominis celebritatẽ diluat. q̃ tibi ꝑiculũ amicis tristicia nõ deesset.ꝯsule tuo facto ꝓpe sce hanc ire violentiã.ꝑmitte te mitigẽ.ꝛ in humaniorẽ vertam sentẽtiã. Nulla maledicentiꝫ oĩo te ledere p̃t.q̃ppe vera necesse est bona ꝑdicet.falsam vita moresqꝫ tui supant Floccipendis si sapias.quid ille mendacioꝝ decoctor suis babulinis mugitib⁹ in te obgãniat.Quis em̃ poterit cũ dicaci rabula v̾bis ꝯtendere.cui⁹ v̾ba poti⁹ tanq̃ꝫ insulsi aselli rugit⁹ estimabis.Cõtẽnensqꝫ(si sapis alto animo)illum imbecillẽ trunculũ vilissimũ fungum ex terre putredine natũ omniũqꝫ hominũ facẽ.q̃(vt ait Flaccus)alteri⁹ reb⁹ marcescit opimis. Vellem igit̃ illã ꝑtem luti vilissimã illã vltime fecis sordiciẽ despicias.tanq̃ꝫ illũ lepusculũ quẽ canes alexis nõ inuaserũt. Nec tibi sit cure q̃d insulsissimus ille ꝯuiciator tu⁹ nulla v̾tute redẽpt⁹ dicat.agat.vel moliat̃. Nõ est viri ranarũ ꝯuicijs aut muscaꝝ murmure deterreri. Inimicus soluꝫ volũtate est nõ ꝑtãte ledendi. Parui habebis prorsus illius

miseri pediculi morsũ quẽ facile poteris si voles) int᷑ vngues ↄfringere. Noli sua ventositatis tuba moueri, de cuius gladio nõ paueres, qui vix tibi calcetenus se erigit, qui nõ tam morsu ꝙ sibulo potẽs est. Clamaui, clamo, sempqꝫ clamabo, nullipendas quid tremule cicade murmurant. Spernit leo pampiliões. Valeto nõ minꝰ ꝙ ꝗ omniũ maxime

Responsio fratris in proposito suo constantis

Frater fratri felicitatẽ dicit. Est ⁊ fuit. spqꝫ erit (optime frater) faciliꝰ ↄsulere ꝙ obsequi ↄsilijs. Permanet ille (de quo scribis) sua in maliuolẽtia semp. vt sulphurea vena calens ⁊ fumans omniũ ꝗ viuunt deterrimꝰ. Qui non desinit me sin defesse nouis ↄuicijs insectari. quẽ si patiar, tua ↄsilia cõsecutꝰ cornua dedero viciatori, videborqꝫ tacens que de me predicat ↄcessisse, ⁊ lucẽ fugere ac latitare, tenebrisqꝫ celare pudorem Frontem illi opponere statui, sua fronte duriorem vt qui bene loqui nescit. discat bene conticere, fiatqꝫ doctior ferro e mgr̃o ne latiꝰ in peiora diffluat, omni terrore depulso Tam magnꝰ est mihi animi estꝰ vt meipm mihi abesse sentiam, tantusqꝫ passionũ impetus tuũ sanctũ ↄsiliuꝫ superaturꝰ inuasit. vt si illi obuius fiam. non manus potero ↄtinere q̃ non eo tendant, quo eas ducat impetus. Nescio ꝗs vsplaꝫ sibi satis ↄstet, qui equo animo oĩa ferat qui vbiqꝫ ⁊ sp sibi ipsi par idemqꝫ pmaneat. Fortũe omnia mãdo vincatqꝫ ille quẽ vincere mauult. Vale ⁊ te diligentem dilige

Responsio alia fratris consilijs fraternis obedientis.

Mille, item ⁊ mille millesiesqꝫ mille salutes. Nõ satꝭ penes me eram, dũ tue littere fraterno ⁊ sancto consilio plene mihi sũt exhibite ꝗbꝫ ego sic redij ad me vt iãiam nihil magꝭ exopto, ꝙ inter illũ (de ꝗ scribis) ⁊ me murus sp intersit ꝗ vtriusqꝫ saluti ↄsulat. Crede mihi magꝭ aio eũ ↄtemno, ac ipsuꝫ sic estimo, vt neminem minus. Tanta eñi rõe ↄfulget tuuꝫ

consiliũ vt nemo(nisi mentis inops)illi nõ obtẽperat Eatqȝ
igitur suis spacijs suis vtatur moribꝫ tandeȝ se in sceno sue
malicie submersurus.Uale has aptas linquo,non enĩ tem
pus erat.nec fuit opus firmare sigillo

Alia responsio in optimam partem adiũctis rationibꝫ

Salutes numero multas mole magnas pondereqȝ onu/
stas.Accepi lr̃as tuas frater(vsqȝ ad cor)dilecte sani cõsilij
plenas patientiam suadentes omni vindicta semota.Sed
vt apto tibi corde loquar,vt soleo.facilius q̃res q̃ȝ inuenies
que omnia equanimiter patiatur.vix vsq̃ȝ reperit.qui non
interdum passione vincatur.licet multi(cũ valẽt)recta con/
silia egrotis prebent.At ipi(vt pace tua dixerim)si doleant
mẽte excidũt.Nõ possunt(fateor)obliuisci vulneꝝ q̃ nouis
ictibꝫ ꝯtinuo incrudescũt.nõ digne ferre possum.nouo sem
per obprobrio nouoqȝ ludibrio lesum ac lusum iri.⁊ vbi in
mediũ.perpulcre dulcis.poeticũ hoc qꝫ culicẽ elephas mi/
nime curat.facile ex aduerso poeticũ eq̃ vulgatũ reddidero.
elephãtes scȝ porcina voce deterreri.Nec esse facile iuxta vi
perã secuꝝ somnũ agere.Perstat ille velanꝰ ꝯuiciator meus
in suo sibulatu serpentino oĩm q̃ viuũt truculẽtissimꝰ q̃ sem
per frendet vt lupus spumat vt aper nec desinit in me acue
re dẽtes ⁊ vngues cui nisi restitero iã virtus vicio victa pu
tabitur.Uideborqȝ tacẽdo concessisse.que potius liuori q̃ȝ
veritati accomodat.cuius malicia vsqȝ adeo iam exarsit.vt
nũc eiꝰ flãma ꝯtẽni nõ possit.fecit longa patiẽtia mea qꝫ er/
rores suos securos existimat.hinc in oĩeȝ maliciã defluxit
oĩ timore depulso.Immũde lingue ẽ illoꝝ fmõis cuiꝰ rostꝝ
lõga multaqȝ dicacitate crebras vndiqȝ lites exagitat.vsqȝ
adeo ĩpetuosi piculosiqȝ flatꝰ est.vt etiã saxa cogeret irruere
saxis.Dabit(si vixero)sue malicie penas.calet mihi animꝰ
quẽ velim potiꝰ re q̃ȝ ꝟbis ostendere.nõ est q̃ secus eius fu/
rori q̃ue aliter suis insolẽtijs temerarijsqȝ conatibꝫ occurrat

Statui ego h̄ in casu ꝑ̄icl'o sensui credere, fortune oīa man-
dans se reliquis in oīb' tibi obtpabo, non minus q̄ȝ hasta
militi ⁊ folia ventis. Uale optime frater, meqȝ sp̄ aīo gesta.

Iteruȝ alia responsio ad idē in aliam sententiam

Letissimaꝝ salutū immensam abundantiā. Accepi lr̄as tu-
as carissime frater mlt'a rōe ꝯtextas q̄s si ꝯtemnereȝ. nulli'
rōnis gustū haberem. Nescius tn̄ sum si mihi obuius esset
an ardorē ratio, vel rōeȝ ipe ardor superaret, ꝙ tn̄ poti' tua cō
silia amplectar, spem iam habeo. nōdū fiduciā, paulatim tn̄
ad me redeo, qui mihi ꝑ̄pi absens fui. Spero ꝙ tua ego au-
toritate ꝯpulsus cauebo, ne temerariā incautāqȝ manū ī mi-
sellū illū extendero. Nā clare ꝑpendo, supuacuū esse ab ho-
mine temptari. quod vindex ethercus est facturus. Est em̄
mihi magno ponderi ꝯsiliū tuū q̄ te mihi alteꝝ sp̄ Scipio-
nem alteꝝqȝ Piladem sum expertus: a quo rectā mihi viuē
di normā sp̄ conabor elicere, citiusqȝ illum amore tui odiisse
desinam, q̄ȝ illius odio quicq̄ȝ de nr̄a beniuolētia detraham
Scio em̄ sapientū eē, delicto suo nō alioꝝ iniuria ꝯ moue-
ri. Licȝ em̄ sua inuidia male mihi placuerit, inuidie tn̄ cau-
sa nūq̄ȝ displicuit. Ideo em̄ mihi molestior est, q̄ cum p̄ssius
intueor. Incipio oīa sua parui habere, gratias agēs immor
tali deo q̄ me eius dissimilē fecit id mihi magne spei argumē
tum fuerit. si eidē valde displiceam. q̄ omnis honoris omis
qȝ pudoris exclusit officiuȝ. Interea poterit ꝯtra muꝝ vir-
gis certare, atqȝ inuidia acerboqȝ odio insanire, tandēqȝ flā
ma inuidie sue in solū fumuȝ resoluet. Ex quo magis ei ocu
li crepēt dolore, sp̄ studebo mihi virtuosior meisqȝ officiosi-
or esse. Sic satis q̄ angatur habiturus est nos aūt q̄ ridea-
mus. Uale in eo q̄ omnia valet. Ex. N. tarde. iij. marcij lu-
ce cadente, volante noctua nuncia noctis.

Auisatur amicus super emulorum machinatione

Feliciſſimas aceruo magno ſalutes. Habes (cariſſime vir) in curia reg. vbi fident. ꝑſar. vehemẽtes tui noĩs inimicos q̃ niſi tibi caute ꝓſpexeris, tue fame maculã mox ipinget. atꝫ coꝝ maliciã tandẽ ſenties latius in tuũ malũ erupturã, ſi ñ tã prudẽt. ꝙ vigilant. occurras. Tacere nõ potui. amoris in cendio cõcitatus, Sꝫ nõ loquar aptius tibi (q̃ rex tuaꝝ per ſpicax es) quo ex his paucis, facile cuncta colliges. Omnia nãqꝫ narrare, plixa res eſſet. longiori tpe debita, multo atra mẽto digna lõgaqꝫ papiro. Care vir ſis bona valitudine fir mꝰ, Et ſi q̃d ex me ꝟel mãda fident. nũꝙ fuerit mihi laboris genꝰ vllũ duꝝ qḋ mihi gr̃e tue pciũ ponat. Ex pictauis iulij tertia ſole cadẽte cena pacta ociꝰ ꝙ ſole ſua lumina ſpargit.

Reſponſio ad precedentem.

Plurimas amore ſincero ſalutes, Sunt mihi ſp littere tue (fidiſſime vir) validiſſimũ pignꝰ amoris, Que tamen (vt ve rũ fatear) intulerũt. nũc cordi meo puncturã acutã iniecerũt qꝫ auribꝫ meis (vt aiunt) pulicez q̃ noctes plures motu ſuo atꝫ ſuſurro mihi omnẽ q̃etem ademit. Contra qḋ ſola fuerit medela alia eplã tua qua qḋ rectiꝰ explicaueras, ſignificãtiꝰ ꝓmas, Tu igit. cura vt oĩa pleniſſie norĩm. ſꝫ mag. vt valeas ⁊ plurimũ rogo ſcribẽti ineptie pcas, nã q̃ magis in caracte re in q̃ꝫ ſtilo defectũ ẽ, eo mag. animũ meũ in te heſiſſe puta bis. amicam fidẽ non picturam non ꝟba querentem

Alia reſpõſio ad idẽ in aliam ſententiam

Integerrimas bona mẽte ſalutes. Lr̃as tuas (ornatiſſime vir) nõ q̃s optaueram. ſꝫ q̃les eſſe ſinũt fata mea tandẽ accepi In q̃bꝫ (zſi nõ ceter.) ħ vno tñ oblectatꝰ ſum, q꜒ ꝓpẽſum inte grũ qꝫ amorẽ i me tuũ ꝓſpicio. Pro q̃ ſi gr̃as tibi ſatis digs ſatis plenas ſatiſqꝫ maximas nõ valeã repẽdere. dij bñficio rũ memores mlta tibi cumulata mercede repẽdãt. Sat. dij cio ſi nõ augurio fallor, q̃s tua ꝟba reſpectãt, ſꝫ figã in vela ꝯſtantes oculos inueniẽtqꝫ me eis colubrũ eſſe, ſi mihi ſeſe

prebeant scorpiones. Uale. valeantqꝫ nostri amatores sed osores valeant. vt me valere cupiūt. Interea q̄ꝫ si sic libeat. clamēt. oblatrent. suoqꝫ latratu ilia rumpant

Rogatur amicus vt libros

nouo caracterisandi stilo imp̄ssos emat ꝓ amico.

Letissimas hylarissimo corde salutes. mitto hunc nunciū antwerpiā (honorāde p̄ceptor) ꝑ libris de hac noua imp̄ssura currēte ꝯpandis Sꝫ qm̄ nō ē ipe eiꝰ rei certꝰ satis cognitor scribo ad te vt illi in hac re p̄stes idustriā tuā videlicꝫ vt caracteres attramentū pelles emēdatiōēꝫ ⁊ cūcta aspicias. p̄ciūqꝫ ponas iudicio tuo qđ mihi, vt in ceteris oīb⁹ ita h̄ in negocio erit potissimū. Pecuniā ꝑatā hꝫ. tm̄ supest. vt te ad iutorē huiꝰ facti falli nō metuat. Curā igit̄ suscipies huiꝰ cā mea simulqꝫ mihi mādabis. vt tibi ꝑatissimo. qđ ꝑ me fieri voles. Si petis. q̄ꝫ valeā ꝑfecto letiꝰ (dono dei) q̄ꝫ piscis in vndis. Opto sic etiā valeas. ⁊ q̄dem fenice diuturniꝰ

Responsio ad precedentem

Desiderijs tuis ꝓmpto cū aīo famulatū. Nihil me (amice ꝑcare) iocundiꝰ ē. q̄ꝫ amicoꝝ parere desiderijs maximeqꝫ tuis q̄ me sꝑ plenis affectib⁹ dixisti. atꝫ omnia amicicie iura incōcussa solidaqꝫ sꝑ ꝯseruasti. Quaq̄ versum em̄ flector fauorꝫ in me tui splēdores m̄ltos video. Nihil igit̄ mihi iocundiꝰ q̄ꝫ tibi seruitio ⁊ vsui esse. Curabo libros (q̄ꝫti equū erit) emere. Secꝰ nō delectaret emisse Nam mala emptio sꝑ ingrata est eo maxime ꝙ exꝓbrare stulticiā emētis videt̄. Multi tibi hac in re seruirēt lōge cautiꝰ sed ꝯtendere ausim q̄ꝫ nemo libentiꝰ. Faciā q̄ potero tam diligenter q̄ꝫ volenter. nec fidelitas aberit. si forte industria desit. Et si q̄d reliquū ex me velꝫ tibi ꝑsuade. ꝙ nō (hercle) tam tua sunt. q̄ tua sunt q̄ꝫ q̄ mea. int̄ q̄ ego differentiā nullaꝫ statuo. nisi ꝙ illo differāt ꝙ intentius me tua q̄ꝫ mea excipiūt. quo tuoꝝ denarioꝝ q̄ꝫ meorum in emptiōib⁹ partior essem. Uale in eo qui terre flores sparsit ⁊ sydera polo

Petuntur littere ab amico.

Salutē nō desinā (optīe frat) te aīo seq̄ ⁊ lrīs donec te vide ro redeūtē. Interea tū etiā atq; etiā tuas lras peto. nre amici cie claues ⁊ anchoras qb⁹ amor nr aptus sp̄ reluceat. mane atq; ꝯfix⁹. Et si qd ex me vis ꝑcipito. nullū mihi pōd⁹ graue erit. qd̄ meis humeris adieceris. Uale sanus viue quietus

Alia epistola idē petens cum

Salutē cū felicitate ꝑhēni Absentia tua pluri (ꝑcedēti mū mihi molesta ē (fidentissīe frat) que cogitatiōes meas in girū rotat. ⁊ more pile huc illucq; iactat. Ferre em̄ nō valeo me nullas lras meorie testes ex te recipe. q̄ tū nūq̄ tā absēs es qui nō mecū q̄queuersu; flector viuas. habites colloq̄r; Apto nā (vt aiūt) pectora nō ficta fronte te dulci amore ꝯple ctor. teq; in amicicia⁊ tabellis adamātinis vñ nō facile de learis insculptum teneo. spq; tenebo. qui absens tibi ani mo tū pñs. ⁊ longinqu⁹ fuero sane ꝓpinquus. Expecto tuas lras vel qd̄ poti⁹ velim te redeūte. qui certe veniēs tm̄ mihi gaudij tecū adduces. quātū mihi doloris abscedēs ipse reli quisti. Sis valēs ⁊ viuito letus parcitoq; ineptie. dedit nā festinātia calcar calamo digitis q; pennas.

Responsio ad predictas.

Salutes plurimas ex centro cordis egressas. Nō cōsueui (optīe frat) amici; vt florib⁹ vti tādiu cari; q̄diu recētib⁹. S; purissio auro cui⁹ vetustas i ꝑciū addit. nec sic alta obliuia letheo ex flumīe bibi. vt nō veteri; nra amicicie tuiq; i me fa uoris plene meminerim. Oīa eī merita i me tua mltas splē doris sui i me oñdūt imagīes cremētūq; nouū q̄libet die ca piūt. q̄si vnū qdq; q̄d⁹ esset in alteꝝ. Uelim g̃ tibi ꝑsuadeas me tui veꝝ ac fidū amicū esse. q̄ ꝑ me semp cepi. ipam amici ciam aio ⁊ reb⁹ esse fouendam. quā nūq̄ curaui ad calculu; trahere. eamq; buccinari verbis vel pingere loquacib⁹ pen nis. Sis valēs ⁊ felix ⁊ annis viuito multis

Rogatur amicus vt certo in loco cũ amico ꝯueniat

Plurimas effectu imẽso salutes. Dũ reficiẽdi mei grã (vir ꝑ dilecte) hesternã post cenã ĩ deambulatõe me ꝯtulissem. aduenit mihi nũci⁹ tu⁹ suauissimas lr̃as deferẽs. In q̃b⁹ visus sũ mihi animi tui vultũ tã͂q̃ ĩ speculo ꝯtẽplari. quẽ nũciũ letissimo mox vultu bipatẽtib⁹ vlnis excepi. Eiq̃ʒ has pñtes multa celeritate ꝯscriptas ad vos rurs⁹ ferẽdas ꝯmisi. Quibus vos certiorẽ efficerẽ, mihi eodẽ momẽto inopina q̃dam noua aduenisse, q̃ me antwerpiã ire ꝯpellũt. Et q̃r sp̄ tua amicicia delectatus sum atʒ ꝯuictu Te rogo (ꝑdulce illđ amicicie nomẽ ꝑq̃ʒ relĩq̃ oĩa q̃ ĩ amicicijs dulcia noris) illic mihi feria q̃rta obui⁹ fias, vbi si te nõ ĩuenero. lux mihi tenebre ꝛ cãdida nigra fiẽt, cũctaq̃ʒ mihi tristia erũt. nec panis edẽti nec sapiẽt vina bibẽti. Ubi tñ exaduerso si fueris pñs amara dulcia videbũt, ꝛ aq̃ vini vigorẽ habebit, illic iã oĩa corã agem⁹, libereq̃ʒ ꝯferem⁹, atʒ vuaꝝ liq̃res iocũde bibem⁹ Interea esto valitudine ꝓsper. Ex Louanio adeo festine vt calamus suo cursu lepusculũ equet.

Petitur consilium ꝛ iuuamen in ꝑmutatione beneficij

Accepi celeberrime (vir carissĩe) ꝑ alienas liguas alienosq̃ʒ calamos tui noĩs dulces salutes. Poti⁹ tñ optarẽ lr̃as tuis digitꝭ scꝑtas sʒ lõge poti⁹ tuos vult⁹ ꝛ spirãtia ora intueri, q̃ mihi alto ĩ pectore sculpsit amor ꝛ fixa tenet illa q̃ lr̃is ꝯmisissẽ alio ꝓperãte haꝝ lator mee mẽtꝭ fid⁹ ianitor reserabit. petitur⁹ a te opẽ ꝛ ꝯsiliũ đ ꝑmutãdo bñficio cũ tuo vicino cuʒ q̃ mihi clare ẽ amicicia ꝛ familiaritas ingens breui exorta ꝛ letis ꝯuiuijs ꝯfirmata. Cupida diu mẽte desideraui, ad locum natalẽ vnde puer excessi redire, illiq̃ʒ terre q̃ me pauit ĩfantẽ vite reliquias dedicare ꝛ mori vbi ort⁹ sum. ꝛ vbi reputaui sepe iri. Sed vale, putabã calamũ frenare, sed rapior

Epistola credentie cum petitone responsi

Salutes ꝓsꝑas atʒ felices Lr̃as tuas recipiẽs (vir carissĩe) videor me videre, humana quedam ora cordis tui que mihi

tantũ gaudij attulerunt q̃tum magis habere possum⁹ q̃ di cere. Nõ tã miles equis gaudet. nõ tam piscator aquis nõ tã marte pugiles metrisq̃ poete q̃tũ ego tuis lr̃is exulto. in q̃s appello suũ ingeniũ fudisse videt̃. Rogo igit̃ ꝑ hap̃ latorem (quẽ affect⁹ mei arbitriũ teneo, ⁊ mẽtis mee interpretẽ) ad me iudiciũ tuũ scribito, sup̱ his que tibi is lator deuelabit, qui mei pectoris clauẽ geri. Uale in summo ioue q̃ tibi adaugeat vires ⁊ annos

Respõ. ad precedẽtes eplãs.

Varijs occupor, amice ad cordis centrũ vsq̃ dilecte. Nec ociũ fuit (peramãde p̃ceptor) vt lati⁹ scribã nec hora sustinet Tu igit̃ lr̃ap̃ meap̃ ineptie ꝑcas, quã festinãtia struxit. Hec duo aduerbia ñ cocũt. cito ⁊ bñ. Tacere tñ ñ potui tui amore deuict⁹. Errat ille (vt auctor est seneca) q̃ amicũ in atrio q̃rit, ⁊ ꝓbat in ꝯuiuio, mltũ interest q̃b⁹ auspicijs amicicia i choat̃, facile abscedũt vase exhausto q̃ solã vini dulcedinem q̃rũt. apõ eñ tales raro de pastu ouiũ sz de lana q̃stio ẽ. Vereor eñ vicin⁹ me⁹ seipm spectet. ⁊ vtilitatis sue causa te attrahat. Hec amicicia si ita geminata sit vt icepit. ita desinet ⁊ q̃ desinit vera nunq̃ fuit. Necesse ẽ eñ in amicicijs inicia inter se ⁊ exit⁹ ꝯgruere, sz de h̃ lati⁹ nunci⁹ q̃dẽ secretũ cordi tuo inculcabit, cui⁹ clauẽ possidere scripsisti. Nũq̃ siti ꝯfect⁹ tã gauisus ẽ, lapsu clarissimi font̃ q̃ fuerim ego amẽissimo tuap̃ lr̃ap̃ sono q̃ tuã originis patriã te reditup̃ dulci augurio nũciabãt. Ubi nemo (donec viuã) me tuo a latere tuoq̃ amore semouerit, nec tãq̃ pilã (vt tuli⁹ inq̃t) retorserit. Amice me mihi carior si valeas gaudeo, si gaudes ego triũpho.

Arguitur amicus domi semper ꝑmanens

Fortũas sparas cũ salute Scrib crebro amice luce mihi carior q̃ q̃ꝓmũ me visitatur⁹ es, Sz hmõi q̃ꝓmũ nõdũ vsq̃ apparuit. Sz h̃ est, idq̃ ipm sp̱ fuit ⁊ erit, qd̃ leuiori fluxu ex calamo ṽba q̃ hoĩes e domo ꝓsiliãt. Si scribere ⁊ facere ex q̃ essent, iã lõgo me retroacto tp̱e visitasses. Nolito rogo te

diuti⁹ lucifugā facere, nocticoraci silꝫ luminis hostē. Quid ei sibi h̄ vult ꝙ sp̄ domi ꝑmanes, eaqꝫ vterꝭ vt sepulcro ī q̄ te/ ipm totū īfodis. ac tibi ꝑpetua māsio esset, q̄ viderꝭ nulla re alia q̄ꝫ soli⁹ q̄etꝭ cognīe soliusqꝫ ociȷ̄ gl'ari. Proīnce q̄so plumbū e pede indue poti⁹ plumas ꝛ alas ꝛ noli in latibul' in furnisqꝫ delitescere, ꝛ te more talparū in cauernis abscondere. Qđ nisi fecerꝭ. te cū Juuenali ignauissimi generis dixero, q̄ si tecto gauderes, ꝛ vmbra. Sed vale feliciter mei semꝑ memor ꝛ amans. Ex Louanio Januarȷ̄ septima noctis ꝓfundo dū clara iam lumina stelle fuderunt

Opera amici presentatur amico ad vrbē romā migraturo.

Si vales (optime vir) ꝑmultū gaudeo, nihil iā ē qđ magis exopto Aures adusqꝫ meas ꝑuenit te ad nos nō rediturum sꝫ fore te romanā ꝓfecturꝫ ad vrbē bn̄ficiorum impetrandorꝫ gratia. Fuit mihi gratissima semꝑ tua p̄sentia q̄ mihi iā molestior est tu⁹ abscessus. Cōptū diu habui. q̄ꝫ lōgo retro tp̄e atꝫ q̄ꝫ alte animo tuo amorē mei insculpseris, hoc tibi semꝑ ī vsuꝫ fuit, te amātes amore p̄uenire, ꝛ suꝑare. Rogo creberrime ad me scribas, oblectamīe em̄ lr̄arꝫ tuarꝫ vix mētē valeo saturare. interea pandat deus iter eūti, ꝛ si quid huc loci curari, solicitariqꝫ vel' p̄cipe volēti, māda ꝑato sarcinis em̄ tuis delector adeo q̄ꝫ vt mihi dulcissimū duxero sub fasce tua succūbere. Tu vale feliciter frater optime atqꝫ equ⁹ te amet Jupiter teqꝫ sanū ꝛ faustū cōducat atꝫ reducat.

Respō. ad eplām precedētē

Salutes plurimas cordiali amore ꝯnexas. Accepi lr̄as tuas (amice ꝑamabil') fauorꝭ plenissimas, q̄ꝫtū mihi ꝓdesse potes n̄ sū ignar⁹ ꝛ q̄ꝫtū vel' sede exꝑt⁹ cū vtilitas mea cordis sp̄tui vltima tāgat. scribe nūc (q̄so) q̄ tibi ī vrbe auxilio ꝓsim. q̄ etiā si tacuerꝭ dabo tn̄ opā vt filio tuo đ bn̄ficio aliq̄ aplica gr̄a ꝓuideat. Tu intea curab ne ꝑ incuriā nimiāqꝫ mollicīē obsopire ei⁹ igeniū sinas, neqꝫ eū familiaritate inicio ꝑdas Peruigili em̄ ingenio memoriaqꝫ tenacissima viget. Que

audit mox ɔcipit. itaq; ad manũ recitat. vt nullo vnq̃ ꝟbo
eũ memoria soleat decipe. Cõsulo ne eũ a studio detrahas
q̇ ad lr̃as nat⁹ ẽ nec veriar; expẽsas. oĩs eĩ adolescẽs ingenio
indole bonaq; pollẽs voluntate sitis ẽ agr; fertilib⁹ q̇ longe
plus reddũt q̃ acceperũt. Quid em̃ tibi dulci⁹ ingenioso fi
lio. q̇d em̃ cari⁹ tuo. quid amabilius vnigenito q̇d suauius
eo quẽ sup suo merito coact⁹ es diligere. Finem do. ꝑcito mi
hi nõ plura scribenti qui hac hora meipm mihimetipi fura
tus sum. ex magno occupationũ meaꝝ aceruo qui dum plu
ra volui vix ista potui. Uale.

Cõmendat causaz matris aduocato litteris recordaticijs

Salutes innumeras rosis ⁊ violis amenioꝛes. Si q̇d ro
boris apõ te meis ĩ ꝑcib⁹ situ ẽ (optĩe vir) ad te etiã doctissi
me ex intimo cordis affectu ꝑcor. veriusq; supplico. vt matri
mee (q̃ ad te ꝓficiscit̃) adiutor sis atq; patron⁹ cui adiũxi ɔmi
tem bñ instructũ reꝝ ⁊ cause quã causã cupio ĩ iudicio clari
tate tui ꝟbi illustrari. vt potẽti⁹ in aĩm iudic; cadat. vi sua in
structa ⁊ luce orõis ornata. essem ego scribẽdo ꝓlixi⁹ ⁊ onere
ꝑcũ valde molest⁹ nisi vsq; eo mihi de tua bonitate ꝑsuasis
sem. vt nõ tã necessariũ putẽ tibi mei animi est⁹ desideriaq;
mea lõgis ꝟb ɔmendari. q̃ int̃ tuas amplissimas occupati
ones ɔmemorari. itaq; recordatitias mag; nũc q̃ ɔmẽdati
tias lr̃as scribo. Sat; ẽ si scias. ñ op⁹ ẽ te moueri vt facias.
ad mea vota ĩ aĩo sp tuo calcaria ger;. videro. exaduerso ego
q̄ tibi sp ꝑat⁹ vtilisq; fuero. si passer; aliqõ officiũ ad aq̇lam
sit. De nouis paucũ certi scribere possũ. nisi q̄ mlt̃a apõ nos
belloꝝ surgãt tonitrua ⁊ coruscatõe s. vtinã pluuiã nõ gran
dinẽ haberem⁹. De conamie reg; nr̃i q̇d. q̊. q̃. ignoram⁹ oẽs
In ꝑiculo res nr̃e sunt. q̇ in hac area ꝟsamur. vbi huiusce
mõi palea terit̃. Uale ⁊ q̇dẽ valẽti⁹ q̃ ĩ sicc; stipulis ignis. ⁊
me extra mẽorie tue sinũ ñ ꝑmittas decidere. q̃ntuluscũq; eĩ
sũ, sp ego tu⁹ sũ. h̃ certi⁹ oraculis vatũ habeto. nunq̃ mihi ad
tua vota conatuz defutuꝝ si forte potẽtia desit. Ex bononia
celerius q̃ suos spargat radios phebus

Intimatio pecuniaruz leuatarum cum desperatione recuperationis

Salutes plurimas ameno splendore fecundas. Lras qs hesterno vespi a te accepi amice fidentissime gressu (vt aiut) testitudineo frete sunt. q may decima a te pfecte vix el' vltima tandem foras meas pulsauere. det deus reliquis quas ad me daturus fueris. vl leporinos pedes aut plumas aut alas vt celeriores aduentent. Qd hortat' es. multa diligentia implere curaui. Sed qd omniu minime velim id significare cpellor. nihil tibi esse sperandu de nummis recupandis qs dno. P. p te leuandos credidisti. Pugnauit em cu inopia diu z pstratus cecidit. Qui q minus soluere potest. eo vbor plus habet. Pollicetur p pulcra z plurima z termis qz breuissimis Utitur ta dulci qdam suaui loqntia q durissimos lapides demollire posse videt. Sed ex eo pter verba nihil expecta. Na q antea rex z merciu ia solor vbor mercator existit. Fidem multa habere in vbis vendentiu vba n expedit absens tibi esse debuit tua prudentia du illi pecunias tuas leuadas cmitteres. Ubi nihil secus visus es facere. qz si famelico catto pisces custodire iuberes Sz eant hec z let' esto. arras soluisti que te faciat cautiore. Rursus clamarem optie vir vt i calce lrar omniu clamo. q creberrime ad me lras dares in qb mihi nuqz sacietas vlla fuit. nisi vererer vt iocari soles q me cuculu appellares. vnice sp cantilene catatore Quo em diuti' desidero lras tuas eo magis magisqz ear apd me desideriu augescit. Gratissimu mihi feceris si huic mee tate z ta suauissime siti aliqn potu afferas. atqz etia ppendas q sitieti tatalo no sufficit guttula roris. Valeto. locuqz meu tuo in pectore saluuz teneto. Na tu in meo habitas. a q nuqz tpis te qua vis euulserit. Ex. N. may die vltima. z vltima hora. gallus em preco temporum medium iam noctis cecinit

Petuntur frequentiores lre amici z sua presentia.

Jmmēsas fauētissimo corde salutes ⁊ a te fili caritate frater
dignitate iā pater ⁊ ꝑceptor amātissime. Licet tuo nomine
tuaqꝫ fama plenus sum impleri tñ potiꝰ tua pñtia exopto.
Crebrioribꝫ te lacesso ꝙ̄ par est, literulis transgressor fio ni-
si tua hūnitas mihi pateat, meqꝫ apō se i amorꝭ dulcedie ū
se pōat. Ceteꝝ nisi vererer i trāsgressiōꝫ addere, sūme de cre
brioribꝫ mittēdis lr̄is īfestarē. ꝑceptor carissie opto te diu ⁊
bñ valere, cui sꝑ ꝓuꝰ fuero ꝙ̄tūlibet absens. Si aūt ipe pe-
tas ꝙ̄ valeam, ita ꝑfecto vt nihil mihi seruo tuo ꝑter tuam
presentiam abesse videtur

Respon. ad precedentem

Salutē plurimā amorisqꝫ ꝯstantiā. Miror vir ꝑstātissime
ꝗs tibi mei imaginem adeo impresserit, ꝙ tu preceptor meꝰ
⁊ dñs me patrē me ꝑceptorē atꝫ te seruū appellares, nisi hoc
effecerit magnꝰ in me amor tuꝰ qui me fingis qualē me op-
tas. Conaris ꝗꝫ me extollere, ⁊ vbi neqꝫ ipe descendis. vt
me tibi vl' ꝑferas, vl' ꝯmodiꝰ eques ꝗ̄ me illudi atꝫ rideri cre
derē, nisi tue ꝟtutis ⁊ notissime fidei candor obstaret. Sed
mihi crede sic me existimās terrebis emptores. Discute igiꝛ
nō mei oris sꝫ tui erroris imaginē. noli sic habitū mee mētꝭ
induere quē coactꝰ exuas dū ꝓpiꝰ aspexerꝭ. nec latiꝰ rogo ꝙ̄
est de me dicito. sꝫ certe minꝰ si quid minimo minꝰ ē. Judici
um oīe tecū est. vbi amor imparat, nec potiꝰ amatori credē
dū ꝙ̄ osori. In iudicio pares sunt, errāt ambo sꝫ alter hone
stius. Breui ad te venturꝰ sum, ꝗ̄ animꝰ meꝰ qui scriptu pla
ne ostendi nequit ꝟbis appareat. Interea vale

Rogatur amicus vt fratrez

inducat cautius mercari

Salutes plurimas fine atꝫ mensura carentes. Nō ego sū
nesciꝰ fidissime vir ꝗ̄ntus sit amor in me tuꝰ. ꝗ̄ fides ꝗ̄ obser
uātia Noui etiā modestiā tuā ꝗ̄ egre laturꝰ fueris. si pluribꝫ
ꝟbis abs te petā, qđ tua spōte sis facturus. Soror mea mo
riēs filiū reliquit, qui sepe ad loca tua nauigio ꝑficiscit, ma-

gna aggredit. formidat nihil. z alta conat. nimis aũt ventis fidit. z pelago nimisq; fortune cui9 ars est metuz demere. vt licenti9 feriat. Nescio q̃ astro nat9 oĩa appetit sup̃ vires. Rogo v̄bis dulcib9 ei9 ꝯpescas ĩpetũ. ne sua ꝑdat. seseq; p̄cipitẽ dedat. ꝓbis ẽ morib9 z ingenio claro. s; q̇ddam h;. nescio q̇d lõge se alti9. tenes quid velim. Cupio scire q̇d agas q̃; valeas. z q̃ ĩ statu res tuas collocaueris. Vale oĩ validitate ꝓsperi9 Ex ypris septẽbris sole. x. rapti9 cursu corusci lumis

Cõmẽdatur cã vicini amico.

Salutes ꝑtim tibi nũci9 meo noĩe dabit. qui tñ si oẽs q̃s tibi adesse velim ꝑgat depromere. citi9 lunã manib9 captauerit. vl' vltimã attigerit eq̃ris guttã. Habet rem vicinũ meuz tangentẽ tibi exponere. quaz si duxeris foueris. adiuueris. nõ me videbis fauoris imemorẽ. totũ ei id mihi factũ accipiam q̇ꝺcũq; in eum cõgesseris. Omitto rẽ narrare serie z circũstantijs lõgiorẽ q̃ paucis dici q̃at. quã eius q̇ has defert organo ꝯmodius audies. nõ tñ dedignaberis rogo. si vl' tue dignitati vl' mee volũtati s̄mo ei9 nõ vsq; satis ꝯgruat. cui9 simplicitatẽ facile fueris tua ĩdustria suppletur9. quẽ nec Pallas docuit. nec ĩstruxit cicero tenuis ei sapiẽtia ẽ z minor eloq̃ntia. s; q̃to prudẽtia deficit z facũdia tãto fide p̄stat z veritate. Sicq; alterꝛ alterꝛ purgat. vt q̇ꝺ orsũ ꝑdit. aliorsum affluat. Tu felix vale tp̄e lõgo. Volatim ex Brugis iulij q̇nta rapida veloci9 aura. Tuo q̃so. genitori me ꝯmendatũ facito q̇ q̇tiẽs amicos mẽoria voluo. mox sp̄ int̄ p̄mos emergit

Excusatur scribendi ineptia cum credentia latoris

Salutes z gaudij altũ aceruũ. Nõ tã gaudet culmis aureis ceres nec maturo palmate bach9 q̃nto gaudio tuis l̃ris sũ affect9 suauissimis quidẽ miro artificio s̄btilissimoq; filo cõtextis q̇b9 vix ausim r̄ñdere ne videar eloq̃ntiã violare. Proijcio igit̄ pauidũ calamũ nõ potẽtẽ q̇ꝺ par ẽ. vl' te dignũ effũdere. L̃raꝛ igit̄ vices lator suppletur9 ẽ. q̇ (te teste) fidus z verax est. Nihil aliꝺ restat. q̃ assit ei memoria tenax. Parcito ineptie stili. deformiq; caracteri. Fecit festinãtia q̃ ñ tã l̃ras q̃

muscaꝝ lituras depinxisse videor. Si q̇d reliq̇ ex me velis mihi fidē r̄cipito. q̇ plꝰ oblectamēti tuis sp in r̄uitijs sumptiꝰ sū. q̄ꝫ i melle musce. vl' in neputa cattus Uale iocūdissime. Ex colonia iulij vltīa eo mane dū adhuc nōdū fulgor phebi vmbras noctis obsterserat (matura morte

Conquestio fit de socii im

Dū famulꝰ tuꝰ sese mihi obuiū daret. ꝯtinere neq̇ui q̇ n̄ immaturā ꝯsodal' mei mortē i tuo sinu defleuissez Qui raptꝰ satis septēbris ꝓma i matura morte mergit̄ vestē mortalez exutꝰ. Quis n̄ doleat tāte indolis iuuenē ꝓmo iuuētutis flore extinctū suma ꝯsecutuꝝ si eiꝰ ꝟtutes maturuissent. q̇ si lacrimis redemi posset. oēs sui ꝯsodales i lacrimas liquescerēt. Uirū dictū est q̄ꝫ dulciter vita defūgit̄. ita ei ꝓpinq̄re videbatur ad exitu vt si i portu nauigās paulatim vela deponeret. Uale. h̄ scp̄si noctu ieiunꝰ q̇ die pacta ne adhuc panis micellā gustassē. vl' liq̄ris guttulā Sic lacrime sic gemitꝰ sic dolor ipe ipart. Lōgior essē sꝫ tristis ē animꝰ tristis calamꝰ triste sigillum.

Respō. cōsolatoria super ep'la precedente.

Plurimas (depulso dolore) S. Lr̄as tuas legi (singularis amice) quibus lacrimaꝝ guttulas imbibitas vidi. q̄ cari socij tui interruptā inter ꝓma incremēta indolē ꝛ tuū dolorez nūciarūt. sꝫ ꝯsulo carissime fr̄ desine diutius dolori intabescere. modūqꝫ serues. q̇ nec impietatē patiar̄ neqꝫ insaniaꝫ. Omnis modꝰ in medio ē. scio nihil difficiliꝰ. q̄ꝫ mag̊ dolori impia dare. sꝫ nihil m'iebriꝰ q̄ꝫ ꝯsumendū se dolori ꝯmittere. Lacrime sūt arma mulieꝝ. q̇d em̄ miꝝ iuuenē mori cū nihil aliud vita nr̄a q̄ꝫ ad mortē iter est. q̄ q̊ꝫ furia ꝓ eo tātoꝑe dolere q̇ nūq̄ꝫ doliturꝰ est. nō reliquit ille te sed an̄cessit. q̇ ex mortali carcere emissus: hec mūdana ex alto iā despicit. ꝛ deum ꝓpiꝰ intuet̄. fruit̄ nūc apto ꝛ libero celo lucē nō ꝑdidit sꝫ maiorē nactꝰ est. Scias ei nihil ꝓfutuꝝ q̄ doleas. ꝛ oculos tuis fletib' exhaurias. faciliꝰ ei te dolor tuꝰ ei adducet q̄ꝫ eū ad te r̄duxerit. Uale. n̄ latiꝰ scribo. ꝓuentꝰ noctis ab vmbra.

Respō. ad idē sub alia forma

I. [illegible]rentes salutes cū sincere dilectōis affectu, q̄ primū (carissi[illegible] vir) ꝯsodalis mei pcordialisq̄ amici obitum scissem ad p̄mā rei famam corrui miser ⁊ velut repētino fulmīs fragore dirigui, atq̄ mox mihi mortalia cūcta viluerūt. In eo tāq̄ in speculo video quāta rerū nrarū firmitas. ⁊ quid mihi nūc spei supsit admoneor. Idē nobis anim⁹ erat, vna etas vna fides, vnaq̄ volūtas summa q̄ studiorū paritas. Uno eñ calle gradiebamur vnū terminū petebam⁹, vnus labor, vna erit intētio, vnus vtinā finis esset, idēq̄ sepulcrū. ⁊ quāq̄ scio (optime frat) viri esse p̄mū quidē dolorē pellere, primum extinguere, tertiū moderari, vltimū abscōdere, me tñ dolor vsq̄ adeo euertit, vt q̄d agā nescio. Morilar, nisi dolorē in fletum lamentaq̄ pfudero. Forte dabit ptractio temporis qd ratio nō potuit. Oculi madent lacrimis saliunt mihi precordia tremēt manus dissilit e digitis calamus vix valens vale, depingere, sz vale tñ. (sub alia forma

Alia adhuc respon. ad idem

Plurimarū salutū felicissima incrementa. Dū diei septēbris qnte vesp adesset (carissime frater) oblate sūt mihi lrē tue tui doloris (quo duriter affligeres) testes q̄ ꝯsociū tuū deplangis p̄mo (vt sic dixerim) etatis in vere pceptū. Maxime vellem q̄ lacrimas spōte fluētes rōis freno substringeres. Nō molliter feras ⁊ effeminate qd mutari nō potest, id illi accidit. qd oēs añ se passi sunt, oēsq̄ passuri. Quicq̄d nā cepi desinet, nemo ad vitā edit q̄ nō ad mortē destinat. Nescio cur ei⁹ mortē immaturā appellasti, atz tātope doleas, sociū tuū p̄mis annis q̄si añ tempus ereptū cum nemini sit pfinitū tempus sine termino, omnes debitores sumus, sic de celeritate ꝯqueri non possumus, quasi ante diē repetat qd statim dū accepim⁹ debuim⁹. quis non videt ante oculos q̄tidie iuuenū deferri funera. nō eñ p̄maturū dici debet, qd tota vita denunciatur futurū, nec valet, si dixeris poterat longi⁹ vi

uere.poterat etiā ⁊ citi⁹ mori poterat ⁊ aliter ⁊ durius mori-aliū nā citi⁹ aliumq3 tardius fata deprehēdunt.nullū prete reūt.dicito q̄so.q̄d h3 ampli⁹ qui centū vixit annos q̄3 q̄ ab vbere ad sepulcrū rapit.qn̄ quidē ⁊ vtriusq3 finis adest.tractu aliquid exitu nihil interest. Nō sic accipias velim quasi amicis morientib⁹ eos amisimus.sed in patriā p̄misim⁹. qui ⁊ si ad nos non sint illi reuersuri nos tn̄ ad illos oportet satis celerit̄ pficisci. Uale letissime siccatis oclis.dolore selecto

Dantur gratie qui amico bursam mūere ddit

Immēsas plena bucca salutes.q̄3 gratū mihi munus tuu3 fuerit(dilectissime frater)ne poterit os nec calamus vsq3 satis explicare. Est em̄ p̄ciosū potius mittēte q̄3 recipiēte dignū.tu more vteris alexandri magni qui semper ex se dona metiri ↄsueuit. Faxit deus vt bene sit ppulcre illi v̄gini nepti tue p̄nobili q̄ hui⁹ numeri artifex est. q̄ aregnem supat.⁊ paladem equat.eueniat illi vir dignus tanta v̄tute q̄ sobolem generet sue matris imitarricē. Ceterū te maiori desiderio videro cupio.q̄3 nūc pascale3 adesse diē quo piscib⁹ atq3 oleribꝰ oleoq3 semotis vesci carnib⁹ possim. Scriberē amicis meis nisi mihi tempus parcum ⁊ nūcius pfestinus esset Sed te rogo.mea nūc sis epula.dicesq3 om̄ib⁹ salutes plurimas mihiq3 bene esse.⁊ sospitem me ducere vitā. Ualedignitate parēs etate frater.dilectōeq3 sodalis ⁊ me (vt facis) ama.sed magis q̄3 facis vtere. Nūq3 ex me quid frustra petes.si modo qd̄ petieris in mea fuerit potestate. Ex colonia die qua palmarū rami ecclesias ornant

Excusatio super nō responsione ad lr̄as missas

Promptū v̄uiēdi affectū loco salutis. Nō satis intelligo(carissime vir)cur vel ioco(vt soles)vel serio(vt vereor) supbie me accusas q̄ tibi respondeā nihil.quasi ea si tp̄a q̄b⁹ cuiq̄3 liceat loq̄ qd̄ sentit.itaq3 magis eligo abs te supbie accusari q̄3 dānari stulticie. Te igit̄ rogo eq̄ animo patiare silētinm meū.me quoq3 tāti sinas habere salutis mee ratione donec

aliũde letior dies illuxerit. cũ em̄ liberi⁹ scribere licuerit. ob tũdã te multitudine ꝛ plixitate ꝟboꝝ. Nõ essꝫ h̄ tp̄e leue mi hi emergere. si vltro me in cauto ꝟbo fluctibꝫ imiserim. Sa tis scis q̇d dicere velim. hec nõ attingo pfundius. In rebꝫ aliĳs oibꝫ me tuo vtere arbitratu. Patri tuo salutes plurias meo noīe dicas. atꝫ euꝫ in mei cordis centro sedem habere. Faxitqꝫ deus vt longissimo nestorisq̄ȝ euo fruat̄. Uale. sitq̄ȝ tibi sanitas multa ꝛ vita cornicis

Cõsulit amicus amico q̄ Bononiã veniat lectur⁹ poeticas artes.

Honores plurimos p salute. Si bononiã venire velis. le ctur⁹ poeticas artes scio q̄ nũq̄ȝ tã letus herculem suscepit euãder aut achestes anchisem q̄ȝ te sint studẽtes om̄es rece pturi. id tibi putile cẽseo. qꝛ frugifer illic camp⁹ est. et pauci messores ꝛ licꝫ plures eẽnt. tibi tñ (sic tua sunt merita) pores ptes debent̄. honor tibi plurim⁹ eẽt. ꝛ (qd̄ forte libenti⁹ audi ens) bono lucro ꝯmitat⁹. nã is honor iocũdissim⁹ est cui lu cra ꝯnectũt̄. caduca nã res hõꝛ ē. si ñ pecunia sustẽtet̄. Uale ꝯfideq̄ȝ me nõ tm̄ mei q̄ȝ tui boni cupidũ. dab veniã ꝯsiliĳs meis tã pfunde mihi i corde locarꝫ vt rebꝫ de tuis ñ possuꝫ nõ eē solicit⁹. Uellẽ vno essem⁹ atq̄ȝ eodẽ loco q̇ alter altero frui assidue posset. Rescribere q̇d decreueris. nã tãdiu pẽde bo q̄ȝ diu tua tardauerit rñsio. Dicit se breui redituꝝ. nũci⁹ q̇ pmissu leuiuscul⁹ ē. sꝫ frequent̄ factu morosus. Rursus va le. Ex louanio festina leuiqꝫ arundine marcĳ sole tertio

Respõ. ad eplãꝫ precedẽtem

Salutes incõstantiã multas. Tm̄ mihi honoris ꝛ beniuo lentie quottidie tribuis amice meis i ocul̄ carior vt me pu deat tãti cult⁹. Nã iusta statera min⁹ in me põderꝫ inuenerit q̄ȝto conarꝫ adĳcere. Itaqꝫ tibi cauẽdum ē ne aut te aut me aut vtrũqꝫ nr̄m fallas. ꝛ ne qñqꝫ van⁹ laudator inueniaris si quis me casus ad tuũ locũ appulerit vbi mea p̄sentia no mẽ obũbret. Nõ em̄ is sũ. q̇ meĳpsius sũ nescius. De me ro go loq̄ris ptius. ne (q̇ grauissim⁹ ꝛ sis. ꝛ habearis) minoris

iudicij estimeris Sz tñ monstras animi benignitatē q̄ eos
oēs similes tui iudicas, quos in amicicia3 admisisti. Quod
āt tā ī florēti studio poesim legā que nunq̄ suos me choros
intrare pmisit, tam ꝯsultum mihi est facere, q̄ nomē ⁊ famā
pdere. Neq3 in reliquū temp⁹ multū his musis insistere cu
ro. Stultu3 est id velle seq̄, qđ ab omib⁹ deserit̃ misere iam
muse gemunt, extinctus orphe⁹ est, extinct⁹ v̄gilius atq3 hu
mer⁹, ieiunus cātat lucanus in ortis. Non video q̄ sic nū
q̄ muse resurgent, vt sertis ornate leta carmina canāt. Etiā
esto q̄ aptior essem, non video me facile louaniū assecutu3,
quantū domi negligerem. Vis ergo vt cordis mei nucleū
pandam. Plus mihi placet hodiernū ouū q̄ gallina crasti
na plane loquor. Amicicia em̄ claudi nō vult, s3 gaudet ap
tis. Vale omni valore valentius. Si q̄d vis precipito, pa
ratus semp fuero, si velim esse qui debeo. Ex morino iunij
septima irundineo volatu raptius.

Hec epistola replicat contra precedentis epistole responsionem.

Salutem ī eo a q̄ oīs salus ē. Te sanū audiēs plurimū le
tor (amice pcare) tanq̄ ille q̄ tibi vera sim dilectōe cōnexus
nec secus intelligo q̄3 q̄ oīa que te tangant, me pari neruo
ꝯtingant. Sed (vt tibi tua pace patuloq3 quod laudas ore
loquar) qui vbi es manere decreuisti, plus captū laudans
passerē q̄3 volantē aq̄la3 nihil mihi videt̃ tua opiniōe deli
rius. Cū louanij pluris valeat aeris vncia q̄3 vbi es plenis
sima libra vix q̄3 sūt (vbi morā geris) riuuli q̄ vni sitiēti pos
sint extinguere sitim. Procedes (si sapis) ad aquas latas et
altas vbi erit tibi natādi at3 piscādi ampla facultas. Quid
tam pōderas id puū qđ habes, timēs ne minora succedāt.
Pone hūc metū. Sub fortuna viuim⁹ oēs, infelix sp manet
q̄ nūq̄3 alta tētauit, semp iacet, cūcta formidās. Nā (vt anti
quū prouerbium est) magni pisces capiuntur in alto. Non
agam nunc tecū plurib⁹ si hec non nouerint iocās dico, va
le valenter ⁊ si sic libet, tua prudentia submergaris

Scribit secretarius opidi Bernen: ad regentē pedagogiū i Louanio vt de rectore scolariū opido puideat

Salutem. et si q̄d salute iocūdi⁹ poterit exoptari. Habuim⁹ venerande mgr̄ et dn̄e puldum magistr̄ scolariuz beneficio lōge etatis expertū pulcerrimis viuendi modestijs ornatū qui velut sanctissimus censor studia iuuenū incitauit Eloquētia quoq; scientia et moribꝫ p̄stantissimus. ipe ad phenicis homerici exemplū puerilē teneritatem ita ꝯposuit. vt simul dicere. scire. facereq; doceret. Qui iam plenus dierum tanti laboris impatiēs dictas scolas in man⁹ opidi resignauit. Ad te igit̄ iussu oppidi scribo. vt ei nūc assis adiumento quo successor habeat. q̄ p̄ se indicia boni rectoris ferre videatur. Qui etate lr̄is et vita talis sit. q̄ v̄tut bonor̄q; moruz curā a lr̄aꝝ studijs nō se iūgat. Sz simul scolares instituat tā ad bene agendi q̄z bene sentiēdi ratiōnē. Quo pariter virtuti vacēt. et lr̄is et bone mēti. Uale in eo q̄ p̄sidet omni creato. Ex bononia ea festinātia qua calamus sua celeritate volucrem ac pendentem in aere lepore p̄uerteret.

Respondet regēs in louanio petitōi secretarij. Bernen

Amiciciā nunq̄z rulturā loco salutis. Uenit ad te (colende vir me q̄dem ꝯsule) mgr̄ hic q̄ has p̄fert tecū loquēdi gratia ac sese statuēdi certiorē de loco vestro de scolaꝝ onere de aere de lucro et alijs que hāc rem respectāt. et quo certior fias. quid legislatoribꝫ opidi tui ꝯsulas. Testor ego optima fide me nosse neminē qui huic rei p̄ficivellet. cui preter diuitias pauciora q̄z huic desint. grāmatice atq; poetice valde peritus est. et in cantu firmus et p̄mptus. Nemo quoq; vel vni tam gratus q̄z hic omnibꝫ nec quisq̄z est q̄ eū nō parū laudat. q̄d nō tā etatis maturitate q̄z vite meret. De quo mihi benedicendi citius tp̄s q̄z causa deficeret priusq̄z verba q̄z animus sic sua merente bonitate. Hunc igitur tibi trado de manu (vt aiunt) in manum eumq; in tua amiciciarum pharetra

vt electam sagittam abscōde. Pro ꝯperto habeo. scolis per-
cū vberius ꝙ sibi ꝑ scolas fore ꝓspectū. Nā magister talis
erit q̄lis achillis pedagog⁹ phenix erat (cui⁹ ep̄la tua memi
nisti) quē idcirco (vt est apud Homerꝝ) achillis cure p̄fecisse
dr̄, vt dicēdi pariter atꝫ faciēdi doctor foret. atꝫ mgr̄. Vale
optata valitudine, plixius scriberē nisi fames ⁊ hora cibuꝫ
exposcerēt. si aūt mea opa aliq̄n egueris. patiorē me inuene-
ris q̄ꝫ tuos tuis pruritib⁹ vngues

Cōmedatur filius suo magi

stro per patrē filiū suū paterno quodā errore laudantem.

Salutes amicissimas. Juuenis hic (venerabil' mgr̄ ⁊ dn̄e)
cui⁹ e manib⁹ has accipies, ingenīj diues sp̄ fuit. cui⁹ si non
pater essem. latius nobilis indolis generosuꝫ specimen cō-
mendareꝫ: Qui (si nō fallor) aut nimia spe ludor, facile ī do-
ctū virū euaserit. Ex cui⁹ ingenio ⁊ tibi solatiū et illi p̄sidiuꝫ
spero futurꝝ. Nā si ingeniū cū annis ꝯferas. mox annos vi-
debis ipo ingenio superatos. Hec sūma est tu⁹ esse incipit
tarde desitur⁹. inter dilectissimos eū ꝯnumera atꝫ q̄ ꝓpius
poteris tui similē effice, ꝙ eo facilius spero futurꝝ quo sole-
at in fertili fundo ex paucis seminib⁹ valida messis exurge-
re. Habisqꝫ sibi socios ingenio acres quib⁹ inuideat. q̄ inge-
niū ei⁹ irritent, quorꝝ laudib⁹ torqueat̄. q̄bus ita excitetur vt
vicisse se gaudeat ⁊ victum esse doleat. Vale in eo qui nu-
merat seculorꝝ dies ⁊ horas (iudicantis.

Respō. magistri prudentius

Jngentes ad vota salutes. Patiaris vir optime id q̄ꝫ nō fe-
ras indigne si forte plus dixero, q̄ꝫ audire ꝯcupisces, q̄ filiū
ꝓpriū vt symea gnatū carispendis, laudas atꝫ attētius admi-
raris, ꝙ ingeniū clarꝝ altū m'tiplex habeat. qđ tn̄ valde re-
missū inuenio, imo tepidū frigidoqꝫ ꝓximū ꝙ tandē ꝯgela-
bitur nisi virgarꝝ calore foueat̄, vsqꝫ adeo tristē aggrestēꝫ in-
cultā habet indolē vt eū ioculares facetie vix in risuꝫ ꝯmo-
ueant, multū ego vereor ne eū docendo semina madent̄ are

ne. Scis ꝙ raro germinat qđ in arido iactū est. Solet tñ
(vt ficta me diligētia fallat) ornare libros lineare papiꝝ li-
gare sexternos siliis illis q̇ sp speculū polliūt, ꝫ speculari ne
gligūt. Qđ ex se agit, aut nihil est, aut nihilo ꝓximū. Cona-
bor tñ (quo ad dederint vires) in eū lraꝝ opem trāsfundere
vtinā tāto ꝑfectu quāto conatu. Uale lōgos dies in largi-
tore dieꝝ ex Louanio maij sexta co mane q̄ sol nedū se dede
rat orbi.

Rogatur amicus vt suum statum pandat amico

Innumeras iocūdo corde salutes. Scio vir optīe tibi tpa
non adeo vt mihi libera fluere. Satis habebo ⁊ nil requi-
ram amplius, sic (dū ociū dabit) ne certiorē efficias. tui status
tueqꝫ valitudis q̄ nihil mihi iocūdius nihilqꝫ facere potes op
tatius. Si igit vt cūqꝫ tibi precio sim, nec te amātē spreueris.
Rogo interdū suauissimis lris tuis me visites, reficias om-
nes. Nūqꝫ em̄ quisqꝫ ad me venit nomē tuū in ore gerēs q̄n
nō mox sentiā titilare mihi pectora mea amore q̄dā mirifi-
co tui. Hinc hinc est ꝙ creberrime scribo, lrasqꝫ tuas freq̄nt
exposco, hinc amiciciaꝝ tuaꝝ fores tociēs pulso. q̄s si aꝑe-
rueris me crebro habebis hospitē. Uale (vt aiūt) carpa sa-
nior sponso quidē letior adamāteqꝫ diuturnior. Ex. N. ma
nu currēte leuissima pēna oriēte iā sole iulij trahēte decimā.

Responsio ad precedentem

Salutes felicissimas. Amice mihi ꝑcordialit care. Nō ad
manū habeo qđ solidi satis tibi rñdero, de statu meo sollici
to. Nā si status a stādo dr, nullus mihi status est ꝫ lapsus potius
atqꝫ ruina sic etas sic labor impant. Nullā mihi ꝑmittit cura
q̇etē q̄ vires aī adeo spargit. corpus ꝯterit, vt vix torpentia
mēbra trahere valeo, fioqꝫ senex an̄ tps algore solutus. Qui
igit statū meū noscere cupis, non irundinē celo volantē nō
leporē campis currentē nō ceruū in montibus salientē sed re-
ptā cū labore testudinem cogitabis. Uale breuē forte epi-
stolā damnabis, ꝫ melior breuis ꝙ nulla est. Ex parisius tar-

de dū(vt ꝟbū virgilij est)nox erat, ꝛ terras aīalia fessa p ōēs
alituū pecudūq3 genus sopor altus habebat.

Ad pictorem vt iuuenē pingere doceat

Sincerum affectū ꝑ salute. Scis q̄nto tpe ꝛ q̄3 opima fide
(carissime vir)mihi seruierit genitor hu9 qui has ꝑfert litte
ras. Cogit itaq3 me nō minus humanitatis cōpassio q̄3 iu
sticie necessitudo. vt hunc gerulū tue caritati cōmēdatū effi
ciā. Rogo igit̄ ꝙ eundem pie suscipias, in tuoq3 pingendi
artificio instruas, q̄ adhuc q̄si in plumis auicula in suo ni-
do confouēdus esset, nisi ob egentiā p̄ris an̄ temp9 euolare
cogeret̄. Si q̄d denarioꝝ ꝑmis annis alioꝝ more postula-
ueris. me ꝑ iusta ratōe sponsorē habeto tuu3 erit curare, ne
hec noua plātatio tua aliq̄ immiti turbine moueatur. Ui-
ces reddā, dū vires ꝛ tempora dabūt. quāq̄3 enī locoꝝ inter
uallū nos hoc tpe seiūxerit nulla tn̄ distātia loci nullusq3 tē
poris fluxus tui memoriā ex meo pectore poterit expingere
Nec facile eruaris, q̄ mihi profundus a lōgo inuisceratus
es. Uale feliciter omībq3 tuis ī reb9 me tuo arbitrio vtere

Respōsio ad dictam epistolā

Non minus promptam q̄3 debitam oblationem seruitutꝫ.
Non tam fumus oculis molestus est, nec tam acetum den-
tib9 q̄3 tua me angit obsentia preceptor colendissime. Dele
ctarunt tamen me littere tue temetipsum ꝑsentātes, n̄ solū
dilectissīe ꝗ3 castissīe testes amorꝫ mirifici erga me tui. Quid
autem aliud ad te nunc scribam nō habeo, q̄3 vnū illud, qđ
et libenter apud omnes ꝛ indesinenter predico, me tibi de-
bere plurimū. Nulla eī maior ad amiciciā tractio est, q̄3 me-
ritis preuenisse amicū. Aggrestis certe mihi animus esset.
si que impendere debueram rependere nollē. Itaq3 velim
tibi(certo)ꝑsuadeas, me vnum esse perpetuoq3 futuru3 qui
nihil recusaturus sim tua causa. Quare abs te peto integro
animo vt omnib9 in rebus meipso operaq3 mea non vta-
ris solum sed etiam si rei tue ꝯducat(vt ita dixerim)abutarꝫ

Amor autẽ erga te meus q̄ꝫtus sit, in hoc iuuene in arte mea pictoria instruẽdo, nõ minus re q̄ꝫ opinione cognosces: nihil mihi gratius erit q̄ꝫ me totũ seruitijs in tuis effundere, emori ei malim q̄ꝫ ingratus inueniri. Uale omni iocundo iocundius

Dantur gratie ei qui deside ria amici impleuit

Salutes tãtas (o pẽna) nũq̄ꝫ depinxeris quãtas (o iacobe) meus tibi exoptat animus. s; vbi desint vires sit pro affectu voluntas. Uidi lr̃as tuas ornate ꝛ celeriter eo loco eoq; tpe scriptas vt ꝑrepta tibi potius esset, ꝑut relatu didici latoris q̄ꝫ cõcessa scribẽdi potestas. Que lr̃e incertũ me linquũt, an s̃nia magis ornature an celeritate sint mirande q̄ magnũ ꝑsefe- runt pignus amoris. Quo video, ꝙ mutari nescit inueteratus amor, ꝛ ꝙ nihil in amicicia vetustate dulcius est. Clareq; perspicio, ꝙ sic amicos amas, quasi nõ liceat desinere. S; eãt hec: nam amantis est. amatũ nõ onerare laudibꝫ nec est amicicia beneficioꝝ ꝯputatrix q̄ nõ numeꝝ vel qualitatẽ sed affectũ ponderat. Q̃ȯ ãt desideria mea adimplesti. innumeras tibi gratias habeo, q̄ sꝑ magna ꝯstantia tuis votis postremus ꝛ ꝑmus adero. Amplectorq; sꝑ te suaui amicicia non q̄dem minus quã q̄ omniũ maxie. Nec ꝑiori tue vesti quaꝫ camisiam vocant cessero q̄ꝫ te dulciter amplectentẽ ꝑmã oĩm induis, ꝛ nisi postremã exuis te tñ nõ relicturã nisi eaꝫ ablegeris. Uale in eo qui celum pinxit sydere multo

Magister ad magistꝝ rure morãtez

Nihil nobis ãbobꝰ (amice care) negligentius esse arbitror, me sc; ꝙ te parisius nõ attrahã, te q̃; q̄ huc tua spõte nõ aduolas. Miror ꝙ ibi esse non malis, vbi aliquo numero sis, q̄ꝫ istic in rure vbi vl' solus es vel solus sape videare. ꝛ vbi nihil audis q̄ꝫ strepitus fremitus tonitruũ rusticoꝝ clamor ꝛ rudentũ sibilus. Sũope spero vbi has videris, si q̄d imago veteris nr̃i amoris si q̄d reliq̄e gratieq; valebũt, ad Bononiã te diuertes, vbi q̄ntũ hoĩm gr̃a valuero tibi valebo. Ex. N. maij.

quinta .tā rapido calamo q̄si lūctas haberet dedali pēnās

Responsio.

Gratissima mihi est ⁊ memoria tua ⁊ eius etiā agēdi voluntas. Ab optimo em̄ animo ac mihi dedissimo tuas l̄ras ꝓsilijsse ꝑpendo. quibꝰ nihil adiuerunt aures mee dultius. postq̄ꝫ te audire desier̄t q̄s hylari corde legi. rursusq̄ꝫ legi veneratiōe magna ⁊ osculis multis. memor amoris in me tui qui me in fratrē recepisti. solatio fouisti. sumptibusq̄ꝫ iuuisti vt nūq̄ꝫ cū hoīe ꝯiunctius vixerim. neq̄ꝫ mihi hūc in diez te fidior aut amicicior quisq̄ꝫ est. itaq̄ꝫ velim me tibi talem existimes qui ꝓ te nō vllū periculū effugiat sed an etate decursa ad studiū rursus redeam. dum referbuit iam ingeniū vbi libri mihi solatio essent vt cecis pictura ⁊ asino lira nō dum decretū habeo. Si tū ꝯsilio nō acq̄euero tuo mihi prudentiam non fidem abesse putabis. Vale amice memor amici.

Frater fratri scribit Louānii

cōmoranti de ꝓposito senioris fratris ad religionem

Frater noster solitudinis auidus claustro se dedicauit. sibi victurus qui multa die patrie vixit ⁊ amicis. cui dum suaderem q̄ se matrimonio daret progeniem nostram pulcris prolibꝰ adaucturus. mox ait ridiculū esse ⁊ ioci genus sponsum senem tanq̄ꝫ aptā fore senectā nuptijs q̄ꝫ pruinā messibus. Addidit q̄ꝫ tempus esse in hac semirupta etate vt fluxis caducisq̄ꝫ rebꝰ posthabitis tandem securius anchoram figat. ne nox deprehendat euntem. vtq̄ꝫ anime sue curas illas impendat quas corpori p̄stitit atq̄ꝫ fortune Satis iam doctus quid opes quid honor quid ianis gloria prosit Tu frater ocius ad me perscribe. tui hac super te animi motum an probas an doleas an suo proposito gratuleris. Vale saluus sanusq̄ꝫ maneto. Ex Brugis p̄festinanter vna tibia stāte altera ferente papirum. Ea hora qua dies. qua marcius qua ianua domus cum epistola clauderetur

Alia epistola ad idem in eandem sententiam

Sit tibi frater optie leta dies z vita phēnis. Fr̄ nr̄ eo grandior illustrissimi dn̄i ducis. Secretari⁹ se religioni ꝯtulit. In imēsū eplā3 extēdā. si tēptē pscribere q̄ ingenio q̇busue medijs vsus sim, vt eūdem ab hac mēte deflexissem, vt nob oīb⁹ mansisset in seculo adiumēto z ornamēto. Nec foret leui q̄dā incōstātia honores z lucra pīectur⁹, claustraq3 relinqueret, viris ad parua natis, q̇ maiora non possunt. Ad q̄ frater subridēs his verbis interlusit Nō viciū auro (frater) est, at3 argēto si ea iumēta nō appciāt, q̇ nesciūt estimare nisi fenū z stipulā, nō viuit vsplā, q̇ mihi psuaserit vt aranee simul diuti⁹ pmaneā, q̄ texēdo se euiscerat vt vilē muscam capiat. Quo audito nesci⁹ q̇d digne responderē. mox obticui. ex pondere ṽbi. Velint superi ꝙ fratri cedat in salutē ꝙ tāto conatu affectat, vt qd̄ feliciter incepit, valeat felicius adimplere. Vale z q̄ in his archana sunt, ea ne efferas. peto.

Responsio

Litteras tuas (carissie fr̄) in dolui legēs rex fratris nouitate cōmot⁹. Lacrimis gene maderūt, nec desino adhuc has dū scribo oculos terere. lacrimasq3 labell' exorbere, supplex deū oro vt euntē comitet. Gratulor certe fr̄is mei tā scīs desiderijs, vtinā te haberē a tergo sequētē nō me careres comite. Nā optime fr̄, q̇d multa volum⁹, q̇d magna petim⁹. q̇d alta conamur. Pallida em̄ mors continuo pulsu vndiq3 nos atris circūuolat alis nec q̇cq̄3 est vita nr̄a q̄3 fum⁹ z vmbra, si hodie viuim⁹ q̇ sponsor ē crastini. q̇d prodest diuitias, celerē finē habituras. sine fine q̄rere ē, oīs voluptas oīs honor oīs mūdi gl'ia vt stupe flāmula q̄ crescēs mox videt̄ non fuisse. pauca scpe distātia int' gaudiū z luctū est. nox ē vicina diei. Quid psūt lōga studia si memoriā sup̄mi tp̄is nō ingerāt, q̇d pdest oīa nosse si nosipos ignorem⁹, q̇d pdest ꝙ congrue loq̄mur si incōgruā vitā agim⁹, vel q̇d ornate dicere si nos fede viuim⁹, vl' q̇d in scolis de sancta vita pulcris ṽbis

deceptare si negligamꝰ ꝟba ĩ actũ deflectere. Sʒ pce ꝟboso calamo calada manu ducto quẽ calor ĩ lõgiorẽ cursũ euexit. Uale sp intentꝰ ꝙ labiis ipe mundus sit tibiqʒ q̃so ꝓspice ne cũ labẽti inhereas, cũ labẽti proruas sat sit dictũ sapiẽti.

Alia responsio super eadẽ in q̃ mãdat se frater secutuꝝ.

Felicit' viuere ꝓ salute. Affecerit me (fr̃ car̃) ingẽti gaudio lr̃e tue ãnũciãtes fr̃em meũ null' pciꝰ vinci posse, nec vll' blandiciis supari, q̃n seuitro velit religioni dedicare. qd mecuʒ dũ voluo solicito pectore lõga suspiria traho, in eãqʒ sentẽtiã cado ꝙ in comitatꝰ nõ ꝓdibit, q̃ suũ animũ cũ meo misce re sp studuit. Cõtraqʒ ego meũ cũ suo ita ꝯmiscui, vt pene ex duobꝰ vnꝰ efficeret. Indignũ cẽseo hos aĩos ĩ re tam salubri dissũgi, ĩ reliq̃s tãta glutimĩe copulatos. Nec diu deliberã dũ existimo factuʒ exigit nat̃a ꝑiculi. Quid (optime fr̃) nobꝫ ꝓderit ꝙ maris spaciũ celi, terreqʒ altissimos astroꝝ cursus herbaꝝ vires ꝛ lapidũ ꝛ reliq̃ nat̃e secreta didicimꝰ, si nobis ipis nos incogniti maneamꝰ. Noli noli (car̃. fr̃) carissimum fr̃em a cepto ꝓposito deflectere. Tuũ erit eũdẽ ĩ tã salubri semita ꝯfirmare vt gressu ĩpauido (q̃ locutꝰ ẽ) exeq̃t. ꝛ manum ori accomodet. Sʒ pce lõgitudini. Sẽtio me animi calore lõgiꝰ ꝙ distinauerã ꝓcessisse. Fac valeas, meqʒ mutuo diligas

Cõsiliũ fraternũ super eodẽ.

S. in deo salutari nr̃o. Fac fr̃ optime ꝓpria semper discretione vebaris ne frustra extẽdaris in alia te neglecto. Eũt anni. more fluẽtis aque. Noueris licet oĩa ꝛ lata terre alta celi marisqʒ ꝓfunda si te nescieris edificanti sine fundamẽto similis eris ruinã non structurã ꝓducenti. Eritqʒ vita tua instar ꝯgesti pulueris vento valido agitati. Opto hic dicere multa sʒ breuiloquus esse ꝯpellor. Dum eñ has scribo. vix punctũ aspiratiõis ꝯcessum est. sic erant occupamina. Uale desideriũqʒ tuũ mihi notũ efficito. qd ꝙ ꝓmum agnouerim nõ tam meatu ꝙ cursu implebo.

Respō fratris nō assentiētis consilio fratris sed suadet dilatio

Cum inter nos semꝑ(frater optime)steterit tenax vnio vo/luntatū necvnq̄ȝ facere desieri.qđ me optasse coguisti Hinc ego vidēs ꝙ ad religionē q̄dā animi incōstantia rapiaris. mox decreui meā sententiā tibi apto ꝟbo deuelare.vt aut te in eandem traxero.aut certe testatū apud te reliquero quid senserim. vt si qñ qđ nolim displicere tibi tuū ꝯsiliū ceperit possit meū recordari. Subtimui sepe ꝙ tuū ingeniū ad lit/teras natū ad alia ꝯuerteres.qđ ne feceris vt fratrē frater/no corde moneo. nec velis tuo sensui fidere nec te incōstan/tie inuoluere.que vel semel admissa serpit lōgius q̄ tñ error magis q̄ȝ culpa est.ꝛ ꝓfecto iuuenes facile irrepit. Qđ autē ego tuis suasionibꝫ statū iam meū etate mutata ꝯmutem ac me retexam.nō faciam.quas tñ suasiones scio ex dictissima amoris vena ꝓcessisse. Omnis em̄ amor in me tuꝰ ex oīnibꝫ ꝑtibꝫ se ostendit. Sȝ vt eo redeam vnde digressus sum.tu (si sapis)nil facies leuiter.in omni statu multa videbis.que nolles. Hoc tñ ꝟbū quā vim habet.te ponderare malim.q̄ȝ apius scribere. Finem do. Habes ep̄lā ꝟbosiorē forte q̄ȝ velles. Qđ tibi ita videri putabo.nisi lōgiorē remiseri. Va le tibiqȝ persuade.ꝙ me totum tibi dedo.nihil mei mihi re linquens.

Assentit consilio fratris ꝛ dilationi donec mutuo colloquantur.

Salutē tibi frater dicit.ꝓhēnemqȝ leticiam. His iam litte ris tuis q̄si oculꝰ corā ꝑspexi(optime frater)fidē i me tuā et beniuolentiā. Dices forte q̄d antea sꝑ quidē sed nunq̄ȝ illu strius. Hoc certo habe.nihil me noui status aggressurū do/nec mihi potestas presentis tui fuerit.cuius ꝯsilio dum nō parere cepero.mei fiā dissimil. Sciasqȝ me tui aduētꝰ expe/ctatōe suspēsū quē vigilās dormiens animo verso. eruntqȝ mihi oīa(si veneris)hylaria. Sȝ ne diutius trahā vale. sol ad occasū ꝑperat.clamatqȝ nūciꝰ impatiēs more ac asperos

tribulos vt prunas calidas calcauisset

Rogatur amicus vt vinum emat pro amico

Amicicias firmo glutimine iunctas. Rogo te (vir optime) per amiciciã mutuã nostram que ab ineunte etate incepit, nec nisi funere desituram, quatinus vini patrie duo plaustra electa minori quo fieri queat empta, mihi q̃ breuius cõmodius q̃ valeas transmitti procures, atq̃ des operam vt et tuto et q̃ facillime et q̃ primũ ad me vehantur. Et si publice fidei litteris opus sit, de illis rogo vectori pspectũ iri facias. Auribus meis ingestum est vina patrie hoc anno creuisse, amica nature ac gustui gratissima solitoq̃ longius seruabilia vectionis tolerantia. De nouis pauca iã calamus dabit, multa enim ambigua nobis ad capita pendent. Fluctuamus ĩ medio potentum principũ qui contrariis ducunt affectibus quo dubius sum⁹, cui littoris puppim cuiq̃ ditiõi applicem⁹ multis curis torq̃mur et angimur, trudimurq̃ nõ tã consilio q̃ fortuna. Immergimur enim malo lõga vetustate firmato quo sẽp habemus a tergo qd doleamus, et añ oculos qd terreat. Scis (amice carissime) quid dicere velim, non enim ausim specialius descẽdere cũ nõdũ satis tpi fidã, aut nunciis aut itineri. Si qd ex me optas postula, interea q̃ sẽp valeas et (letus esto

Responsio

Salutes plures q̃ habet messis aristas. Et si variis in curis asperisq̃ pro sor in laboribus tãtaq̃ mihi quottidie occupatio ingeratur vt vix liberũ oculũ ĩ aera leuẽ. Vicit tñ meus in te affectus quẽ iã sponte surgentẽ lectio epistole tue multo ardentius excitauit, cõpulitq̃ me vtvim facere occupatiõibus meis atq̃ res meas tuis negociis posthaberẽ. Ecce (vir optime) tuis ego desideriis parẽdo effeci, qd tuis lrĩs p me fieri postulasti. Aduehunt ad te duo vinorũ plaustra integriori q̃ potui diligẽtia electa et minoris q̃ fieri potuit empta q̃rũ odor sapor et color indicãt eminẽtiã et verisilem bono du

rationis constantiā. Si quid aliud efficere possim qđ tibi gratū sit confidenter impa. velim non modo vtaris me sed vsu frangas ⁊ ꝯteras. Latius scriberem sed tempus (nō copia) deest. duꝫ plus erit ociȷ̄ pleniore epistola vtar. Uale vt opto. ego q̄ꝫ valeo. si valere sit ꝯtinuis opprimi curis ⁊ laboribꝫ ijsqꝫ inuolui vsq̄ꝫ ad aures. Sed tm̄ (dono dei) sanꝰ sum ⁊ nihil mihi (preter ociū) deest. De nouis autem tuis ⁊ vallatōe fortune noli spem ꝑȷ̄cere. nimis formidāda est fortuna minax q̄ꝫ blanda. Sepeqꝫ plus pauoris est. vbi periculi minꝰ est. Uera virtus minas fortune despicit. Nec quicq̄ꝫ fortuna potest. cui nō possit virtꝰ obsistere. Rursus vale. ex Parisius alato calamo pēnatis digitis celeri motu volantibus.

Repetitur liber commodato creditus

Salutes omni optabili gratiores. Cum lōgo iam tempore (venerabilis domine) valerium domui tue habuisti. queꝫ librū aliunde ad ꝯstitutū tempus (tua causa) mutatus sum Atꝫ dederim pro eius reditu ad te litteras plurimas quas nondum sensi meruisse responsum. non minus mirari incipio. q̄ꝫ si molarem pennis ⁊ alis volare viderē. Apparet em̄ mutuo te potius hunc librū q̄ꝫ commodato suscepisse. itaqꝫ eum in vsum tuū vertisse. vt apud dominū suum ius nullū relictū videat̄. Nescio an ea conditōe mutuo libros accipis vt restituas nūq̄ꝫ. Facis mihi (vt tua dixerim pace) nō mediocrem iniuriā qui tua causa ludere videor. virum optimum mihi amicissimū cuius fide ⁊ beniuolētia habeo exploratiꝰ nihil. Id igit̄ quod nō partim solum ſ; oraui ⁊ obsecraui vice plurima rursus oro ⁊ obsecro profundissima p̄ce vt dictū librū (qui prope iam annuꝫ tecū fuit) prope diem ad me des vt eundē tandē remittā ad dominū. Non adduci possuꝫ vt facile credam. hunc libꝝ ita coniectū eternas in tenebras vt nequeat vnq̄ꝫ in luce resurgere. Facfac mox domum redeat ne domini oblitus sit. q̄ si tardarit extrude. redeatqꝫ celeriꝰ

quo exiuerit tardi⁹. Nec mora sit vlla quin mox assit vel inuitus. Uale in eo valentius quo mutuũ amorem nostrum fortiori nexu cõstrinxeris. ex Parisius februarij septima raptius ꝗ̃ man⁹ vsta abstrahitur igni

Conquestum est quod plus diuitijs ꝗ̃ amicicie tribuatur. cum credentia ꝛ petitione iuuaminis

Salutes iocundissimas easqꝫ ꝗ̃ plurimas. Nescio ꝗ̃d audio (amice dilecte) te ad rem nummariam factum paulo aui diusculũ ꝗ̃ soleas. quo vereri incipio. te querende pecunie magis ꝗ̃ colende amicicie factum esse studiosum. Hincqꝫ tuum exortum esse silentiũ qui dum vi nummoꝝ obrueris. amicicie nostre videaris oblit⁹. Sed hec missa facio. Uenit ad te meo nomine vicinus meus has qui perfert. vir ꝗ̃dem optimus idemqꝫ doctissimus. Quecunqꝫ igitur verbꝭ meis tibi expositur⁹ est. ea (velim) non secus accipias. ꝗ̃ si ex ore presentis mei emissa audieris. Quia ergo non pecuniaꝫ sed tuam operam peto. nihil est ꝙ de tua singulari in me benignitate subdubitem. qui semꝑ in me animo beniuolo fuisti. ꝛ perbenigno. Nisi forsan aduocatorũ more operam ꝗ̃ꝫ venalem proponas. Sed amicicia virtus non questus est que non pecunia paratur. sed gratia. Sed omisso ioco hic diligentia opus est fide ꝛ taciturnitate. omnia pro tua prudentia prestabis. qui es vnus omniũ diligentissimus presertim his in rebus que amicoꝝ intersunt. Uale feliciter. ꝛ si quid in me esse animaduerteris. quod vsui tibi aliquando futurum putes. id omne tibi debitũ deditumqꝫ intellige. Scriptum leuis arundinis leuissimo cursu marcij luce vltima

Rogatur amicus vt saluum conductum impetret alio migrandi

Salutes plurimas quas non equabit numerus. Quia integram semper gesserim. de tuo in me fauore fiduciam q̄ votis semper meis libenter intendis. Hinc te plurimū rogo (qui apō principem nostrum ꝛ autoritate vales. ꝛ fide ꝛ gratia) ꝙ mihi publice fidei lr̄as quas (voce vulgari) saluū conductum dicimus. bona i forma ꝓcedi. procures. Absqꝫ his em̄ a loco (vbi sim) abscedere nō audeo. Quod si facile nequieris. non desistā litteris meis obtundere omnes qui principi assistunt. donec liberam abitionem impetrauero Ubi cūqꝫ enim gentiū hoc tempore malim esse. q̄ȝ vbi sum. Ubi absqꝫ magno periculo propter ciuiles seditiones (que multe insurgunt) viuere securus non valeo. Habet enim hec ciuitas tot voluntates quot homines. Non minus vtile eēt (iudicio meo) vnionem in ciuitate tueri. q̄ȝ hostes ꝑcul pellere. Quid em̄ prodest qui extra sunt arceri si ab his qui intus sunt laceremur. Ego (mi frater) in sirtibꝫ nauigo. vbi nec tuto me teneo. nec valeo securus abire. neqꝫ hic esse sine periculo neqꝫ alio ꝑmittitur. itaqꝫ lupū (vt aiunt) auribꝫ teneo. quem non minus dimittere q̄ȝ tenere formido. Si quid igitur consilij habes (qui i portu nauigas) adiuua me tua prudentia ne his fluctibꝫ obruar. qui adeousqꝫ sum animo ambiguo (ne perturbato dixerim) in hac temporum dira procella vtvix sciam. qua corporis parte caput mihi collocetur Scriberem latius idqꝫ apertius sed nescio q̄ȝ recte hec litteris cōmissa sint. Sed muto locutꝰ sum Interea aūt iniurias quas quotidie patior. si ꝓpulsare non potero. aut cōtemnam. aut perferam. fietqꝫ virtus necessitas. Tu optime amice vale. in eo qui amicos virtute connectit. amiciciarūqꝫ vires ꝛ nomina fecit

Amicus in ius vocatus cō silium petit

Tractꝰ sū in ius corā vniuersitatꝭ parisieñsis ꝯseruatore (carissime fautor) i cā tanti pōderꝭ vt ps statꝰ mei piclo esset si ꝑderē. Uideb cām i hac cedula his iclusa. Certū habeo ꝙ cā mea iusticia ñ egeat ſꝫ iuriū bñ conflatu quodā vt splēdeat

Aduersarius em̄ me⁹ quo astut⁹ est, ⁊ litiuꝫ auidus hoc em̄ sibi ab vberib⁹ influxū habet. vt solas ad lites natus ipe videatur. Multa inuoluit, multa obnubilat. Rogo igit̄ cum iuriū doctorib⁹ ꝯsiliuꝫ captes, ꝓuideasqꝫ mihi de aduocato in quo ꝓspicias amici fidem sapientis hominis ꝯsiliū, ⁊ impigri vigilantiſqꝫ solertiā. Prope diem adero. excitaturus (vti fieri solet) eorum diligentiam fauente altissimo qui tibi assit auctoꝛ ⁊ pꝛotectoꝛ adiutoꝛ

Responsio

Si ea que in tua causa facti sunt (vt scribis) testib⁹ firmaueris, non vident iurisperiti ꝙ in iure cadere possis. Sed qꝛ vsqꝫ adeo cautū habes aduersariū vt cū lacte lites suxisse videat̄. Tuis ego ꝓcib⁹ ꝓuocatus ad tuā causā ꝯtuendaꝫ assūpsi aduocatū ⁊ ꝓcuratoꝛē, viros quidem fidos acutos vigiles qui cause tue vt splendescat ita iuriū faces ⁊ lumina dabunt, vt si in ea vnius assis iusticie latuerit, vnius libꝛe mox apparentiā astruēt. Nihil plus fessus est calam⁹. cadūt palpebꝛe pꝛofundum noctis agitur, ⁊ petūt oculi dulcem post vina sopoꝛem. Uale

Iterum amicus amico.

Lōgo iā retro tp̄e ex te nihil lr̄aꝝ habui, quō scias me iudicatuꝝ ꝙ pꝛoꝛsus ex memoꝛia tibi ceciderim, nisi tuis lr̄is te mei memoꝛem mox ostendas Nō pigeat rogo calamū non dico remissum stimulare sed omnino iacentē excitare Caueas (q̄so) q̄ mei sp̄ amātissim⁹ extitisti. ne diuti⁹ in hāc scribēdi raritatē ꝓlabaris, q̄ tuā memoꝛiā caducā arguaꝫ ⁊ rimis plenā ⁊ veteris amicicie neglectricē. Esto felix ꝑqꝫ beatus.

Ad idem.

Nō possuꝫ vsqꝫ sat⁹ mirari (colēde vir) q̄d sibi velit hec tua lr̄aꝝ raritas si amoꝛē friguisse nō demonstret. Uix video q̄ freno me ꝯtineam, qui nō virgilianū illud in te cōtoꝛsero ⁊ quo nā n̄ri tibi cura recessit, nisi curauer⁹ tuā scribēdi rarita

tem abundantiori copia ꝛ multo fenore ꝯpēsare. Qđ (vt fa-
cias) summopere rogo. Nā nihil dico qđ potētius ipi amici-
cie vires ꝛ robora pstet. ꝙ freqns mutuaqꝫ lraꝝ destinatio.
Hec em̄ vero amori alimēta ministrat. Uale assitqꝫ tibi iu
piter habitator olimpi

Responsio

Non ille sum carissime q̄ in pforata memoria amicos soleā
q̄ facile decidāt collocare. Falleris em̄ si ex lraꝝ raritate ami
ciciā iā tepuisse iudicabis. Is em̄ sū q̄ curauerim vsqꝫ nū-
ꝙ amiciciam vel verb vel lris ꝯnutrire. sed reb ꝛ fauorib.
Et si mihi loco distas. animo tn̄ meo nūꝙ fuisti nō ꝯiūctus
Inuenïesqꝫ sp in me rediēs quod abscedēs reliquisti. Quē
semel dilexi non dedilligo. qđ poteris (dū libuerit) experiri.
Si igitur quid optas detegas illi q̄ si voluntatē tacentis
aspiceret occurreret vltro ꝛ tuā petitōem velocissimo cursu
largitōe pueniret. Uale de me q̄ꝫ (vt cesareo ṽbo vtar) te iu
beo bene sperare.

Alia responsio

Salutē plurimā. Nō vspiaꝫ viuit. cui ꝯcedam ꝙ gaudētius
me amicoꝝ lras accipe possit. Sꝫ ex aduerso nosco neminē
q̄ magis me calamo ꝛ lris aduersef. ac magis rescribere re-
formidet. Perinde duco. lras scribere. ac saccos vl lapides
gerere collo. Cupiui sp fenerator in lris esse. pluraqꝫ repere
ꝙ dare. Desine ergo ex lraꝝ raritate amorē intermissū iudi-
care. sꝫ velis affectū meū nō ṽbis sꝫ opib ꝯmetiri. ne aliud
pro alio cēseas. neue amicū nō rite ꝯdemnes. Uale. ex Lo-
uanio. marcij decima. raptius ꝙ fulgura cadunt.

Ad idem sub alia sententia.

Salutē. Scio int nos multiplices amoris causas supesse
ꝛ singulas certe pondus habētes atqꝫ me tibi debere. ꝙtuꝫ
psoluere difficile est. Nec ignoro ꝙ frequēti lraꝝ missiōe ve
rus amor summope crescat. Sꝫ ꝙ ad te lraꝝ aliqd rarius mi
si. non me amoris remissio sed verecūdia cōpulit. vix ausim
tuis litteris respondere. ea q̄ ꝑe facūdia scripti vt ex ore Ci

ceronis prosiliisse videant, quarum ad splendorem quoties me converto, stupeo, et obruor, indignum me sentiens, quod tibi scriberem cui non nisi magna quedam et preclara et digna tua gravitate autoritate convenirent. Vale sitque tibi leta nec minus honesta sera senectus.

Rogat pedagogii magistrum

pr̄ ut eius filium sub alio magistro in aliam cameram collocet

Salutem in eo a quo verissima salus. Nihil est (fidissime vir) quod indignius fero, quam quod magister ille cui filius meus et commissus et concamerarius erat, errorum igni sulphura contulerit eundemque corruperit quem corripere debuisset, vicia que sua non represserit sed expressit immo eundem ipsemet in errorem illexit et quidem perdidit qui salvare debuisset. Mirus ille medicus est morbi amantior quam salutis. Multa mihi pulcra pollicitus est, loquebatur ut par erat, si autem fecisset ut par fuit id operepretium esset. Heus amplissima promissio tenuissima fides, iam infidelis animi latebras malasque sui pectoris cavernas tarde nimisque tarde agnosco. Nescio quid mihi iam consilii restet, quam pessulari stabulum equo sublato vel decoqui pultem esuro sepulto. Rogo filium meum ab illo seiungas. nec volo quod ei quicquam impendat satis proderit si nocere desinat. cum nihil sciat quam nocere Aliumque pedagogum tribuas, a quo per virgam molliatur, qui viciis induruit. Plura scriberem. sed passio proicit calamum, nil dicam amplius quam quod is unicus es, in quo mee spei firmam anchoram collocavi. Ex Bandauo raptim leviori penna quam animo. Vale in eo qui recte vadentibus defuit nunquam

Amicus amico pro famulo

habendo

Et si hora tardissima sit, et sim adeo vigiliis lacessitus ut potius dormire quam scribere prestet. Res tamen festina me urget protractionem non admittens. Famulum meum promovi in pinguioraque pascua collocavi, sic erant sua merita.

Plures instāt vt eius locū subintrēt.inter q̄s nō est tepid⁹
ꝓsecutor q̄ p̄terito anno tibi famulatus est.cui⁹ ꝑsone graci
litas (si cetera starent) satis mihi accepta foret. Sed su⁹ a te
abscessus (cui seruire ꝑfacile est) facit me de suis morib⁹ du-
bitare. Te ꝑ vltimā amicicie nostre scintillulā rogo ⁊ req̄ro
ne pigeat eius ꝯditōis mihi sub secretissima fide deuelare.
quas tacebo si ita statuas easq; mihi vni sciturus fuero. Li
benter assequerer inter plures magis electū non paꝝ mea
interest (q̄ rerū meaꝝ incuri⁹ sum) vel hunc. vel illum recipe
Quero fidelē secretū verum ⁊ vigilem. Non multū laboro
si cetera desint modo hec assint. Nō facile aderit. ex oī pte ꝑ
fectus. Uale oculi mei somno graues prolixitatē respuunt.

Responsio

Occupatio mihi plurima erat. dū mihi tue lr̄e redderentur
q̄ prorsus retroiecta mox ad calamū aduoluo. omnib⁹ cur̄
meis tua negocia p̄ferens. Conditōes famuli dudum mei
trāscribi tibi postulas. Qð dū tibi negare nō possū an̄ oīa
te adiuro ꝑ quicq̄d nobis amoris est. q̄ ꝑlectū hoc breue vł
laceres. vł vulcano dedices. Ne dū tibi ꝓdesse velim. aliq̄ vi
derint ⁊ obsim illis. Ad aurē tibi dico tytulo secreti ⁊ basso
sermone hunc tibi inutilem seruū fore quē si currere vetes
lepus erit. si currere mādes lenta sibi viuacitas erit. ⁊ sibi ac
crescet natura limacis. Uolet oīa que tu nolis. non loqua-
ciorē vnquā vidisti garrulam anū. esse tn̄ potest q̄ aliq̄n ve-
rum dicat si fortuna fauerit. nā q̄ztū ex se inter veꝝ ⁊ falsum
inter tuū ⁊ suū differentiā paucā statuet. Iā habes q̄d actu
rus sis. qui famulū nō vis infidū mēdosū dromonē garru-
lum Ex parisius marcij octaua dū potior ps acta diei est ea
quidē festinātia vt calamus sagittā celerē supasset

Alia epistola interrogans habitudinē alteri⁹ famuli

Hoc natura mihi insitū habeo. h̄ traxi ex cunabul' q̄ mole-
stissim⁹ sū amicis. Ubi cepi nō desino. s; puerorū more ad
caudā benefaciētis semꝑ ⁊ sꝑ hereo. ex ꝑmis meritis spem

mihi suadēs de futuris, qđ ego mei iudex in meipso nō pos
sum nō detestari. si ñ, pte ex altera pleno corde exoptarē. ad
sil'ia vl' maiora amicoꝝ iussibꝫ excitari. q̄ mihi occupatiōes ꝛ
si dederint, molesti tñ esse ñ possunt. Tu largo fauore secre
taqꝫ fide famulū illū quē scis noto descripsisti. q̄ maclas hꝫ
nullo lixiuio saponeqꝫ nullo abstergēdas, sꝫ hꝫ vicinū pisto
rem quēdā ad dexterā tibi, primū filiū is hꝫ q̄ mihi vt ful-
at, etiā ac etiā plurimū instat, cuius mores pariformit' mihi
peto ītimari. ꝛ si q̄ tuis in lr̄is celāda duxerī, tibi do fidē qđ
nemini q̄ꝫ igni cōmunicabo. Tua ꝟt⁹ te volentē faciat. q̄ me
fec̄ ꝯfidētē. Uale vir care ꝛ viuito let⁹. Ex. N. nō telo tardi
us tenues qđ puolat aures.

Responsio

Filius ille pistoris (vt suo vicinio nō pauca fama circūuo-
lat) moderati ꝟbi ē. nihil qđ silētio debet ī publicū ducit. ni
hilqꝫ dicit qđ dissidet vero. ferkqꝫ q̄ nihil sit eo veri⁹ secreti⁹
viuaci⁹ fideli⁹. Hec (si recte memini) requiris in famulo p-
ul habēs si desint reliq̄ hec si assint, sꝫ supest quiddā qđ me
ab eius seruicio pualde retraheret. qđ si subticerē vererer ab
instituta obseruātia nostra declinasse Uelim ergo sub secre
ti tegmine scias, hūc bibere vt arida tell⁹. Non ꝯsueuit ipo
vino nec vinū sibi parcere. pdie in ꝯuiuio q̄dā ebri⁹ factus
est adusqꝫ ludibria fedissima visu. vbi incertū est plus an bi
berit, vomuerit, vel effuderit. ꝛ quotiēs potest ꝯuiuijs se in
gerit. vbi pmū p⁹haustum mox rixas mouet. ꝛ suscitat iras
nec manet socratica ligua tūc quoqꝫ animū estuantē ꝛ vindi
cem hꝫ. ꝛ manū facilē illi animo seruitricem. Has ꝯditōes
pubescētibꝫ annis exortas diluit rarissime subsequēs etas.
Quid tibi fieri ꝯducat tua prudentia te docebit. Uale sitqꝫ
tibi longus salubrisque quoqꝫ termin⁹ eui. ex. N. maij. xx. tarde
dū nox atra celū subtexerat. volāte manu volanteqꝫ calamo
liquido velut ethere nubes.

Ad idem

Habeo tibi gratias ꝛ certe q̄ꝫ plurimas de his q̄ mihi in se

creto tuis lr̄is deuclaſti. Forē ego (cariſſime frater) mira de
mentia captꝰ si illi reꝝ meaꝝ curam ꝯmitterē. q̄ ex fundo ci-
phi ita fedas moꝝ labes didicit haurire. vt post potū n̄ reli
quie pristine frontis apparcant In tali eīm vita future miserie
facies depingit. Fuit q̄dā dieb9 pauculis mecū alter qui in
iussus mihi exequitur ſ3 singulari quadā demēti longis in
rostris calceoꝝ scacacis collariȳ. lōgisq3 capillis videt plu-
rimū gloriari. Tota die q̄d sibi deest ad speculum q̄rit. leua
tas ꝯportat in scapulis alas q̄ an satis in altū leuentur. an
mutuo dissidēt. oculis suis metiri nō desinit Jam q̄3 vnam
iā alterā ad latus extensam tibiaꝫ respicit. bacillū albū por-
coꝝ inspectoris instar manib9 gestans quo puluerē pilleo
suo excutiat vel faciat calopodioꝝ calceoꝝq3 rostrū rostro
respondere. cuiꝰ ferendā eximiā fatuitatem nō diutiꝰ censui
Quē dū sui erroris arguere cepi. vsq3 adeo tulit indigne vt
contra clamādo pene rauciſceret. Videntur mihi seruito-
res boni esse fenice rariores. Si tn̄ vt cūq3 mihi in hac p̄te
ad cōmodū ꝓspicere posses. faceres mihi rem gratissimam
omniq3 lucro gratiorem. Vale sponso letior regiq3 felicior.

Responsio

Desideriȷs tuis vt satis essem (cariſſime fautor) longā ope-
ram contuli. ⁊ circūſpexi vndiq3 loci vt tibi de famulo te di
gno ꝓuiderem. Reperi tandem adoleſcentē q̄ ad tuū serui-
tium multū aspirat. cui florida etas adest laboribus apta.
quē paup̄tas ocia contemnere docuit. q̄ linguā sic fert̄ insti
tuisse vt tacere sciat. ⁊ mentiri nesciat. In q̄ nōdū vidi aliq̄
libidinū ꝓhemia vel impudice mētis indicia. mireq3 mihi
placet illius mitissimus animꝰ illiusq3 modestia quā vultu
gestu simul ⁊ morib9 profitet̄ (nisi fallor) digni est; alterutro
nec facile dixerim vter felicior: vel tu ꝙ tibi is famulus vel
ipe ꝙ sibi tu dominꝰ obtigeris. quē dū paululū habueris
fore puto ꝙ non lelius affricano gratior erat nec palinurꝰ
enee. Vale felix t̄pe longo.

Inuitatur socius vt sequa

tur socium louanij ꝓgentem
Maximas infractasq amicicias. Int plurima a q̄ ꝑus q̄ꝫ abirē (fidētissime socie) dū millies itē ꝛ millies dulci ocio cō fabularemur, sꝑ nob hec vnica snīa fuit. q ꝙ ꝑmū louaniuꝫ ꝓgere vellemꝰ ꝑficiēdi grā patrnis finib nō ꝯtēti polliceba- risqꝫ mihi abeūti te me ad calcē de ꝓximo sequuturuꝫ qđ qꝛ nōdū adimplesti, ꝯtinere nō possū q̄ nō cū hab latore has ad te lr̄as scribere te ex corde rogitādo q omī dilatiōe semota mox ope ꝑstes, qđ liberalib ꝟb ꝓmisisti. Iā iam (carissime socie) ocul corā video meis ꝙ vtile ꝯsiliū cepimꝰ, si non po- stea obspreuisses. Timeo ne hec dilatio te ad desidiā ne q̄ꝫ hec lōga mora te traxerit ad inertiā, animꝰ certe meꝰ nō qui escet donec vl te videro vl ꝑ lr̄as accepero te ꝑ breue aduen tuꝝ. Qui dū veneris, eo fuero tuo in aduētu letior quo fui- sti in sequēdo tardior. Ita em̄ se hꝫ res habebitqꝫ sꝑ q cul maxime ꝑsentiā amamꝰ, nō possumꝰ eiꝰ absentia nō torqri. Finē do, te his pauc excitasse aut fricuisse suffecerit Vale to saluꝰ ꝛ letꝰ prudenterqꝫ ꝓspicito, ne defueris tuis profe ctui honori ꝛ fidei

Ad idem

Firmā amoris ꝯstantiā pro salute. Speraui ego (carissime socie) q me louaniū ꝓgentem studēdi grā ꝙ primū imꝑtra cte fuisses secutꝰ q̄ mihi id firmit voueras abeūti vt ꝯiūcti oni aiox ꝯiūctio loci responderet, ꝛ q̄nto id magis speraui futuꝝ tāto acriꝰ doleo, spe ꝑrepta. Si tū scires q̄nta sit Lo- uanij mgr̄oꝝ vigilātia scolariū diligētia quantꝰ lr̄aꝝ ardor ꝙtus moꝝ decor ꝙtiqꝫ studij vndiqꝫ feruor nūꝙ q̄esceres donec louanij mecū esses. Cepi ego (tuis ꝟbis ꝯfisus) pro nobis camerā vnā in pedagogio lilij ꝑuā tū sed duob vnū animum habentibus nullus locus est angustus. Dixi ma gistris te ꝑ breue affuturū. Eo iam res perducta est vt neqꝫ tu (honore tuo saluo) tuū differre possis aduentuꝫ neqꝫ ego illesa fide tuam moram nō accusare. Hec ideo dico (carissi- me socie) vt vel hoc efficiat pudor q ratio prius debuisset. Vale ꝛ cura ne diutius sanū ꝯsiliū mora corrumpat.

Petitur festinus aduentus amici vt astet amico

Salutes stellis numerosiores Nūc potissimū opus ē ami çe ꝑcare. vt amotis calcarib⁹ mox equū ascendas, improtra cteqꝫ ad me venias. lateriqꝫ meo adiutor assis, ego sūmope in te spero (iubente ꝟtute quam in te sitam sp agnoui) qui si mihi vt fortis certator astabis. spero fore ꝙ breui voti mei compos existam. nam in te mibi exundans spes est exūdā siqꝫ fiducia. nisi em̄ tua opa adiutus fuero. nullius alterius auxiliū spero. nuncius has perferēs tibi mei dicet cordis archana q̄ pro nostra vetere summaqꝫ amicicia ita tractabis vt in rem meā cōductura putabis. qui nullum vnq̄ꝫ ꝑtermisisti officium amoris summi erga me tui quod si feceris preclaras ego virtutes tuas cordi meo seruabo tenaciter easqꝫ quasi ꝑpetuus aliq̄s buccinator loci vndiqꝫ ꝑ̄dicabo. Occupatiões mee iam longiorem me tecum esse nō sinunt int amicos etiam prohibita est verbositas qui non verbis connectunt, sed animis. amor enim rebus ⁊ animo nō sermone queritur. Ualeas igitur tibiqꝫ ꝑsuadeas me vnum omniū esse, qui tanto te amore complector vt alium magis neminē Itaqꝫ si quid apō me est, quod tibi iocūdū esse possit. id ita esse tuū putato. vt meū magis esse non possit

Intimatur aduentus amici amico

Salutes supra q̄ꝫ penna exꝓmere possit. Tandē iam tandem vnas ex te (fidissime dn̄e) lr̄as recepi, quas magni muneris loco teneo. tametsi pax sit, vna epistola pluriū annoꝝ ꝯpensare silentiū. Hec tibi obinde scribo, vt me viuere scias ⁊ sospitem ex litterisqꝫ tuis me esse gauisum ⁊ tā maxime ne scriberē nihil. Hic sisto calamū: hac ebdomoda spero videre te q̄ꝫ belle scꝫ valeas, quid rex agas, quidue fortunarū ⁊ sospitat⁹ habes, statuiqꝫ tantisꝑ apud te esse, quē amo vnice veneror qꝫ vt nō viator venisse videar, sed ⁊ familiaris et

tuꝰ quē vix a collo depuleris.quo tandē vt abeam.ꝛ spera/
re incipies ꝛ optare. Uale igitur. raptim ex Leodio.decem
bris quinta.digitis frigentibꝫ ꝛ quidem flatu anhelitus in
cuiuslibet ꝓbi depictōe calefactis. Apud nos enim hac die
pregelidus aer horridum frigus sic vndiqꝫ miscet. vt etiam
animalium sanguini timeri potest ne vertatur in glaciem.
Dum iam ex basilica redirem. tam scindens fuit acumine vē
tus quasi minuta quedam cultrorum lamina per aera voli
tasset. Sed ignem struit famulus hec expulsurum frigora.
Mansurus sum ante focū. donec frigus erit calida came
ra inclusus. vt inter plumas cuculus.

Frater amico vt reducatur
nepos profugus

Habet frater meus carissime vir vnicum (vt nosti) p̄ter for
mam pauci momenti filiū. qui ludorum mulierumqꝫ cupi/
dine tractus. sic in errorē prolabitur. vt nec paternis man/
datis pareat. nec rectis consilijs credat. Multi probissimi
viri plurimis verbis eum a vicijs trahere conati sunt. Sꝫ
semper hꝫ aures suas sic pice clausas vt surdo narrent fabu
lam qui tandem bonis illis cōminatōibꝫ fessus clam patre
abijt profugus. consortijs se miscens periculo plenis. Quē
pater (ꝛ si malum esse agnoscat) non potest non diligere alte
rius successoris inopia. Dolet hinc pater q̄ maxime adeoqꝫ
eum abijsse luget. suspirijs crebris atqꝫ lamentis. vt therenti
anus ille menedemꝰ ex eo renasci videatur. quē ita conatus
sum. quia eius me miseret consolari. vt si me audias cremē
tem audiuisse credas. Te ergo ꝑcupide rogo. si casu aliquo
in aures tuas ceciderit. vbi naꝫ loci fuerit. id mox cures in/
timare. ꝛ vt reducatur continuare. vt tua virtus tuaqꝫ indu
stria dabunt. Pater enim (vt ꝑspicax est) multum veret do/
lendum exitum qui quasi debitus non consueuit sic viuen/
tibus non euenire. Uale in eo qui summi regit culmina ce
li.

Responsio

Tristiciā fratris tui (sincerissime vir) siccis genis ferre non potui, quem dum habeam oculis meis cariorem eius etiā filium non amare non possum. Non osor est rami qui diligit truncū. Spem mihi non paruam cōflaueram ꝙ ex illo iuuene quiddam preclarū exurgere, aliquando. vnde grauius iam doleo spe prerepta. Sed tamen quia adeo pulcer filius est. et leta iuuētute floridaqꝫ venustate conspicuus quē nisi quis nosceret ex iouis sinu delapsum putaret. Nō facile inducar vt credam illi speciei plā de esse indolem et claruꝫ ingeniū nō respondere. nam solent corporis liniamēta animi ymaginem indicare. Ecce non potest iudicio meo quin aliorū vicijs concitetur. eritqꝫ tractus nūꝙ̄ tam viriliter sua sponte prolapsurus. Nescio si me amor decipit cecus vtiqꝫ iudex. Habuit ex dono nature pulcerrima ample promotionis cremētiqꝫ indicia si iuuentutis cursum turpi labe non defedasset. Flebit etate prouectior quod cōmittit impubes nisi mox retrahat ex lubrico pedē gratiamqꝫ pmereri studeat. et promeritam cōseruare. Quod vt faciat operam dabo. desideriumqꝫ tuū nec frustrabor. nec morabor. Vale ꝙ̄ scribi ꝙ̄ dici concipiqꝫ potest valentius

Alia responsio ad idem sed

alia sententia

Fratri tuo ex suo merito iam dudum omnia debeo. qui tātam in me congessit beniuolentiam vt semper felicem me tali amico iudicarem Sed quia pro suo filio tanto dolore nō sua prudentia digno angitur. vehementer doleo. Sed nemo sibi tam compos est qui non aliquando efferatur ab īpetu et a passiōe superetur. Spero ꝙ fluxus temporis (vt fieri solet) tristiciā adimet. cum nihil sit (si credamus Ciceroni) quod cicius arescat lacrima. Bene tamen me habet ꝙ tibi suum dolorem deuelauit. Nam dolor speciem ignis gerit.

qui dum plus tegitur plus ignescit. Arbitror ego filio suo fore putile qui sine lege sine metu viuere parat. vt quidam gustet paupertatis quo expartior & castigatior tandem ad se reuertatur. Multos docuit experientia quos scola docere nõ potuit: sepe surda plumbeaque capita hauriũt oculis quod auribus non valebant. spernet profecto eos aliquando ex quorum nunc insanijs pendet. hic punctum facio Dum adhuc in hoc verbo pendet. penna penderet. o carissime vir conuenit me nuncius dicẽs vbinam loci fratris tui filius est. Vale igitur. Mox pede non moto ad eũ litteras scribo. nuncium mitto. quo labore quoue ingenio vsus fuero postea nosces. Tempus enim agendi nõ narrandi iam congruit. Nõ enim quiescam donec eum viderim. ex his erroribus enatasse. Incertum tamen est quid exinde sit euentur. creberrime hoc accidit. vbi rebus adhuc in crudo stantibus viciorum radices conamur succidere. nihil aliud facimus quam ventis incendia prouocare. Iterum vale.

Interrogatur cõditio cuiusdam notarij an expediret eum in secretarium episcopi assumi

Salutem omni salute prestantiorem. Parces mihi (amice percare) si parcum tempus parcas litteras dabit. Latius scribere non segnicies. sed occupatio vetat. Varijs enim inuoluor oneribus vsque ad aures. Lator harum vir scientia virtuteque singularis quiddam est petiturus ex te qui sine vllis precibus meis que vera sunt. minime reticesceres. verum etiam mea causa vt ea que perspicue nosti de capituli tui notario referas. te plurimũ rogo. Nihil a te peto. quod alienũ a virtute censeas. Quid enim virtuosius quam dicere quod verum est. Quod potius hac de re ad te quam ad quempiam alium scribo. id cause est. quod non vestitur aura nec tegitur celo. cui vt tibi fidem habeam. cuius lingua nunquam a vero discedit. Vale felix & longos viuas in annos.

Responsio dicens notarium

illum adulatorem esse

Exposuit mihi nuncius tuus reuerendū in christo patrē
dominum nostrum episcopum petere fidum secretariuz. in
stantius ex me postulas tui nomine quid sentiā de nostri ca
pituli notario. Ecce vir carissime loquar vt tibi vni semotꝭ
arbitris in sinistrā aurem susurrē. Si hunc notarium ple
nius velis cognoscere, gnationem apud comicum cogitab
qui imperauit sibimetipsi omnia assentari. Laudat em̄ ser
monem indocti faciem deformis amici. Si riseris maiori
cachino concutietur. Flet si lacrimas cōspexerit amici. Fri
gebit si frigeas, si dixeris estuo, sudat. Quez si admiseris tu
as semper aures multa nube vanitatꝭ implebit. tuisqz ope
ribus omnibus adulanter applaudet. quicquid in eo est id
totum adulatio vendicat, nihilqz veritati relinquitur. aut
virtuti. Nihil enim hoc hominum genere perniciosius in
uenitur, qui venena ꝓpinant melle circumlita quo citius no
ceant ⁊ quo noscantur tardius. Felicem illum existimo qui
adulatoriū rhetia potest effugere. Nā serpit hec adulandi
eluuies feda ⁊ morbus cancerosus in omnes vt nullus aut
rarus sit quem hec labes non attingat. Tanta em̄ est huiꝰ
erroris area quantus ⁊ orbis. coqz latior quāto pauciores
sunt qui adulatorꝝ laqueos euadere possunt vel qui ita mol
litiem aurium eruerint vt nullis prorsus adulationibꝫ dele
ctentur, cuz eas alius non videat, alius etiam preuisas ne
sciat declinare. Cauendum (optime vir) summope de talibꝫ
Non enim potest vnq̄ʒ fides esse incolumis vbi aliud agit
aliud simulatur. Per hoc tibi satis responsum putāto. ⁊ be
ne valeto, coqz felicius, quo a tali hominū genere distantiꝰ

Responsio alia in aliam sentē

tiam dicens eundem ebriosum.

Salutes plurimas aduersitatis nescias. Pre oībꝫ id vnuz

summope peto(colende p̄ceptor) quod amor ille qui me ad
loquendū cōcitat,te cogat ad siletiū. Quo quod tibi dixero
nulli videar deuelasse. Is de quo queris tot⁹ sese in crapu
lam potationesq̨ dissoluit,q̄ raro manū habet nisi ampho
re vel cipho ɔiūctā. Cui sp tantus est haustus q̄tus est ci-
phus quem neq̨ vacuū patit,neq̨ plenū. Qui maiorem si
tim q̄ ventrem habere videt. Super em̄ capacitate sui ven
tris instar vasi extensis cū dollo certat. Omniq̨ conuiuio
superstes est.pmus venit vltimus abit,cui animus in pote
state nō manet ebrietate deuictus. Nec sibi verbi vlla mo-
destia est.neq̨ vllus in opere pudor. Itaq̨ mox vino illu-
ditur vt nihil in eo(preter hominis figuram) homini simi-
le relinquatur,que si nō constaret iam a vilissimo porco sor
dib⁹ amico consuetoq̨ viuere luto distare nihilo videretur
Omnem illū eminentiorē existimat,qui vini capatior vel p
fusior est,quem raro videbis nisi(vt virgiliū verbū est)som-
no vinoq̨ sepultū. Uale si quid est aliud quod a me tua cā
fieri velis,id si scripseris,non scripseris frustra. Non enim
apud me optandum quicq̄ est,quod sperare nō liceat.si au
tem non defuerit intelligentia qua videam non defuerit fa
uor quo seruiam

Cōmendatur amicus amico
vt ei sit adiutor

Uirtus latoris me commouit,vt ad te perdiligenter scribe
rem,sed virtus tua q̄ confidenter atq̨ eundem tibi q̄ accu-
ratissime cōmendarem. Rogo igitur te maiorem in modū
quantum poteris,tua dignitate seruata eū tuo consilio ad-
ornes,ꝛ auxilio.eundē quoq̨ q̄ liberalissime tractes. quo i
telligat hanc cōmendatōē meam sibi magnope fuisse adiu
mento,vt hoc etiam teste augeatur nr̄e amicicie fides Quo
mihi feceris rem gratissimā memoria seruandam sempiter
na. Is nanq̨ amicissimus est.ꝛ maxime verus in rogando
minime molestus ꝛ tua amicicia q̄ optime dignus. Iterū
atq̨ iter̄ ꝛ repetēs iter̄ rogo huius viri rebus ꝛ cause quas

tibi ore narraturus est accomodes manū ⁊ aures. Ex Pa-
risius Julij ꝑma, vides ꝙ raptim sat; hoc mōstrāt ineptia
⁊ caracteres

Ad idem

Multas larga profusione salutes. Quanꝙ vsqȝ adeo tem
pora mihi nūc artissima sint. nec reb⁹ ꝓpꝛiis suffectura vtvix
respirandi spacium prestent. Quia tamen harum exhibitor
(mihi carissim⁹) plurimū sibi ꝯmodi allaturū id arbitrar si
lr̄is meis tibi declarem. qua sim ⁊ q̄ diu fuerim, erga eū vo
luntate. Hinc te scire velim carissime fautor me totiēs hui⁹
beniuolentiā exptū esse. ⁊ fidem vt hominē neminē plurisfa
ciam. Ut igit̄ eum in tuā fidem suscipias, habeasqȝ in nu-
mero tuoꝝ. ⁊ vbi sine molestia poteris eū adiuues. te vehe-
menter etiam atqȝ etiā rogo. Plura de eo scribere. suisqȝ in
me meritis res exigit. certe tempus pauciora. Felix vale. et
viuito letus

Increpatur filius a patre frequenter pecuniā postulans

Gratam rem mihi faceres fili ꝙ ad me sepe scriberes. si nō
assidue pecuniam ipse postulares. quo te videtur n. n tam
filialis amor ꝙ denarioꝛuȝ cupiditas prouocare. ꝙ autem
sic incessanter petis ⁊ repetis. facit me plurimū tua de vita
dubitare. Scio pauca esse que bono scolari ad necessitateȝ
suppetunt. Nisi tibi iam varijs vicib⁹ pecuniaꝝ portiuncu
las multas nec iterū atqȝ iteꝝ de nouo petere destitisti. Qd̄
mihi argumēto est teip̄m nō tā ꝟtuti ⁊ lr̄is ꝙ voluptati ma
lisqȝ ocijs ꝯtulisse. ꝓpꝛia dissipare ⁊ bn̄ ꝓspicere raro coeunt
Caueto fili ne id qd̄ iā mihi dubio est. veritas ipa cōtestet̄.
nisi me velis tibi patrē abnegare. q̄ tibi desinam facere bn̄
ꝙ ꝑmū desines ꝓmereri. ꝓmereberis aūt semꝑ donec magi
stris obedieris tuis, laboraueris, studueris profecer;. nec
te rebus immiscueris malis vanis aut impudicis

Ad idem aliis verbis ⁊ sn̄ia

Non satis ꝯsideras fili quantos labores ego matre cum
tua die noctuq́ꝫ expendimus vt denarios ad nostꝝ victum
⁊ tuum iuuamen honeste sancteqꝫ assequamur. Quos tam
incaute ⁊ inutiliter effundis ⁊ dissipas. ꝙ aūt totiēs done-
mus quotiēs postulas, non nobis facultus vlla est. Mo-
neo te ꝙ qui pauꝑ es. humiliqꝫ genitus ex parente teipsuꝫ
agnoscas. ⁊ paternis egētijs parcere discas. Intereaqꝫ ab
stineas velim a superbia ⁊ maxime ab inobedientia eius su
perbie pessima prole. Sitqꝫ tibi eo alacrior studendi cura
quo ob inopiam citius redeunduꝫ erit. Nulla tibi spes in
rerum copijs est. vel tui generis potentia. Superest solum
vt tibi scientias virtutesqꝫ ꝯcumules. sic semper quocunqꝫ
ieris coniunctas tibi inueneris carissimas quibus falli nō
poteris. ad altiora promotrices. Vale tibiqꝫ ꝓspice. ne ma
lis te consortijs misceas. ⁊ ne cum vanis vaniter agas

Ad idē rursus sub alio modo

Fili videris mihi pro denarijs furere. consequens est ꝙ ꝑ-
tepide studeas Caue ne nimis absentie fidas. vt latius au-
deas quo longius distas. ⁊ procul absis. Des operā ne reꝝ
tuaꝝ ꝓfusor fias. ne q̄ꝫ vicijs malis conspergaris. Nūq̄ꝫ ꝓ-
ficit. malis vicijs inquinatus. Sic discas sic conuerseris.
vt deo ⁊ hominibꝫ gratus esse merearis. quod si feceris me
patrem semper inueneris paterno officio non carentē. sed
secus si feceris. secus habebis. Et quod lucraberiꝰ facile (vt
aiunt) in cote nodabis. nec interea tutus fueris qui asperri
mas virgas tibi senseris inimicas. Vale vt mereberis

Responsio filii

Affectuosissimas humillima veneratōe salutes. Metuen
dissime pr̄ testor illā carissimā fidē ꝑclaꝝqꝫ amorē illū q̄ in
vos gessi icōfracte me nihil pecūie ad voluptatē sꝫ nudā ad
necessitatē postulasse. Neqꝫ audiuistiꝰ (spero) tꝑis vnquam
dū vobis domi essē. ꝙ mea stulte deiecerim q̄qꝫ malꝰ incu

buerim ocijs vel ludis etati nō cōgenies τ bono scolari vetitis. An autem nūc absens denarios meos prodigo lactu expēderim, an remissius debito laborarim pfecerimq3, mgr̄ meus testis erit. qui quicq̄d me respicit optime nouit. τ qui interrogat⁹ nihil (p̄ter ve͞r) dicet. Verissimus ipe ex cuius ore sepe auditū est, me magis freno q̄ calcaribus in studio eguisse. Nam q2 tarde ceperā litteras colere, curaui festino cursu meā corrigere tarditatē eoq3 studere fortius q̄ incepi tardius. Conatusq3 sum pualde socios meos discēdo supe rare, turpe ducēs cedere pari pulcr̄q3 vicisse maiores. Ita q̄ in discendo vigilem operam dedi vt sic discerē, ne diu do cēd⁹ pmanerē. Deūq3 do testē q̄ nūq̄ ab institut̄ studijs me vanitatis ardor retraxit: neq3 deflexit cura ludorū. Pro vestra igit̄ prestanti prudentia facile intelligitis, nihil tam bn̄ fieri posse: quod nō poterit linguis malis deprauari. Quibus spero virtus p̄clari animi vr̄i n̄ aures dabit credulas. Sic em̄ vestra scripta in eā p̄tē interp̄tari conatus sum: vt huiuscemodi crimina non quia facta sed ne fierēt arguistis quasi fierem ex vestris his scriptis prescius eius quid essē si similia facerem auditurus. Valete in christo.

Nepos ex italiis rediens suo

nepoti iuniori Louanij studenti.

Abundans largo corde salutes. Pater tuus fidissime vir i hac dura hyemis cauda domū suā me suscepit: ex italijs cū sarcinulis redeuntem. vbi primis illic salutis verbis τ leti aduentus vix satis expressis. Mox pro te vbinam loci vel gentium esses percupide peto. dicitur mihi te necdum Louanij reliquisse: ibiq3 gradum in artib⁹ suscepisse: τ philoso phiā iam pro alijs legere: pro te q̄3 iurib⁹ incūbere. Quod cū audissē magn⁹ mihi multe leticie subortus est cumul⁹ cū nō vanam fuisse illam spem rediens inueniam. quā ex emi nentia tui ingenij tueq3 nature mihi abscedēs construxerā Intelligo iam omnia splendida esse, que mores que vitam que studium tuū τ conatū respiciūt. Cum certo habeam ad

arestotelicas lectiones in pedagogijs Parisius assumi ne minem, qui nō compositis moribꝫ honesta vita ingenio sci entiaqꝫ floreat, ꝛ facūdia. Gratulor igitur institute vite tu e ꝛ plurimū gaudeo illud oratianū exclamans, ī bone quo virtus tua te vocat. id est. pede fausto. Uelim tamen me cer tiorem efficias in quo pedagogio cōmoreris, quid valitu dinis habeas, an temporis aliqū humanitatis studijs in cūbas, ꝛ si q̄d fuerit alterꝫ quod te respicit qd mihi cognitū iri desideras, id intimare nō obmittas, Et vale pfeliciter.

Responsio ad predictam

Non rex Midas letior erat: dum, vidit quodcunqꝫ tange ret verti in aurū. Nec Pigmaleon dum dilectam virginē ebore sculptam habere senserat spiramina huiꝰ vite, qꝫ fue ram ego (carissime nepos) dū tuꝰ nunciꝰ mihi tuas lr̄as p̄ sentauit magni tui amoris in me non futiles testes. Uehe menter gaudeo q̄ ex Italijs cum sarcinulis redijsti: magis q̄ sanus, maxime q̄ doctus, litteris em̄ tuis, Tullium ꝑpe representas, qui me tua sic terres eloquētia vt nō ausim lō gius extendere litteras: Nuncius iste ex me multa item et multa suis auribꝫ hausit, cuius iam lĭgua pro calamo vtar in quo animus meus tutius conquiesceret: si vt fidum ꝛ ve rum sic eum memorem descripsisses, vbi autē interrogas in quo pedagogio moram ducam. scias me in illo semper moram habuisse, in quo ipe morari ꝯsuesti, Sūt testes plu rium camerarꝫ parietes multi in quibꝫ tuū patet vndiqꝫ no men. In camera em̄ canū ceruorꝫ ꝛ forcipum vix paries tuo nomine vacat. Ubi aūt te reddi certiorē mei studij postula sti: si studiū rite a Tullio vehemēs animi applicatio descri batur nihil est quod studeo, desideria enim mea vehemen tiam non admittit, Jocundissime vale. Ex Louanio maij sexta, tarde dum sol abierat. ꝛ nox celū iam sparserat astris.

Item nepos nepoti

Si ocium barꝫqꝫ lator ꝛ tempora ferrent, scribere de nūcio

multa que ad te miserā. cui te adeo caꝝ tua beniuola tracta
tione statuisti, vt sibi non tam pasca q̄ꝫ tuū nomē celebre est
Multa ex te mihi lōgo ordine dixit. sed plurima de te, q̄ si
tādicaꝝ tuaꝝ laudū ꝑmaneat sua labia suāqꝫ linguā ꝯteret
sed male me habet ꝙ nec ex eo nec tuis ex lr̄is colligere pos
sum, qui in pedagogio lilij hoc tempore regūt. Jam agitur
annus vicesimus ab eo tp̄e quo ibi scolaris fui, vbi tūc erāt
regentes duo pares animis non ita dieb⁹ quoꝝ vnum bra
bantia alteꝝ flandria genuit, Perualde cupio scire. an ijdeꝫ
superstites sint, an īcolumes an alter vel neuter vel pariter
regnāt, vbi litteris autem ex tuis perspexi, ꝙ in lilio vix pa/
ries meo nomine vacat mox ego memini mḡroꝝ meoruꝫ q̄
parietes pergamenum fatuoꝝ appellare ꝯsueuerunt, quib⁹
assentior, Magnum enim sunt parietū atꝫ muroꝝ flagellū
prurientes digiti fatuoꝝ, qui nitorem atqꝫ planicies macu
lare nō cessant, Possunt paruo flabello cohibere arene, ces/
sant in frigore musce, Fatuoꝝ digiti frenum non habēt, du
ri parietes ꝛ perpetui inimici nullo flagello dimouēdi Plu
rimū rogo, abstergas hec omnia, ꝛ que fatue pinxi prudent
expingas, Et p̄cipue in camera dudū mea quam nō nomi/
minasti, que leonum camera appellari ꝯsueuit, que supra au
laꝫ est ad ianuā coq̄ne ḡdus extēdēs suū capiēs lumē ab or
to quam p̄ ceteris me fedius maculasse timeo, Valeto sem
per, ꝛ prope tibi iupiter assit

Responsio ad precedentes

Colende preceptor (carissime nepos) applicuit nūcius tuus
ad vesperā ingenti pluuia sed multo maiore verboꝝ copia
qui amoris in te ꝛ fidei plenus tui est nominis tuarumqꝫ re
rum optima tuba amor frenū non cognouit, In referendis
etiam nouis nō paruū liberalis est, ꝛ plurimum a spongia
distans, vbi nihil erit nisi prematur, Iste autem rimis non
caret, vbi om̄e qđ hausit gratis ꝛ vltro effluit. Sꝫ hec hacte
nus, Magistri mei (pro quib⁹ ardenter interrogas) q̄ tēpe
tuo rexerūt in lilio adhuc dono dei viuūt saniqꝫ supsunt. et

pariter regunt.adiūcto regente iā tertio.quē etiā flādria dix
xit in lucē nōminꝰ ipi sūt tui memores q̄ꝫ dies hesterna te iā
ꝓmū ab eis reuocasset.qꝛ te oī mora depulsa optāt sūmopē
visitari.quod sperant te posthabitis oībꝫ mox factuꝝ si nō
vetat necessitas quo fueris alio tractus eriſqꝫ eis desidera
tus ꝛ certe letissimꝰ hospes.Vale nec minꝰ sane q̄ꝫ iocunde
Raptim Parisiꝰ festinātia cū maxima q̄ calamo ꝯtulit alas

Epistola commendatiua

Salutes faustas atqꝫ felices.Adolescēs qui has ꝑfert a cu
nabulis me obseruauit.semperqꝫ dilexit.Quē habeo(vt Ci
ceronis ad Germanū verbo vtar)suauitate fratrē spe equa
lem obsequio filiū consilio parentem.qui multis dignitati
bus ꝛ gdibꝫ nō ante meritū ſꝫ ante tēpus ornatꝰ est.Quem
nūc tibi nūc suo hortatu sed ꝓprio impulsu cōmendo.illud
qꝫ laboro vt nō minimū hac ꝯmendatione mea se consecu
tum arbitretur.Egebit is tuo cōsilio desiderium meum ti
bi patefacio.nō onerabo te ꝓcibꝫ ne me diffidere putes.Tu
si q̄d ex me cupis.redde mihi fiducie vicem ꝛ in me iure tuo
vtere.Ego em̄(vt vides)iure meo vtor in te in quo omnis
spes mea requiescit.Multo letus(vt inquit Oracius)dux
licet ꝛ vultū seruet fortuna benignū

Alia epistola cōmendatiua ad idem

Felicem prosperitatem vice salutis.Qui me ardentiꝰ amat
hoc adolescente(preter te)habeo neminem.qui totus a meo
pendet arbitrio.nec mihi quicq̄ꝫ est eo gratius eumqꝫ iudi
co dignum qui a te diligatur.quem nunq̄ꝫ dilexeris.non di
lectus.Aspirat his totis viribus tuam gratiam promereri
quam si assequi poterit.se celum iouis tenere arbitrabitur.
Tu igitur meas ob preces fauorem tuum illi accomoda.q̄ꝫ
tum tibi equum ꝛ rectum videbitur.gratissimumqꝫ mihi fe
ceris.si huic ꝯmendatōi mee tātum tribueris.q̄ꝫ cui tribuisti
plurimū.Nā putat me a te plurimi fieri.speratqꝫ lr̄as ad te

meas sibi fore vtiles. Fac igitur vt qḋ opinatur sciat. qḋ sperat inueniat. quod petit accipiat. ꝛ quo indiget ꝑfruat. Idqꝫ ꝑ nostram amiciciā (q̄ nobiscū cū annis creuit. ꝛ q̄ nō eget testibꝫ) summopere etiā atqꝫ etiā rogo. q̄ me ꝓ eo diligent scripsisse putet. ꝛ te diligentius paruisse. Uale.

Alia epistola singulariorem commendationem cōtinens

Prosperrimas ad vota salutes. Q̄uis de h̄ adolescēte tecū ꝓdem diligenter sim locut⁹ ꝛ scripserim ad te accurate vicibꝫs multi qꝛ tñ putat interesse sua me ad te q̄ꝫ sepissime scribere. Iteꝝ atꝫ iteꝝ hunc adolescentem sanguine nobilem ꝫ virtute nobiliorē quē inclita virtus in celebrē laudē euexit. tibi ꝯmendo vt faciles aditus ad te habeat. vt quoqꝫ suaꝫ causam pro sua dignitate ꝯficias. Tu ꝓdem oīa te facturꝫ liberalissime ꝓmisisti meminisse te id spero. scio enim solere. Inueniat igiẗ (queso) apud te patulas aures patulum animū ꝛ manus extensas iuuamini promptas quo tua virtute ꝛ meo gaudeat interuentu. Carior ipe mihi est. q̄ꝫ calamus pingere potest. Tu multa beneficia in multos ꝯtulisti. Ausus sum contendere te melius nullū vł eque bene collocasse

Responsio ad predicta

Salutes multiplici plausu cordis oblatas. Lr̄as tuas ornatas easdemqꝫ amore plenas accepi (amice fidissime) Que ꝛ si credentiā dabāt. nonduꝫ tñ quid peteret lator expressit. ꝓ q̄ factur⁹ sum q̄ꝫtū animo eniti potero. nisi aliud sua voluntas aliud equitas postulet. Ab equo em̄ ꝛ honesto seiūgi nō velim. etiā si pater meus materqꝫ (felicꝫ memorie) e se pulcro in lucem redeāt idqꝫ requiram. neqꝫ etiaꝫ h̄ ex me ꝓ tua singulari virtute exigere velles. qꝫqꝫ si dicto latori ꝓ immortalibꝫ bñficiis in me tuis nō satis fecero. vel fortune vł imprudentie assignabis. Nunq̄ꝫ em̄ sollicitus esse destitero donec eum eiusqꝫ causam in tuto collocauero. qui nūq̄ꝫ fatigari soleo seruitio vel amore meoꝝ. Pro nouis villic⁹ noster

q̃ morib9 fuit vrban9 ꝛ cultis nature ꝯcessit el9 vxor in extremis laborat.parua sue vite spes ē,minor sanitatꝫ exanguis est spūs est,nō corpus videt̃ q̃ tñ pinguissima fuit in multã escã resoluta,quã si iã videas ꝑ ventre ventris locū cernes pectusqꝫ pēdere putabis totãqꝫ eã effecto iã corpe quasi in craticulam vel rhete ꝯuersam.Proles etiã egrote sunt,succurrat benignus ille q̃ p̄t.Sꝫ q̃d volum9.in comitate non ꝓdeūt mifie ĩ multas se icidisse nouerit.q̃ vnã icidit. Uale mr̃e letior q̃ viuo fit obuia nato quē audiuerat eq̃ris in medio mersum

Quedam responsio ad litteras hic tamen non insertas

Letiores q̃ꝫ possis optare salutes.Uenerabil' dñe amiceqꝫ singularis q̃ntū apd me valuerit lr̃e tue in ꝯmēdatõeꝫ hui9 tabellarij ꝯscripte ipo referēte cognsces. Fuit ꝑfecto patru9 su9 pōdere ꝛ auctoritate illaꝝ ñ paꝝ mitigat9 q̃ p̄us fuerat adamãte durior.Hoc sup ē vt oĩ cura ꝛ opa sese studijs lr̃arū ĩmergat.q̃ porē desidiã flagrãtiori diligētia vicat.q̃ facile irã patrui penit9 supabit.Ceteꝝ q̃so ꝯfidas te mihi carissimū nihilqꝫ me optare magꝰ q̃ꝫ vt aio int' nos sim9 absentes eodē q̃ p̄ntes fuim9.qd de te spare,de me p̄stare possū. Qd ãt breui me visites,desidero vehement' vt sil' ꝯfabulemur.rideam9,bibam9,cenem9,ꝛ solamie(qd lr̃e pstare nō possūt) ĩ uicē ꝯficiamur. Interea vale.meiqꝫ semp meminens esto, dulci tuo more vetusto

Debitor profugus suis creditorib9

Salute p̄stãtissimi viri salute gratiosissimi creditores.Si ñ vos ipsos mihi dederitꝫ ipsa fortuna mitiores q̃ me duro deus nimiū duro pressit naufragio perij.spes mihi cecidit oĩs.actū ē cogarqꝫ ꝑ t'ras incognitas vag9 ꝛ ꝑfug9 oberrare coqꝫ ꝑgere q̃ sors ꝑducet euntē.nã mihi debita exoluere facultas nulla ē.Quoꝝ tñ si aliq̃ tã mihi ptē remittere digna remini.solutõisqꝫ t'mĩos ĩ lōgū ꝓtrabere.q̃ mihi spaciū respirãdi adesset.sperarē tandē sudorib9(vob nō)mihi effudē

tis efficere. quod breui vobis omnibus fecero satis. quam plane ambu latur⁹ neqz meandros neqz diuerticula quam. sed tanto diligen tior fuero. quam vos videro mitiores. Quid hac in re decreue ritis. id vestro curato dicere ne pigeat. quam interrogatus ipse me dare poterit certiorem. Valete scriptum raptim sub diuo i lo co sine nomine

Responsio

Quod ventorum rabie et inclementia maris dilectissime vir per mista naufragio dāna ptulisti (vt amicicia cogit) tibi ad cor vsqz ɔdolem⁹. Et vt nos incitat caritas tuis votis volentes libentesqz annuim⁹. Et quantum ratio suadet tibi ɔsulimus vt bono aio feras. nō culpes quod mutari nō pt. De te de nob de nullo desperes. Nunquam desperatio sera fuit. nulli fortu na ppetua est que (Seneca teste) vitrea est. tunc cū splendet frangit. Metuit na dz dū bládit. irrideri dū tonat. ɔtemniqz dū fulminat. Multa feret secū dies multa remedia nō expe ctātib⁹ puenire. Licet em̄ tuo ex genere primi adeo sunt in opes vt te nisi ɔdolēdo ɔleuare nō possunt. Et quanquam pdi deris multa lōge tu plura reseruasti. claras multorum amici cias integrā apd hoies fidē magnūqz tue fame splendorem quib⁹ ingenio adiutus et industra facille omnez fortune du riciem superabis. Vale in eo sine cuius ope non viuitur

Congratulatio amici super dignitate adepta

Salutes omni voluptate dulciores. Ego p his quam de nouella pmotōe tua adepte dignitatis audio (colēde preceptor) sūmā capio voluptatē. Primū cā tui quam summa sp mereri nō desti tisti. Deinde mei gratia quam me sp amicorum crescētia feliciorem iudicaui. Persuade tibi queso me tuū fidū amicū esse. te nū quam tpis desitum. Nā ex aduerso firme teneo. quod p te nūquam eno dabit veteris amicicie dulce ligamē quam non mō meos labores sz vel vitā meā tuo tibi i ure vendicasti. Vale in eo celeri quam po lū cardine versat

Responsio

Salutes multas longo tp̄e duraturas. Quas ad me lr̄as dedisti amice colēde legi cū sūma animi voluptate q̄ amorē amiciciēq3 vim abūde p̄seferunt. Et (vt de calce tuaꝝ caput meaꝝ efficiā) nūq̄ desinā q̄ad vixero tibi seruicio z vsui eē. Manēt em̄ sp̄q3 manebūt amico meo inscp̄ti labores q̄s ꝓ me cepisti indefesse. Nō em̄ tā gaudet platanꝰ riuo nec iuncus ī vnda q̄ ego tuis fructibus delectabor, si me admiseris seruitorē. Nec ꝓmotio dignitatis (quā imeritꝰ sum adeptus) me segniorē faciet. Qd̄ āt mee ꝓmotōi ḡtularis. grās habeo z tibi ḡtulor gratulāti. Quiddā adhuc aliud restat qd̄ ad te scripsisse velim qd̄ ob varias occupatōes meas in aliud tēpus remitto. Uale in eo q̄ impat terris z astris.

Noua epistola respōsioni repōdens.

Salutes plurimas mille z sucura dulciores. Quod tuis in lr̄is meministi carissime fr̄ me plures ꝓ te cepisse labores n̄ mihi molliter in animū cadit. q̄cūq3 em̄ diligit nō laborat. vera amicicia nullo fasce curuabit. Profecto h̄ nomē labor nūq̄ cecidit in amante. Fuit mihi semꝑ seruicij tui suauissimus gustꝰ cuiꝰ nūq̄ sat extiti. nec posset igit mihi ex satietate crescere fastidiū qd̄ noscit dn̄s qui te saluū velit atq3 felicē Parcito breuitati nā eā ob rem breuissime scribo. ne q̄ litteraꝝ multitudine tibi oneri sim. etiā ac etiā vexē lōgitudine

Epistola icrepatiua amici q̄ secreta crediderit mulieri.

Leticias plurimas loco salutis. Quāuis huiꝰ diei (car. vir) labor somnū suaderet atq3 quietē, eget tamē tui amor vt graues oculos defessosq3 digitos ad hec scribenda ꝯpellerem Exposuit mihi secretissime nr̄e rei quā agimꝰ longam seriē ancilla tua iudicio meo magis loquacula q̄ secreti natura exposceret. Et vt pauce tua dixero quid hac in re fieri potuisset delirius non video q̄ q̄ muliebri garrulitati adeo celanda committeres. que id solum tacere potest qd̄ nescit. que inter pericula non distinguit. nec scit quid iure timeat. Doleo certe (vt adhuc liberius loquar) crescentibus annis

decrescere prudentiā. Simulaui ego nihil omniū me intelligere q̄ diceret, sit ambigua attonitaq; redit. Uale tarde ex Parisius oculos iuuante lumenq; supplente candela.

Intimat filius patri se vestes perdidisse veniam deprecans

Metuēdissime pr̄ necessitas me cogit & iust⁹ dolor impellit ad vos vestrāq; pietatē p venia ꝯfugere: quā nisi assequar lōgius viuere nō affecto. Due mihi furto ablate sunt tunice iunij p̄ma ex arca mea quā obserare neglexi. Culpā igit mee negligentie ꝯfiteor, pro qua supplex ego plenissimo cor de ꝯplosis manib⁹ amaris suspirijs largisq; gemitib⁹ veniam imploro. leges subitur⁹ penasq; passurus quas statuetis. Nihil mihi spei superasse putabo, si vos non poterint mee lacrime ad remissionem inflectere. Iā p̄mū experior illud senece q̄ somn⁹ locū nō habet vbi dolor & met⁹ habitāt Digneē illud paterna v̄ra pietas dolenti filio misereri, errori ignoscendo, vestesq; nouas largiendo, quo sentire valeā paternū fauorē vestrū a me non esse alienū. Fecerit me hec pditio donec vixero cautiorē. Ualete in cristo ihesu animo benigno & mente quiete Ex Bononia iunij p̄ma sopitam iam diem clauserat vmbra.

Responsio patris super vestiū pditione.

Altera hui⁹ diei q̄ ex sancto iacobo peregrin⁹ redijssē, fili recepi lr̄as mihi q̄dē minime gratas, q̄b⁹ significas duas tibi tunicas sublatas esse. Studesq; duras increpatōes meas euadere, ꝯfessiōe tua (ꝯfisus forsā v̄bo nasōis) qđ numē ꝯfessis aliqđ patz. s; ex aduerso cū claudiāo clamo, q̄d iuuat errores mersa iā pupe fateri Qui tū veniā pet̄, hāc tibi largiter tribuo, atz totā culpā i caput meū refero, q̄ tibi vnicū corpus habenti tres tunicas dedi. vnam si nisi habuisses duas nunq̄ perdidisses. Ubi autem polliceris, te in antea ne idem accidat prospectur. Iterū in tui fauorem hanc in me curam suscipio, ne a studeo tuo nimia cura distraharis, ego patrio voto tibi do fidē te h̄ āno duar tūicar n̄ futur pdito

rem sed de ea quam vestiris solam curam tibi relinquo. Et vale felicius q͞z meruisti.

Alia responsio ad idem. sed durior

Asperrimas virgas p̱ salute. Pridie eius diei q̄ peregrinati one funct⁹ domū meā rediissem (pessime nequā) p̱late sunt ad me lr̄e tue quas adhuc clausas letis oculis vidi. apertas aūt frōte rugata mox rupi, indignoq͞z animo petias sub pedes conieci. Quid stolide miselle fateri iuuat, quid precari qui totiēs in hunc eundē errorem prorupisti totiēs correptū totiensq͞z indultū. Negligentia em̄ tua quam multū habes paucā gemis nouos mihi sp̱ ac nouos dolores p̱creat. quorum nullū finem video nisi quem finis vite sit laturus. Sepe te argui ⁊ obiurgaui, s͞z serpsit semp̱ hoc malū longius q̄ magis impero, magis spernis ⁊ resistis. Saltare potes piscarū more tippula leuior non te vestiū noua fasce grauabo. Felix vale eo pacto quo tuis magistris intimaui. Si autē q̄ futura sit illa valitudo roges erige ad harum caput in salutationem oculos in ea facile quid velim speculaberis.

Iterum super eodem.

Filius ad patrē dat litteras desolatorias

Cōmendatiōe humillima debita veneratiōe p̄missa. Dum lr̄as vestras non tam hylari animo q͞z humili mēte p̱legissē metuendissime pr̄, mox gene madent lacrimis sua spōte p̱fusis. Adeoq͞z irā vestrā expaui, vt parum affuerit qui non vita defungeret. cibus habit⁹ nō capit̄ somnus cupid⁹ non habet̄ sanitas vigor letitia. reliqua q͞z me deserunt oīa (p̄ter fletus ⁊ mesta suspiria) quib⁹ iā meā cōpenso negligentiam. Ex q̄b⁹ (piissime pater) si me leuare recusaueritis, ⁊ semp̱ mihi (vt Virgilii v͞bum est) lacrime voluātur inanes. n̄ video q̄d supest q͞z q̄ hos breui sim finitur⁹ morte dolores. Ad pedes igit̄ v̄ros humillima genuflectiōe prostrat⁹ supplico. indulgere atq͞z subuenire dignemini plātatiōi vestre, ne arescat

⁊ pereat Arescere aũt necesse est ramasculũ si abscisus fomẽtum nõ habeat a radice. Valete optime pater q̃ felicissime sitq; vestri custos regnator olimpi. Ex Bononia. oriẽte sole iulij trahente tertiam

Frater scribit ad fratrem

super eodem.

Salutes fraterno amore venustas. Frater optime parauit heri genitor noster nostris amicis cenam certe splendidã; vbi sermo multus de multis sed de te p̃cipuus fuit. qui res tuas custodia tenui perdidisti. reuera v̓ba singulorũ scriptu foret longissimũ dũ corã erim⁹. cũcta tibi secrete dicã Quod enim secretũ volum⁹. non tute lr̃is ꝯmendatur. Consulo tibi ne destiteris iteratis lr̃is veniã patris impetrari in tempusq; reliquũ res tuas diligentius sub tutis clausuris recondere cures. nec fueris segnis vanusq; auditor hui⁹ ouidiani. Non minor est virtus q̃ querere parta tueri. Vale sanus lõgũq; sup̃stes. Ex Colonia volanter calamo equante sagittam.

Ad idem super eodem

Salutes fido obseq̃o comitatas In hesterna cena (carissime fr̃) quã noster pater cũ amicissimis habuit. millies tuũ nomen v̓sabatur. asseruit frequenter pater statuisse se ne modicã in te partẽ rerũ suarũ collocare. si tu votis suis (vt filiũ decuit) paruisses. Dixit nãq; te nocte vino ⁊ diẽ somno cõterere. q̃ lectiões nũq̃ visitas nõ coactus ⁊ q̃ tibi omnis in curia fluxit in amorẽ. Vereor q̃ in te seuiret. si ei esses obuius. Ceperã v̓ba in tuã accusatiõem inflectere. sed mox ego legẽs i vultu animũ p̃ris quẽ genarũ subortus rubor accusauit. Suppressi labia. linguãq; cohibui. timẽs ne (si loquerer) vehemẽti⁹ moueret. Sed ꝯsulo q̃ ad patrẽ denuo scribas. si ei⁹ irã mitigare velis. velle aut debes si sapis. Neq; p̃sentabis te p̃ri donec vult⁹ p̃ores induerit. p̃caberis abssẽs audentior. Ep̃la enĩ nec timet nec erubescit. Interea sũmo ge

conabor eius animũ (scđo spirante vento) molliorẽ efficere. Daboqʒ te de singulis celãdũ sub fide certiorẽ. Quod lati⁹ nõ scribo dabis veniã attrito calamo, ignoscesqʒ animo occupato, ⁊ pces fessis digitis. Optĩe fr̃ felix faustusqʒ valeto.

Frater fratri respondet

Collegi tuis ex lr̃is optime frat' patrẽ nostrũ ex vestiũ mearum perditione necduʒ esse quieto animo. Cõsulis denuo patri scribã, nec cessem veniã postulare. Tuo igit̃ cõsilio fretus quo dum egui nũq̃ȝ steti nõ adiutus, tibi lr̃as mitto patri dandas his inclusas quas sibi p̃sentabis sub sereno sidere habita ratõe temporis ⁊ studeas ita patrẽ lenire verb vt põrẽ ad morem animũ figat neqʒ destiteris, donec omnẽ ire motũ nubemqʒ ꝓpuleris. Sic quoqʒ ꝑgas vt tua industria te docebit. Persuasum mihi firme habeo, opem tuam mihi minime defuturam. Vale frater vt opto. Ego q̃ʒ valerem vt ille quẽ ridet Therentian⁹ gnato ꝯsiliũ cũ re amisisse, nisi te in spem mihi ꝯtulisses, quo fit vt obmissa re speʒ non perdidi, te seruato. Ex Parisius. septembris vicesima sexta volante calamo velocibus alis

Epistola eiusdem ad idem

Salutes plurimas beniuola pẽna depictas. Studeas (rogo) suauissĩe fr̃ lr̃as meas his inclusas pr̃i nr̃o clara sub aura p̃sentare dũ scʒ eius facies animi sui fidelis interpres q̃ddaʒ letioris p̃seferre videt̃. Et quicq̃d viribꝫ potes, ingenio lingua id totũ in rem meam accomoda. Proderis, si fueris idonea tp̃a nact⁹ si idonea ṽba. Milles enim compertum est, ea que ꝑ se grata fuerunt, ex incõsulta relatiõe displicuisse, ⁊ dura q̃n̄qʒ eo tempore eoqʒ artificio relata que miruʒ inmodũ placuerunt. Etsi etiam p̃mis p̃cibꝫ eius iram vincere non poteris, non facile detesteris. Nam ꝑsepe vidim⁹ simplas preces deficere, sed valuisse gẽminatas. Spero tamen si bene prestiteris (carissime frater) non frustra conaberis, quin nostri animũ pr̃is in me feceris molliorẽ. Extenua

quoad poteris culpā pollliceare in reliquū tēp⁹ exactā custodiā. et (vt pauco verbo oia claudam) patris gratiā quā mea negligentia pdidi, tua diligētia redime. Sed quorsum hec instructore nō eges, nō est meū docere mineruam, tu frater tua vtere industria, ingeniū em̄ tuū tibi modū et ordinē dabit q̄ pris adit⁹ mores et tpa nosti. Tu vale optime frat. ego quoqz valeo si valere sit anxiū et suspensum viuere

Respōdet pater super literis

missis a filij sui magistro

Nescio vir optime q̄s vsplā viuit, cuius verbis fidē parem ac tuis tribuam, q̄ nō aliud in ore gerere, aliud mēte ↄsuesti ita accipio te firmiter putare, eas q̄s laudes de filio scribis i filium cadere. Sed quia gressibꝰ iuuenū nihil incerti⁹ sūme expopto, vt filium expectes extollere, presertim vt vt⁹ sit et maturuerit, ne flos pro fructu pro arbore radix et crudum laudetur p maturo. Cōsilia tamen amplector tua tuis rōnibus tuisqz precibꝰ libēs parco, filiumqz in gratiā suscipio tuis lr̄is puocat⁹. De vestitu et tegmēto sibi pspicies, vt dabit necessitas nō voluptas. Quantū tamen poterit (te moderante) paternis denarijs parcere discat. multis curis multoqz sudore quesitis Vale cursim Ex bononia septembris vltima tarde dum nigra celum circūuoluitur vmbra

Incitatio in amiciciam ad

hominē nō oculo sz fama notum cū recitatōe nouorum.

Plurimas felici affectu salutes. Quia te virum optimum hisqz humanitatis studijs insudasse audio, q̄bꝰ apprime delector. Hinc trahor desiderio vehementi tui oculo visendi meo quem te totū tuis in scriptis creberrime vidi. Qui tanta elegantia scribere diceris, vt omnes tuum calamuz eloquētie fontem appellant eundēqz dignū vt fulgido auro tingeretur, qui passim oēs amore q̄dā tui noīs capiunt, teqz nimin⁹ q̄z viuā q̄ndā Ciceronis imaginē venerant. Scripta em̄ tua quot lectores inueniunt, tot habent sui splendoris

admiratores.Est em̄ stilus tu⁹splendēs ⁊ resonās miro ar
tificio subtilissimoqꜫ filo concin⁹magni ⁊ felicissimi inge
nij monimētū.Opto igit̄ inter nos amorē optimū inchoa
ri,ceptuqꜫ sp̄ augeri oī tp̄e secluso at nō incōtinue fluxit ho
mer⁹mineruā(q̄ iouis e cerebro fluxit)doctos hoīes colliga
re cathena aurea q̄buis inuicē distēt ⁊ ꝓcul absint.Tu si me
dignū tui amoris cēseas me int̄ tuos cōnumera.⁊ bn̄ vale.
Si noua petꜫ,crescūt apō nos crudelia bella mult⁹sāguis
effundit̄.vrbes delent̄.sacre edes incense sūt.agri vastati di
spersi coloni.q̄sq̄s ei fortior is ē ferocior misero sp̄ patiente
popello null⁹dies nobis secur⁹nullaqꜫ nox q̄eta ē in vtrāqꜫ
aurē dormit nemo.Om̄is hec res ferro geritur ⁊ calibe oīa
miscet ipet⁹ ardorqꜫ pugnātiū.Pluraqꜫ scribere dolor ꝓhi
bet,⁊ singula rūpit ꝟba singult⁹ tremor inest digitꜫ vt semi
tent⁹semiqꜫ lapsus calam⁹vix(rursus vale)depingit. Sed
ꝙ tā lōg⁹fui,amor ille(q̄so te flectat i veniā q̄ ad m'tiloquiū
me coegit

Respōsio ad precedentē

Salutes multe ꝟtuti cōnexas.Lr̄as tuas vir colēde gr̄e ⁊
virtutꜫ plenas.Dū ꝑlegerā,leticia repente ꝑfusus sum.atꜫ
vltro p̄sentatū mihi beniuolentie tue officiuꜫ libent̄ accepi
ab offerente qō rogare statuerā etiaꜫ a negante.Uisa ꝑfe
cto mihi est lr̄as tuas legenti resonare in aures meas p̄cla
ra illa Ciceronis sn̄ia q̄ nihil minus esse hoīs arbitrat̄.q̄ꜫ il
li in amore nō respondere,a q̄ vltro ꝓuoceris.Proinde vir
optime mutuū amorē libēs reddo,gaudensqꜫ recipio.⁊ quē
recipio adhuc repeto.⁊ quē reddo adhuc debeo.vltroqꜫ sp̄
in lumine stabo,in amiciciaꝝ portas te hylarissime recepi
mus nō ꝑus exclusur⁹ q̄ꜫ mihi animā mors excludet.vbi āt
scrib ꝙ apō te oīs depēdeat ab armis suspirāda tell⁹flāma
fame ferro duriter afflicta q̄ quondā hostes victrice calce cal
cauit.hostiūqꜫ risit incursus nullo timore cōfusa vehement̄
doleo.Sꜫ esto bono aīo hyems iā breui aderit immensos
ardores p̄mens q̄ iras domabit,cogetqꜫ algescere flāmas.
Vale ex Padua calido calamo ⁊ ocius curo octobris sexta

Epistola commēdatiua amici ad amicum

Oblationē obsequij cū plurimā p salute. Exijt a me p̄sentium lator amice carissime lr̄as ad te cōmendatiuas q̄s (vt verum fatear) eo trepidi⁹ dedi, quo tuā caritatē ego vel paruz de te merit⁹ frequēti⁹ molestaui, Sed dū animuz subit, tua millies mihi cōspecta humanitas q̄ pdesse pluribꝫ soles, deesse nemini ausim suggessit p hoc viro scribere, cui rogo in rem esse digneris, Qd̄ sic intellectū velim si cōmode potes, parebit tibi paruitas mea dū exposces, Uale ex, A, rapti⁹ cursu leporis dū sancti laurentij dies festus illuxerat,

Responsio descriptiua incōstantie eius pro quo rogatū est

Salutes dulci amore spirātes, Ubi p̄ma facies tuaꝝ lr̄aꝝ venerande p̄ceptor se in oculos congesserat meos ḡtulabar amori sed errori compatiebar, q̄ intimi⁹ a te dilectū cū cognitum cōmendasti, ꝛ q̄dē viꝝ ad oīa recta cōsilia cōtumacē, In quo nulla v̄tus est, null⁹ respect⁹ honesti nulla dictoꝝ fides factoꝝ cōstantia cui⁹ animus ad lunam mutat atq cū omni vento (caduce frondis more) circūuoluit, instarq ventilogij ad omnem flatum v̄titur, itaq rotatur vt in quā partem sit casurus sciri nequeat, in quē aptissime cadit illud petrarche q difficile sit cane lectū sternere, q̄ ambulatur⁹ huc atq illuc in giꝝ v̄tit, vt nescias vbi puluinar colloces, Supesse video vt te tandē cōsilij ꝛ me penitebit obsequij, nā quicq̄d ei fauoris p̄stiteris, ocius ex ei⁹ memoria cū āguilla ex manu cōpressa elabet, Multa hꝫ signa incōstantis animi non habentis tenorē sui nullis cōsilijs acq̄escit, sua semp temeritate mergit, ꝛ diffluit nō mollius audit amicos quā (vt Statij v̄bū est) Tenues curāt vaga flumina nimbos, Si igit famme tue bn̄ cōsultū iri velis, illud p necessariū est videre qua ratione hunc hominē q̄ nemo magis suo īpetu abuti soleat a te amari, defendiq conueniat, Malo em̄ ego obediēdo a

mico parum prudens videri.q̄ ꝑ contumatiam de pruden-
tia gloriari.sueq; cause succurrar.an recte fecerim a te ratio
exigatur.me excusabit obsequiū.tua eī auctoritas mihi ꝓ
ratione sufficit.Vale sempq̄ ꝑcipe tuus semꝑ fuero si tem-
pus postulat aut res

Frater fratri intimat senio

rem fratrē militē creatū ꝛ in capitaneum electum

Sūmas summo vigore salutes.Frater noster senior amā-
tissime frater in capitaneuz delectus est non tam iudicio q̄
errore que res sue nature male respondet.Nam semper ab
adolescētia sola hostis inspectiōe mox expalluit.contremu-
it.obriguit.ꝛ salutem pedum celeritate quesiuit.Qui ñ mo
do terretur.si gladium micantem in hostium manu conspe
xerit.sed sano ꝛ vmbris ꝛ nudo nomine belli.Cuius arma
non tam ei tutamini sunt.q̄ oneri.Qui post vmbrā caloris
impatiēs ꝛ pulueris solem ferre non potest.nec post sudorē
galeam.Nam statim dum ꝑcaluit vel leuissimo motu agi-
tatus est in sudorē sicut nix sole resoluitur.Miles tñ crea-
tus est.sed infra famam vocabuli mansit.Elegans quoq;
persona est.formā certe dignam habens cui virilior anim⁹
respondisset.Iuniori autem fratri nostro militia foret ma-
iori decori cui marcius labor iocundus est.q̄ nō tam ferruz
splendidum amat q̄ cruentum.tanteq; agilitatis est vt nec
cursu nec saltu nec ense nec arcu superetur.sed vt magnus
belli artifex indifferens est vel equis vel pedib⁹ terra vl' ma
ri dimicare.quem omnes imitari conantur.nulli aut pau-
cissimi possunt.Vale ꝛ longuz viue superstes.Ex montib⁹
raptissime iunij quinta.

Ad amicum cōmendatio io

cosa cuiusdaz gloriosi ꝛ electissimi hoīs. Salutes
plurimas leto risu cōmixtas.Dū calamum ad has scriben
das attramēto illitū papiro ꝯnecto vir amice seruitio mihi

suboriri titilatões in risum quē vix cōpescui causam facile agnoueris dū harum latoris comitem parump audiueris, quē(queso)videas.exercites.colas mercuriūqz vanno ꝯuol uas audies elatam beluam ventoso inflatā tumore.qui se/ ipm adeo leuat:ac celi filius esset.vel aliūs ex celicolis nat' omnesqz celi cardines perambulasset.ꝙ seipm ipo Appolli ne plenū existimat.putans merū salem esse quodcūqz loqt. qsi ex deoꝝ registro secretis oculis inspecto omnia collige/ ret Septē illos(quos grecia tulit)sapiētes.longe post se fa cit.quo tamē nō viuit ebetiori ingenio aut tardiori aut ma/ gis ignauo.Usqz adeo se sapientē pdicat.quasi eo in lucez pducto tertius e celo ceciderit Catho ꝛ qsi totam mineruā iam ebiberit liquefactā vel inclusum habeat totū in cerebro iouem.Satisqz demēs est vt sibi decerni statuā postularet vixqz dignaret habere preconem sue laudis.Homerū.nec quēpiam dignum reputat qui vestiū suaꝝ fimbrias cōtin/ geret.sed dignum sese qui iouis aureum thronum solis ra/ dientem domum deorumqz atria superumqz templa cōscē deret.Sed vale vale.hec scribēs risu dissoluor.Sed hunc hominē ita tibi commendo.vt illi assis.videas.audias.ꝛ se cum habites

Epistola conquerens de incendio armigerorum ad creditores vt terminos solutiōis extendant

Salutes multas sancto tandem fine reclusas.Ad vos om nes nunc scribo(amicissimi viri)vnis quidez non diuersis litteris putans hos epistolis non debere diuidi.quos vn' amor vnaqz causa cōnectit.Parcatis(queso)stili ineptie.do lor em̄ ornatum nō habet neqz egra esse potest aut trist' elo quētia.Uxor ꝛ proles vna mecū omnia perdidimus.preter manus ꝛ animū quib' neruoso conatu decreuim' vti ad q/ stum donec grauamina alieni eris a collo ꝓpulerim'.Om̄ia nostra igni seuissimo ꝯcremarunt armigeri sz facilius dolo rem lenirem meum si nō vobis debitor essem.Sed iam(si

animos vestros in me benignos nõ habeam ꝛ solutiões in largam diem ꝓtrahere nõ libeat)nihil spei superest qui nõ fagus fiã ꝛ ꝓfugus ꝛ quocũqꝫ sors me duxerit, deferat hospes, Sed magna ego spe ad vestras pietates me cõuerto. qb⁹ inuitus exurgere spero. si compati libuerit mihi et solutionis terminos gratiosius extendere. qđ vt benigniter facere dignemini p̃cib⁹ multis imploro ꝛ obsecro quod si feceritis me nũq̃ꝫ omissuꝝ accipite, qđ vtilitatib⁹ vestris ꝯducere ꝑspexero. Ualete colendissimi viri, fideqꝫ in me sinceraꝫ habetote, omni timore dimoto Scriptũ sub blauio celo luna supplente diem in loco quẽ ꝑstiterit siluisse.

Responsio ad epistolam prescriptam

Salutes stabiles fine carentes. Quantum nobis doloris accesserit ex infortunio tuo vir carissime facile poterꝭ ex nostro singulari in te amore iudicare. Pupugit certe corda nostra epistola tua que lacrimas nostris ex oculis nõ paucas excussisset, si(mulierum more)in fletib⁹ ꝯsolatõem iacere putassem⁹. Certum habeto animũ erga te nostrum ĩmutare ñ posse. Ficta em̃ heus nimiũ ficta est illa amicicia q̃ cũ fortuna non cum virtute decurrit. Cum em̃ intelligimus q̃ꝫ forti animo sis, maiorẽ leticiam ex tui animi ꝯstantia ꝑcepimus q̃ꝫ ex iniuria fortune dolorem. non es habiturus nos tuis votis defuturos. Liberꝫ igiť aditum ad nos. liberumqꝫ abscessum his nostris litteris sigillo firmatis pollicemur. daturi operam non modo debiti nostri dilatione sed omni adiumento quo ad nostra facultas erit. vt proiactatus ꝛ conculcatus exurgas multi ceciderũt vt altius resurgerent. nihil fortũa cepit qđ ñ dedit. rurs⁹ multo cũ fenore reddere p̃t Solent vehemẽtes fortune pulsus breues esse qꝛ patiens es, fortuna lassabiť. non minus voluunť aduersa q̃ꝫ grata. oĩm eq̃ ꝟtigo est. Tu igiť posthabitis oib⁹ om̃i dolore deiecto ad nos redeas, ꝛ quidẽ fidenter(vt debes)lete(vt soles) feliciter(vt speramus) Uale in eo q̃ fortunã donet ꝛ aufert.

Excusatio non scriptionis

ꝓpter qualitatem temporum.
Salutes stabiles om̄i firmo ꝯstātiores. Scio fr̄ carissime nostra plurimū interesse vt ꝑsepe alter alteri perscribamus Si tn̄ hāc facultatē mihi quis casus eripiat mea tn̄ in te officia constabunt. nō secus ac sepe scriberem. Et certo tibi dico vt certi⁹ nūq̄ꝫ nisi tua i me fides maxime posset. vix has ad te ꝑferendas litteras hac tēpestate dedissem. Scis em̄ q̄ꝫ varie sint hominū suspitiōes ꝛ q̄ꝫ ꝓmptissime lingue q̄n-ta vis hominū ꝛ tpis ꝛ q̄ꝫ incerti oīm reꝝ exit⁹ q̄ꝫ flexibiles voluntates omniū. quid vndiqꝫ insidiaꝝ interuolat que ꝑ-tim assunt partim impendūt. Si qn̄ tn̄ resederit belloꝝ im-petus vt aliq̄ tot luctib⁹ alia cogitatio inseri possit. nō lr̄is modo sed voluminib⁹ te fatigabo. Uale sub leto sidere vt tu⁹ honor tua virt⁹ tua merita poscūt.

Aliud exemplum excusans

nō scriptionem ꝓpter mendacia populi et nūciorum.
Amicicias purissimas multa salute fecundas. Et si frequē-ter ex me noua scribi postulas (honorāde p̄ceptor) nō ausim tn̄ in h̄ tēpoꝝ turbine aliq̄d calamo cōmittere. Nā q̄ diffū-dit rumor. q̄ fama dispergit. tm̄ sepe absunt a veritate q̄ꝫtuꝫ lumē distat ab vmbra ꝛ que creditu difficiliora sunt. q̄ꝫ ij sse diē sine sole dixeris. Qd̄ em̄ vulg⁹ nūciat in aures meas nul-lo pōdere cadit. cū nō ex reb⁹ (q̄ dicat) trahere didicit. sed eo tendat q̄ ducat passionū impetus. Inter labia ad nutū ser-mo nascit̄. sibi re nulla respondēte (figuloꝝ more) q̄b⁹ (vt gre-coꝝ verbū est) ollis ansas concedit̄ pro libito apponere Sē-per hos habui risu dignos q̄ dant aures sibulo vulgi par-uiqꝫ duco q̄d loquatur garrul⁹ populus q̄ ciconiarū instar rostris in humeros ductis vagū sonū mittit i auras. q̄ si ad miseram aliquā vel matronulā serpsit mox ꝓuincias pene-trat Quis igit̄ nisi sensus inops finē dederit ceco rumori. q̄ tā tremulo nititur fundamēto. Sed de his finē facio ne dū

loqui ꝓpono, videar oblocutus. Uale ⁊ a me te amari ꝯstā-tissime tene. Cur aūt iam te visitare nō possum, foret cā scriptu lōgior ꝗ̄ fessis iā digitꝫ tritoq; calamo pingi possit. Ex brugꝭ māe, marcij, x, ꝑusꝗ̄ totas aurora tenebras dimouissꝫ

Cōmēdatur amicus amico

Carissime fautor letissimus tibi assit animus ⁊ plurima salus. Non ad te scriberem, qui tibi totiens precibꝰ meis oneri fui, si non huius amici mei qui has perfert, maxim⁹ amor qui etiam te amicū vincere paro, me vicisset. Tā vulgatus est eñ tuus in me amor in auribꝰ hominū vt quisq̄s tua assistentia egeat sese ꝑmo existimet meo egere interuentu. Rogatus igitur rogo nō eo more quo nō rogat⁹ siluissem, verꝫ non admonitus rogaturus si rogantis animū nimio flatu ꝑnouissem vt hunc amicū meū integre conditionis ⁊ mentꝭ hominez meo noīe in his q̄ tibi deuelabit, habeas sūmopere ꝯmendatum quo intelligā has meas lr̄as tm̄ quantum rogans sperauit, ⁊ ego scribēs ꝯfidebā apud te pōdus habuisse. Uale ⁊ me illū sp̄ expecta, q̄ tibi in dies ex caro facit cariorem

Responsio

Ante omnia fautor optime salue. Cōmēdasti mihi (vir amicissime) tui nepotis optimi viri filium in gestu ⁊ facie patri vsq; adeo similem, vt in vno corꝑe vtrūq; ꝯgnoscas, cuius res in turbido posite sunt, vt curam amicoꝝ celeri occurso exigant alioq̄n periculū subiture cui animo indefesso assistere nō tardabo, tua amicicia tractus quā ais in fronte epistole tue multis testibꝰ ꝯfirmatā tum ꝓpter innumera ⁊ ī me cōgesta merita patris, q̄ nūc taceo. Ea nam si ꝓmere pergo vereor, ne aut oīa recensendo nullū scribendi faciam finem aut pauca attingendo oblitor videar reliquoꝝ. Ualeto feliciter meq; suo patri ꝯmendatum reddito

Responsio alio sensu

Salueto. Illum quem mihi (colende vir) tātoꝑe ꝯmēdasti

eo quippe maiori studio quo minori iudicio tpe longissimo noui viꝝ esse amicicia frigida tenui fide ꝛ pca ꝟtute. nō di-gnū in quē beniuolentiā tuā figas ꝛ merita ꝯferas. Dicax em̄ est. plurima pollicetur. paucissima p̄stat. Nō em̄ est faci le dictu q̄ȝ sit in agendis ambiguus q̄ȝ cōtrariis desideriis affici videat q̄ȝ parūqȝ sibi constare: q̄ arūdinea quadā leui tate facili vento nūc huc nunc illuc impellit. Naȝ q̄tq̄t adit cōsules adit certe plurimos tot accipit sentētias. qui tandē tamen cōsilio nihil sed cūcta temeritate ac vesania ꝓsequit. Pudet me hoīs leuitatē referre. q̄ facilius accusari q̄ȝ emen dari potest. Tu tn̄ cū has legeris lacerato. vt etiā eocautiꝰ nūc sue fame consulamꝰ. nō tamē quid ille mereat intuebar sed q̄d p me fieri decebat a te mei amātissimo ꝓuocatū. Si bi igitur aditū facillimū dedi. ꝓmisiqȝ operā ob tuū inter-uentū sibi nullatenꝰ desiturā. Si q̄d velis reliquū cōfiden ter impa fueritqȝ mihi sp cure ne q̄s tuis in seruitiis me su-peret. vel in amicicia preferatur. Uale viueqȝ dies prospe-ros ꝛ sine suspirio noctes.

Scribitur auunculo vt reuo

cet nepotē amore raptū ne se icōsulte misero mr̄ionio dedat Salutes plurimas amico fauore fecūdas. Nepos tuꝰ (ni-si mox obicē ponas carissime dn̄e) se dabit mr̄ionio. Amat ei paupis viri filiā saxūqȝ voluit. cuiꝰ pr̄ opes sic obliguri-uit suas vt nō habeat quo tegmīe velet iure tegēda. neqȝ te stam q̄ postulet ignē. Sed cinctꝰ est odiis multꝭ: nudus bo nis et nudus amicis. Ardet isꝰ nepos tuꝰ seuissimo illo ve-neris igne quē nō facile extinxerit. nisi aliq̄ industria tua cū dem i alia loca remiserꝭ. Tāte ei pulcritudinis puella ē: vt n̄ ca astroꝝ ignis neqȝ lucidꝰ ether pulcrior sit. ꝓcero ē corpe facieqȝ venusta. Uiꝝ dictu quis corpis candor q̄s oculo-rū decor q̄ genaꝝ grā. Os em̄ humerosqȝ diis dignos ha-bet. sua fronte potens serenare sidera vt videat aut dea aut phebi soror aut nymphaꝝ sāguinis vna: Quā si optimꝰ il-le formaꝝ elector iupiter p̄stinis tpibꝫ vidisset spreuisset ora

diane nec ledā cigno nec auro dianū fefellisſz: nec aliā nube
nec aliā thauro sꝫ hāc solā adamasset oīsqꝫ alias in hac vna
ꝯspexisset. Cuiꝰ etiā lingua varia micat arte loq̄ndi cui cede
ret si ex tumulo tulliꝰ exurgeret Nouit miro artificio iuuenū
aīos blādis ocl'is blādoqꝫ sermone excitare. gestꝰ hꝫ ficta fa
cecia plenos quā si videres nō posses grāz moꝝ suoꝝ (quaꝫ
foris effert) vsqꝫ satꝭ admirari. q̄ magis atꝫ magꝭ nepoti me-
tuendū ē. ne q̄d subito temere egerit. q̄ꝛ eū ꝑpetuo afflixerit.
Sꝫ vale ageqꝫ qđ expedit. timor ꝑiculi festinātiā postulat.
Ex tornaco septēbris. xxvij. nocte fere media somnū suaden

Respōsio ad precedētē

(tibꝰ astris.

Obseq̄a ꝓmpta ꝓ salute. Dū gallꝰ preco diei lucē voce pul-
gili nūciasset. honorāde vir atqꝫ aurora aliq̄d luminis afferre
ceperat īsultat luminibꝰ meis famulꝰ tuꝰ sceno aſꝑsus circū
litꝰ sudore lr̄as tuas suauissimas offerēs. q̄bꝰ vix satꝭ ꝑlectꝭ
vaga q̄dē mihi ⁊ dubie mētꝭ mox affūt auguria q̄ dubiꝰ red
dor q̄d agā. more ceci palpantꝭ q̄ vel q̄ sit via querentis cuiꝰ
oculꝰ baculꝰ ē. ⁊ dux fortuna. Loco igiť baculi frī meo litte-
ras scribo ꝯceptui tuo ꝯsonas fortune certa mādās. Tenor
lr̄aꝝ ē vt mox ij̄sdē inspectꝭ oī re alia posthabita ad me nō tā
currat q̄ꝫ aduolet necessitate magna cogēte Qui si frigidior
fuerit. tue ꝟtutꝭ erit auribꝰ suis calorē inflare. si illi lağo inci
derit iā magꝭ ꝑditꝰ ē: q̄ꝫ stuppa ī ethna. Nosco mr̄ez q̄ vir ha
buit turpē cuiꝰ vultꝰ vix humanꝰ videbať. si n̄ bipes si n̄ ere
cto ī celū capite ābulasset: mox vrsū idicasset. q̄ mlieri visū est
viꝝ idignū cui tā pulcra spēs ꝯdormiret: dignū tn̄ quē ipa
deciꝑet. Quē āt iā viꝝ habeat insciꝰ sū. Id tn̄ vnū scio. dictā
matrē igeniū habuisse validū oīs feminei doli capacissimū
Ita'ci oīm mulieꝝ tegnas dolosaqꝫ illa amoꝝ retia tēdere.
ꝯpedes strigere ⁊ (vt aiūt) caput ligare ꝑnouit vt ad miracu
lū vsqꝫ sua astutia ꝓtēderet. Sorores habuit tres q̄bꝰ n̄ he
lenā pulcriorē ꝓtulerꝭ. ita tn̄ luxui ⁊ gule ddditas q̄si cēnt in
hircū ⁊ suē trāsformate. Rogo me certiorē facito q̄d agāt q̄li
ter viuāt. q̄d q̄ꝫ fortunaꝝ habeāt. Et vale impatore felitior.

Responsio ad id quod in cal

ce precedentis epistole petebatur

Cupidū obseqūm loco salutꝭ. Tibi i secreto ꝛ (vt aiūt) sub pollice dico, ꝑdulcis amice eas sorores de qͣbꝫ in calce lraꝝ tuaꝝ meministi, omnē pudiciciā omnēqꝫ verecundiā vino abluere, q̄ nō ad solē sꝫ ad faces ꝛ cereos viuūt q̄ raro ante educāt oculos hesterna graues crapula noctisqꝫ, vigilia ꝙ̄ rursus apparere nox ceperit, vt in eas illō virgilianū cadat Illis sera rubēs accendit lumina vester, Ubi tn̄ eas aliqn̄ basilicas visitare ꝯtigerit, vel theatꝝ ita se ornāt, vt q̄s deformes anteputasses, quālibet iā cultā ipam venerē arbitreris q̄ ꝛ si multos annos post terga relinquāt, adhuc tn̄ sentire videnṫ sub eaꝝ vetustis pellibꝫ adolescētie estꝰ ꝛ prioris etatꝭ prurigines q̄ nec venerꝭ flāmas (vt ouidꝰ ꝑbuꝫ est) nec seuos effugiūt ignes, nō ꝑus terminū luxurie ꝙ̄ vite habiture, tot amāt q̄t vidēt iuuenes formas coruscas nec pudorē miscēt amori, Hoꝝ icedēti modū mira arte ꝯpōere, id qꝫ nolle qō velit, ꝛ velle qō nolint simulare, ꝛ lacrimas (si opꝰ sit) gratis ꝓfundere. Nihil ꝯcupisci potest qō nolint, nihil volunt quin audeant, nihil audēt quod nō ꝑficiāt Nō facile eaꝝ ingeniū artes dolos laqueos exꝑssero. Ita docte sūt adolescentulos vncis ꝛ tendiculis trahere, suisqꝫ cathenis stringere, q̄s nec euadere. nec vllo impetu ꝯfringere possūt Senior oīm sciuit mirabili dolo (duꝫ sibi flos etatꝭ adesset) furta tegere, oculosqꝫ velare mariti. Coegit eñ artificio lingue maritū suū dū viueret in dubiū vertere, qō viderit, ꝛ si ꝟbis ñ valuit. excusauit lacrimis blandiebatur oculis vl̄ seduxit osculis. Uale lōgior eē ñ possum sera nocte ꝑuentus

Arguitur amicus ab amico

ꝙ nō seruauit pollicita frequētis scꝑtiōis ꝛ noua petuntur

Salutē in eo sine q̄ salus esse nō potest. Pollicebaris mihi carissime dn̄e abscedēs assertōe multiplici ꝙ ad me sepe scriberes, q̄ me feliciorē existimarē, si ꝑ te pollicita seruarēṫ,

Si igit̃ adhuc(vt sp̄ fecisti)me int̃ tuos teneas, dignū deni q̧ me tuis lr̃is cẽseas, te vehemẽt̃ etiā atq̧ etiā rogo, tuis me dis̃tissimis suauissimisq̧ lr̃is ī h̄ pelago ⁊ aduersitatū turbi ne nōnūq̧ visites, reficias, ornes, plane h̄ tue ꝟtuti haud q̄ q̄ deesse patiare q̧ a tua ī oēs sp̄ tuaꝝ ep̄laꝝ liberalitate tui cupidissim⁹ excludat̃. Ego ei si te noua curare putarē, scribe rem ad te creberrime q̄tidianaꝝ lr̃aꝝ lōgos ꝯmētarios q̄ in sarcinā crescerēt cameli aut elephant̃ Sz si te rite nouerim int̃esse tua arbitrar̃. hec hoīm tedia mēdosaq̧ deliramenta ig̃rare. Cōtra ego ad oīa noua īcliatas aures habeo Si q̄d igit̃ de secret̃ futur̃ adhuc pollice tect̃ adorare, sagaci⁹ pote r̃ significa. si q̄d occulti⁹ fuerit ānotab. Valez q̄ citi⁹ potes me visita, Clamāt domi mee p̄ aduentu tuo auce ⁊ pulli ⁊ g̃ ues rauca voce capones..

Responsio

Salutarē ī vota ꝓsp̄itatē. Frequēt̃ desidiā meā arguis ꝑ̄ stans amice q̄ lr̃as ad te nōdem crebri⁹, potu erūt tñ loci di stātia ⁊ tabellarioꝝ penuria paulisp̄ segniciē meā aleuiare. Et q̧uis negligētie noīe apd̄ te suspectū eē doleo, nō tñ tam molestū fuit accusari me abs te officiū meū q̧ iocūdū req̄ri vt sepe scriberē. Est ei sūmi amoris negare veniā vł silentio vel breuib⁹ ep̄lis amicoꝝ q̧uis scias illis cōstare rationem Desine(queso)ex tepido calamo amiciciam tepidā iudicare Spero ei nr̃as amicicias lōgo firmiores q̧ q̄ ꝑuo silētio pe rire possint, reb⁹ em̄ ⁊ effectib⁹ amiciciā sp̄ ꝯfouendā existi- maui, nō lingua, ꝟbis calamo. Neq̧ amiciciā gero inscul- ptam vnguib⁹ vł cuti īpictā s̄z cordi ⁊ mēti ad cētrū vsq̧ im p̄ssam q̄ nullis ventis defluat vł nullo sapone nulloq̧ lixi- uio abluatur. Nō sic anim⁹ meo iudicio ex calamo pendet, vt pigritāte calamo anim⁹ pigrescere iudicet̃. Lōgior essē, s̄z clamitat nūci⁹ lr̃as nūerat ⁊ sillibas q̄ꝝ nulla tā breuis ē q̄ ei ñ lōgissima videat̃ suspirat, celūq̧ suspicit, ⁊ sol fugit, Et vereor nedū mihi obseq̄r, illi s̄cz īcōmodo, Eoq̧ forte festini or est, q̄ dies valde declinat, instatq̧ nox amica p̄donibus, Vale, tu facile(qd̄ calamo deest) intelligentia compēsabis.

Excusatur silentium et petitur scriptio.

Amicicias constantia firmas loco salutis. Caritas nūciorꝫ carissime vir me vti silentio longo coegit. hoc tñ latore aspecto cessare a scribendo nō potui, ne nō solū tuo sed etiā meo desiderio negarem, qd me videbā officio veteris amoris debere. Velim tibi psuadeas, animū erga te meuꝫ immutare ñ posse nā neqꝫ tu cōmittꝭ vt mutari oportet: neqꝫ is sū qui amiciciā sine causa dissoluā. Tenax amicorꝫ suꝫ. tarde tamē in amiciciam venio. sed recedo tardius, nec soleo amiciciaꝫ separtam dirumpe. vel (vt, ꝓpius verba tulliꝫ attingaꝫ) nec eluere, dissuere vel discindere, vel veterē amorē nouo amore vt clauū clauo expellere. Non facit interuallū loci amicorum animos dissidere. Nō semp cū amico p̄sentem esse licꝫ nō sp decet nō sp expedit, nō semp oportet. Sed litteris inter absentes imago refulget presentie q̄bꝫ animū cuꝫ amico miscemus. Quare rogo interludamꝰ frequenter epistolis q̄rum eiusmodi vsus est. vt locis disiūcti iungant affectu ijsdemqꝫ amicicia cepta quasi firmis anchoris ꝯtinet. Finem do vale. somnus enim inuadit oculos ꝛ digitos meos pendulos reddit, ꝛ calami male tenaces puluinar me vocat daturum obliuia curis

Responsio cum petitione ꝙ valitudini intendat

Suauiores omni dulcore salutes. Lr̄is tuis poposcisti ꝙ frequent scriberē, id futurꝫ polliceor, ne tibi negē qd postulas ne q̄ꝫ immutē quod iā diu mihi in vsū fuit. Tā fortis ei mihi semp amicicie nexus fuit, quē nō facile vlla dissolutio ne seiungi posse concedam. Neqꝫ vanꝰ fuero ciceronis auditor qui p̄cepit cūctis rebꝫ amiciciā anteponi debere, quaꝫ e vita hominū demere (idem) existimat, ac solē e mūdo tollere. Hāc igit velim i me altꝰ infusaꝫ existimes, q̄ꝫ possit ex absentia euolare. In animis ei amiciciarꝫ sedes est. q̄ animi in

vera amicicia (τ si corpa distāt) distare nō possunt cū sibi sese sic misceāt vt vn⁹ fiant. Ceterū audiui vñ nō parū dolui. te sb egrotū esse Hicbic rogare me amor impellit. vt eo amplius tue sanitati intendas. quo plures amicos optimos habes. q̄s tua bona valitudine velis reddere ꝯsolatos inter quos me letissimū dabis. qui tuā optimā sospitatē nō min⁹ libenter audiā q̄ɜ sentiā meā. Uiuito letus veterisq̄ʒ nostri amoris quo distantior eo tenatior esto. Ex Parisius septēbris vicesima octaua tarde dū suaserāt candētia sidera somnos.

Mittuntur amico capones.

Salutes tā abundas vt saccos repleant sportas τ bigas. Mitto tibi capones sex bene caudatos τ iudicio meo ꝑpulcros τ si forte hoc te magis iuuat etiā pingues. Tue erit bonitatis nō doni valorē sed mittentꝭ affectū ponderare Quā q̄ɜ enim munusculū ꝑuū sit. id tñ offert leta man⁹ et magna voluntas. Et si quid ex me vis. inclino humeros sibi a te fasciculū imponi expectātes. Tu saluus viue valeq̄ʒ beatus.

Respōsio ad eplām p̄dictā

Salutes multas cū dilectōis ardore. Dū fessa mēbra lect⁹ τ lassus puluinar aures ꝯfouere cepisset. altus q̄ʒ somnus me oppresserat. Ecce pulsat ad valuas insultat clamitat nūcius tuus offertq̄ʒ mox intromissus munera tua q̄ leto vultu duplicauit. Qui statim vt venit regredi voluit. quo desiderio meo abstraxit quod tuis iussibus addidit. Sed ea lōge magꝭ adauxit eple tue dulcissimus sonus qui aures pl⁹ reficit meas q̄ɜ sibulantis aure nautas mollior ꝓcella delectant. Habeo tibi oblati muneris gratias multas. Sʒ maxime vellem q̄ munerum contractior sed litterarum liberalior esses. que mox vise cor meum rapiunt: dulci sermone diserte. Uale ad lectū rursus me vocat sopifera nox longe ꝓuecta cadunt palpebre digitus elabitur penna patiunt naʒ oculi mira grauitate soporem

Scribit vniuersitas ad consilium pro priuilegiorum tuitione

Premissa recomendatione deceti ac debita. Viri egregij dni amiciqz nostri carissimi mittim⁹ iā nūc ad p̄sentiā dominationū vestrarū venerabilē virū dilectū nostrū atz fidelē p̄sentium exhibitorē nostra ex parte plenissime informatū occasione cuiusdā edicti auctoritate serenissimi nostri p̄ncipis sup feudis nouiter emanati rogātes p̄cevalidiori qua possum⁹ et valem⁹ q̄ten⁹ illi in dicēdis audiētiā et fidē p̄stitis. ipaz vniuersitatē humilē filiā p̄fati p̄ncipis nostri atz nos prudentissimas pbitates vestras ita ptegere dignemini. vt rōe predicti edicti p̄uilegijs suis et indultis atz nobis minime derogetur. nunc aut in futurū. Quo nobis placitum singularissimū facietis. eoqz mag⁹ nos obnixos ad vr̄a q̄qz vota pstituetis. Valete viri egregij p̄sp̄itate felici. Datū Louanij sub sigillo nostro rectorie. Anno. M. cccc. septuagesimo primo Mensis ianuarij die sexta.

Epistola vniuersitatis ad cācelarium brabantie pro eodem.

Precellētissime vir magnifice dn̄e amiceqz noster carissime Noticia illa p̄habita qua nobis inuicē confauere tenemur spem nob̄ ptulit et ausum et fidem. Quod ad vestrā p̄sonam nobis carissimā sup occurrentib⁹ nostris accessū haberem⁹ pniorē. Cūqz intelleximus vir egregie quoddā esse auctoritate illustrissimi p̄ncipis nostri super feudis publicatū edictū quo plurimū suppositis nostris derogari timem⁹, si non bonis consilijs atqz prudentijs sit occursum. Pro q̄ nunc nostros fidos mittim⁹ atz dilectos vt in psilio brabantie nr̄as aperiāt requestas cui dignissime cancelariat⁹ dignitate presidetis. Vos igit(quē alūnum p̄cipuū nostrū et scim⁹ et fore gaudem⁹) diligētissima p̄ce rogam⁹ q̄tenus rē nostrā fauorabili pmotōe assistētiaqz cōdebita dignemini suscipe recōmissam atz eā(vbi labi ceperit)brachio dextro tam potenter

q̄ prudenter stantem ꝛ rectam conseruare. vt ei ꝑte ex omni securissime sit prospectū. Ualete feliciter vt optamus

Scribit particularis amicus ad cancelariū pro eodem

Miserūt nuper ad vos prestantissime dñe domini deputati nostre vniuersitatis litteras quarū votis dum vos parce concessuz iudicarēt. Statuissentq̧ rursus ꝛ quidem intimius ad vos scribere. Mox a me petūt. vt suis litteris ad vos mittendis etiam ac etiā meas adiungam. qđ ideo dictū velim. ne existimatis q̄ fatuitas mea (que alioquin immensa ē me ad vos scribere in hac causa cōcitet. quasi putem q̄ arenule concederetur quod monti negatum est. Uel quasi veniam mari aditurus guttulam vel solem facula adiuturus. Uos tamen mihi parcite si facere cogor qđ negare nec possum nec audeo. Nō modū video quo euadam. Etiam si me ciclopum abderem antro quotiēs vniuersitatis nostre littere ad vos mittantur quin vel mee sint comites. Effecit h̄ bonitas in me vestra q̄ quisq̧ putat amicicia͞ꝝ vestrarū ditissimā venā mihi semper apertam nec precibus meis vos temporis vnq̄ꝫ obditurum pessulum. Rogo igitur si quid littere mee possint. vel excitādo vel accuendo taliter in hac causa facile. vt quod sepe putatū est. scituz fiat vel si sepe scitum sit ꝑ iamiam etiam ꝯfirmetur. Uale feliciter. Ex Louanio raptim alata manu pennatis digitis calamo sine freno currente

Respondet cancellarius priuate persone super precedentibus

Plurimas larga mēsura salutes. Nō potuit (paule) tuis litter⁊ fauor i te me⁹ augeri. q̄ stetit i sūmo. Dicas vniuersitati qđ ꝑ ei⁹ negocio ꝯficiendo. omnē meā curam pollīceor. sine vlla exceptōe aut laboris aut occupatōis aut tp̄is Sed ei⁹ desiderij impletōem Cum hac exceptōe quantum valeam. quantūq̧ possim. Uale paule te sanū tene te seruū iocūduz.

Nepos nepoti excusans se su
per postulato ex eo in quadam re consilio.

Plurimā ꝯmedatōis salutisqꝫ ꝑstantiā nihil tātope deside
ro carissime nepos ꝙ̄ tibi ꝑ me placitū iri. qui omniuꝫ pmꝰ
te vltro semꝑ ad mea desideria (ne dicā) obtulisti. sꝫ alios (si
opus esset) excitasti ita mihi deos omnes ꝓpicios velim. ni
hil mihi durū forꝫ iubebis, ad quod etiā (preter meritū) me
traheret linea parentele. Sed h̄ indignū reor, ꝙ meū iudici
um postulas ⁊ ꝯsiliū q̄ in nulla re plantā tuā adequare frō
dibꝫ quo nō aliud mihi facere videris ꝙ̄ leporis alto sub eq
re vel sub vndis ignē queras. Vnaqueqꝫ res suis locis su
isqꝫ sedibꝫ est querēda. Sed in hoc tū tuū affectū metior, nō
effectū. Nimis me estimas, nimis tribuis, nimis extollis.
Si em ab alio scriberetur: ludi crederē atꝫ rideri. Sꝫ certū
nūc habeo ꝙ lr̄e tue de purissima quidē ꝑte animi tui ꝓde
unt nec fallūt vtinā nō fallerent. Diu ꝯpertissimū habui. te
nihil me inamantius esse, nihil cōsilio tuo ꝑstantius. q̄ nō
ausim tuo splendori vmbrā meā adijcere. Sed taceo qm̄ si
ego a te laudatus laudare te cepero vereor ne non tā ꝓferre
iudiciū meū ꝙ̄ referre gratiā videar. Sed (vt ad rem redeā)
nihil est qd̄ de hac re in dexterā aurē fiducia mea dormias.
quo tū potentiā nō voluntatē accusabis. Nam nulluꝫ onꝰ
(quod virium meaꝝ esset) pro te effugerē, etiā animā sub fa
sce daturus. Vale in eo qui ventis ocia mandat

Scribit auunculus ad nepo
tē arguēs eū ⁊ frēs ꝙ isatiabiles sint, qbꝫ subuētōes negat:

Amicas amico corde salutes. Dedisti ad me lr̄as mltas ali
quem semꝑ defectū preseferentes. Iam deest vestis iam ar
ma iā equus, fratres tui ad aliam mihi aurem pendent. om
nes clamatis ⁊ petitis nusꝙ̄ mihi requies. Et quod indi
gnius fero vos omnes (cattoꝝ more) quantomagis dimul
cemini tāto altius caudam leuatis quos nisi quis deus no
nos retruderit omnis fuerit domus melior que a vobis re

motior. Tu tāto fastu inflaris vt quasi ɔsumptus in fumū euanescas Si primo v̄bo non assequeris quod optas mox nares contrahes rugabis frontem, leuabis ceruicē. facieq; iam pallore vesties. iam rubore confundes ꝛ vocem oris in sano repēte clamore mutabis. Plano igitur verbo peto. ꝙ me ammodo missū facias. non sum in spem natus omniū nec ad omniū vota coactus qui vix mihi satissum. tagus hispaniā preterfluit. Pactalus asiam q̄ duo fluuij aureas arenas habere dicuntur. huc eundem tibi migrandū est, qui tāto semꝑ auro eges. Nam qđ a me petis ad te non ibit. Qđ potui feci. ꝛ quia id nūq̄ȝ sufficit quere aliūde quod sufficit. Video me satisdiu te meo sinu confouisse. Vale pro meritis es enim vnus omniū gratissimus

Cōmendatur magistro scolaris ad sui seruitium

Salutes letissimo sole letiores. Habeo domi iuuenem tui seruitij appetentissimū aspectu gratum litteris eruditū hilarissima indole clarum (Quodq; sup omnia p̄ciosum est) integra fide ꝛ singulari bonitate p̄stantem. Qui corpus habȝ natura solidum multa exercitatōe duratum. Qui a teneris annis v̄tuti incubuit. Ad iraȝ tardus ꝛ ver⁹ in verbo. Quē dū nosse ceperis. ꝛ amare simul incipies ꝛ mirari valde seruilis est. obediēs ꝛ humilis. Cuius virtus tanta est vt cum omnibꝫ queat omi genere laudis contendere. ꝙ si lapides loqui possent in suā laudē linguas soluerent. Quē si in seruitorem acceperis. nō Philogetes Herculi carior erat. nec Chiron Achilli Nā siliis est amare similem omnisq; probꝫ afficitur probis nec virtus potest non placere virtuti. Verum plus dixero, fore spero. ꝙ pl⁹ eū amaueris q̄ȝ Perithoū Theseus aut Orestem Pilades. Nā is ore Tulli⁹ est. Paris in facie Pirthusq; vigore. Sed nescio an oberit. ꝙ magnus iam eum discendi ardor inuasit Nihil em̄ nisi libros scolas ꝛ magistros cogitat. In hoc vnū solicitos agit dies ꝛ noctes insomnes quē si te ɔtigerit in famulū admittere,

tue erit bonitatis suo fauore ꝓposito opeq; ferre tā iustis de sideriis. Et si quid inde damni tuo accedat seruitio fuerit tibi in p̄mium omnipotētis merces eterna. Quā tibi largiri dignetur ille qui potest

Respō. ad epistolā predictā.

Salutes multa caritate fulgētes Laudasti vir optime quē ad me famulū misisti. Audiui etiā te ꝛ pores laudauisse. Sz potuit forte tibi vel prudētia vt bonos faceres vel fortuna vt inuenires p̄stitisse. Mihi fateor. hactenus neutꝝ conces sum est cū vtriusq; tñ studiū mihi semꝑ fuerit. Ego bonum seruū nūq̄ȝ vidi. quero tñ q̄ si casu aliq̄ obui⁹ mihi fuerit ve lud occursu bicipitis hominis obstupescā. Nescio an in te ceciderit ātiquū ꝓuerbiū plus equo laudat. q̄ vult venales extēdere merces Ab eo tp̄e q̄ mecū fuit tertius iā mēsis agi tur q̄ non tam mea p̄cepta q̄ȝ sue vesti nitorē curauit. ne ad uērticie sordis q̄d rapiat. vl' imp̄ssas plicas collisa remittat. Cui etiā mer⁹ sꝑ mult⁹ adest ne dato ordine capillus effluat Ne q̄z ꝯplicitos comaꝝ globos leuis aura ꝯfundat. sepem capilloꝝ gerit auribꝫ ꝛ oculis iportunā. Sempq; pēdēt si bi longissimi ab intēso ꝟtice crines studet placere mulieruz oculis. Et maxime ill' q̄bꝫ displicere lucro esset ꝛ decori Nū q̄ȝ is speculo incōsulto i publicū ꝓdit i illo se comare. se or nare se mirari vultū crinesq; ꝯponere studet. In p̄cloq; hz femineos mores. Cūctaq; muliebria vsq; adeo sectat᷑. vt dū eū in lucē natura ꝓduceret visa sit domicellā cogitasse. In vestibꝫ sūptuosior ē q̄ȝ vel mos patern⁹ vl' dignitas suorum maioꝝ vl' sua facultas expostulat. q̄ suis voluptatibꝫ ñ me is vacat obsequiis. Finem do ne sim ꝟbosior ne dicar tedi osior. Remittā illud ad te quem si bonū seruitorē effeceris. tu palmā adept⁹ coronat⁹ incedas. ꝛ bñ valeas

Scribitur ad priorez mona

sterij ne quendam in donatum admittat.

Salutes amicissimo cultu secūdas. Aures adusq; meas di

latū ē religiosissime dñe filiū curatis instare vehement' vt in donatū monasterij tui sit recept⁹. Itaq3 rogatū me fec̄ q̄ eū tibi cōmēdatū efficerē. q̄ sibi patron⁹ eā ad rem ꝛ opitulator adessez. Sz volēs ego ꝟitati seruire nō rogāti. Consulo ab eo te(q̄ leui⁹ potes)absolue. Nā si eū in paucā loq̄laz obmiseris. nūq̄ꝫ a collo ꝓpulers. q̄ millies retrusus millies aggredi nō veret'. Nūq̄ꝫ illo fictiorē ÿpocritā vidisti cui dū loq̄ris loq̄t' submissius. se declinabit. genua flectet inclinatoq3 in terrā capite. ambulās humilitatē pſitet'. Lēto ꝟmone tenuiq3 voce ad omne ꝟbū suspirat. Gaudet fictis sanctitatꝭ laudib⁹ p̄dicari. ꝛ neglecta ꝟitate meriti de sola curat opinione Qui si se leui ꝟmōe offensū videat ꝯtinuo attollet supciliū mentū leuabit mox pallet. mox estuat. mox vultū rubore cōfundit. ꝛ magnā tremētib⁹ labris impatientiā pectoris ostēdit. Quē vnico ꝟbo ita mutaueris vt exiguo momēto non agnoscas eūdē. Cui ꝓpe plura sunt mendacia q̄ꝫ ꝟba. vt non videat' tā esca q̄ꝫ mēdacio viuere. Nulli⁹ secreti tenax est clauem oris diu amisit. quē nō dignū teneo vt locū tuis in sedib⁹ inueniret. Citi⁹ canē ab vncto corio terrebis q̄ꝫ eū a cīpho depuleris. nō est eo sus immūdior nō vulpes fraudulentior nec amat aliquē nec amat' ab vllo. Libidini ita incūbit. quasi nō de libidine sz de glīa sit certamē. hinnire incipit more equorum si mulierem viderit. qui ad ingluuiē crapulatur non doctus fabaz pythagore nec olus Oracij edere Lati⁹ in hac re loquerer nisi occupatio ingens ꝛ breue tēpus adessent. Uale q̄ꝫ queas optare felicius.

Alia eplā ad idē aliis mediis

S. tpe nō casuras vllo. q̄ hūc vix (de q̄ mecū nūci⁹ tu⁹ multū ꝟbi habuit) i donatū ābigis suscipe nihil facꝭ a tuis morib⁹ alienū bñ i agēdis. deliberare sapiētū ē. q̄x extra nūq̄x nemo te ponit. Sz q̄ certior fias habuit is man⁹ pice lintas ꝛ sp adūcas vt q̄si aq̄ lotas plātagis eiusdē vi ꝯctas ac coriū cerneres viuis prunis appositū. Nihil; cuiq̄ꝫ ꝓpriū existimat sz putat cōia oib⁹ oīa inherēs illi poetico medio posuit deus oīa cāpo. Non enim bonoꝝ alteri⁹ osor est. Nec

multū ponderat q̄ vēto res conflent modo suo cumulo acce dant. Tenes q̄d velim. Ceteꝝ si noua petis. Ita nobiscum eunt res vt nulle nobis epule dulces sunt: nūq̄ felix sopor noctesq̄ q̄ete. Sepe nos rumor sine auctore ↄspersus ↄte-ret, falsasq̄ nobis imagines construim⁹ in peiusq̄ singula vertimus, omnis noster sermo luctib⁹ est ꝛ suspirijs sempq̄ illud virgilianū an̄ oc'os versatur. Bella horrida bella ꝛ ti brim multo spumantē sanguie cerno. Multa nobis duri-tas sideꝝ atq̄ fatoꝝ est, gladius semꝑ ceruici berere videtur. Vale Ex N. tarde dū surgit nox auctura timores.

Consulitur amico ne ad animum trahatur oblocutio detractoris

Plurimā fauētissimo corde salutē. Nuper ad me venit ami ce sincere vicin⁹ tuus de q̄ bono iure ↄqueri soles. Multa de te plena bucca ꝑferrens q̄ meas aures rupit sua stultilo quētia cū sit omni pica graculoq̄ loq̄tior cui⁹ mores lingua pandit, vilia em̄ ꝟba vilem animuꝫ ꝑfitent. Consulo ne ad animū traxeris indigneq̄ tuleris q̄ de te garrit, oīa nāq̄ mala licet etiā leuia sint ꝑ impatiētiā ingrauescūt, su⁹ cuiq̄ mos est. Iā ei mala dicere in naturā versuꝫ est. Quis contra naturaꝫ certabit: q̄s pelago ne fluctuet ꝓhibebit, vel igni ne caleat. Loquax inimic⁹ min⁹ offendit. Raro mordet canis q̄ latrat Nocet mag' ira q̄ tegit. Min⁹ faciūt q̄ magna loquūt. Sꝫ (vt verū fatear) cepit tandē (dū me lōgo tractu audiuerat) in bonā partē suā linguā inflectere. Alebat em̄ se cupe sese fra terno sub amore tuis affectib⁹ ↄformari: ꝛ q̄ oīa veta forent in obliuiōis cāpo sepulta. Rem meo iudicio feceris tuis mo rib⁹ tueq̄ ꝟtuti non imparē si imotū sꝑ animū tenueris, pror sus nihilipēdo q̄d dicat: agat, vel molliat. Tu fac valeas q̄ ete viuas, areāq̄ illi vituꝑatōis relinq̄s, suū sit maledicere tuum benefacere

Responsio ad p̄cedentem cum detestatione detractoris ꝛ suoꝝ morum

Prosperitatē optate salutis. Ex calce lr̄aꝝ tuaꝝ fidissime vir

accepi ꝙemulus meus multa tibi pulcra dixit.ꝙ apud te innocentior vrbaniorq3 videretur. Itaq3 cautelose hoc efficit nō vt abscindat.sed abscondat vicia.qui tñ vsq3adeo inuidus ꝑmanet(quod si posset)oculos hoīb9 effoderet.ne solē videret. Ueꝝ si capillū in homīe habeat.cito excrescere facit in trabem(more muscaꝝ)nil boni actur9sed ea mox fedaturus.si que bene actu ꝯspexit. Nescio cur tantoꝑe miraris si lacessitus tantis iniurijs moueor.qui si vides lapidem teri ignē videbis erūꝑe. Quid miꝝ si in animatis ego reb9 mollior nō ampli9ipis ferre valeam. Nosti em̄ q̄nto conatu ille(superi quē fulmine ꝑdant)famā meā nigrare molitur. vt sub illi9vmbra possit suam infamiā occultare. Si mihi tñ ad vindictā tāta volūtas adesset q̄ta facultas nūq̄ hec fecerit libere licenter impune. Ueꝝ de hoc alias(dū ꝑ ociū dabitur)tecū plurib9 agam. Si quid ex mevelis ꝑcipito.tuis nam votis nō modo mea.sed meipm̄ totū ex plenis visceribus cordis impendo. Et benevaleto

Scribit filius pro veste

Obedietiā humilimā ex centro cordis loco salut̄ Nouerit vr̄a paterna benignitas honorādissime pr̄ q̄ indecoꝝ sit inter honestimos viros quos inter versari me semꝑ oportet vili abiecta laceraq3 veste ꝯparere. Detritū id totū est.ꝙ cq̄d vestiū habui vix filum filo coheret. Rogo igit̄ humilia ꝑce tunicā mihi fieri longā z largā. nō auaro forcipe scissam eā q3 rubeā.ꝙ vester in me fauor z honor eluceant magis ꝙ valeam nō modo vester fili9sed vel dilectus iudicari. Ualete in valitudinis largitore. Ex Louaneo adeo raptim vt ñ tā currere man9q̄ decurrere videt̄. Octobris.ij. sb nocte silēti

Responsio in prima parte seriosa in calce derisoria

Petis(fili)vestē z ꝙdē rubeam vbi in hoc hyemis aduentu nō calorē sed colorē postulas.qui nō tā necessitati q̄ vanitati subueniri requir̄. Qui vestiū cultu mag̃ vider̄ insistere

ꝙ sciētie vel virtuti. qui (credo puerorum more) veteres, vestes volentꝰ laceras vt nouas recipias, vtiqȝ fili nō tantopere corporis cultū curares, nisi neglecta tibi mens esset incultaqȝ virtutibꝰ. q̄d longam ⁊ latā vestē queris q̄ lutū ⁊ puluerē trahat, ⁊ in humū demissa calceꝰ, eāqȝ rubeā ⁊ oculis splendidam q̄ te nō ornaret sȝ tuā stulticiam proderet. Nam vestis q̄ par est insignior mouere solet alios in risus atȝ cachinnos Prudentibꝰ āt viris inꝰ q̄s te ꝑsari dicis sp accepta est neglecta cura decoris tali moderatiōe vt nec sordeat vestꝭ nec splēdeat. Vestias (velim) animū ꝟtutibꝰ. hec vestis solida ē ⁊ sincera nō a casu pēdula. Pro vestu aūt corpis tui mittaȝ tibi griseā vestem nē pediculi (q̄s abūde nutrire ꝯsuesti) tuo cū pudore sese oculis hoīm ingerāt Animalia eñ id genus grisea facile oculit grisea vestis. Scis enim ꝙ similis color similem tegat. prodantqȝ se contrarij. Commenda me magistro tuo viro mihi ob suas ꝟtutes sūme colēdo. Ex dordraco octobris. ij. celeri manu ⁊ auida penna

Scribit amicus amico non posse votꝭ suis satꝭ esse cū excusatōe ⁊ oblatōe

Plurimas corpis aīeqȝ salutes Nō sum beniuolētie nesciꝰ (vir ꝑstātissime) quā in me vicibꝰ multꝭ magno aceruo congessisti. Qui me tantis sp meritꝭ atȝ fauoribꝰ affluenꝰ ⁊ ornasti ⁊ ꝑuenisti. vt eorum ꝑ multitudine totꝰ in me absorptus videaris q̄ flāma mihi amoris in te succreuit. cuiꝰ exuberantiā tacere statui ⁊ mei ad tua seruitia oblatōȝ ne in me clamitet Pithagoras. Age magna nō magna ꝓmittēs. diuites verborum inopes rerum esse ꝯsueuerūt magnis ꝓmissoribꝰ minimū fidei esse solet. Si quid igiꝰ ex me velis scribe. pete. proba: dabit experiētia fidē. Sed ne inani alaris spe nihil hic loci esse video. ꝙ faciat in rem tuā nā sūptus hic lucra exuperāt Rem paucis tenes. aliūde tibi ꝯsulas oportet clare loquor spero iā ꝓdēte vel abusqȝ Gandauo vbi apud te agerē luci de coguisse. me his moribꝰ cē vt ꝟbis pascere didicerim neminē. qō ampliꝰ scribā habeo nihil nisi ꝙ letꝰ valeam.

Inuitatio parti ꝫ seriosa partim iocosa.vt frequēs sit scriptio.

Salutes desiderijs cōpares.In p̄mis te plurimū rogo carissime vir id mihi ꝯcedas ne minorē geras de me fidem q̄ꝫ qui te saluū ꝛ res tuas maxime optāt.Velimqꝫ ego intelligas te habere in me hominē amantissimū tui ꝛ sine vlla exceptōe deditissimū tibi q̄ ꝛ si corpe tibi presens esse nō possum.amore tn̄ et spū assum.ꝛ tu ex aduerso is es qui nulluꝫ erga te sterilem amorē sinis.Nostra ergo amicicia quā nec locoꝝ nec tempoꝝ magnitudo diuellere potest.nos ad calamū trahat.Amo lr̄as tuas q̄s tenaci fideliqꝫ seruo memoria q̄s nūq̄ꝫ video qui nō miro quodā calore scribēdi ardeā rursus si taces maior mihi scribēdi cupiditas silētio cōcitatur.quid em̄ pulcrius q̄ꝫ amicū ep̄lis colloqui.Ego em̄ sic mihi suasi.aut nullū esse bonū in vita aut illud esse cū amicicia iūctā q̄ inter absentes(nisi epistolis)florere non potest Sepe mihi pollicitus es freq̄nter scribere.sꝫ si in memoria tua q̄d foraminis fuit q̄ ꝓmissum excidit(rogo)id obstruas ne(qđ:de nouo p̄cibꝫ iā meis infundo)iteꝝ atꝫ iteꝝ decidat Sꝫ satis iocatus suꝫ.seriosa iā p̄ce postulo sepe ac sepe scribito.nec velis te amplꝰ excusatōe(q̄ negligētie sp̄ socia est) expurgare.quasi nihil habuisses qđ scriberes.q̄ saltem illđ scribere potuisti.te nihil habere qđ scriberes.Si vales bn̄ est.ego q̄ꝫ valeo

Epistola responsiua et excusatiua frequentis scriptionis ꝛ qualitate temporis

Votꝫ potiri loco salutꝫ.Sepe ad te scribere credidi colēde p̄ceptor sꝫ alia ex alijs impedimēta ꝯsurgūt.veteribusqꝫ negocijs noua sp̄ accrescūt.nec p̄ora pagūtur.Oīaqꝫ negocia mea se miscēt ꝛ ꝯfundūt.vt vel se pellāt ut ꝓcella ꝓcellā vel sese trahāt vt cortīa cortinā.q̄ sp̄ mētē a cepto auertūt vix ad mediā horā somnꝰ mihi obrepit sub tāto pōdere negocioꝝ sp̄ mihi assunt sine fine labores q̄bꝫ nō subsistere possū. nisi p̄ labores req̄em querere qui in requie requiē nō inuenio

Te igitur exoratum velim vt raritati ignoscas. ad quã me necessitas non desidia traxit. Sed in summa illud habeto. ꝙ aliq̃ magna restant q̃ hoc tpe etiã (si mihi ociũ esset) pẽna nõ sineret effluere. Sũt eñ periculosa non apte frontis tẽpa adeoqꝫ turbata oĩa vt nemo sciat q̃ nauiget vento vl' quas in man⁹ littere (si quis scribat) casure sint. ⁊ q̃tum lesure si male ceciderint. Tacebo igitur ne v̄ba forte aliqua incautius ꝓlata statui obsint meo quo q̃ est ꝑuus fiat nullus. Vale ex Parisi⁹ octobris ꝑma tarde vt cũ ep'la dies ipe clauderetur

Petitur cõsultatio super causa pendente corã officiali ⁊ assistentia

Salutes plurimas suaui amore spirãtes Cãm habeo corã officiali albiẽsi venerabilis dñe quã potẽtia aduersarij mei hucusqꝫ poti⁹ q̃ eq̃tas rexit: quã si perdo. statui meo gratissimũ vuln⁹ infligit qd ne accidat in tua bonitate positũ est Mitto tibi in cedula his inclusa casũ atqꝫ ꝓcessũ. sup q̃ ꝯsultatõem scribito: Et si q̃d in ꝓcessu ꝑ me minus ꝓuisum sit. tua prudẽtia corrigat. Nã ad te tãqꝫ ad portũ q̃ndã ⁊ firmã ꝯsilio ꝝ anchorã ꝯfugio. qui in tuã gratiã ⁊ prudẽtiã omnẽ meã curã cogitatõem mentẽ deniqꝫ omnẽ ⁊ spem meã fixi ⁊ collocaui. Vereor eñ (nisi adiumẽta p̄stiteris) cãm meã in periculũ esse lapsuram. nõ q̃dẽ ꝙ de iure meo dubiũ sit. aut sinistre de iudicũ suspicere eq̃tate. sꝫ qꝛ aduersarij mei tant⁹ litiũ amor ẽ (vt nisi cũ sua astutia tua diligẽtia tuaqꝫ industria circũspecte certent. nõ video q̃ facile dicta cã subsistere possit q̃n indefensa tãto calliditatis ⁊ astucie aduersatori cito succũbat. Qd si feceris expecta futuꝝ ꝙ tuis votis libens eq̃ parat⁹ qꝫ pareã. nec ei tã meũ ꝯmodũ mihi caꝝ erit (qd ex te accepo) ꝙ fuerit mihi relatio grãꝝ iocũda. q̃ ⁊ si forsã ñ tã digna erit vt tua merita exigãt. tñ ⁊ iusta erit ⁊ d̾bita ⁊ si poto g̃tiosa. Vale fortis sp ⁊ san⁹ ferriqꝫ recocti robore firmior.

Responsio continens iudicis laudem.

Salutes placidiores gēmis ⁊ auro. Si tua causa vir dilectissime iusticia fulgeat: nihil est q̄ desperes. Judex em̄ vir lr̄is plen⁹ est iuris q̄ peritissim⁹ q̄ a semita recta deflecti nō poterit adeoq̄ amat qd̄ iustū est, vt nihil possit nisi equū facere. linceos hʒ oculos videt vt argus ꝑtiū ꝟsutias sua industria facile noscit faciliusq̄ frangit atq̄ retundit, ⁊ q̄ cauillatiōib⁹ sinistris partes cōfusa efficiūt, atq̄ turbata mox oīa in sedē debitā ⁊ locū restituit qui facile ꝑspexit ne cause tue equitātē improba hominū ꝯsilia vincāt. in solamq̄ iusticiā lumina sua fixa tenet nec ꝓce nec auro declinat ab illa. Uale ⁊ me puta tibi semꝑ deditissimū fore qū quidē sic tua immensa de me exposcūt merita q̄ si forte non fortē aut potentem vt velim constantē tū̄ tibi animū sꝑ polliceor atq̄ volentem in ꝓcessione oppidi tui me tibi ꝓsentem contulissem, nisi maris tumor increscēs mihi transitū denegasset

Respō. alia in aliam partem.

Amicicias solidas minutōe carentes. Aduersari⁹ tuus vir est ꝟsuto occultoq̄ ingenio ⁊ eo plane improb⁹ atq̄ huiusce modi morū q̄ nō dico alienos sed nō suos quidem in pace relinquit, q̄s iniuriis ⁊ ꝯtumeliis q̄ttidie ꝯsectatur, se tū̄ innocentissimū fingit, modo queritur, modo gemit. nūc tempus accusat, nunc homies iusticiā suā ꝓdicat vt pallio verbor̄ fallacias tegat. q̄ homine nihil ꝓduxit natura fraudulentius. Sʒ certe interea q̄ aduersarius tuus dolis certat, vinces (si ex aduerso certaueris) nūmis. Judex em̄ qdcūq̄ faciet si eū munere pascas, venalē ꝯstituit iusticiā. sua gratia carebis si nō sue auaricie tuis muneribʒ hyatū oppleueris. animā ⁊ sanguinē vendet si emptorē habeat. Sed hac in re silencii moderatōeʒ habebis, ne incaute que scribo reueles nā̄ ꝟbū alas hre fingit homer⁹, qm̄ ⁊ volat celerit̄ ⁊ n̄ facile emissū reuocat̄. Que igit̄ sub tegmīe dixi, sub tegmīe serua. ⁊ bn̄ vale. Scriptū celeriter volante calamo eq̄ fuga sagitte

Querela amici ad amicum

qui ab hostib⁹ captus est
Nescio frater optime q̄d ego infelix sinistro sub sidere nat⁹ in superos demerui q̄ꝫ tantis calamitatib⁹ ꝯcutior. Pridie ei⁹ diei q̄ꝫ ciuitas caperet̃ exire conatus agmen armigeroꝝ incaut⁹ subintro ꝛ p̄da bellica fio nō potens pedum celeritate saluari, nec aliud video q̄ꝫ q̄ꝛ retro carcere cogar putrescere. Proch dira heus nimiū dira potētia fati. Nō tñ hec me scribere arbitrabere vt aliq̄d mea ĩ cā tuo agas detrimēto. Nec volo meā amiciciā tibi iacturā attulisse. Ubi tamē absq̄ꝫ incōmodo tuo cū reliq̄s amicis modū mee redēptionis adinuenires, iā vitā dederis morīēti qd̄ inextimabile munus nūq̄ꝫ erit a mēte seiūctū. Uale datū ex loco tenebris et squalore pleno ꝛ quidem palpando potius q̄ꝫ scribendo, testes sunt caracteres

Cōsolatio super querela amici predicta

Non est q̄ satis explicet fidentissime vir q̄ntū doloris acerui lr̃e tue aīo infunderint meo. Quā q̄ꝫ sp̄ ac oculis cernerē, subtimui tuo statui q̄ in ciuitate cupidius q̄ꝫ felici⁹ p̄mansisti sꝫ dū iā res eo ducta est vt neq̄t alit̃ esse. fac animo forti atq̄ꝫ magno sis te colligas vix q̄ꝫ p̄beas. tibi v̄tus tua plus dedit q̄ꝫ fortuna abstulit. Ea igit̃ te v̄tute sustētes. Ego aūt videro q̄ꝛ gr̃aꝫ q̄ꝫ tibi immortaleꝫ habeo re ip̄a p̄bauero. Tui sp̄ fui nō fortune amic⁹ sp̄ me nouit mouebit (dū viuā) amicoꝝ cura q̄s v̄tus mihi meritūq̄ꝫ ꝯsiliāt. Sꝫ velim ita intelligas vt q̄ p̄ te factur⁹ sum in solutū nō in antecessū accipias Ex cameraco ea festinātia q̄ digitis sudorem exp̄ssit.

Rogatur amicus vt medicū mittat amico egroto

Sis mi petre fortunat⁹. Est apud te medic⁹ arte ꝛ experientia p̄stans a q̄ mihi p̄ te ĩpetrari expopto q̄ꝛ me visitet sin minus regimen scribat qd̄ vt certi⁹ possit. dices me vexari immiti podagra q̄ morb⁹ mēbra mea (q̄ ad decorem inflexiōis

natura laxauerat)iā in tumorē ducit.iā in rigorē ꝯstringit.
dolor imanissimus est qui nūq̄ me deserit quin reliquias
peiores relinquat. rursus ex raritate mee temp erature(quā
medici ꝯplexionē appellant)tantus mihi aliq̄n glacialis he
ret rigor p̄cordiȷ̄s vt nullis possim operimentis nulloq̄ cō
gesto vestiū cumulo calescere. Longior essem sed ꝑperat nox
auctura dolores. Uale dilecte vale. viueq̄ dies longos le
tus ꝛ faustus

Responsio significans medici missionem

Petrus tibi deditissim⁹ sanitatē dicit. Dū lr̄as accipio ho
ra iā ferme noctꝭ vndecima excesserat. ceperātq̄ iā oculi sō
no ḡuescere quē somnū motis aurib⁹(canū more) erectoq̄
mēto mox excussi eūq̄ distuli in tp̄a lucis. Hausit mihi la
crimas epistola tua. q̄ morborum longā ꝯgeriē tibi vni in
cubuisse significas. Sȝ nūci⁹(q̄ has celeri cursu ptulit) me
magis longeq̄ magis pauescere facit ex quo tue valitudi
nis vix verbū vnū excussi. qui omne ad ꝟbū meū ingemuit
lōgeq̄ plura fletu q̄ loquēdo significauit sed firmo(velim)
pectore perstes. q̄ p̄mū superi celū diemq̄ reducent aderit
ille quem optas medicus sanitatis tue fautor

Rogatur prior magister vt patrem inducat q̄ filius in collegio locetur

Obedientiā cōdignā loco salutis. Pater me⁹ magister colē
dissime cupiēs me tenerius educari Parisi⁹ in domo ciuis
me collocauit ꝛ certe electe satis q̄ ad corpis alimēta. Hone
sta em̄ est domus honestior hospes honestissima oia q̄ agū
tur. q̄ tamē cum laycalia atq̄ prophana sint paruȝ profectui
seruiūt meo. hospes em̄ nō nisi mechanica sollicitat cuius
vxor more aliaꝝ de lino. gallinis. ꝛ ouis. semper disputat.
Et quia diu sciui patrem meum in omnib⁹ consilium ma
gnipēdere vestꝝ. Scio etiā scolasticas oēs res vobis q̄ co
gnitissimas eē. atq̄ ñ latere vos q̄ vtile sit i collegio ꝯmorari

vbi argueudo soluẽdo replicãdo ꝯtinua colluctatio ē. Ibi
eñ vigent studia ꝓferunt se ingenia seseq̃ȝ exercitãt. vbi ne-
mo est qui nõ vel discat vel doceat petat vel respondeat pro
fundatqȝ lr̃as vel hauriat. Quater eñ in die (q̃ collegio im
morantur) disputatões ꝛ reparatões hñt absentib⁹ nobis q̃
extra sumus. Nemo loquit̃ nõ latine tantus ibi lr̃aꝝ strepi
tus tantaqȝ doctrinaꝝ cõsonantia vt clãgore q̃dam videan
tur ꝛ muri ꝛ parietes tecta simul ꝛ pauimẽta scientias ipas
resonare. nõ aliter q̃ȝ aeris ꝑticula quelibet latinis foret im
pressa caracterib⁹ quo scolares die nil aliud audire videnẗ q̃ȝ
scientias nocte autem q̃ȝ earum imagines. Et licet in colle-
gio vita mihi coactior esset omniũqȝ agendoꝝ licentia mi-
nor. In hanc tamen sentẽtiã ardor scribendi me pertulit vt
collegio libenter nunc immorarer cuius incolas vidi cete-
ros semꝑ excelluisse. atȝ in omnib⁹ ꝓmptiores. Supplico igi
tur patrem meũ informare vt paruis expensis magnũ pro-
fectũ preferre dignetur. Iuuat sepe carius emere si merces
fuerint meliores. diciteqȝ sibi que in rem faciunt. scitis quid
volo scribo perito qui ex paucis multa concipe consuestis.
Valete felicissime termino ꝛ fine seclusis

Rogatur pater a filio quod
eum collegio faciat cõmensalem.

Humillimã obedientiã cum veneratõe cõdigna. Pater op
time votis meis votiue cũcta responderent. si dignaremini
in collegio sumpt⁹ mihi emere quo nihil duco grati⁹ nihil
qȝ fore vtili⁹. Nescio mihi parisi⁹ de necessariis esus ꝛ po-
tus ꝑspicere vbi cara sunt omnia atȝ scolastica iura exolue-
re absqȝ expositõe pecunie multe. Ann⁹ ei long⁹ ē multã di-
em ꝯtinẽs vix etiã adest hora q̃ nõ secum egentiã nouam af
ferat ꝛ q̃ vicus vn⁹ alter ve me nõ habeat trãseuntez priusq̃ȝ
quater in die scolas adeo redeoqȝ atȝ loca varia ꝑ esculent̃
ꝛ poculentis visito. multa mihi inter digitos tempora dissi
liũt ꝑfectu cũ modico. Nec video me terminũ anni attinge
re posse q̃ nõ forem h̃ modo vl' totidẽ vl' ampli⁹ q̃ȝ i collegio

expositurus. Sic vobis nō prosum meipm̄ negligo exter
ego curis distrahor. Interea me socij mei passibꝫ longis ante
cedūt q̄s nō tā seq̄ q̄ʒ precurrere conarer si cū eis in collegio
solis lr̄is deditus essem vbi totū animū meū in solo studio
defixū haberē. ⁊ vbi ad manū sp adessem mgr̄i meis dubijs
satisfacturi ingenioꝝ duces ⁊ faces nec minꝰ haberē ꝯiun
ctos mihi socios multos ingenio ⁊ diligētia claros. q̄ pul
cro auspicio p̄signāt in adolescentia quales futuri sint etate
pfecta cū q̄bꝫ iocundissimū mihi studiū esset omni tedio la
boris secluso. Nā vt equi currēdo sic nos discendo anima
mur multitudine. Valete pater omni felici felicius

Magister scribit scolari cona
tum eius collaudans.

Salubres tua in vota successus. Multo sū euectꝰ gaudio
tuas lr̄as legēs insignis adolescēns q̄bꝫ petis ꝙ fuissem q̄ʒ
breuissime ꝯsulturꝰ q̄s eñ vel mediocris ingenij nō hoc in
telligat lōge fore vtiliꝰ cū bonis studētibꝫ q̄ʒ cū laicis habita
re. Sup hac re cū p̄re tuo sermonē multū habui q̄ consilio
meo tuisq̄ʒ pariter ꝓpulsatus p̄cibꝫ ꝯsentit tue grate petitōi
q̄ vltro appetis strictius viuere vt largius discas. nec potu
it pater generosos illos conatus tuos hec audiēs ñ collau
dare q̄ animū cū rōi siue (vt aliter idem dicam) te tibi stu
des subijcere vt q̄ñq̄ʒ multos alios antecedas. Det tibi il
lius animi ꝯstantiā illiq̄ʒ aīo longissimū tp̄s q̄ dare p̄t. De
mū adiecit p̄r ꝙ me rogauit inserere lr̄is vt scʒ oēs curas tu
as in id vertas vt bonus fias atʒ bonoꝝ mgr̄oꝝ tuoꝝ (cum
q̄bꝫ morari cupis) beniuolētia nō indignꝰ ⁊ ꝓposito tuo vi
gilem efficaceq̄ʒ opam sp impendas. Qd̄ si feceris obligab
pualde me in tui amorē ⁊ etiā patrem tuū tibi nō in idoneū
debitorē. Vale ⁊ certe gaudentiꝰ q̄ʒ sub sole ardente cicada

Pater ad filium qui filii assē
tit desiderijs

Filli hꝫ h̄ om̄is iuuentꝰ vt leuiter iudicat ⁊ noua sp affectat

nescio si leuitate ducaris vel traharis nouitate q̃ sic in col-
legio morari desideras. si te (vt spero) mouerit v̄tꝰ ⁊ scientia
(vt tuis lr̃is testaberꝫ) nõ possũ votꝫ nõ acq̃escere tuis. Nec
deesse possũ boni mgr̃i tui ꝯsilijs multo sale minerue ꝯditꝫ
Intres igiť cõem portõem cõi more alioꝝ. polliceare mgr̃o
tuo solutõez in tp̃e. has sibi ostendẽs vt sciat te h̃ facere me
iubẽte. V. in xp̃o atꝫ tl'r vt q̃ sibi placeãt cupias faciasq̃ꝫ.

Pater ad filiũ militia prouectum

Quãtũ carissime fili tua ex p̃ñtia solatiũ ceperim separatio
docet. Crescit ĩ dies amor ĩ te meꝰ nescitq̃ꝫ ꝯsistere eoq̃ꝫ ma
gis q̃ dñs tuꝰ te lr̃is suis altiꝰ effert atꝫ ꝯmendat. Scribit
nã te militia (tuis meritꝫ) decoratũ multa q̃ꝫ alia q̃ facilius
sperarim q̃ꝫ crediderim nisi apð me mr̃i esset fidei ⁊ nisi na
tura id fieret vt facile credat q̃sq̃ꝫ ꝙ optat q̃ si ita sint p̱seue-
ra sin minꝰ fac vera esse incipiãt si q̃ tibi tui cura si q̃s amor
glie vl' si q̃s tibi ad honores conatꝰ ẽ. id ex te sũmop̱e req̃ro
vt qð liberali aĩo abscedẽs p̱misisti indefessa ꝯstãtia p̱seq̃rꝫ
Multa sũt q̃ calamũ meũ ad alia vocant. Tu igiť vale ego
nã valeo q̃ꝫtũ solẽt veťa e ꝯ̃rijs ꝯpacta corpuscula sꝫ q̃ meli
us valeam op̱am dabis.

Adidem

Optata salute p̃missa. Vix credas care fili q̃ntis ob tuam
absentiã vexor ãgustijs q̃ntisq̃ꝫ doloribꝫ crutior. Iã p̃mum
ag̃sco ꝙ abs̃etia amorẽ nõ minuit sꝫ accẽdit. Audio te mili-
tie mũere functũ ⁊ i capitaneũ delectũ ⁊ ad guerras p̱ficiscẽ
tẽ ĩ his fili occupari duxꝫ sꝫ lõge duriꝰ p̃ncipis iussibꝫ ꝯtro
ire. Supplex ego deũ oro vt eũtẽ ꝯmitteť. dij ceptꝫ faueãt af
sitq̃ꝫ tibi splẽdẽs ⁊ ĩmobile sidꝰ q̃ eo ducarꝫ q̃ cepit animus
⁊ letus ⁊ saluus reuertaris

Respõ.

Lr̃as vr̃as paterni amoris
plenissimas metuẽdissime pr̃ tãto accepi gaudio q̃ꝫtũ h̃ calã
mꝰ depingere neq̃ret etiã si ferreꝰ essꝫ vel ex calibe fabricatꝰ
Q̃ð me dñs meꝰ suis lr̃is extulit nõ id merita mea sꝫ v̄tꝰ scri
bẽtis effecit. Enitar tñ (q̃ꝫtũ ĩ me fuerit) roboris atꝫ neruorũ

paterna vestigia imitari q̄ ī dies hec(si q̄ est)de me duplicet opinio curaboq3 p̄teritā segniciē meā diligētia vigilantiori ɔpēsare nō somno nō vētri inertie vacatur⁹a q̄ sat3 me liberat on⁹ qd p⁹ adeptā miliciā illustrissim⁹ dn̄s nr̄ dux hume ris meis sup̄ vires hōis adiecit qd nō tā p̄merc q̄3 obruere me videt̄: Qd malis ab aliis q̄3 ex me audiat3. Nūc mihi aio op⁹ ē nūc pectore firmo. Valete pr̄ aioq3 sp̄ fixo tenete nūq̄3 posse me ea obseq̄a vr̄is impiis supari (tia filii

Epl̄a dubitatiua super mili

Salutē fili q⁹ miles creat⁹ sis nescio an nec ne doleā vl̄ gratulabor. Sepe qd incipit a gaudio desinit in merore. p̄ militiā ei plures ad inopiā ad carceres ad deniq3 mortē p̄uenerūt. Habes iā vnde sp̄ inq̄et⁹ eris vl̄ inglori⁹. Quid(q̄so) iuuat hic qd seruat̄ vite discrimie ꝛ cul⁹pciū sāguis ē. Traxit te forte vanitas ad militiā q̄ vanitas fecūda folior̄ est et frondiū s3 sp̄ fructuū ē inanis. Si añ tēpus hāc militiā suscepisti p̄usq̄3 martialib⁹ artib⁹ sis imbut⁹ pudebit apto ostio viuere ꝛ int̄ milites ɔparere. Fuerit ei necesse p̄ militie titulū igrātiā tuā in aptū exire. Quē tn̄ titulū si digne cepisti gaudeo nō q⁹ habes s3 q⁹ eū merit⁹ es quē si sapis foueb laborib⁹ ne turpi ocio euanescat. Labor area ē v̄tutū. Nil si ne labore excelsū ē. Mltos labor extulit sopor nll̄m Sepi⁹ h̄ dixi sepi⁹ h̄ r̄peto vt alti⁹ ip̄ mā. V. calami celerrimo cursu

Epistola in eandē sententiā

Animū inuictū loco salutis. Satius forte fuissem fili militiam humiliter verecundeq3 recusare q̄3 gloriant̄ amplecti. Pullulat iudicio meo in orbe damno magno inutiliū tanta seges militū. S3 ex aduerso multos vidi q̄s otiū fedauerat q⁹ eos suscepta militia mox detersit Tu igit̄ enitere te militie actib⁹ exercere. Ignis nāq3 de silice collisionib⁹ q̄ritur Armaq3 fiūt ɔfricatōib⁹ clariora. qd vt leti⁹ facias ecce tibi equū mitto q̄ ad speciē ē honest⁹ ad cursum velox ꝛ sub hastis assuefactus. Vale strēnue at3 valenter.

Arguit pater filiū suum militem non militariter viuentem

Nescio q̄d audio fili q̄ vite maculas induis q̄s testans vita nō facile poterit eruere, sic te gubernas vt pertenuis tue spes salutis supsit q̄ more trasonis tuā militiā veneri deuouisse videaris licēti⁹ q̄ par est vteris etatis vicio q̄ nō plus vicio resistis q̄ aqua sigill' cū nemo te erroribꝫ sic antecedat quē nō facile assequeris. Denarios tuos effundis ꝛ pijcis vt quāq̄ varronis thesauros (vt apud tuliū est) possideres nō illi sūptui subsistere posses ꝑpendere deberes si saperes cū te elato mēto diuitē iactes. Nullū aceruū tm̄ eē q̄ nō tandē ablatōibꝫ ꝯsumat. Si tuū errorē p̄cepta mea non poterunt ꝯpescere: s; sꝑ serpserit seq; latius fuderit tandē memineris te tua dementia perijsse qui meis p̄ceptis saluus eē potuisses. Vale cautiusq; tibi ꝓspice ne ꝑeūtibꝫ rebꝫ fabula fias

Epistola cōmēdaticia amici ob multa merita cari

Prosperitatis optatā affluētiā. Qd ore sperauerā venerāde p̄ceptor calamo ꝯmittere ꝯstringor. Velim tibi ꝑsuadeas nihil me maiori studio a me petere nihil te mihi grati⁹ facere posse q̄ (post habitꝭ oībꝫ) hāꝝ latori beniuolētiā tuā ꝯsiliu; sil' ꝛ assistētiā accomodes q̄ intelligat ꝯmēdatōe; meā vsui mag̃ fuisse. Dign⁹ eīm est q̄ a te diligat̃ ꝛ tuo ornet̃ adiumento, nec facile inuenies in quē vsq; adeo digne beneficiū collocauerꝭ cū q̄ oīa mihi etiā intercedūt amicicie iura quē vt alteꝝ frēm amo q̄ nihil mihi cari⁹ nihilq; iocundi⁹ neq; viuit cui hōi amicicie locū p̄orē faciā excepto q̄ i h̄ ip̄e ꝑmū locū occupasti, q̄ si opa; tuā illi ꝯtulerꝭ i me collatā acciplā. Vale ꝛ si forte pl⁹ eq̄ de tātoꝝ oneꝝ impositōe ꝯfido meā p̄sumptionē excuset ꝯfidētia, nihil ē qd nō amor audeat de q̄ vere dictū ē audacē faciebat amor Tu āt ꝑmitte qd rurs⁹ ab alio dr̄ oīa vincit amor: Jn vtrūq; cadit qd sequit̃. Nos ergo cedamus amori. Rursus vale ꝛ q̄dem taliter vt duplicatōem

Vbi duplicata valitudo sequatur (Vbis ꝛ forma

Alia cō mendatitia sub alius

Salutes multas ꝛ lōgas ꝛ sepe resūptas. Lator haꝝ depꝛe-
catorē me ꝑ sua cā poposcit cuiꝰ votꝫ si ñ paruero vereor ne
ciꝰ in me meritꝫ testimoniū non satꝫ expleuero. Ita em̄ a me
diligent᷑ vt tibi ꝯcedā p̄terea nemini. Si igit᷑ amoris q̇ddā
ī te r̄sidet, residꝫ certe plurimū id rogo oē ī huiꝰ amici mei cā
diffundas ḡtissimū mihi feceris si huic amicissimo meo tm̄
tribueris q̄ꝫtū cui tempꝫis vnq̄ꝫ tribuisti plurimū quē si de-
sideras nō est hō alter in quē spem transferat. Persuasū mi
hi habeo nihil esse qꝺ̄ a te īpetrare nō potero. Pro tua igit᷑
prudentia dicti latoris iusticiā sincerā integrāq̄ꝫ seruabis.
ꝛ bene valebis mei semꝑ memor et amans.

Eplā merā credētiā cōtinēs.

Plurimas iugi cremēto salutes. Mitto ad te famulū meū
q̇ nō fidelior q̇ nō secretior alter. Parcꝰ ego iā tꝑis nō possū
latiꝰ scribere neq̄ꝫ tuas lr̄as petodaturas morā nūcio cui re
deūti nō tā equi cursu q̄ꝫ volatu opꝰ erit, ipseq̄ꝫ nūctꝰ nobis
calamus epl̄a lingua erit ꝛ fides sua cōmune sigillꝫ. Sed
hic sisto hic taceo, nā si de breuissimo tꝑe (q̇bas scribere co
gebar) querelā depingo interea mihi tempus ego breuius
effecero. Rogo tñ ꝯsideres nō q̇d ipe sꝫ q̇d eiꝰ equꝰ poterit,
quē ꝯmutabit si id necesse iudicaueris: ne nimia festinatio
festinatōeꝫ tollat. Vale diu sane sꝫ sꝑ feliciter

Epistola cōmendatitia amici ad amicū commendatū amicum qualificans

Id modicū qꝺ̄ possū ꝑ salute: Cōmēdo tibi amicissime vir
haꝝ latorē cuius res in turbido sic posite sunt vt curā ami-
coꝝ exigant alioq̄n dispendiū subiture. Hinc te rogo vt di
gneris eūdē inter vlnas tui amoris āplecti. Qui me totū te
net ꝛ possidet miro dulcore fauorꝫ dignus vtiq̄ꝫ tuo amore
apꝺ̄ quē ñ minꝰ honestas q̄ꝫ apꝺ̄ alios nc̄citas valꝫ. Fama

eñ optima fruiť ꝛ meritissima q̃ plurimũ fide plurimũ ꝟtu te plurimũ intelligẽtia p̃stat ꝛ q̃ impensa sibi bñficia ita inť p̃tať vt dũ p̃ora accepit posteriora mereať. Cui (vt adiumento sis (tãtis p̃cibꝫ posco q̃ntis ꝟba nulla sufficiũt eritqꝫ mihi tãto iocũdi⁹ q̃ id feceris libẽtius eoqꝫ grati⁹ q̃ citi⁹. Sis bona valitudine operãqꝫ des firmã atꝫ sinceraꝫ ne ille se a me ego q̃ꝫ me neglectũ a te suspicer ea tamen semꝑ sub lege vt citra tedia sistas. Ex bononia octobris die q̇nta ꝛ q̇dem vespi dum sua iam retraxerat lumina celum

Scribit pater ad magistrũ

filij q̄ determinans fiat si sic magistro videatur.

Scripsit nuꝑ venerãde magister fili⁹ me⁹ ad suũ mgr̃m qui in eũ p̃ma grãmatice rudimẽta cõlecit lr̃as ꝟbis pulcras et sensu fecũdas q̃s poti⁹ credo nõ suis sed ditioribus venis eruptas q̇bꝫ subnixe supplicat vt cũ socijs suis ad g̃d⁹ p̄cedat. Ego igiť ꝯsilio sui mgr̃i paternoqꝫ officio tract⁹ eius p̃cibꝫ acq̇esco determinãs suo vt tp̄e fiat si ita suaseris atqꝫ in eũ studiũ ingeniũqꝫ ꝓspexeris q̃ tandem firmis neruis nomen magisterij potẽter defendere possit. Nolo eñ q̄ donũ redeat vacuo vasi ꝓsiliis non re ſꝫ noĩe gloriabundus. Reliquũ nihil mihi est qd̈ scribã nisi q̃ amicoꝝ inť se communia sint atꝫ in oibꝫ lr̃is cadũt. Valeo bñ ꝛ opto te bñ valere

Rogat scolaris magistrum

suũ priorem vt patrẽ inducat q̄ graduari possit.

Seruitiũ tã debitũ q̃ꝫ p̄mptũ loco salutis. Ad vos humilli p̃ce ꝯfugio mgr̃ mi carissime. Scio ego p̄rem meũ diu animũ suũ induxisse nihil vobis nõ credere ſꝫ maximã in vos fidẽ habere vel in his q̃ studiũ meũ respiciũt apud quẽ vob̃ auctoritas ꝛ familiaritas ingens est heretqꝫ ei p̄fundissime qd̈ ex vr̃o ꝯsilio traxit. Nouit etiã q̃nta diligentia conatus estis mihi pulcra lr̃aꝝ inicia infundere vtinaꝫ tanto p̄fectu quanto conatu fateor sane q̄ lõge e manibꝫ vestrĳ alter euadere potui si mea capacitas vestre doctrine respõdisset. Ra

ro semē germinat qđ arido fundo iactū est nec ęque securis
secabit ligni cadēs in nodū ac in planū ceciderit qđ non se
cantis sed nodi vicio accidit. Sed (missis his) scitis vene-
rande magr̄ instare nūc louanij determinantiaꝝ tpa q̄ iā sī
ptereo (cū phisicā audio) nō redibūt oportuna. Quicq̄d de
hac re ad patrē scribo conat̄ oia in tēpus ptrahere putans
qđ hodie nō fit cras eq̄ fieri posse. ⁊ (vt laicus est) nec ritus
nec agendi formas vniuersitatū ↄp̄hendit. oculuȝ in me vt
pueꝝ gerit. etatē solū metiēs cui estimat gradū nō ↄgruere
videturqȝ subuereri ne viridi tribuat quod maturo debitū
est. Rogo igit̄ p̄ce cum maxima ex corde fluēte q̄ten⁹ eundē
pio vr̄o ↄsilio inclinare dignemini q me cum socijs meis
ad graduȝ puehat ne laboribꝰ meis p̄miū deesse permittat.
Casurus mihi anim⁹ erit si videro ex flore studioꝝ meoruȝ
nullū mihi fructū responsuꝝ. Qđ si ope vr̄a ad gradus scā-
dere pmissus sim spero labore meo id efficere vt in patrem
in caros tandem inqȝ omnes mei amātissimus honor gđ⁹
redundarit. idqȝ me curatuꝝ polliceor ne vel vos ↄsilij. vel
tādē p̄rem peniteat obsequij. Ualete i eo q̄ p̄sidet oī creato

Pater scribit magistro super

gradu filij ptim mentē exp̄mēs ptim ↄsiliū petens.

Multa salute ex corde p̄missa. Rogauit me filius veneran
de mgr̄ eo intenti⁹ q̄ imprudentius vt eum sinerē suis cum
socijs ad magisterij gradum puehi. sȝ q in hac etate tenella
ad tā alta ⁊ fausta auspicia leuari possit nō satis habeo ex-
ploratū qđ tn̄ si facile possit ↄclusum apđ me iā est nō eē de
liberandū sȝ si dubiū sit nō esse conandū. Filij tn̄ mei desi-
deriuȝ pulhabeo q̄d sibi ↄducat q̄due pulcꝝ q̄d q̄ȝ deoꝝ in
vnā ptē inclinatior nō equa lance deliberat sȝ certe tua au-
ctoritas (⁊ si sentirē aliter) me facile puocaret vel si dubitarē
tua hortatio me facile impulerit vt id seq̄rer qđ tu optimuȝ
iudicares nec aduertam ad aliorum consilia si tua sint pre-
gnātia. Plurima calamo subtraxi que commisi nūcio. Ua
le diu felix semperqȝ beatus

Alia epistola in eadem mate ria in aliam sententiam

Amiciciã integerrimã atq3 salubrẽ ꝓ salute. Rogo carissime vir ne filiũ meũ ad gduz admittas nisi ipe gdui ꝛ gdus sibi decori sit. Nequaq̃ volo ꝙ gdu p̃cedat q̃s seq̃r l̃ris ne cum doctis pudoꝛe taceat vel impudenti⁹ inepte loq̃ua̅r q̃ tãdez vertar in risum ꝛ fabula fiat. Nõ volo ꝙ redeat vacua opi nione tumefact⁹ solũ edoct⁹ vẽtositat3 ineptia supbire Non enĩ birretũ mgr̃m efficit nec doctorẽ anul⁹ nec laurea poetã necesse ẽ in eo sit qđ eũ faciat gloriosuz. Nolo ꝙ foris gerat nomẽ scientis ꝛ int⁹ (vesice moꝛe) nil nisi vẽtũ ꝯtinẽs. vl' (mo re vacui vasis) qđ foris tumet int⁹ nihil ꝯtinet. Velim poti us sit'r ficui fructu nõ floꝛe iocũde q̃ spine q̃ nõ fructu or natur sed floꝛib⁊. Nolo ꝙ mihi redeat focoq3 meo mihi asi nus assedeat coꝛonat⁹ vano vẽto nõ reb⁊ inflat⁹. Ridicula ꝓ fecto ꝛ alto cachinno digna ẽ noĩalis ṽtus vbi ipa noĩa rem pattẽtissime mentiunr̃ tunc nomẽ sue dignitatis vnusq̃sq3 veraciter tenet qñ rẽ nominis poterit potenr̃ exercere. Ego enĩ in adolescẽtie mee p̃miciis studiis incubui philosophie nũq̃ tñ gradũ volui (qđ reuerẽtia fecit) nõ ꝯtempt⁹ ad quez ꝛsi nõ foꝛte ptingere ac saltẽ aspirare pmissũ erat Si tamen colẽde vir filiũ cẽseas nõ indignũ tãto nomine placet ꝙ su⁹ laboꝛ grad⁹ honoꝛe p̃miet. Quis potius sit vicissitudo q̃ p̃ miũ ꝙ ad studioꝝ floꝛes gduũ fructus ꝯsequar̃. Vale inten tissimoq3 aĩo enitere ne gradũ sumat si nõ fuerit scientia p̃ stans ne fructu omisso inutili fronde gloꝛietur

Magister respondet scolari.

Fili pr̃i tuo visũ est ꝙ gdũ petis ad pompã inanẽq3 iactãtiã nõ satis intelligens quid magisterii gradus pꝛetendat. Si tñ satis ꝯptũ haberet ꝙ aliquã scie p̃stantiã ꝯsecutus esses ac inter tuos sodales (quos annis equas) scia p̃floꝛuisses q̃ gradũ tuis ṽtutib⁊ meruisses vellet vtiq3 te honoꝛe merito decoꝛari. Sz veret̃ (vt ẽ mos iuuenũ) ꝙ appetẽtioꝛ sis gl'ie q̃

scie aut ꝟtutis. Nec certe satꝭ habeo q̄d p̄ri ꝯsulā, te ei late
re nō potest q̄ꝫ ꝑua tibi erit paterni eris portiūcula. Nescio
si tibi ꝯducat, q̄ inferior es fortuna supior fias ordīe, tot em̄
iā reperiūt mgr̄i vt ḡdus dignitas ex indigna numerosita-
te vilescat. Multos ex vniuersitatē tua euadere vidi, q̄ ni-
hil illic splēdoris sūt affecuti p̄ter magisterij iane vocabulū
eis pudore sēpiterno adhesuꝝ, nō meo iudicio ille ḡdus est
sꝫ fumꝰ ꝛ ventꝰ ē q̄ cū nuda gl'ia: nō cū scia, nō cū ꝟtute decur
rit. Sꝫ si te sciētē ꝓstiteris, gl'iam ꝓꝛla ꝟtute mereberis nō
ꝙ ꝟtus famā ꝓ p̄cio poscat sꝫ carere ea ꝛ si cupias nō pote-
ris, vt ei corpꝰ vmbra seq̄t, sic ꝟtutē gl'ia, q̄ tn̄ adeo delectat
vt legamꝰ nemīnē eē q̄ dulcedīe gl'ie nō tangatur. Et apud
Tuliū est, trahimur oēs studio laudis. Generosum em̄ est
optare qd̄ summū est. Consulo tn̄ vt maiorez te ꝯstruas. q̄ꝫ
videri desideras, ne sis foris tumēs intꝰ ꝯctus ne vēto va-
nitatis infleris ꝟtute carēs atꝫ doctrinis. Itaqꝫ vt finē fa-
ciā. p̄r breui statuet. q̄d de te fieri velit ꝛ te certiorem efficiet
Interea nō aliū tibi incitandū ꝓpone, q̄ꝫ teipm̄ i teipo te in-
uenies (si excutias tibi te) Uale illō Dui, in te ꝯnecto. Dn̄
tibi dent ānos: A te nā cetera sumes tuoqꝫ desiderio fauēs
assit is quē penes ptās omnis est ꝛ qd̄ feliciter aggredi cu-
pis det felicius ꝯsummare.

Scribit pater suo filio suam intentionē de ḡdu suscipiendo

Salutē. Fili multo tu desiderio (nō q̄dē rōe fulcito) ad ḡdꝰ
aspiras sꝫ potiꝰ inanis gl'ie titillatōe porrecto. Scire te ve-
lim (q̄ specioso ꝯgn̄ie gaudes) i l'ris magisteriū nō i birreto
ꝯsistere. Gradꝰ em̄ nisi scale sūt sciaꝝ atꝫ ꝟtutū q̄s concumu
lasse tibi pulcriꝰ erit q̄ꝫ ḡdꝰ ꝛ titulos. Insiste igit̄ studijs sū-
mo nisu totoqꝫ animi pōdere, vt int̄ tuos socios tua scia tu
aqꝫ ꝟtꝰ emicet. Nō em̄ laboro ꝙ ḡdꝰ te ornet, sꝫ ꝟtꝰ ꝛ l're te ve
stiāt. Nec volo ꝙ fallacibꝫ alis attollarꝭ neqꝫ ꝙ sic artiū no
mina ḡras, q̄ qd̄ scie defuerit suppleat̄ titulis. Salubriꝰ fo-
ret descēdere iuste q̄ꝫ imerito ascēdisse. Inglorium em̄ esse ꝑ
stiterit q̄ꝫ mendacio gloriosū. Nā omniū oculos fallere nō

poteris tanto in te studio defixos dū parūper emerseris. q̄ tibi plus glorie false fuerit eo plus erit infamie cū tue ignorātie ꝯscius cupies delitescere ⁊ oculos sapiētū effugere. nec ausus fueris inter doctos hiscere. Possem ego narrare multos quos par error pari periculo dedit. Sed satius est vivis nominibꝫ pepercisse. Vale in eo a quo omnis valor est

Gratulatur vniuersitas de

electōe sūmi pōtificꝭ obediētiā ꝓfitet̄ oratores mittit ⁊ rotulum petit.

Sanctissimo prī dn̄o. N. diuina ꝓuidentia sacrosancte romane ⁊ vniuersal' eccl'ie sūmo pōtifici. Humilima culminis apostolici filia vniuersitatꝭ Louan. sp seruitrix atꝫ oratrix ad deuotissima pedū oscula beatoꝝ. Ineffabile nobis subortū est gaudiū beatissime pr̄ ex creatōe vr̄a in verꝝ vicariū saluatoris in terris. Simul em̄ spes magne salutis ecclesie nobis accreuit q̄ firmit' credimꝰ atꝫ speramus vr̄am sanctitatē oīa ipsiꝰ eccl'ie tam solida sospitate recturā ꝙ ouile dn̄icū pace multa inturbatū stabit atꝫ quietū. Et ꝙ insutilis crucifixi tunica suā sit integritatē seruatura. Et ꝙ beati Petri nauicula nullis fluctibꝫ obruet̄. Exultet igitur nobiscū ether ⁊ tellus ⁊ vagi ponti mobil' vnda oēsqꝫ cristicole. tensis manibꝫ innixis genibꝫ cū cordiū deuota iubilatione regi eterno laudes exoluāt. q̄ vos ad apicē summi pōtificiij erexit. ⁊ in plenitudinē ꝑtātis assūpsit. Et q̄ lucidius (sanctissime pr̄) immēsa nr̄a leticia vr̄e sanctitati ꝯgnita fiat Mittimus ad sacros vr̄os apostolici culminis pedes oratores nostros viros nobis caros ⁊ doctos multa ꝟtute prestantes q̄ sanctissime clemētie vr̄e nosipsos oēs tanqꝫ humi corā sacris vestre sanctitatis pedibꝫ aīo ⁊ corꝑe ꝓcūbentes presentent ac offerāt ac obedientiā debitā ꝓ nobis cum magna animi gratulatōe humilima mente ꝓfiteant̄. ac demūꝫ deuotissimis p̄cibꝫ vestram sanctitatē inclinare laborent vt nostris desiderijs ꝓ certoꝝ nominandoꝝ rotulo dignetur vestra sanctitas ꝯfauere. q̄s vt placeat benignissime et audire ⁊ exaudire sanctissime clementie vestre deuotissimis af

fectib⁹ supplicam⁹. Quā dignet̄ rex etern⁹ ꝯseruare longeue felicissimis incrementis. Eāqꝫ diu vniuersali eccl'ie ꝑesse faci at atꝫ ꝓdesse. Ex Louanio in nostra ꝯgregatōe generali

Iterū ad summū pontificem super eisdē in alia forma

Beatissimo in xp̄o patri ꝛ dn̄o. dn̄o. N. Diuina ordinatōe sancte Romane ꝛ vniuersalis eccl'ie summo pontifici. Vni uersitas. N. obedientissima apostolice sedis semꝑ oratrix aduscꝫ deuotissima peduꝫ oscula beatoꝝ. Immensas illas tristicias beatissime p̄r q̄s aliquot dieb⁹ ꝑtulim⁹ ꝓpter deflē dam mortē sanctissimi recordationis dn̄i. N. sa. san. Ro. ec. sum. pon. nūciatio assūptōis vr̄e sanctitatis maximo leticie iubilo serenauit. Dolebam⁹ eīn omnes sanctā mr̄eꝫ eccl'iam tanto ꝑside viduatā anxijqꝫ quis nā succursur⁹ esset in apo stolice culminis pōtificiū pendebam⁹. Sꝫ q̄ꝫ ꝑmū innotue rat iesū xp̄m sue miseratū eccl'ie ac vos in solio ap̄lico sum mū iam ꝑsidē collocasse tāta fragrātia plenissimi gaudij no stra corda ꝑfudit. qd̄ nec calamo scribere possem⁹. nec satis referare. B̄ndictus altissimus q̄ sua benignissima ꝓuiden tia in h̄ nubiloso tp̄e q̄ dei eccl'ia omni videt̄ ꝓsperitate ꝑua ta vos in suū vicariū ꝑfecit viꝝ q̄dē scīa ꝓfundū ꝓture claꝝ fide ꝑspicuū ac cunctis in reb⁹ fecundū pͥter ꝛ facundum. q̄ ꝑ vestrā eminentissimā prudentiā sanctissimāqꝫ clemētiam oīa turbida implacida atꝫ serena facile ꝯuertetis (diuina sꝑ ꝓture ꝑambula) q̄ vr̄is sanctissimis desiderijs respondebit (vt speram⁹) Pro quo incessanter omnipotentē nos deuo tissime oraturos pollicemur. Humilimāqꝫ simul obedienti am vestre sanctitati pollicemur in euū. Nosqꝫ ip̄os omnes vestre sanctissime voluntati paratissimos seruos submitti mus ꝓstratos ad terrā pedes aū beatos ꝑut lati⁹ oratores nr̄i (q̄s ad sctītatē vr̄am mittimus) viuis organis expositu ri sūt q̄s sanctissime ac clemētissime p̄r vestra sanctitas di gnet̄ misericorditͤ exaudire. Quā simul dignet̄ altissimus felicissime ꝯseruare vt diu vniuersali eccl'ie ꝑsit ꝛ ꝓsit vt op tamus. Datū Louanij. in nostra ꝯgregatōe generali

Scribit vniuersitas commēdatitias l͞ras ꝑ q̄dā doctore suo supposito ad sūmū pōtificē.

Sanctissime ⁊ clemētissime pater. Humillima vniuersitat͡s. N. obediētia semꝑ resūpta adusq; pulueris sub beatis pedib⁹ cū oscl'o eoꝝ ꝑdeuoto. Cū ad sanctitatē vestrā. N. eiusdem d͞natōis vestre deuotū filiū vtriusq; iuris doctorē accessuꝝ audiuim⁹ omittere nō potuim⁹ quin nō eundē n͞ris l͞ris ⁊ p̄cib⁹ posseten⁹ iuuaremus (sua bonitate sic ꝑmerente Qui a teneris annis ꝓtuti incubuit vigilant͡ ⁊ l͞ris (cui natura nō defuit) in eū pulcerrima dona diffundēs neq; ipsemet sibimetipsi abfuit. S; dictas nature dotes officijs et l͞ris clariores effecit. In tantāq; hominū g͞ram sua se virt⁹ euexit. vt nostro iudicio dignissimus sit. q̄ inter vlnas sanctitatis v͞re misericorditer amplectet͡ sanctissimisq; vestris gratijs ornet͡ ⁊ fauorib⁹. In bonis em̄ fortune ꝯtractior est q̄ꝫ l͞re q̄ꝫ virtus ⁊ q̄ꝫ sua merita poscāt. Parentes em̄ sui sanguine clari tot sunt prolib⁹ onerati vt eum inflexerit pietas magna ꝑ parte successionem paternā fratrib⁹ relinquere se se a puero ecclesiastico statui dedicando. Cuius persone dignitas (quo ꝓmū vestre sanctitati ꝯgnita fuerit) firmiter speramus. mox illi vestrā sanctissimā g͞ram opulentius respōsurā. Qđ (vt fiat) beatissime pater humillimis p̄cib⁹ supplicamus quo sentiat nostꝝ testimoniū nostrasq; etiam supfusas humillimas p̄ces apud sanctissimā clementiā vestrā aliquid fidei ⁊ gratie meruisse. Quam conseruare dignetur lōgo tempore in virib⁹ multis qui eandem sue sponse ecclesie prefecit rectricem. Ex nostra generali ꝯgregatione Louañ. apud augustineñ.

Cōmendatur nepos alteri nepoti vt ei adiumento sit

Salutē ac ꝑpetui amoris firmitatē. Uetus illa amicicia vir mihi ad cor vsq; dilecte q̄ mihi cū h̄ latore d͞ies lōgos fuit exposcit vt sibi sim adiutor ⁊ fautor: cui etiā accedit sāguis

coniunctio talis q̄ eū tanq̄ honestissimā mee generatōis p̄ tē cogor excolere cui tm̄ afficior vt nihil addi possit nec quē amore magi9 ꝯplectar aliū habeo nemīnē cui vt adiumento sis tātis p̄cib9 posco quātis v̄ba nulla sufficiūt eritq3 mihi tanto iocūdi9 q̄ id feceris libenti9 eoq3 grati9 q̄ citi9. Tanta em̄ effulget v̄tute vt valde indignū sit eū tā diu suo clarissimo iure caruisse Ad te ei accedit sue cause salutē auxiliū cōsiliūq3 expetēs q̄ abūde locū ꝯsilij habes τ auxilij copiā. Fiat igit̄ sibi sint p̄ces mee presidio q̄ intelligat te mei eē amātissimū τ apd̄ te nihil ātiqui9 eē fide τ beniuolētia. Uale τ si q̄d ē qd̄ ex me vel' ipara: mox īplere conabor morasq3 p̄scidā

Respō. ad epistolā prescrip.

Ex penetrabilib9 cordis salutes nō numerabiles. Cōmendasti mihi amice p̄care tui nepot9 filiū in q̄ oīa patris mox agnoui tui tā filijs est vt omnē hoīez spectandi admiratōe suspendat. Nō ei lac filijs lacti existit. nec possum p̄pēdere q̄d alteri insit qd̄ alteri desit. Si em̄ (vt cuiuscūq3 lineamenta) sic etas τ habit9 respōderēt mox alter alter appellabis. Qd̄ em̄ tuis lr̄is postulasti subito feci q̄ ad potui nil iussu moratus faciamq3 qd̄ restat tā diligent̄ q̄ libēter nec rogād9 sum nec hortand9. Nā p̄rem ei9 (felicis memorie) q3 familiarissime dilexi ego hūc familiaritatis illi9 ꝯstitui τ dilectōis heredē. p̄deritq3 ei q̄ tā dilectis clarisq3 imaginib9 originē traxerit τ q̄ nūq̄ fuerit p̄ris sui officiū in me p̄termissū neq3 ei9 opam in me refriguisse senserim nō breui dixero q̄ leti9 ocul' q̄ blādo vultu me viderit q̄ comit̄ se mihi ꝯiunxerit q̄ late oēs iocunditatis habenas in meo ꝯspectu effuderit. Uale meq3 tuo fr̄i cōmendatū effice q̄ (quotiēs amicos memoria voluo) mox inter p̄mos emergit. Ex Louanio volante manu τ celeri penna. nisi me occupatio ingēs ligatū3 haberet longior essem. Dum plus erit ocij latius scribā

Deplangit amicus filiū3 sui fratris aufugisse rogatur amicus vt reductioni studeat.

Salutes innumeras ⁊ cordiales. Unicu͡z hꝫ filiū frat͛ meꝰ (amice dilecte) nihil pr̄is habentē nisi cognomē sexū ⁊ for-
mā quē (vt vnicꝰ est) vnice diligit cui iā accreuit qđ referre pi-
get pudet ⁊ miseret vicioꝝ maxia seges. Doletqꝫ vehement͛
pater in eo crescētibꝫ annis decreuisse ꝟtutes ⁊ ꝙ cecis du-
cibꝫ nō rect͛ fidat ꝯsilijs. Nā prudentū viroꝝ salubres mo
nitiones q̄si aniles reputat cantilenas Dabis (rogo) operā
si eundē gentiū vspiā ꝑceperis ꝙ ad suū parentē redeat ⁊ ex
flumie erroꝝ enatet. modum agendi tibi tua prudētia dabit
Nō est opꝰ docere mineruā. nec dare lumīa linci ⁊ argo. Ex
cuius tn̄ secreto abscessu pater eius tanto dolore affectus ē
vt (more frenetici) vage turbateqꝫ loq̄tur timēs ꝙ hec vicia
(q̄bꝫ teneris annis insuescit) tota etate sectabit͛ cū magr̄ effi
cax nimis est vis ꝯsuetudinis cui lōgo tractu ꝯfirmate vix
nūq̄ꝫ obsistit͛. Trahitqꝫ pr̄ omne auguriū peiore via in quo
doloris affectū nō arguo sed excessū. Mitiꝰ ista ferret si ali-
orū casus inspiceret cuius dolores scriptis lenire studerem
sed vereor ne pruriēti ocello ꝯfricatio sit molesta q̄ potius
nil aliud agerē q̄ꝫ augere luctus ⁊ renouare dolores. Etiā n̄
est aptus cōsolator quē ꝓprij gemitus vincunt cuius visce-
ribꝫ mollitis fracta in lacrimis ꝟba diffundāt. Sed vale co
gor ep̄lam claudere papiꝝqꝫ ⁊ oculos a lacrimis abstergere

Respō. ad ep̄lām precedētē

Ea quā mihi vellē salute ꝑmissa. Recepi lr̄as tuas (vir op-
time) doloris nō vacuas amoris plenas q̄bꝫ inspectis mox
mixtus lacrimis dolor mihi incaluit vbi nepotulus tuꝰ q̄
dū sui patris corꝑis pulcerrima lineamēta exꝓmit nō eius
ꝟtutē nec animi eius imaginē ꝑseferre dignat͛ Sꝫ honoris
ꝓprij ꝓdigus (omni pudore depulso) a ꝟtute pedē retraxit.
Indulsit vicijs hisqꝫ induruit atqꝫ adeo vt eius patrē vix
grādeuū multa maiestate venerandū g̃uiter offenderit suā-
qꝫ castigatōem nō excusatōe sed fuga vitauit q̄ eum magis
suspicor metu vl̄ tractu q̄ꝫ ꝓprio nisu errauisse. Habet effi-
giem oculis tā gratā vt vel celo clapsus vel deoꝝ semine na

tus appareat Nam in eius aspectu nõ tã humani q̃ diuini specimẽ decoris effulget, nõ solent vicia tam decora sede locari dolebit senex si iuuenis a vicijs ceptis pedẽ nõ retrofaciat. Est mihi suspicio q̄ certo loco lateat qd̄ p famulos meos hac nocte scrutari faciã. Luna enĩ iam pnox est q̃ gratum obsequiũ p̄stabit eũtib. Scio quid petas quid pater optat dabo operã ambo votis ꝯgruam. Uale longior essem sed somnus (fur oculi) grauidũ mihi caput efficit.

Scribit auunculus filio profugo inducens vt redeat

Salutis pium desideriũ loco salutis. Fili nescio vbi incipiã quid primũ quid vltimũ dicam an bona ꝯmemorẽ que perdidisti an mala defleam que meruisti obediens eras diligens eras parentibusq; carissimus eras. Et cum tociens dico eras necesse est q̄ totiens ingemiscas qui iam non es quod fuisti s; paras tuis parentibus noctes vigilijs ⁊ anxietate prolixas qui te vnicum eis filium ad cor vsq; adeo diligũt ne teipso habeant proprium sanguinem cariorem sed nocte dieq; laborem nullum fugiunt non frigus non estum quo te ab inopia futura preseruent ⁊ certe quo felicior fuisti q̄ tibi natura tales parentes contulit eo miserior atq; indignior es qui tua culpa eorum fauores demerueris. Mater enĩ tua tuam fugam agnoscens pre graui dolore capillos vulsit pectus percussit digitosq; contorsit mens illi refugit vt putarent astantes ei diem illuxisse supremũ. Tu matri tue primum pondus fuisti dehinc dolor ⁊ timor. Memineris (queso) quot somnos quot cibos quot iocos tuis fletibus obruperis quot ei anxietates peperieris. Nulla maior ingratitudo est q̃ que in matrem committitur. Si hec te fili non moueant adamantia corda motura s; maneat tibi cor saxeum quo tanta materna solatia in te suaui amore congesta nõ desinas rebellione cõpensare. Aspice iusti dei flagella nõ vt longe distancia sed vt mox futura iãiamq; p̄sentia

Tu igit̄ redi ⁊ in parentū sinu recūbe. Ā radice eī seſūctus ram⁹ emorit̄ qđ nisi feceris tibi tanq̄ȝ inutili arbori imīnet se/curis ⁊ ignis. His deniqȝ lectis posthabitis oībꝫ ad me ꝑꝑerā/do festina dabo modū ⁊ ordinē q̄bꝫ pentū grām tuo honore asseq̄ris, ⁊ noli rem in sinu positā ꝯtēnere. Nā si pentes tu/os offendere nō desinas ⁊ eos aliqñ tua culpa ꝑdideris ha/bebis (donec viuas) nocte dieqȝ sūmū dolorē erroris tui in pectore testem Tūc ꝓmū pentes nosces duȝ ꝑdideris, tunc patrē tūc matrē tūc mutatā domū mutatā familiā flebis et frustra ꝯcuties pectora palmis ⁊ sero penitere incipies dū ñ erit penitudinis locus. Sed vale incaluit calamus q̄ cur/su furit ⁊ sistere nescit.

Iterum auunculus filio pro fugo in aliam formam.

Meliorē q̄ȝ paras fruare salute. Scias (care adolescēs) ami/cos oēs tuos a te auersos esse neqȝ vllā reꝝ tuaꝝ velle dein/ceps curā agere. Ego adhuc resto quē (vt video) a tuo amo/re extrudes si aures claudere ⁊ oculos (vt cepisti) auertere ꝑ/gas. tibi eī adhuc ñ tuis moribꝫ sū amic⁹ q̄ te vilit̄ ꝓicis ad alia nat⁹. nā si veꝝ auribꝫ hausi i te inualuit pōpa lux⁹ ⁊ va/nitas oīs vix eī mustū es dū corrūperis in acetū Loq̄ cogor ne taciturnitas mea indulgētia reputet̄. mallē tñ poti⁹ q̄ ti/bi tua ꝯsciā q̄ȝ me⁹ sermo pudorē incuteret. satis eī ingeniū ha/bes q̄ sordes tuas vides nō tñ diluis. vias tortuosas tuas agn̄scis nec deseris īpendēsqȝ ꝑiculū ñ metuere ñ potes nec declinas. vbi (q̄so fili) euasit pentū reuerētia vbi lex nat̄e vbi timor dei q̄ sic dissides a teipō ⁊ q̄ te societatibꝫ īmisces pe/riculo plenis Sperne (rogo) illos q̄ꝫ exēplo gloriaris: illosqȝ fuge vt scillā a tuo q̄ȝ aditu ꝓhibeas q̄s vides ī tāta viciōꝝ exuberātia colapsos vt int̄ ꝟtutē ⁊ viciū discrimē nullū faci/ant. qđ nisi facias tādē tibi rubiginē affricabūt quā vix vnq̄ȝ vllo post tpe poteris diluere. at exitū tādē flebis q̄ ꝓhemia nō sensisti. ⁊ q̄ iuuenis tā ꝑtinacit̄ agis senex cū rubore recorda/beris. Nō hesito q̄n scias luce clari⁹ recta eē q̄ scribo. sed ni/

miū vereor ne passionū impet⁹ te cogat seq̄ peiora. Hoc tñ scpsisse iuuat vt si errore tuo ꝑstabis ego in te meo officio ꝑ functus fuero nō omittere potui q̄n amicas tuas aures a⸗mico ſmone pulsauissez nō q̄dē tā blādo q̄ꝫ verace nō tā cō⸗posito q̄ꝫ fideli quē si rugata fronte ꝯtēpseris tuosq3 ꝑentes ꝯtinuis doloribꝰ ꝯtorserꝭ, melꝰ foret (sit venia dicto) te ꝑus tellꝰ ima dehisceret absorberetq3. Sed facito melius. Va letoq3 felicius

Responsio profugi filii ad suum auūculū

Humilima ꝯmēdatōe hūilimo corde ꝑmissa. Nō video q̄⸗bus ꝟbis (auūcule dilectissime) immensā animi leticiā ex⸗ꝑssero, tm̄ eñ mihi vr̄is ex lr̄is gaudiū subortū est tātusq3 leticie splēdor infulsit vt oīa ꝟba frigidiora videanť haberē certe oculos nō modo velatos ꝫ prorsus erutos si vr̄is cō silijs obluctari ꝑsumerē tāta rōe fundatꝭ. Dabo opam mox nebulā vite mee talit̄ abluere vt matrē meā (q̄ me gestauit ī vtero me pepit: suo lacte nutriuit) maiori gaudio ꝑfundā q̄ꝫ vnq̄ꝫ fuerit ex me dolore ꝯcussa. Societatēq3 illā quā sū cu pidiꝰ q̄ꝫ prudentiꝰ imitatꝰ abijcio fugio nego abnuo respuo cathenamq3 rūpo quā ipe mihi ꝯtexui. Iā clare video soci⸗os meos canibꝰ similes q̄ os diligūt vt extrahāt succū. vel his q̄ lanā in ouibꝰ querūt nō salutē q̄ miro q̄daꝫ applausu me visi sunt excolere quorum amor eisdem gradibus cum meis denarijs ambulauit tantoq3 remissior q̄nto pecunia numero minor vt cū vltimo denario etiā ipiꝰ amoris eua⸗nesceret vltimꝰ gradus. Iā lapsū meū agn̄sco dolens ꝛ ge⸗mens q̄ nunq̄ꝫ potui lacrimas ꝑferre parentū. Nō sinat de us vitā meā vsq3 ad illa ꝑduci tp̄a q̄bꝰ hec tractē q̄ doloribꝰ rapti funere forēt ꝑpiores. sed me vel tellus (vt lr̄e tue sona⸗re videnť) opem ꝑus ima dehiscat vel cyclopū fulmīe cadā. Clare sentio vr̄a eruditōe instructꝰ q̄ꝫtum ꝑentes amare et venerari oportet. Vos aūt (vt cepistis) mihi assistite nulla eñ spes salutis nullū mihi ꝑsidiū aliūde. Opto felicissime valeatis opemq3 feratis qui spem dedistis

Ut filium promoueat ad bñficiu3

Plurime salutis largã affluentiã: Cogũt me(vir egregie)filij tui mores suaq3 vite integritas in sui fauorẽ ad te nũc litteras dare rogãs ꝙ in pmotõem alic⁹ bñficij patnũ sibi fauorẽ nõ abesse sentiat q̃ ob alia multa ꝙ̃ ꝙ tibi fili⁹ a te meretur carus haberi q̃ adolescẽtie pmitias ita instituit vt omnes sue etatis iuuenes eu3 pro duce colunt obseruãt q̃ fax esse videt a q̃ oẽs lumẽ accipiũt. nemo eũ ãtecedere pt. q̃ sq3 eo habet honestior q̃ tergo suo ppior est vix crediderit q̃s pl'tantã ingenij lucẽ tantã indolis placẽtiã tm̃ facũdie splendorẽ tã tenere etati incidere posse. Jocũdus adeo est vt sface cijs suis risu3 ingentib⁹ euocaret. Multa paterna in se h3 non futurus vnq̃ tuaꝝ ꝟtutũ sepultor q̃s gerit corde ꝛ fronte depictas. Eritq3 tibi ipe senectutis tue bacul⁹ ꝛ patni nois ꝯuatorꝛ autor. U. plixior essẽ nisi iã nox abstraheret lumia (celo

Responsum ad predictã

Salutẽ in auctore salutis. Filiũ meũ extollere conaris multo studio nõ pari iudicio quẽ si min⁹ amares pl⁹ fidei apd me tue lr̃e mererent. Amore cecus iudex est. nõ eñ tã reb⁹ fallimur ꝙ̃ reꝝ apparẽtijs. Certũ habeo ꝙ bene de filio estimas meo cui pmia asscribis vix orte ꝟtutis q̃ certe p ꝟtute effigiẽ p re simulacꝝ laudas bone indolis eẽ videt s3 frõtis ei⁹ nulla fides ꝟtutẽ vt scopulũ fugit. nõ tã apis taxũ odit nõ tã baculũ canis vel balnea catt⁹ ꝙ̃ hic libroꝝ osor est quẽ si q̃s arguat nulle accusationũ diuerticula q̃ret vt pulcro pallio cri mẽ obũbret. Uultũ suũ ad nutũ variat vt qũq3 nõ idẽ s3 sui degener videat. facies agnũ mõstrat. s3(vt Persij ꝟbũ ẽ)seruat i pectore vulpẽ. Raro sibi vult⁹ cũ aio coit. raro lingua ꝯsonat ori. Tu his vicijs mox occurrere discat aliũ vite calle te mgr̃o Nã nihil duco turpi⁹ ficto nihilq3 fedi⁹ simulato Uale. oiaq3 facito mea cã vt ꝯsuesti sp ꝛ amice ꝛ diligenter

Querela rare scriptionis

Sincerã amiciciã loco salut. Hab; me admiratio m'lta q̃d sibi velit tã diuturna lrãꝝ tuaꝝ in me abstinẽtia cũ vet⁹ nr̃a ꝯiũctio nosterq; ꝑstin⁹ amor freq̃ntiores expostulat. Nescio q̃s torpor amoris q̃ digitoꝝ paralisis te inuaserit vt litterulã ne vnicã ex te excuttere possũ. qr tñ vtriq; morbo ꝯfricatio ꝓdest iã diu statui te meaꝝ lrãꝝ freq̃ntia ꝯtinuo blãdoq; tactu ꝯfricare vt tandẽ (aromatũ more) spiramĩa reddas q̃ lẽtius odorẽ spirãt si ñ trita fuerit. Magnes forti⁹ trahit si teraẽ. Maiorana atq; lauẽdula digitis ꝯtrectate odores flagrãti⁹ fundũt. Tu g̊ si me amas hãc scribendi segniciẽ exue teq; lrãꝝ freq̃tiorẽ exhibe ⁊ si q̃ ex te merui sit dig̃ p̃cor si me tua existimas amicicia ñ indignũ (rogo) ne desinas mihi tuũ statũ ꝑscribere studeasq; vetusti nr̃i amoris cineres exoluere ĩuenies (spero) adhuc aliquã viuẽtẽ scintillulã tui (vt creberrime scribas) excicatricẽ. qđ si mihi ꝑstiteris q̃ꝫ maxie tuis lus sibꝫ delectabor. s; vale longius scribẽdo ꝓlapsus sum q̃ꝫ tarditas tpis vel festinãtia postulauit

Intimatur amico nẽ quem

ꝓposuerat comitẽ capiat itineris ad sanctã trã qr mẽdax ⁊ garS. nõ pauciores q̃ꝫ gignit estas aristas. Audio (rul⁹ est ꝓposuisse te (cordial' amice) trã sctãm (deuotõis grã) visitare assũereq; ꝑ socio villici filiũ. s; vt te libere tuteq; alloq̃r accede ꝓpi⁹ ne q̃ externa auris intueniat inteaq; mihi ad ostiũ ocul⁹ erit ne q̃s ĩsperato irrũpat. Ille quẽ itineratõis tue comitẽ delegisti vir ꝓrsus agrestis ⁊ insulsus ẽ q̃ int canes male tut⁹ ãbularet si tã lep⁹ q̃ꝫ fatu⁹ videreẽ q̃ tot⁹ ex mẽdacijs pẽdet ⁊ ex ficticijs ꝯfect⁹ ẽ. aĩm tuũ iudicas nihil sibi credere quẽ tã ĩfestũ auribꝫ sẽties vt facile tibi q̃et⁹ eẽ iudicab vl' eũ ligua vl' te auribꝫ caruisse. Certũ ẽ tãto pectoris sono minĩe respõdere ꝟtutẽ. Nã picas ⁊ gculos sua garrulitate supat nihil iudicio digerẽs nullã tenẽs lingue mẽsurã alti eñ flat⁹ ẽ q̃ (more foll') plenis buccis aerẽ trahit ⁊ efflat q̃ molẽdina moueri putares. Vale lõgeue sane plaudenter. Has dum scribo nõ q̃erũt digiti s; volitat calam⁹ nõ alit q̃ꝫ ei velũ sup infixũ esset vẽto ꝓspero agitatũ

Intimatur breuis visitatio amici ꝛ leta confabulatio

Immēsas cū fauoris ardore salutes. Aderit breui tēpus qꝺ nos vnū in locū misceat. Statui ei his pascalibꝫ videre te ita dico nisi vel tibi citiꝰ vel fortune serius placuerit. multa me diu ligatū tenuerūt q̄ minꝰ te visitare potui. sꝫ iā funē sol uā rūpā moras cūcta retinacula frangā lōgiorē ꝓtractiōem ferre nō possum vror ardor crucior. Te ꝑceleriter visitare in tendo vt refrigeriū p̄beas q̄ hāc flāmā ꝓuocasti tūc vocē vo ci iūgemꝰ ꝛ dexterā dextre eritq꞉ tūc nob̄ nr̄oꝝ euentū vltro citroq꞉ iocūda recitatio q̄ nobis tūc dies breuissimi videbū tur etiā si estiuis solibꝫ ꝓtendātur. tūc (vt oraciꝰ clamat) bibē dū tūc pede libero pulsanda tellꝰ cratherisq꞉ magnis vina corōasse iuuabit eroq꞉ tibi cohesurꝰ diutius q̄ aduenero tar dius amicissimoq꞉ sermōe lōgas horas ꝯsūpturꝰ vt mora restituat qꝺ necessitas abstulit. Ex cracouia tāta festinātia q꞉ facile putares si me has scribere ꝑspexisses digitos meos in pedes lepoꝝ esse ꝯuersos. Vale ꝑhilariter ꝛ quidē gau dentior muscis in melle.

Ad petitionem amici statum suum fratrisq꞉ sui notum facit amico

Salutes felicibꝫ votis onustas. Qꝛ sp̄ inq̄ris (carissime vir) q̄d frat̄ q̄d ego q̄d vnꝰ q̄d alter vl̄ q̄d ābo moliamur. Hinc his pauculis dabo responsū. Frat̄ meꝰ viuit in rure. btūs q̄ (vt oracij ꝓbū est) Paterna rura bobꝫ exercer suis ꝑspectatq꞉ arātes greges suos in valle. qn̄q꞉ ramos arboꝝ āputat feli cioresq꞉ inserit. modo libꝫ ei iacere sub antiq̄ ilice mō in te naci gramine q̄rit aliq̄n in siluis aues tēdēs rhetia ꝛ dolos apris ꝛ turdis edacibꝫ iā pauidū leporē fugat iam aduenaꝫ gruē laq̄o captat. sic vagat̄ q̄tidie latis in cāpis ꝑustꝰ solibꝫ ꝛ letꝰ domū rediēs sp̄ ꝯmedit dapes ēptas ī quē illō ꝓgily cadit. Felix heus nimiū felix bona si sua norīt agricole. Nā nulla sub sole occupatio alia magis eidē ꝯduxit q̄ tāta ꝓboꝝ

angustia ꝯtract⁹ est vt si ꝟbū vnū vl'duo subduxeris elin-
guis fiat ⁊ q̄uis statua taciturnior ita vt eū marmoreū pu-
tes ⁊ in auditorio pithagore aut monachoꝝ claustro nō tā
vsū q̄ꝫ necessitatē silētij didicisse qd̄ silētiū in cāpiendis aui
bus ꝑualde ꝯuenit.ad quā capturā(instar argi centū ferrē-
tis oculos)diligentissim⁹ est.libros a tergo relinquit.nam
studere apud eū torq̄ri est supplicijq̄ꝫ loco liber est.ego āt ve
natōis loco interdū poesim video q̄ possim facili⁹ dispēdia
vite ꝯpensare(more laborantiū)qui q̄nq̄ꝫ cantilenis solent
tedia ꝓpulsare(⁊ itinerantiū)q̄bꝫ via breuior videt̄ si labor fa
bulis subleuet̄. Uale sanus ⁊ fatis viue secundis

Rogatur amicus vt mittatur

per eū scriptor peritus amico.

Salutes omni desiderabili ḡtiores. Prospicias mihi(ro-
go)amice carissime de scptore bono de bonitate nō solū ar-
tis loquor sꝫ fidei q̄ nō mecū agat vt ille estate pacta q̄ mlta
incepit ꝑfecit nihil. Plurimi ille ꝟbi erat ⁊ ꝓmissionū maxi
ma tuba sꝫ om̄e ꝓmissū in voce ꝑmansit q̄ vbicūq̄ꝫ loci eū cō
uenio n̄ sec⁹ a meo aspectu fugit q̄ꝫ si basiliscū aspiceret. Uo
lo mihi aulūgeliū bonis lr̄is ad graꝫ ꝯtractis mēdis casti-
gatis escribi quē nec veno neq̄ꝫ ꝯmodato vl'lōgo tp̄e asseq̄
valeo. Hac igit̄ ep̄l'a visa q̄si pignore facito ad me bon⁹ scri
ptor accedat cui(vt rō sua scrit)ꝓmiū dabo. Plurimūq̄ꝫ ro-
go ne differas ne q̄ꝫ ꝯmittas vt te poti⁹ excusandū tardita
tis q̄ꝫ laudādū festinatōis efficias. Parcito tamē si fuero(q̄ꝫ
equū est)audentior. Nihil ei est qd̄ magni amoris sibi ꝯsci⁹
anim⁹ non audeat p̄sumere. Ceteꝝ post vltimas lr̄as nihil
accidit qd̄ tua interesse arbitror p̄ter incredibile desideriū
meū visendi tui qd̄ in dies magis ac mag̃ augescit. H āt me
leuare tui est officij si q̄d ex me vis p̄cipito tuis vot̃ parere
mihi certe voluptas est ⁊ nullū in pondere pond⁹. Uale in
eo q̄ mortis vincula rumpit. Ex parisius octobris sexta eo
mane quo noctem fugauerat aurora consurgens.

Epistola consolatoria

Salutes ⁊ pluſq̄ȝ ſalutes ſi q̇d vſq̄uā eſt qꝺ̄ ĳs plꝰ eſt. Acce
pi lr̄as tuas plācitu plenas (diſertiſſime vir) q̇bꝫ rumorē ad
te veniſſe declaras ꝙ frater tuꝰ in opido ſuo cū alĳs ꝯcluibꝫ
obſidiōe hoſtiū ſit circūſeptꝰ vt nulla ſibi ſalutꝭ ſpes relicta
videaẗ. Nūc rogo dilectiſſime vir timorē exue. Peſſimꝰ ſp̄ ī
dubio augur eſt timor. Quāq̄ȝ ſepe vbi timoris magꝭ ē illic
periculi minꝰ ē. In bellis eñi fallax ē ſpes ⁊ fallax ē timor vbi
fere nihil ex p̄meditato vl̓ agiẗ vel accidit ſȝ eūt oīa inopine.
Nō igiẗ deſperes (q̄ſo) nemo ſcit q̇d p̄ſidĳ fortuna p̄bebit.
Finis cuiuſlibet rei incertꝰ eſt. nō eñi de nihilo h̄ nomē finis
grāmatici dubĳ generꝭ poſuere. Uale vir fama ingens ſȝ te
q̇dem ingenitor. Ex Louanio marcĳ viceſima p̄ma volatim
inſtar auis q̄ (vt Uirgilĳ ꝟbo vtar) Raptim ſecat aera pen
nis. Lator haꝝ q̇ddā ſecreti tibi deuelaturꝰ eſt meo nomine
cui ꝰ ꝟbis nudus ſic credere potes ac mille forent eis ap-
penſa ſigilla quodcūq̄ȝ dixerit iuratū putabis

Intimatur amicus amico

ꝙ ſequenti die ſecū ſuo in reditu pranſurus ſit

Uini optimi letiſſimos hauſtꝰ p ſalute q̄ ſalutatio in buccā
cadit quā iā ſitꝭ inhabitat. Dū nūc curru vectꝰ (vir ornatiſ-
ſime) domū tuā trāſitu aſpicio mox ſaltu feſtino velut ad lit
tus fracta puppe ꝯfugerē de curru dēſcēdo celeriq̄ȝ curſu do
mū tuā peto ad cuiꝰ fores pulſo ⁊ clamito paꝝ tecū loq̇n-
di ꝓpoſito. ſȝ dū vicini te in eccleſia eſſe nūciarent fecit ꝑtim i
patiētia vectoris ꝑtimq̄ȝ diſtātia ꝙ illic te nō ſequerer ꝑtim
q̄ȝ ꝙ inculta fui ruſticanaq̄ȝ veſte ꝯtectꝰ in q̄ te ſolo coram
ꝯparere nō formidabo. Parui curās q̄lis extrinſecꝰ tibi vi-
dear q̇ a longo aptum ac nudū animū cognouiſti. Sed dū
clamore vectoris ſocietatiſq̄ȝ rurſus cogor currū aſcēdere ec
ce inopine ſcolaris occurrit cuius ex corio calamū peto hāc
q̄ȝ precario papiꝝ nactus has tibi dandas relinq̇ q̇bꝫ cer-
tior fias ꝙ cras rediēs tecū prāſurus ſim niſi vel deo vel for
tune vel tibi ſecus placuerit. Interea vale fauſtus ⁊ fruere
votis neq̄ȝ vnq̄ȝ rogatū iouem inueneris ſurdum

Filius ad patrē pro subuentione vt libros emat

Humillimā obediētiā loco salutꝭ. Cōmemoratio vīe ꝛ q̇dez vltronee sponsionis (metuēdissime pr̄) omī cyrographo mihi efficacioris cūctoqꝫ pignore certioris intrepidā mihi afflauit rogandi fiduciā vt mihi denarios ꝑ tutū ꝛ celerē nunciū mittere dignemini q̇bꝰ mihi libros valeā ꝯparare. Clare em̄ nouistis (optime pater) q̄liter anni eāt (Ouidio teste) more fluentis aq̄ nec q̄ p̄terijt iteꝝ reuocabit vnda. sic hec in dulta studio tēpora fluxu ꝯtinuo decurrunt absqꝫ refluxu q̄ tpa neq̄o in ꝓlectū meū inflectere stāte nō modo mihi penuria sꝫ omnimoda libroꝝ carētia q̄ me facit sciaꝝ dulci optatoqꝫ fructu carere. si em̄ cassiodoro credimꝰ larga manꝰ ingenia nutrit. Vr̄e igit̄ bonitatꝭ erit acq̇escere iā meis necessarijs iustisqꝫ desiderijs quo pectore meo sciaꝝ sitibūdo vberē refectionē dederitis ꝛ q̇dē vtilē gratā ꝛ salutarē ꝛ quo tandem pater optime tandē inuenerit tantalus vndas. Nō ei debēt studentiū sumptus inter ꝯsumpta sed veluti quedaꝫ semina centupli fructus ꝯputari. Dignet̄ altissimꝰ vos felicissime ꝯseruare. Ex parisiis cursim ꝛ ꝯfidēter corde tamē meo multa spe multoqꝫ affectu titillāte.

Responsio patris quod filio nequit subuenire ex ꝯditōe tpis

Saluus ꝛ bonus esto. Vidi lr̄as tuas atꝫ has p̄ter expo‑ suit meo (fili) intercursor nūcius indigētijs te multꝭ subesse atqꝫ te mirari q̇d sibi velit hec tpis mora q̄ tibi (vt ais) nihil missū est. sꝫ ita certe nūc fili sūt tpa vt ꝯducat te ori tuo silentiū dare ꝛ frenū desiderijs ast opulētiorē fortunā expectare. Nā (vt satis audire potuisti) huiꝰ anni agroꝝ cultura p̄toꝝ sectio putatioqꝫ vineaꝝ ꝛ (qđ egriꝰ ferri solet) dū iā his oībꝫ labor iesset impensus ex inclemētia celi male respōderūt possessori nec erūt hec oīa vl' hoībꝫ vel armentis h̄ anno pastū p̄bitura. Hinc cōpati cogeris parentuꝫ damnis fratrumqꝫ

tuoꝝ ſororũq3 egentiũ. Parce igit̃ at3 ſobrie tibi ad temp⁹ viuẽdũ ẽ donec ſidera nobis illuxerint feliciora. Quod breui concedat ille q̃ poteſt. Vale ſalutes plurimas tuis magiſtris meo noĩe ãnũcians ⁊ ſi deus votis annuat meis ad te me cito futuꝝ expecta (correctõe filij

Conqueritur pater de dura

Salutes plurimas auro gẽmiſq3 ornatas vl' alio q̃dã ſi q̃d his p̃cioſius eaſdẽ poterit venuſtare. Inueni filium in hac paucula mora (venerãde mgr̃) q̃ iam domi mee fuit habere animũ formidoloſo q̃dã pauore delectũ vt vix oculũ leuare vel v̄bũ auſit exp̄mere. Si q̃s eũ accedit ꝓpius mox caput retrahit cubitũq3 leuat q̃ conari videt' q' caput a verbere ſaluet. qui in ſomno ſepe clamitat veniãq3 rogat nõ alit' ac virgis durũ ipſe vapularet. Dicit mihi mater q' ſub veſte habeat cutẽ macrã groſſis vibicib⁹ informẽ. Rogo igit' (magiſter optime) q' ipſũ dulci⁹ formes ⁊ mollius alas. neq3 eundem virgis ſed minis corrigas nec vt ũnq3 vapulare permittas. Mitis ipſe ingenij eſt dulciſq3 nature. Deſperant eñ (vt inq̃t Quintilian⁹) plerũq3 pueri ⁊ dolent ⁊ nouiſſime oderũt ⁊ (q̃d maxĩe nocet) dum oĩa timẽt nihil conant'. Naz vt frondib⁹ teneris ruſtici falcẽ nõ adhibẽt eo q' reformidare ferruz viderent' ⁊ nõdũ cicatricẽ pati poſſe. Ita teneros annos nõ tã virga terreri q̃ȝ iocũditate demulceri oportet. Videm⁹ eñ ſepiſſime int' man⁹ ceſoꝝ lapides frãgi dũ q̃drant' ſi fortaſſe nimia impetu q̃drator incuſſerit. Vale ſub leto ſidere vt tuus honor tua virtus tua merita poſcunt.

Reſpõ ad eplã3 preſcriptaz

Salutẽ ⁊ ſi q̃d ſalute gratius poterit cogitari. Deus q̃ȝ vellem (optime vir) tuũ filiuz alienis oculis aſpiceres q̃ eũdez dulcis nature mitiſq3 ingenij deſcripſiſti q̃ alioꝝ iudicio cũ ſit alijs multis vicijs inquinat⁹ tamen in obedientia ẽ oĩm p̄mus quẽ (vt tua pace dixerim) a vicijs ſacietas q̃nq3 retraxit nũq̃ȝ volũtas. ſ3 p̄cepta mgr̃oꝝ vel cõtumaci temeritate

ꝯtemnit vel vbi incipit ibi deficit. Scis eñ ꝙ ignis male accensus cito extinguit ⁊ equus mane deficiēs ꝑuā dietam ꝯficit. Si eñ dur⁹ magister sim dur⁹ ⁊ ipe discipul⁹ est. Du ra duris efficatius leniunt. Sepe medici mollioris diffor mior est cicatrix. grauioribꝫ morbis grauiora remedia adhibent medicus sepe ledēdo sanitatē ꝯfert nō sine murmure patiē tis q̇ amara qñqꝫ pocula ministrat q̄ nō sine frontis rugosi tate sorbentur Obscuritas in auro erit nisi addiderit flāma fulgorē. Si eñ pater es nō q̄ mulceāt sꝫ q̄ ꝓsint cogitabis ne q̇ sibi plumis mollior esse conaris durior saxis fias q̄ tā dem ꝑ merit ̄ tuā senectā ꝑditis moribꝫ inq̇etet. si virge ces sarint mox malicia (q̄ nūc latet) in lucē erūpet crescentqꝫ sibi vicioꝝ incēdia q̄ꝝ flāmas nō facile extinxeris si paululū ꝓ cesserint. q̇d factu opus sit tecū meipso cogita ne tue prudē cie ipse oblit⁹ videaris dū colloq̇ dabit tibi multa deucla bo q̄ nō ausim papiro nūcio aut ꝯmendare calamo. Uale sit tibi leta sitqꝫ honesta ⁊ sera senectus. dum hec scribo ma nus volat ocior austro

Responsio ad certas litteras

hic nō insertas de glorioso poeta

Salutes numero incalculabiles. Legi oīa iocūdissime fra ter q̄ mihi tuis in lr̄is ꝯsignasti multa iocūditate atꝫ vix ri sui finē faciēs easqꝫ iteꝝ iterūqꝫ relegi. lōgo iā tp̄e illū noui cui⁹ dict ̄ in lr̄is meministi cui⁹ mores si pingere ꝑgo mihi scribēti labor esset ⁊ tibi legenti fastidium. Hic eñ noster bi pes asellus ⁊ statua marmorea suo vesano plūbeoqꝫ capiti poeticā artē totā ascribit nō aliter ac totā poetriā ebibisset liq̄factā. oēs eñ oratores p⁹se facit neqꝫ tulio cederet si vi ueret neqꝫ ꝟgilio palmā daret. tā ꝟbis abūdus est vt q̇ secū sūt mag ̄ audire ꝙ loq̇ possūt. ipse cicada ē q̄ vbi tacta fuerit scit nūꝙ silet si parē sibi loq̄culū inuenerit iā picas ī nemori bus aut in paludibꝫ ranas audire putares. iudiciū ꝓꝑrium pluris facit ꝙ toti⁹ orbis sententiā. plura de hac re scriberem si mihi cū hoīe min⁹ perito iam res esset tibi aūt oīe paruꝫ

sufficit. De. loc[is] [illegible] calamo scribo rideret calam⁹ si os habe-
ret. Uale puluinar me vocat mag̃ ꝑs noctis effluxit. dabis me (queso) tuo fratri ꝯmendatuꝫ quē respiciat (oro) fortuna initior lumiē vł si nō fortuna is q̄ fortune impat de⁹. Ex pa-
risius nō manu pigra octobris. xiiij. noctꝭ crescētib⁹ vmbris

Inquiritur status amici

ꝛ ǒscri-
bit. pp⁹

Immēsas largissimo corde salutes. Tu p̄ ceterꝭ (vir optīe) maxīe nosti ꝙ in studijs iā ipe ꝯsenui vbi nihil mihi tpis p̄terijt vnq̄ꝫ q̄ nō sollicit⁹ ego de te deqꝫ tuo statu inq̄rereꝫ q̄li-
ter fortuna tecū ꝛ q̄lit̄ tu cū illa q̄d ageres vbi esses quā viā vite sequeris q̄d de ꝓgressu q̄d de fine disponeres cui te si-
milem exhiberes. oculi mei te amicū absentē anxie petūt q̄-
b⁹ ꝑ absentiā detrahit̄ multū sed animo nihil. Si āt ex ad-
uerso petas q̄d agā q̄d moliar viuo frater optime forte ꝯtē-
tus mea ad rōneꝫ habeo nihil vltra desidero. Raro ei desi-
deriū magnū ꝛ animi q̄es cohabitāt cuꝫ nihil pl⁹ torq̄at q̄ꝫ sperati carētia. habeo ei q̄ viuā ꝛ q̄ forte meli⁹ sanctiusqꝫ ca-
rerē habeo vn̄ lasciuiā. habeo vbi habitē q̄d edā q̄d bibaꝫ q̄ vehar q̄ tegar vbi iaceā vbi spacier q̄ dilecter. Quid q̄so sū-
m⁹ pontifex vł impator roman⁹ hꝫ ampli⁹. Magne diuitie nō diuitē sꝫ occupatū faciūt nō dominū sꝫ custodē. neqꝫ em̄ p̄ciū rex quē diuitē facit sꝫ ꝯtēpt⁹. sꝑ ei q̄rēdo ꝛ inhabitādo cupiditas crescit ꝛ ꝑult⁹ atꝫ pauꝑtas. Plura scribere nequi-
tetra iā nocte p̄uēt⁹. Ualitudinē bonā habeto adamāte so-
lidiorē. Si q̄d ex me velis tuū ē p̄cipe q̄ꝫ parat⁹ fuero ꝓban-
do ꝯdisces. poti⁹ sꝑ est re q̄ꝫ v̄bis amiciciā splēduisse. Ex col-
legio. B: in parisi⁹ pēnata manu alatoqꝫ calamo mane duꝫ sol terris infundere ceperat spiramina lucis.

Tutores scolari

studēti louāij ī artib⁹ q̄ pe-
tit adire aliā vniuersitatē.

Saluti intendere loco salutis. Dedisti ad nos l̄ras (carissi-
me adolescēs) ꝛ q̄dē plures q̄b⁹ subnixe p̄caris nr̄m ꝯsensū q̄ aliā vniuersitatē studēdi gr̄a adire valeres q̄ nr̄o iudicio nō tā scientiaꝝ amore q̄ꝫ rei vana quadaꝫ nouitate moueri

viderís, scim⁹ iuuenū aīos promptos esse ad motū q̄ spar-
guntur in oīa vota qui sepe meli⁹ putāt qđ pei⁹ est optimū-
qȝ qđ pessimū. Prima nā etas stimulos hȝ ꝛ frenos hȝ vlti
ma. Mens em̄ iuuenū vaga est q̄etis impatiēs ꝛ reꝝ noui
tate letissima marie coꝝ iuuenū qui ociȷ̄ gaudēt. vanā ei sp
dāt ocia mentē, audiuim⁹ te inerti ocio incūbere itaqȝ som-
nolentū esse qꝫ vix te tuba vigilē daret atȝ magistrū tuum te
creberrime digito suo ꝯsignare quasi futuꝝ quiddā innuat
nō tam ꝑbis qꝫ virgis ꝯplendū. Nō videm⁹ q̄d aliud scri-
ptis tuis conaris qꝫ loco sciaꝝ ꝛ ꝑtutuȝ ocia ꝛ vana petere.
Nihil ꝯstante iuuene splendidi⁹ nihilqȝ incōstante fedius.
Raro bñ germinat planta que sepe transfert. Proinde tibi
mādamus hanc tui transferendi opinionē e mēte tua pelli-
to lr̄isqȝ ſꝑdiligenter insuda qui qꝫuis ex natura tardiores
freq̄nti tñ exercitatōe acui poteris valebit ingeniū vbi intē
deris qđ profecto leuius feceris si diē quottidie tuū scrute-
ris omniaqȝ facta audita dictaqȝ illi⁹ diei remetiaris quo
factis melior dictis acutior auditisqȝ doctior fias. Bona
tua ut alioꝝ oim ꝑcio solito ꝫcidūt. Debes igit̄ eē ad studiū
alacrior ꝛ in exponēdo ꝯtractior vt tm̄ ꝑtuti addat qꝫtū for
tune sit abstractū. Valeto. itaqȝ facito ne si voces nr̄as lu-
cro intelligere ꝯtēpseris tandē tuo dāno intelligas. fac let⁹
oīa ne q̄d mest⁹ patiaris. Fac etiā volēs cupiēdoqȝ qđ co-
geris effeceris ne cogaris. nullū vtili⁹ in hac necessitate ꝯsi
liū ē. desinet eē necessitas si volūtas accesserit. Magr̄os tu-
os ama, bonos cole scolares, ceteros p̄teri, neqȝ cultos neqȝ
offēsos. Vale ꝯstās studio intēt⁹ oīqȝ pēdētia mētꝭ seclusa.

Tutores studēti Louaniȷ̄ ī legib⁹ q̄ petit adire aliā vniuersitatem

Carissime adolescēs sit tibi leta dies sit plurima sal⁹. Omi
bus in lr̄is tuis multa diligentia moliris aliā vniuersitatē
adire legū studendaꝝ cā. Non facile capimus quid tibi Lo
uaniȷ̄ deest vbi scolares legū tibi ꝯsodales m̄ltos habes īge
n̄io ꝛ diligētia singl̄ari doctores q̄ȝ scia expientia eloq̄ntia
cōspicuos, nisi forte cupis a nobis esse distātius q̄ poteris

errare licenti⁹. Hec instabilitatis magnū argumentū ē animi male se habentis, vt em̄ egrū corp⁹ thoro voluit̄ neqꝫ ꝯsistere: Sic eger anim⁹ varijs affectib⁹ agitat̄ male sꝑ sperat ur de iuuene vario ꝓ͛rio sensui innitēte. Sententia nr̄a est vt Louanij studeas ꝛ maneas ꝛ tanq̄ȝ in tuto salubriqꝫ studioꝝ portu iactis anchoris ꝯquiescas. Oppone igit̄ desiderijs tuis seras ꝛ vectes habeqꝫ sꝑ animū tuū (vt decet ꝛ oportet) ꝯsilijs nr̄is ꝯformē. Qđ si feceris nos sꝑ habeb͛ tui amatores rerūqꝫ tuaꝝ vtiles ac diligētes ꝓspectores, neqꝫ vnq̄ȝ amiciciaꝝ fores apud nos occlusas habebis. Uale felix. valebisqꝫ certe felicius q̄ studebis intentius Qui si nō satis ꝓfeceris nūq̄ȝ tibi ingeniū defuisse arbitrabimur sꝫ curā ꝛ diligentiā q̄ magis profectū tuū patulo corde cōcupimus q̄ȝ naufragus portum vel famelicus escā

Inuectio iocosa in amicum raro scribentem

Salutes innumeras atꝫ ꝑhennes. Dū omnia mēte voluo ac reuoluo (amice ꝑcare) ꝯcipe nequeo q̄d te detineat tanq̄ȝ mutuȝ facit vt omnino scribas nihil cui tn̄ tam cult⁹ stili fluxus adeo ꝓmptus atꝫ venustus est vt inter scribētes ꝑmatum teneas q̄si papir⁹ tibi ꝓ regia sit ꝛ ꝓ sceptro calam⁹. de q̄ plura dicerē nisi hoc amantis esset (Plinio teste) Amatuȝ nō onerare laudibus. Fecit hoc sꝑ leta viuacitas tua q̄ agili spiritu plen⁹ es ne q̄d iuris in te habeat desidia q̄ꝙ̄ tn̄ n̄ viderim q̄ taciturnitatē tuā ꝓtegere posses. Non em̄ eo cli pio q̄ solent inertes ꝛ segnes te nihil habuisse qđ scriberes in tāto flumine nouitatū. Sꝫ timeo ꝙ oīa tibi eāt incōmodo q̄ temp⁹ aliqđ aptū ad scribendum nō inueneris. Estas forte attramentū exiccat ipmqꝫ hiems in glaciē ꝯtit in vere aūt nōdū auce pēnas dedere relinq̄ forte tpe paralisant digiti q̄ q̄nqꝫ stupēt atꝫ rigescūt vel forte papiri mola rupta ē vel nescio an te aliq̄ flumīe laues vbi omnes veteris amoris flāmulas extinxeris. Cogor igit̄ exclamare illud poeticū. Quis deus opposuit nr̄is sua numina votis. Sꝫ omisso

loco facias(rogo)musas tecū redire in gratiā freq̄ntius q̄3 scribito multoꝝ enī lr̄as q̄ ad me scribunt semel dūtaxat lego idq3 cursim tuas aūt nūq̄3 satis legisse videor. Redeo iterum at3 iteꝝ nūc illā nūc istā p̄ticulā attingo repeto. egre illa e manib⁹ emitto fac h̄ placens raritas. Uale cadatq3 in te poeticū illud. Uixeris eternū extendēs in secl'a nomen

Rursus iocosa invectio in eandem sententiam

Perhēnes amicicias loco salutis. Ab eo loco quo te mihi absentē tertia iā tenuit estas(carissime vir)ex te accepi lr̄aꝝ nihil quo me habet admiratio grandis q̄ cū ad plures scribas hominis amicissimi sis oblitus. Miror eq̄dem vehementer lr̄is ad me datis magis q̄3 aliis interclausū esse. pereant queso interceptores lr̄aꝝ(si qui sint)eosq3 deus optim⁹ maximusq3 radicitus p̄dat. idq3 ꝓpe diē q̄ me lr̄aꝝ tuarum priuant iocūdissimo fructu omni melle suauiore. S3 certe si tua mei p̄ulspēdentia hec intercapedo lr̄aꝝ p̄uenerit non possū nō gaudere ita tibi secūdas res esse vt ne amicissimi quidē hominis recorderis quāq̄3 nō p̄ua sit felicitatꝫ ps vir amic⁹ neq3 teneat amicicia postremu3 in humana felicitate locū. S3 ioco obmisso rogo te optime vir amiceq3 fidētissime p̄ placitū amicicie nomē perq3 id omen qd̄ in ea dulcissimū est si q̄d adhuc flāmule veteris amoris sup̄sit nec emortu⁹ cinis est ad me frequēter scribito. nā id iuris lr̄e i me tue hūt semp̄q3 habebūt ꝙ ex me longiores excutiāt. Uale vale nihil pl⁹ q̄ festin⁹. Ita nā clamitat nūcius more impatiens q̄si cuperet(vt apud Persiū est)pulmonē rūpere ventis

Exculatio super porrectis precib⁹ pro cōtumace filio ad patrem

Ingētes cordis ex frōte salutes. Sētio ꝙ moleste fers(amice dilecte)ꝙ rurs⁹ rogo ꝓ filio cui⁹ pacē apd̄ te ꝓ suis erratis iā freq̄nt adept⁹ sū. Putas ei ob recidiuā nec locū p̄cib⁹ nec venie relictū eē. S3 rogo patiarꝫ i h̄ vno me tibi eadē mēte

repugnare qua in omībꝫ sp obsequi ꝯsueui. Uenit ad me fi
lius tuꝰ sese ad pedes meos solotenꝰ ꝓstratū faciēs fleuit ro
gauit fecitqꝫ mihi fidē penitētie vere. Quē iō emēdatū spe-
ro qꝛ se sentit deliq̄sse. Dolorē em̄ peccati ꝓmꝰ ad veniā gdꝰ
ē. irascerꝭ scio ⁊ merito idqꝫ etiā scio amasti iuuenē ⁊ spo ama
bis. Interim expedit ꝙ exorari te sinas. licebit rursus irasci
si rursus delinq̄t tūcqꝫ ꝙ iratꝰ fueris excusatius facies. Re
mitte aliq̄d iuuētuti illiꝰ remitte lacrimis. Addo ego iā pci
bus suis etiā meas tātoqꝫ cordialiꝰ q̄nto ipm acriꝰ seuerius
qꝫ corripui. Uidimꝰ sepe inicia mala fine claudi optio si bo
nis se misceat bona videat audiatqꝫ. abibūt vicia successio
ne ꝓtutū. errādo qn̄qꝫ discit. Sepe ei error vnꝰ dum errasse
puduit ab erroribꝫ ꝑseruauit. Pudor em̄ ⁊ verecūdia scale
sunt ad resipiscētiā ⁊ salutē. Sꝫ q̄ melius agat districtissime
illi minatus sum me nūq̄ȝ postea rogaturū hoc illi quē ter-
reri oportuit tibi nō idē. nam fortasse iterꝫ rogabo iterū im-
petrabo sit modo tale vt me rogare id te ꝑstare deceat. Va
le ⁊ si quid ex me velis faciā diligenter. ꝙ libenter

Respō ad eplā ȝ precedētem

Salutes innumeras amore puro coruscas. Faciliꝰ errori-
bus filij (optime vir) ignoscerē si malā suam vitā in ꝯsuetu-
dinē nō vertisset. Omnis em̄ error etsi grauis videat᷑ dum
nascit᷑ leuis tn̄ putat᷑ dū in vsū venerit ⁊ sine metu ꝯmittit᷑.
Unū viciū alteriꝰ sp causa est ex quo mox aliud quasi sua so
boles orit᷑ tandē ex hoc itur in plura deteriꝰ. Quod autem
(vt scribis) culpā agnoscit. Quid queso peius in errāte ca-
dere possit. quā culpā agnoscere ⁊ nō dolere. Irrisor est nō
penitēs qui adhuc agit cuius se dicit penitere. Quid queso
ꝓdest si lacrimas fundat gemitꝰ suspiria q̄stus plāgatqꝫ qđ
gessit nec deserit. Si em̄ (vt scribis) errasse se cognoscit iam
sibi reus ⁊ iudex est q̄ ꝯmissa dānat sꝫ ꝯdēnata ꝯmittit. Cer
te si vite sue rationē a seipso oculis retroductis exigat atq̄ȝ
fuerit rerum suarū arbiter equus facile seipm damnauerit
ipse. Sed esto doleat nymbo tn̄ facilius in vicia relabatur

qui si quid boni ceperit nõ ɔsistit. Tunc em̃ oĩa perdite ruunt dũ q̃ vicia fuerũt mores fiunt. Nec vero facile inducor vt credã quod errores bona mente fateat͂ ⁊ doleat sed habꝫ (nescio) quid paramenti in lingua quo ṽba volucre nouit atqꝫ euoluere ⁊ turpia facta palliato sermone ɔtegere ṽtutes mentiri ⁊ vicia negare. Si hieronimo credimus. cũ defendit͂ culpa geminat͂. Quis queso viciosior aut ꝓfitẽs vicium aut mentiẽs ṽtutẽ certe is qui etiã mẽdaciũ adijciẽs geminauit viciũ. Manifestã em̃ culpã negare augentꝭ est crimen non diluentis Vale ex insulis maij tertia sũmo mane oriente iam sole purganteqꝫ luce tenebras

Increpatio fratris super incauto modo mercandi

Salutes inestimabili fauore fecũdas. Nescio care frat͂ q̃d audiam ꝙ nũdinas vndiqꝫ indefesse visitas incauteqꝫ mercaris ⁊ quod egri⁹ me hꝫ pluris sepe merces emis quã vendas quo facile ꝓspicit͂ nõ adesse tibi certã emendi manum nec satis agnoscere te merciũ differẽtias vel quãti vnaq̃qꝫ res taxanda sit. Fertur ꝙ in equis vinis ⁊ allecibus multa breui ꝑdidisti. Si in tuũ ɔsiliũ prudentia admissa esset cautius ageres. Neqꝫ tã multis sit͂ tã q̃ꝫ magnis leui audacia te ingereres O frater mi illud comicũ ad omnia valet. Ne quit nimis. Perualde timeo ꝙ non prius leuitas incõsulte audacie tue sedabitur q̃ꝫ effectib⁹ infaustis castiget͂ Uno se pe momẽto cadit quod longo tp̃e structũ est. Perditio leuissimi gressus est tante q̃dẽ celeritatis ꝙ nõ tã accurrat q̃ꝫ aduolet. Lucrum em̃ ꝓuidos animos sequit͂ lõga cogitatiõe cõductos. Quod egrius aduenit tardiusqꝫ gradit͂ more limacis. Si quid igit͂ amicicia mea apud te ponderis habꝫ te paucioꝛib⁹ implicabis. Tutior illa puppis est q̃ ꝑuo flumine fert͂. Sed forte inanis me⁹ labor est. Nam a cunabulis te non vidi aliũ neqꝫ credo vsqꝫ gentium artificeꝫ esse q̃ te recudere aut possit retexere. Tñ inefficaces meas lr̃as cẽ malui q̃ꝫ nullas potiusqꝫ frustra me scꝑsisse q̃ꝫ ꝑ incuriã

tacuisse: non em̃ moris mei ē sub duplicitate ficto ſmōe blā
da dicere q̇ in fronte ⁊ lingna animū gesto nec vnq̄ȝ aliō vo
ce aliud gessi pectore. Heus quorsū hec. Furit in cursu pen
na nescitqȝ ꝯsistere quā suspicor ex ala tue auce tractā esse q̇
in rem tuā adeo celer sibi cursus est. Uale corpe sanus sed
aīo sanior. Ex louanio ocius q̄ȝ imaginē specula reddūt.

Reponsio fratris ad prece
dentem epistolam.

Amplissimas ad vota salutes. Dū tuas lr̃as (hūanissime fr̃
tu li me amoris testes) accepi tātus mihi beniuolētie cumu
lus accreuit vt sistere nō possē q̇ nō calamū adeo festinātē
ad his respōdēdū inflecterē. arguas em̃ me ⁊ q̇dē ex frater-
ni amoris intimo fonte ꝙ sim q̄ȝ par ē mercādo leuior emen
doqȝ audētior. Sȝ tu certe frater ex aduerso (vt tua pace li-
bere loq̃r) q̄ sentio sp̄ fuisti. q̄ȝ par est timidior q̇ ab infantia
adeo sp̄ trepid⁹ extitisti vt si in aere nubecula oriat̃ mox di-
luuiū times. si vent⁹ succrescat edificia casura pauescis: scin
tillulā si videas ne ꝑdeat vrbē. si tonitruū audias verer̃
ne mūdi machina ruat. Bone frat̃ hūc timorē exue. Nihil
tēptat oīa formidās spreuit sp̄ fortuna timētes. Si q̇ddam
ꝑdidi succēdēt lucra ꝑditōis plagas sanatura. Omniū rex
vicissitudo est dabit deus ꝓgressus votiuos ⁊ exit⁹ faustos
atqȝ felices. Opto valeas longaqȝ in lustra ꝓtrahas euum

Suadetur amico cāonico vt
ḡuitate omissa se aliq̄n ludis ingerat ⁊ leti⁹ viuat

Salutes q̄s tibi mēs plēissima gestit nec calam⁹ pīgere suf
ficit nec ꝓmere ligua. Qr q̇tidie ad te ñ scribo amice colēde
meoꝝ memoꝝ forsitā putab̄ oblitū. has tñ nūc ad te datur⁹
sū vt ex his sic̄ ex plerisqȝ ꝑoribꝰ mētē meā ꝓspicias vtqȝ etiā
me viuū scias ⁊ sospitē tuiqȝ maxīe memorē ne q̄ȝ etiā ig̃res
meā de te sn̄iaȝ nā ꝙ relict̃ lucris reiectisqȝ curis ad quietē
ita fecisti vt omnino te retrahas ad ociū somno atqȝ inertie
amicū (qð lucifugi sectari solent) minīe laudo q̇ tua camera

pro sepulcro vteris teq3 ipm in ea viuentē infodis q̄ facis tu am ꝟtutē segnicie lāguescere. Lōge magis tibi ꝯduceret men tē erigere caputq3 tuū luci miscere q̄ꝫ sic delitescere plumis ꝛ vmbris. Plurimū tibi cogruerit floridā etatē agenti inter dū venatōi vel arciludio aut pilaꝝ ludo opam dare q̄ natu ram curis ḡuatā aliqn̄ releuares. Ita em̄ negocijs humanis in oib⁹ eūt res vt si lud⁹ sp desit qd̄cūq3 negociu3 tractaris idipm turbidū relinq̄tur. Necesse ē aūt laborē ludis labori busq3 ludū moderari. Tu felix vale ꝛ q̄dē om̄i bn̄ valēte fe licior. Si q̄ddā ex me petere libeat plena id fac fiducia. non ei tā ymū gula petūt q̄ꝫ ego tuis desiderijs ꝯplacere. S3 p ce ineptie pce caracteri. nā hec indi cibili celeritate pscripsi: amicicia etiā n̄ eloq̄ntiā petit, suppletq3 sp amor qd̄ negat fa cūdia.

Responsio ad precedētē

Amicicias adamāte solidiores. Accepi ego lr̄as tuas letissi mo plausu spectabilis dn̄e p cūctis dilecte ꝯsiliūq3 sil' plegi tuū qd̄ ex intimo cordis pgressū est q̄ luce clari⁹ te video sp esse amicū meū nūq̄ꝫ tpis desiturū, idq3 diu mihi ꝯpertissimu3 habui nihil mihi te esse humani⁹. Tuū igit̄ ꝯsiliū libēs lau dio amplectarq3 libenti⁹. S3 auribus meis inflatū est te pul crā balistā candēq3 fortē at3 neruosam in nūdinis miti pcio ꝯparasse, dixisseq3 te eandē mihi eodē p pciodimissuꝝ si id ego exposcerē. q̄ tibi ḡras tui fauoris habeo easdēq3 q̄ꝫ ma ximas. Sed (cū plinio dico) id vt feceris nō peto frater Qd̄ tn̄ si me tacēte tua oīno spōte facere volueris tā grate acce pero ac si ꝯcupiscere. q̄ꝫ ei sagittare nesciā pulcris tn̄ dele ctor in arcub⁹ silis pauoni q̄ pulcris plumatur ꝯgaudet li cet volare nesciat. Inter ludos tn̄ q̄s tuis lr̄is meministi ar ciludiū me forti⁹ allicit cū ei⁹ exercitiū minorē corpi intēperi em inducit caloris ꝛ est⁹. Statuerit canonici basilice nr̄e ne q̄s canonicoꝝ e gremio se ingerat arciludio, s3 ideo me mi n⁹ āgit sāctio illa q̄ idē soleat tp̄s obſuantie ꝛ statutōis esse necvnū altero longi⁹. n̄ em̄ sibille foliū ē aut imutabile fatū qd̄ i capit'lo ꝯcludit. S3 vale, furit calam⁹ pcito q̄so ep'lam claudo ne crescat in librum.

Cõsulit amicus amico ne vni
uersitate relicta ad patriam redeat

Salutes in celũ vsq3 leuãtes. Uenit locuz ad nr̃m his die
bus (amice sincero mihi corde dilecte) q̃ se medicine docto-
rem asseruit m̃lta de se dixit creditu mira sed plurima de te
cui nõ volui ego ꝯdicere ne si forte assertionẽ suã ꝓbare pos
sit impudent' me restitisse peniteret. at si nõ posset etiã pru-
dent' tacuisse ñ noceret Har̃ lator astãs fuit q̃ viri speciẽ lau
dauit sz risit ingeniũ cui' ineptias dũ vidisset nõ potuit cuz
iuuenali ñ exclamare En aĩaz en mẽtẽ cũ q̃ diῡ nocte loquũt
Itaq3 se extulit ac cũ diis nocturnos ꝯgress' habuissz. Di-
xit ei te vniuersitate relicta ad patriã redditur̃ qd̃ si ver̃ sit
vellin animi mei inspiciẽdi serã tibi aptã eẽ q̃ facile colliges
si mei ꝯmodi artionẽ ducerẽ ꝙ te maxie h̃ eẽ vellẽ. sz vnũ il-
lud nescio ḡtulerue tuo ad nos aduẽtui an timeã. Ubi ad-
mirabil' q̃dã expectatio tui ẽ nõ ꝙ verear ne tua ꝟt' opiõi ho
minũ ñ respõdeat. Sz ne cũ veneris ñ habeas qd̃ mereris. Fi
nem do. fac valeas idq3 signãtissime cura vt si q̃d studio de-
(mas ꝟtu-
tib' addas

Respõsio ad precedẽtẽ

Salutes tibi amice ꝯfidẽtissime plurimas dico ñ q̃dẽ mo-
do (vt plaut' inq̃t) neq3 trimodio ver̃ ipo pleno horreor. Lit
teras ego tuas suauissimas ꝛ tui i me sincerissimi amoris ple
nissimas accepi ꝛ certe gaudio mag̃. Nõ ei tã crasse adhuc
sũ rusticitatis nec tã ebetis igenij q̃ ñ clare ꝑspiciã ꝙ ver' amor
i h̃ ꝯsiliũ te euexit qd̃ sp̃ ꝓ firmo decreto tenebo. nec vnq̃ȝ di
es dederit ꝙ tuis ꝯsilijs aures obtũdã q̃ i me sp̃ ꝯtulisti sin
cera pijssimi pr̃is officia q̃ optio iure cogor donec me terra
sup̄stitẽ ferat te sp̃ vt patrẽ excolere vt vite mgr̃m. Ceter̃ au
dio fratrẽ tuũ seniorẽ mortẽ sic obijsse vt q̃ mane sospes fuit
vespi sepult' sit. nec auditũ fuerat eũ aliq̃ egrotatõe detineri
cũ repẽte clamor subort' est eũ vita excessisse. Gen' q̃dẽ mor-
tis felicissimũ est si bñ illi cũ deo sit. Sin min' miserrim' est
trãsit', sz male mori non potuit q̃ bñ vixit. Nunq̃ȝ vlla dies

me amicissimo illi cineri carissimeqꝫ anime videbit ingtum dū memor ipe mei dū spirit⁹ hos reget art⁹. Dent ei⁹ vmbre tenuē ꝛ sine pondere trā supi redolētia aromata spirantesqꝫ crocos ꝑpetuas ꝗꝫ violas ꝛ rosas in vrna. Vale vita fret⁹ longum ꝛ frater vita defunctus eternum.

Congratulatio ad amicū ꝗ duxit vxorem

Immēsas ingēte affectu salutes. Cūctaꝝ reꝝ fama relatrix colēde ꝓceptor (ꝗ oēs cursores añcedere ꝯsueuit meas fudit ī aures te spōsalia cū nobili pulcra pudicaqꝫ ꝟgine ꝯtraxiſſe ꝗ sua venusta forme dignitate oris specie moꝝqꝫ grā nobilitatē sui generis ostētare ꝯpellit. Id certe sūme laudo ꝙ cuꝫ sūmo ex loco nat⁹ sis vt illustri sobol' pr̄ fias nō obscurā nō humilē sꝫ ex nobili genere ornatissimā tibi vxorē delegeris. Pluris tñ adhuc facio ꝙ eā spōsā nact⁹ sis ꝗ maioꝝ suorū laudib⁹ sua ꝟtute respōdeat ꝑ quā certum ē tibi magni splendoris clarissimū radiuꝫ illuxisse Leter; igit plausu magno ꝛ mēte iocūda assintqꝫ tuis nuptijs matrone primarie ꝟgines venustissime ꝛ adolescētes faustuꝫ illum atꝫ festinuꝫ nuptiaꝝ diē carminib⁹ celebrātes atꝫ coreis. Valitudinem firmā habeto omnis tedij omnis ꝗꝫ cure victricē. Ex bononia octobris. xij. forib⁹ clausis opaca ob tꝑa noctis

Fit detestatio amico qui anhelat vxorem ducere.

Decēti cū vrbanitate salutes. Ad aures vsqꝫ meas (car. vir) rumor delat⁹ ē ꝙ cleric⁹ atꝫ vir doct⁹ alioqn prudētissimus amorib⁹ iā vict⁹ sis ꝛ eousqꝫ vaga ꝗdā rapt⁹ libidīe ꝙ te matrimonio dedicare ꝓtēdis ꝗ male ꝑpēdis ꝗꝫ dulc; sopor sit ī vacuo cubili ꝗ nihil molli⁹ ē nihilqꝫ duri⁹ occupato. Rogo amice colēde nihil icōsulte nihil leuit nihilqꝫ ꝓcacit agas. Da spaciū tenueqꝫ morā male cūcta mīstrat ipet⁹ (stati⁹ iqt) nec i ꝓmpt; habeo ꝗd alid tibi dixero ꝗꝫ si vxorē ceper; ꝙ paci valedixer; atꝫ ꝗeti. nā sꝑ mortale duellū domi hēb vīclāqꝫ ꝛ ꝯpedes ꝛ mltos āgores sōniqꝫ ꝑpetuū exilium. Quid aliud tibi vxor erit ꝗꝫ idolum quod coles quod odores vnde

totus pendeas qd te noctibꝫ excitet teqꝫ cogat longa ordiri negocia lõgasqꝫ curas texere quo nõ tam vxorẽ q̃ magistrã cepisse videberis, nullus tibi dies ibit sine mestis rumoribus, nõ negauero tñ q vxore nihil sit fida carius, sꝫ pfecto nihil ea rarius. Parcito (queso) si audentius loqui me in te amor meus coegerit. Nã facile non dixerim q̃tũ mihi animi vulnus tui nubẽdi rumor inflixit. Sic loq̃ cõpellor cõtinere nõ possũ q̃ nõ in sinũ secrete tuũ estus pectoris mei pfundam ardore suadẽte, oĩa ei eruptõez petũt nõ aliter q̃ nouũ mustũ spiraculo carẽs ipsius vasis ligũculas rũpit. Cũcta ei hec eo tendũt ne q̃d p̃cipitãter egeris. Freq̃ntior ei currẽtibꝫ q̃ reptãtibꝫ lapsus ẽ. Vale tempora mature visurus longa senecte.

Vacillatio an potius dolendum q̃ gratulandũ amico q̃ duxit vxorẽ

Multas amicissimo corde salutes. Nescio carissime vir tristari potius gratularive debeã q te ad m̃rioniũ cõtulisti. Quod q̃tas q̃ue g̃ues secũ fert curas ꝛ mẽtis angores norũt qui huiuscemõi molestias sũt exp̃ti. Quid (q̃so) iuuat q ad horã gaudeas vñ sp̃ doleas semelqꝫ l̃ris dolitur millesies. Sed amor forte velũ oculis dedit pedibꝫ laqueũ alisqꝫ viscũ, teipsum iã videbis si hamũ cogitas q̃ nõ capit nisi p̃us capiat. Sed forte ex aduerso cupis p̃ m̃rioniũ tuo incendio subuenire. Nã voluptas libidinis cuius blãdicijs (vt tua pace dixerim) nũq̃ facile obsistere potuisti intra m̃rionij septa sine villa dedecoris macula a te licite poterit exerceri. Tu deniqꝫ solus nouisti q̃ pedis p̃te te calceus p̃mat. Certũ ẽ q eius m̃rionij sanctissima lex est q̃ deũ autorẽ habuit vñ oĩs honeste vite ratio nascitur maxĩe si cũ legitimꝰ p̃mo nexus existat similitudo etiã mor̃ caritatisqꝫ accesserit. Nec possũ etiã ñ laudare bonã illã (quã relatu didici) corp̃is spõse habitudinẽ q̃ valide senectutis fundamẽta iacit ꝛ sanas fortesqꝫ ples minatur. Quas tibi faueat largitor ille siderꝫ q̃ m̃rionia fecit.

Auisatur in secreto amicus

q̄ episcopus eū officialem creabit si roget.

Bemetipm totisq; tuis vot̄ dedititissim̄ i ꝓ salute. Qr nob (sincerissime vir ⁊ amice) sp̄ fuerit cor vnū ⁊ anim⁹ vn⁹ nō q̄dem fucata amicicia neq; caduca s; sincerissimi amor̄ cādore firmata. Hinc mihi sp̄ ē anim⁹ i tuā ꝓmotōe; intēt⁹ arrigoq; sp̄ aures si q̄d forte his incidat qd̄ tibi possit ꝯmodo eē, neq; desino dū loc⁹ ⁊ tp̄s ꝑsone q̄; digne se offerūt tuum nomē ꝯmēdatōib; multis celebri⁹ efficere. Itaq; ꝟbis meis (vt aiūt) oīa copi q̄ reuerēd⁹ dn̄s in xp̄o pat̄ nr̄ antistes vir singl'ari ꝟtute te bona dilectiōe caꝫ iam habeat ex eo q̄ aīo tuo insculpsi te viꝫ eē scia industria at; bonitate decoꝫ multisq; merit̄ honorādū plena etiā fide ⁊ integritate ꝓbatū et sue fame at; honoris ꝯstantissimū dilectorē. Preťa te miro q̄dāmodo amare iusticiā ⁊ ꝟtutū oīm eē cultorē ⁊ deū gestare sp̄ in mēte cū plurib; scp̄tu longissimis. Fecitq; etiam q̄ epi nr̄i secretari⁹ ꝑm⁹ oīa q̄ dixerim ꝯfirmauit ille nā nr̄e nauis hic clauū regit ⁊ q̄ velit ratem ipellit. Itaq; ꝓuocat⁹ est dn̄s vt te in officialē assumeret si parte ꝓ tua foret pulsatus p̄cib;. Nosti em̄ dn̄os rogari velle etiā ad res q̄s vltro appetūt m'ti hāc rē ꝓsequūť multiq; auscultāt q̄s debeāt voto potiri. Cōsulo igiť q̄ p̄ces effundas exploratū id sat̄ habeo q̄ nō patiere repulsam. Nimis ei ꝯtēnere dn̄s videreť rogātes si nō rogāti offerret qd̄ tāto conatu q̄riť. Hec tibi clā oīb; in secreto at; (vt aiūt) sub mātello deuelo Maneāt (q̄so) maneāt ꝓfunda i aure sepulta Si amic⁹ animi custos recte dicať q̄ si oīa secreta fideli silentio seruet. Non poteris amiciciā nō lesisse si q̄cq̄; ei⁹ (qd̄ scp̄si) efferas. Vale i eo q̄ et hec ⁊ oīa secreta coḡscit

Responsio

S. plurimas: ⁊ si q̄d boni eas exuperat. Frigidior mihi (amice seu frater dulcissime) calam⁹ est q̄; q̄ possit ꝯceptas ad te grās depingere tā gt⁹ em̄ fuit mihi lr̄aꝫ tuaꝫ aspectus vt nulla potui maiori affici voluptate nec tam re ipa q̄; ex optimo in me aīo tuo gauisus sum. Ver⁹ em̄ ꝟbū est q̄ nō rem s; animū amicicia spectat. Cū igiť ardorē tue beniuolentie intueor non habeo

q̄d p digna sat⁹ grā respondeat nisi eo sat3 putab q̄ mā̃serit mihi sp alta mēte repositū id in me meritū tuū. neq3 letheo flumini ɔcessero q̄ possit mihi fauoris tui memoriā ablue/re. ꝛ q2 (vir optime) parēdū cēseo amicoꝝ ɔsilijs vt q̄ in duobus corpibꝫ vnā animā statuerūt vnā illā eq̄ volūtate ɔducant. Implere igit̄ nō ptermittā qđ te mihi tātope video cōsuler̄. S3 nescio an mihi aui in-plumi ɔgruat alte volare et illoꝝ pedibꝫ alta conari. Nimis vereor ne dū meū nomen augere laboras tuū ɔminuas q̄ ad magis fausta auspicia q̄3 merita exigat me leuare niteris. Hec dū memoria voluo tre/mit sub fasce calam⁹. Nō volo tn̄ q̄ pauor me⁹ tuā autorita tem supet quā sp sequar nō min⁹ q̄3 corp⁹ vmbra. Uale vt opto tuas lr̄as mox vt legerā igni ɔmisi legēdas. Id āt qđ ad te iā scribo nō nisi tuis auribꝫ ɔdas ne hoīm demur risui si qđ molimur nō accidat. Creberrime eīm sic eūt res vt q̄ vehementius cupimus egrius assequamur. Ex bononia aurora rubēte que scti Joannis festa dies adserpe cepit

Respō. negatiua ad idem.

Plurimas inexplicabili fauore salutes. Uix exp̄mere suffecero (vir mihi lumīe clarior) etiā si posset pect⁹ meū cētenos sonos vnico spū anhelare q̄3ta sim leticia capt⁹ dū amicissi/mas lr̄as tuas aspicio īgēti amore fecūdas q̄ iulij p̄ma vespi tarde mihi oblate sūt lecto cubanti. Ego āt illico nocte pa/cta q̄3 p̄mū aurora curas at3 labores mortalibꝫ referens lu/minis aliq̄d extulisset ceperatq3 celū infusiōe lucis albescere ad calamū curro meq3 in p̄mis tibi tota mētis affectōe ɔmē do. Habeoq3 grās tibi plures q̄3 gignat ḡmīa tell⁹ de op/timo illo fauore q̄ me sp leuare conaris q̄ nūq̄3 vices repen dere valebo vt tua bonitas ꝛ v̄t⁹ merent̄. Darē certe opam (ꝛ q̄dē nō segnē) vt tuis ɔsilijs minīe deessē nisi obstarēt q̄ sim lōgo iā senio ɔfract⁹ infestorq3 calculo curuat⁹ ḡdior ter ram inuit⁹ aspiciēs rupturā etiā3 passus sum multisq̄3 alijs morbis corp⁹ meū exhaustū ē vt vix aliq̄d p̄stini vigoris reseruarit adeoq3 mihi mēbra resoluta pēdēt officijs deserta suis vt q̄si morituꝝ ꝛ iāiam exituꝝ me dies fatal' exposceret

atq staret vicina mors ī forīb9 tremūt genua dentes cadunt frons rugis ē plenissima dura cutis caua luīa pallor in ore Hec ei senectutis incōmoda nō vllī remediis arceri pnt ne si Esculapi9 q̄dē ip̄e h9ue fili9 Polidor9 pulsatores aut curatores assistāt. Quare nccītati pere cogor q̄ volūtati nequeo. V. firmoq3 teneto q tu9 fuero vsq3 dum viuam neq3 min9 tu9 dum extinctus

Arguitur amicus quod nun

quā respōdet lrīs petitq3 q porīb9 det responsum

S. plurimas feruēte mēte pfusas cecidit mihi sepe ī mente dubiū (vir dilect.) vter nrm magis accusād9 ego ne scz q̄ lrīs meis nimis te vexē an poti9 tu q̄ ne mei q̄dē meīnisti. Inter blādior tñ mihi pulcri9 eē me lrāp munere pueuire te q̄ pollicitatōe mlta hinc abiēs q sepe scriberes me puenisti. Castigab igit morā ne te oblite fidei arguā aut ptēpte. Nā vtp q ptute tua ē idignū, sz vnū certe instātissime peto q porīb9 lrīs meis oīno respōdeas qd nisi feceris obfuātiā erga te meā datāq3 fidē nō solū negligis imo ptēnis. Rogo igit q tuis occupatōib9 tātillū tpis sbducas q veri amicicie pdonare digneris amorēq3 nrm litteris cōfoucas eiq3 indies aliq̄d addas ī cumulū. Nā si ad queq3 ego altep tpis vnq3 libēs scripsi ad te certe libētissime q̄ nō cogor tpis pcissim9 cē vix em̄ spaciū sōni cibiq3 sumēdi habeo q̄ gui9 mihi sp fuit tot lrās rūso idignas mitte. porīb9 igit lrīs rñdeas (veli) ī reliquū q̄z tps (si matia tibi scribēdi dsit) id saltē scribito, salue, valeo amice ego teq3 valere cupio ne ī nos id vulgatissimū cadat se mot9 ab ocl'is, semot9 a cord. V. finē do ne fiā (q3 p ē) plixior

Rogatur nepos vt diligētiā

faciat q rogāti de bona ancilla prouideatur.

Salutes astris z plures splēdidiores. Or id fidei ī te habeo (carissime nepos) te videlicz nō futup vnq3 vl viculi sāguinis aut veteris amoris neglectorē, hic ad te nūc scribo mlta pce rogādo q mihi de ancilla pspicias, vt tamē lōge inq̄si-

tionis labor absit, loqui poter; cū vxore custodis q̄ se huius
cemodi reb9 īmiscet. In qb9 ei tā ꝟsatile ingeniū acumē ē vt
eius artificiū magistras oēs post terga relinqt. Ea em̄ ancil
la quā iam habeo bona certe puella est q̄cq̄d ei dicit̄ mitissi
me fert nō indignat̄ non irascit̄ nō in querelas erūpit. Sed
latet nescio q̄d cuius veritatē dies breui aperiet. amore em̄
(iudicio meo) furit ꝛ ardet quē silētio tegere neq̄t nec flāmas
sui estus int̄ pect9 cohibere. Flet suspirat loq̄tur narrat assi
due vt assiduitate narrādi vel amoris sui solatiū capiat vel
refrigeria immēsi amoris assumat. Que si sermonē aut basi
licā visitat pede post pedē mollit̄ posito vsq3 adeo lente ꝓce
dit vt potius serpe q̄3 ire videat̄. s3 si ad decimū vicū coream
sciuerit mox cursu ꝛ saltu leta ꝛ plaudēs iter ꝑcurrit tanq̄3 e
vinculis euolaret. Uale fortuna felici. Ex parisi9 tarde du3
nox tenebras induxerat orbi candela deficit candelabrū āt
tenuissimo lumine flāmula lābit vix me subscripsero lumi-
nis ꝛ epistole idem est finis

Repōsio ad predictā eplām

Salutē in eo sine q̄ salus esse nō p̄t. Qd̄ hortaris ꝑ me fieri
(dignissime vir) mox deo fauēte nō min9 diligent̄ q̄3 libent̄
ꝯplere conabor. nā fauor in me tu9 vndiq3 ꝑma fronte mi-
cat nec te cariorē habeo nec fidētiorē queq̄3. At q̄ ego exad-
uerso tu9 sū diu fidē dedi ꝓmissiōis q̄dē mee pign9 ꝛ arram
S3 ne momētula q̄3 par est lōgi9 terā. h̄ rūsiōis mee caput ē
Loquar cū vxore custodis id spei qd̄ ex ea traxero ad biduū
lr̄is meis deuelabo. Facit h̄ odor boni noīs tui q̄ ne dū ad
nos sed vndiq3 diffundit̄ q̄ facile inueneris id qd̄ optas q̄
dū q̄ris nō min9 quereris at3 facili9 inuenies q̄3 inueneris
cū fulgeant intextutis dotes eximie earūq3 fulgore sic deco
riaris vt dignū te exhibeas cui omnis vtriusq3 sexus tibi ca
piat famulari. Uale cogor breuiloqu9 esse. Cetera aūt ī tp̄s
aliud reseruo. iā sellant̄ inhiātq3 equi me ob nuptias fratris
vectur̄ bruxellas. Uereor ne dies me deficiat q̄ dies (vt plau
ti ꝟbū est) ad vmbilicū vsq3 dimidiat9 est. Ex antwerpia oc

tobris die penultima, ocius q̃ʒ fundat lumina phebus.

Rogatur amicus vt fideiu

Plurime salutis longã constã- (beat pro amico. tiã. Qr apd te (amice colẽde) irritũ nũq̃ʒ mihi votũ neqʒ vacua supplicatio fuit. Hinc ad te potiꝰ vbi specialior fiducia specialiꝰ recurro rogans pce cũ maxima vt ad q̃ngentos vl q̃ʒ aureos p me sponsorẽ te efficias q̃ de indẽnitate securitatem pstabo vt tibi ꝛ tuis satis erit. Officiũ ei receptorie amicoꝝ iuramẽto sũ assecutꝰ sʒ manũ administratõi inserere donec hec fideiussio solitis formis sit expleta. Rursus igiť sub nixe depcor p amiciciã tuã magnũ mihi salutʒ pciuʒ si vnq̃ʒ vllũ apd te locũ pces mee habiture sint ne mihi iã desis in hac re quã absqʒ tuo detrimẽto in magnũ meũ psidiũ efficere potes. Qd si fecerʒ firme teneas nullã rẽ tã arduaʒ esse quã ñ putabo leuissimã, mõ intelligã i aliq̃ officiũ meũ tibi posse pdesse. Veꝝ plꝰ dixero (velim) nõ me aliũ putes q̃ʒ q̃ p dignitate tua vitã pfunderet. sʒ certe iã sentio q̃ʒ gue sit hõi pudẽti pete ab eo de q̃ se bñ meritũ putat ne id qd petat exigere magʒ q̃ʒ rogare ꝛ in mercedis potiꝰ q̃ʒ bñficij loco numerare videať. Vale i sũmo lucʒ aurore cogor ab vlteriori cursu pẽnã cohibere succedit nã vmbra noctisq̃ʒ pfunduʒ.

Paret amicus desideriis

Plurimaꝝ salutũ pfũdũ aceruũ Accepi lras tuas fidẽtissĩe vir amoris ꝛ fidei plenas. Gaudeo plurimũ q̃ iã aliq̃ petiuisti q̃ valeã efficere, sʒ magis q̃ inuacillanť in me sperauisti. ꝛ (q̃ tãdẽ placuit) posthabitʒ alijs amicʒ tuis oĩb ad me tua vota deflectere. Cũ igiť optĩe vir inť ferevluẽtes nemo hodie sit cui amicicie locũ porẽ faciã nõ est q̃ tã ope reges. Priꝰ a solis occasũ nasceť dies puſq̃ʒ etiã nox media solẽ videbit q̃ʒ ego tuis defuero desiderijs. Videro sp ego ne vnq̃ʒ in me spem habeb inanẽ q̃ nũq̃ʒ aliud in me q̃ʒ amorʒ atʒ officij sigꝰ notabis nec q̃cq̃ʒ petere ex me poteris qd meis viribꝰ suberit in q̃ nõ expectatõem re animo ꝛ diligẽtia faci

le vicero. Qd igit p tuo pmodo hac cū fideiussiōe facere pos
sim firmū habeto me q̄z tā tuū agsc̄ito vt non tam pollicem
tuo pugillo q̄ me totū possis includere. Vale in eo q̄ omia
donat et auffert. Ex mōtibꝫ augusti die decima adeo mane vt
vix ceperat candere dies nube noctis expulsa.

Frater ex brugis suo fratri Louanij studenti

Gaudiorū nrorū manipulū saltē vsqz ad vnū p salute. Mi-
ramur fr̄ care q̄d te p̄t r̄morari q̄ ad illustrissimi dn̄i nr̄i du
cis solēnissimas nuptias n̄ opes q̄rū pmꝰ heri letissimꝰ dies
actꝰ ē vbi tātꝰ fuit tāqꝫ ineffabil' oīm rerū splēdor q̄tꝰ potuit
oībꝫ ingenijs in vnū pflatꝫ pfici. oīa sunt hic gaudio plena
plausꝰ vndiqz aera replēt ethera pulsāt videntqꝫ nō hoīes
mō sz muri tecta et pauimēta leticiā mirā resonare. Hastilu
dia torneam̄ta oīm q̄z generū ludi absqz intcupidie fiūt. Ni
hil musicū ē qd illic n̄ resonet. puelle trahūt sine fine coreas
Hic bachꝰ h ceres h aromata spirāt cūcti replēt odore. lon
gus mēsarū ordo tāta dapū vinorūqꝫ pgestio q̄tū nemo faci-
le dicet. Mirū ē videre stratos vndiqz pānos, tapeta illa pul
cerrima (si q̄d vetustate squalet) tegētia. viuas vndiqz et spi
rātes statuas pstructꝫ i tabernacul' q̄s deorū vultꝰ effingere
dicas. Int' oīa tn̄ nihil aspectu ornatiꝰ nihilqz iocūdiꝰ ē ipo
nr̄o serenissimo sponso letꝫ ocul' suā inclitā spōsā inspiciente
mira pulcritudie fulgētē m̄ite plis pulcre minacē. q̄ q̄cūqꝫ p
deūt nō minꝰ oīm oc'los pꝰse trahūt q̄z pprioꝝ corpm vm-
bras. q̄ oc'li intuēdo satiari nō pn̄t. tāto ei fulgure gēmarū et
auri pculsi sūt ac sol' estiuos i radios deflecterēt. Non fene-
stre nō vici n̄ theatrū satꝫ sūt ispectoribꝫ. nitūt ductilibꝫ murꝫ
tectꝫ et scal'. nō tātꝰ hoīm pfluxꝰ adest vt opidū nr̄m brugense
m̄ltitudini pueītꝰ vix suffecturū videat. Te igit hortatū oratū
qꝫ velimꝰ huc posthabitꝫ oībꝫ acceleres pluribꝫ diebꝫ sp (si q̄d
addi poterit crescēte nitore) nuptiarū celebritas erit. Videb
sic tuis ocul' nūq̄z letiora spectac'la ispecturꝫ qd p̄b eq̄re non
possumꝰ. Veni ḡ dilc̄e veni qd nisi fecerꝫ te q̄ ad vixerꝫ luci
fugū dicemꝰ noctue silez lumīs hostē. Opramꝰ valeas gaude

as ad lucē ꝓdeas atq̧ nobcū his letꝭ ī nuptijs leta ꝑducas

Alia epistola sub alia forma ad eandē sententiam.

Nostri gaudij portiūculam vnā loco salutꝭ. Nescimꝰ (fratˀ optime) quonā tenearis ꝯpede ꝙ his illustrissimi ꝑncipis nr̄i splēdidissimis nuptijs potes abesse. vbi tātꝰ sūptꝰ est nˀ tor ꝛ glīa vt magnitudine rei oīa ꝟba supenꝭ. ꝑus celi side-ra ꝛ marꝭ numerassemꝰ arenas q̄ȝ imēsos illos exꝑssimꝰ ap paratꝰ tāta arte cousq̧ ꝓgressa ꝯstructos q̄ potuit ingeniū humanū leuari. Qꝺ si mille seculꝭ viuas ꝛ secl'a secl'is aggre genꝭ nūq̄ȝ fuerꝭ tā arcto pago tā ꝑuo momēto tot ornatꝰ cō spectꝰ neq̧ tātā vnq̄ȝ melodiā minoꝝ tubicinū histrionū auditurꝰ. Nullꝰ ē ciuis q̄ nō studeat ornatui q̄ddā addere. vnꝰ tapeta figit. alter ramos pēdit alij herbas sternunt alij flores iaciūt alij tabernacula struūt inuisaq̧ spectacula for mant. Que si oīa ꝑgimꝰ dicere citiꝰ tpe carebimꝰ q̄ȝ aīo citiꝰ ꝟbis q̄ȝ rebꝫ. Maiora oīa sūt q̄ȝ pleno calamo fūdere pos-sumꝰ vꝭ mobili ligua deꝑmere. nā vt oē vestiū ornatū oēsq̧ argēti ꝛ auri fulgores ex fibulꝭ balteis monilibꝫ omittamꝰ nō videmꝰ q̄ mediā vinoꝝ ferculaꝝq̧ partē possimꝰ attinge re q̄ntꝰ scȝ fuerit iꝑorū coq̄rū cum arte labor q̄ȝ varia salsa-mēta. q̄ȝ lōga mēsarū structura fuisses vix ausus dicere tot aurea vasa tot p̄ciosissima pocula tota regione supesse. tot q̧ turdos ficedulas capōes ꝑdices fasiōes pauōes cetaq̧ aīalia gustui ḡta ānū vnū dare potuisse. q̄ n̄ vidit non facile crediturꝰ ē. Tu igiꝭ festinās ꝓpera tolle oē plūbū ex pede po tiꝰ idue plumas ꝛ alas nr̄m locū n̄ tā cursu q̄ȝ volatu petēdo

Rogatur amicus vt equos duos cōmodato mittat amico ambasiatam acturo

Salutē q̄ intimiorē nec vsq̄ȝ nec vnq̄ȝ pēna depinxit. In tegerrimꝰ ille amor (amice sincero corꝺ dilc̄e) i tua q̄ndā mo re ꝯctꝰ quē i te gessi tpe lōgo. quē nll'a res q̄ȝ ꝟtꝰ tua ꝓuoca uit. his p̄cibꝫ meis ꝑmā spez ꝺdit. ꝓximā āt ꝙ te ꝑ clarissia prudētia tua facile pōderatū existimo q̄ȝ iusta necessariaq̧

ratio me ad supplicandū induxit. Mādato illustrissimi pn̄cipis nostri cogor (vt ambasiator) regem Polonie accedere me q̄z itineri an̄ triduū accingere. Quo nihil mihi superest tēporis vt de equis vestib⁹ alijsq̄z req̄sitis vtcunq̄z mihi possim ꝓspicere. Vn̄ decreui ad amicoꝝ opē ↄfugere eosq̄z p̄cibus iā meis onerare ad qđ me ↄpellit necessitas nō natura Jllo em̄ sp̄ singulari fato extiti vt mea libentius in amicos transfuderim q̄ꝫ quicq̄ꝫ ab eis exhauserim. Te igit̄ ꝓ veteri amicicia rogo duos mihi ex equis tuis fortes ꝛ celeres venū vel ↄmodo dimittas decreto tuo stabo facturus qđ ipe iusseris. Honor iā me⁹ casur⁹ est nisi tuis humeris fult⁹ sit. Si igit̄ q̄d est ꝙ vnq̄ꝫ apud te magno studio contenderim nūnūc vehementi⁹ supplico in hac inopina necessitate mihi succurras. Quod iteꝝ atq̄z iteꝝ rogo nō q̄dem meritis meis sed ex tua virtute sumpta fiducia. Quod si feceris polliceor me fore nō mō paratū veꝝ ꝑcupidū placere obtemperare morem deniq̄z gerere tibi si qn̄ erit quo potero tuis votis ↄplacere qui nūq̄ꝫ me inueneris facti fauorisq̄z immemorē. Vale felix sub facto benigno ꝟtuteq̄z diues nūmis ꝛ annis

Respō. negatiua ad p̄redcā

Abundā salut̄ affluentiā. Accepi tuas lr̄as. q̄ꝝ tenorē memoria habes. Sꝫ vt plane loq̄r te vno (bone vir) nemo est in ↄcedēdo vl̄ ꝓmittēdo liberalior in reddēdo āt nemo rursus ↄtractior. Sepe a me petisti petitaq̄z creberrime ↄsecutus es. ſꝫ bn̄ficia q̄ in te ↄtuli obliuiōe ↄpēsasti. q̄ bn̄ficioꝝ nouerca ē. Vellē tibi esset postulatio rarior vl̄ meritoꝝ firmior tenaciorq̄z memoria. Nihil em̄ iusti⁹ censeo q̄ꝫ collata obseq̄a ḡta memoria ↄpēsari. Scis ꝙ adhuc spōsor ego ꝓ te sim nec redimere curauisti. eāq̄z etiā pecuniā quā ī egētia tua ex facili manu mea recepisti clausa nūc ↄtractaq̄z manu restituere differs tāt̄ p̄cib⁹ tātisq̄z lr̄is meis te req̄sit⁹. Tua em̄ necessitas maḡ patulas meas aures reperit ſꝫ egētia postea mihi sborta ad repetēdū me coartās nullū ī aure tua foramē inuenit. Solutōez ꝓtrah̄ ī longūq̄z reijcis quā fore ꝑ

breuē promisisti. neqȝ curas fidē illā quā ỽbis tuis obtuli sti iusta solutōe ꝯfirmare. Nō possū igit̄ videre q̄d aliud ỽ bis q̄d nouis iā p̄clbꝫ tuis conaris ꝙ loco reꝝ vmbras vel fumū vēdere q̄ potius ỽbis vt vento ꝙ vt reꝝ signis vsus es, nosti em̄ q̄ntū ỽboꝝ pollicēdo ꝯsumpseris ⁊ ꝙ pꝫua nūc p̄stas robora ỽbis q̄ꝫ si pcioꝛ veritatisqȝ largioꝛ fuisses tue iā petitōi nō deessem, sed oīm q̄ dicere volo caput est nō vel le me vlterioꝛi ludificatōe ꝯduci. Uale igit̄ diligēterqȝ cura nō solutōeȝ remoꝛerꝭ, qꝺ nisi fecerꝭ tecū i ius ibo nec ē q̄ sec⁹ suadeat. Tu tñ p̄ tua prudētia qꝺ optimū factu sit videbis

Epistola iocosa speciosa super omissione scriptionis

Immensas largissimo coꝛde salutes. Tu p̄ ceteris vir op- time maxime nosti ꝙ in vrbe roma iā ipse ꝯsenui vbi nihil mihi tp̄is p̄terijt vnꝙ q̄ nō sollicitus ego de te deqȝ tuo sta tu inq̄rerē. Scripsi ad te lr̄as multas quaruȝ paucissimas vidi rn̄siones meruisse de q̄ nō paꝝ in mēte ꝯsternoꝛ, nesci⁹ si hūc defectū nūcioꝝ fallacijs iustius adscripsero vel poti⁹ curis q̄ pectoꝛa humana sic a memoꝛia seiūgūt ꝙ patrē filij fratrē fratres amicū amici q̄nqȝ reddūt immemoꝛes. vl' foꝛ te (qꝺ oīm maxime vereoꝛ) tue dignitatis altitudo te magis a me reddidit alienū. nā p̄usꝙ leuareris sepe scripsisti semp̄ ꝙ mea ad vota celerē p̄edē ꝯtulisti. Iā āt infriguisti nō alit̄ ꝙ hibernis in alpiū niuibꝫ anno sepult⁹ iacuisses Rogo igi tur te qui coꝛpoꝛe declinas vt vigilātia surgas, ageqȝ oꝛacij ꝯsilio dū tua iā nauis in alto est amiciciaꝝ anchoꝛā fige ne mutata retroꝛsū te ferat vnda ego aūt videro ꝙ tibi ancho- ra fuero q̄ te tāto amoꝛe tenebo vt abire nequeas. Sȝ ioco posthabito amice carissime nihil oīno supest qꝺ mihi ḡtius acceptiusqȝ possis efficere. ꝙ ꝙ creberrime scribas lōgiori moꝛa reiecta statūqȝ tuū mihi notifica alia munera non de posco. Satis em̄ valeo satisqȝ omnibꝫ bonis plenus sum, si te vigere sciam statu secundo in quo te seruet qui solus id potest. Ex vrbe Roma octobꝛis luce penultima

Responsio cum cum detestatione suspicionis cadentis in amicicia.

Salutes multa cuz felicitate sublimes. Quisq̃s ille fuerit (amice dilecte) q̃ de amico suspicari incipit iã is desinit esse amic⁹ seu qđ poti⁹ crediderim nũq̃ꝫ fuit q̃ nõ fides sublata credit̃ sed fictior amicicie ei venenũ suspicio est. Neqꝫ vnq̃ꝫ q̃s satis dixerit q̃ꝫ sp̃ ip̃a noceat. Ubi aũt suspicio cadit fit amor tremul⁹ ruine ꝓpinqu⁹. Qđ ei tã molli puluere scp̃tũ ẽ facili vẽto diluit̃. Uix q̃cq̃ꝫ ẽ ab amicicia alieni⁹ ip̃a diffidẽtia Non certe mihi scribẽdi desidiã ĩpinges si te bñ inspexeris. Sꝫ nescio q̃ faceto lepidoqꝫ sale ludere ꝯsuesti q̃ (quod maxime forte vis dicere) id studeas leto q̃daꝫ ỽbi tegumento ⁊ blando ꝯtexere risu. quasi loco dixeris qđ tñ serio aĩm tuũ prurit ⁊ angit. Sꝫ eat hec res (vt aiũt) pedib⁹ suis ego tñ (hercule) reputo me illũ esse q̃ se nulli in amicicijs officijs q̃ꝫ cessuꝝ fatebit̃. Ne q̃dem illi si q̃s talis vnq̃ꝫ fuit aut vsq̃ꝫ est q̃ oẽs amiciciaꝝ habenas ꝑpetuas stabiles incõcussasq̃ꝫ seruarit possentqꝫ citi⁹ celũ atraqꝫ oĩa mutari q̃ꝫ tu de mea mente depelli. Frater tuus san⁹ est q̃ aduenit hijs necdũ clausis ſꝫ pẽna meãte. petitqꝫ tibi ꝯmendari. dicitqꝫ te breui ad nos reditturũ. vbi aũt venerĩ vsqꝫ ad diurnã stellã crastinaꝫ potabim⁹ vt Plaut⁹ inq̃t. Finem do. Uale nox ꝑperat ⁊ (vt Marcialis loquit̃) iã splẽdẽt merso fulgẽtia sidera phebo.

Scribitur vicario episcopi pro iuuamine vt eps curam conseruet

Multaꝝ salutũ fecũdũ affluxũ. Ita nũc tp̃s (cordiali amice) se offert vt ego te ꝓus rogare cogor q̃ ꝓus rogari maluissẽ nisi tñ tali esses tãtaqꝫ ỽtute vt humana oĩa infra te duceres intelligeresq̃ꝫ nihil magi esse hõi ꝓp̃liũ q̃ꝫ bñ facere vl̃ leg̃tis. sub dubitarẽ prorsus q̃cq̃ꝫ bñficij abs te petere a q̃ nihil vnq̃ꝫ merit⁹ siũ. Sꝫ cũ vna oim voce mihi notissimum sit te aĩo eẽ ꝑbenigno maiori cũ fiducia tuas en pulso fores quas mihi facile aptũ iri nõ dubito. Curat⁹ me⁹ hac die vita defungit̃ soluitqꝫ nature qđ debuit. Cui⁹ digneř misereri altis

sim⁹. Collatio cure vagātis pleno iure ꝯpetit reuerēdo i xp̄o
prī nr̄o ep̄o cui⁹ i ocul' tāta auctoritate vales ꝛ gr̄a vt plene
ꝯfidā mox fore vt ꝯficiat qđ cupio, mō aduigilare digna-
beris exerceat se(rogo) v̄t⁹ iā tua oīm viroꝝ pmotrix sp atq̄ le
uatrix vt possi i gr̄a nr̄i ātistitis te agēte sic collocari i q̄ tū me
eē ꝯfido vt dictā curā mihi ꝯferre dignet. Hoc q̄ʒ gr̄e mun⁹
hac vice mihi benignit' ipendat. Itaq̄ʒ rurs⁹ te etiā atq̄ʒ etiaz
rogo vt qđ abs te peto tā suo ope q̄ celeri⁹ fieri potit effectuz
reddas. Satis tū sup q̄ sat̄ feceris si diligētiā p̄stiteris, non em̄
diligētia min⁹ laudi ducit' q̄ euēt⁹, qđ si id mihi fauoris p̄sti
teris sēties ꝑpe diē nō gestare me animū ad gr̄as referēdas
inertē sp q̄ʒ ostendā me tibi ꝑpetua obligatiōe teneri. Uale
om̄ib⁹ tuis in negociis flatu felicit' sorte secunda

Respōdet vicarius cū oblatōe diligētie ꝛ spe voti ꝯseq̄ndi

Salutē ꝛ si q̄d ea q̄as optare felici⁹. Et si mihi(vir eloq̄ntis
sime)ocularis noticie paꝝ v̄bi q̄ʒ nihil tecū vnq̄ fuerit fec tū
h̄ tui clarissimi nois optia fama q̄ tue ꝑmotōi afficiar ñ se-
cus ac fr̄ esses q̄(qđ hoī i sil' raro dat')nā ea q̄dē diceris eē do-
tissia clarissimisq̄ʒ artib⁹ eloq̄ntia q̄ʒ sūma ꝛ pulcris animi
dotib⁹ ornat⁹, p̄dicaris ei vndiq̄ʒ dign⁹ p tuis maxis splendi
dissimisq̄ʒ meritis quē oēs diligāt amēt ob h̄uēt venerēt'. Per
docti ei r̄plur' p sepe mlti s; q̄ idē ꝛ igenio polleat scia v̄tute
q̄ʒ ꝛ eloq̄o eoꝝ ē i nūero collocād⁹ q̄ꝝ raritas cū fenice ꝯpat'
Lati⁹ loq̄rer si ad aliū quēpiā de te mihi s̄mo essʒ. Nō puta-
bis veli hec adulāt' me scribere, nō ei mos ē mei hoim fauo
res blādient' adulādo emūgere aut vēdere laudes ad pōde
randū. h̄ tū securis tibi v̄bis affirmo q̄ ad me nūc scp̄seris sa-
pient' vtiq̄ʒ fecisti si ꝯsilio felicit' si casu. Iā accedo(p⁹ habitis
oib⁹)dn̄m nr̄m ep̄m q̄ oim v̄tutū plenissim⁹ ipe illos cario-
res hʒ q̄ clariori fulgēt lumīe meritoꝝ. Conabor ego apud
eū tuū nomē p se satis illustre mlto s̄mōe illustrar' māsur⁹ tue
fame laudator sp ꝛ auctor, faciātq̄ʒ(si vires erunt)te voti tui
ꝯpotē. Det de⁹ nr̄as diligētias ꝯspici bonis(vt aiūt)auib⁹.
Si quid ampli⁹ velis alatū me numeris. Tu interea spera-
ta valitudine potiare.

Inuitatur socius a socio vt in sequēdo ꝓmissa ad vniuersitatē veniat.

Plurimaꝝ salutū cordialē applausū. Dū hic nūcius (sociorū carissime) ad te ituꝝ se diceret ex aīo cecidit tediū ꝛ somnus ex oculis quē abcedere nō ꝑmisi q̄ nō lr̄aꝝ aliq̄d ad te laturus esset. si tn̄ scires qn̄ ꝛ vbi hec scribo ipa tpis ꝛ loci facies breuitatē excusaret. Facileq; etiā videres (si venia dicto) q̄ te in amicicia vici ꝛ in amore superaui. Turbor em̄ absētia tui qui absentia mei nō moueris Sane cū inter multa que abeūti mihi pollicebaris h̄ esset extremū q̄ꝫ ꝓmū retrospiciēs te viderē a tergo sequētē qd̄ q̄ nōdū adimplesti si non satis te trahat amicicia moueat te saltē lr̄aꝝ ꝓfectus vberrimus q̄ in vniuersitatibꝫ ab oībꝫ q̄ri ꝯsueuit. Ad vltimū q̄z si nihil hoꝝ te incitare poterit tandē id pudor efficiat qd̄ rō ꝓus debuisset. Tu grāmatice sp incūbis q̄ nō digna ē in q̄ nobile senescat ingeniū trāsitus illic est nō terminus. Tuū ingeniū tuaq; etas altiora postulāt: Seq̄re igit (vt ꝓmisisti) inuenies me parisius in collegio burgūdie vbi locū amplū videbis nō minus placentē q̄ꝫ patentē bonoꝝ scolariū largo numero decoratū plenūq; bonis ꝑceptoribꝫ neq; minus bonis doctrinis ꝛ moribꝫ bonisq; alimētis refertū. oīa mihi aduotū ibūt si tu mihi in studio in camera in lecto fieri velꝪ ꝯsodalꝪ. qd̄ vt facias rogo ꝛ ꝯsulo. Ita ei fraterno amore (q̄ oēm amorē exuꝑat) viuemus vt nec me cōsuluisset nec te penitebit paruisse. camerā iā solā habeo te expectātē ꝑuā tn̄ s; duobꝫ vnū animū habētibꝫ nullus locus ē angustus. Plenus ē animus nescio finē inuenire. s; sentio me tui amore longius q̄ꝫ destinatā ꝓcessisse Valeto igit illudq; oracianū ex me grate suscipito tecū viuere amē tecū obeā libēs. Ex parisius iulij die septima

Respōdet socius socio se prius i grāmatice firmius velle fundari ꝓusq̄ꝫ adeat vniuersitatē

Largissimas animo iocūdo salutes. Non facile credideris (ornatissime frater) q̄s animo dolores ꝑtuli quia tua mihi

carendũ fuit p̃sentia.q̃m beniuolẽtia in me tua certi⁹ mihi nihil est.eã em̃ benignitatẽ quã tuis lr̃is tã alacri aĩo polliceris libẽter audio amplectorq; libenti⁹ sʒ ꝙ ſpõſiões meaꝫ nõ implerim(cui⁹ tuis lr̃is meministi)ad quã amor tui calcar dedit sʒ rõ frenũ id erat in cã ꝙ eẽ debuit rex̃ meaꝝ iusti or iudex.Dũ em̃ oculos in me ꝯuerto aspicio me ꝑce nimis atꝫ tenuit in grãmatica eẽ fundatũ satisq; etiã didici relatu prudẽtũ multos in altioribꝫ sciẽtijs ab vniuersitate sʒ grammaticos ꝑpaucos bonos euasisse sʒ eã grãmaticã in scolis (q̃s ꝑticulares appellãt)lõge ꝑfecti⁹ faciliusq; acq̃ri posse.qr igit q̃libet res suo loco suaq; sede q̃rẽda ẽ hinc te seq̃ ad tps distuli nec renui.Scis em̃ grãmaticã ad oẽs sciẽtias necessariã.q̃(Quintili.teste)nisi oratori futuro fundamẽta fideliť iecerit mox corruit q̃cq̃d struxerit.Tardus ꝯceptu suꝫ ingenioq; frigid⁹ cui p̃t nihil festino cursu infũdi(more vasculorũ oris angusti)q̃ supfusã humoris copiã respuũt sensim ãt influẽtibꝫ vł etiã instillatis ꝯplenť.sic optie fr̃ hñda mihi rõ est capacitatis mee quã mihi nała ꝑca manu ꝯtulit.q̃ nunq̃ꝫ potui oĩno aut eque atꝫ tu aut etiã ꝓxime ꝑficere vel laborare.Vale si q̃ddã ꝑ me fieri optabis vt ꝟuo meverere.labor mãdãdi tuus parẽdi delectatio mea est.⁊ ꝑcito(q̃so)ineptie Loquor em̃ vt ꝟba ĩ buccã cadũt scriboq; sꝑ vt eadẽ ĩ cuspi de calami oriunť sñiam aspicio p̃uihabẽs ꝟboꝝ facetias vł q̃ ornatu ꝯnectanť modo claꝝ sensum aptũq; pandãt animũ.Ex Louanio volatu yrũdinis celeri⁹ augusti sole decia

Dantur gratie de honesta

tractatõe nũcij q̃ etiã describiť secretoꝝ esse vulgator

Successus letissimos ꝓ salute Magn⁹ scribẽdi conat⁹ ordinẽ nõ hꝫ:amor tacere nescit.impet⁹ q̃ꝫ ipe eloq̃ntiã nõ admittit.Nõ miraberis igit(fidissime vir)si hec oĩa ꝑiter iuncta ꝯfusiões pariãt.Sꝫ ne te ꝟbis diutius traham)habeto hec pauca de plurimis ꝙ magn⁹ mihi in p̃mis leticie cumulus accreuit quẽ nullis equauero ꝟbis qr mei honoris grã nũciũ meũ multa hilaritate tractauisti q̃ ex re me tibi obli-

gatiorē teneo ꝙ̄ſi i pſonā meā lōge maiore ꝯtuliſſes q̄ ſibi fact⁹ es ipa luce carior c⁹ anim⁹ i te adeo icaluit vt vix vbū ex ꝓmat cui nō mox nomē tuū illi imiſceat ita vt videat̄ more aliq̄ꝝ aialiū vnicā i vocē edoct⁹ elinguis ad reliq̄ te angelū faciet ſi lōgi⁹ pceſſerit Is te clamat is te p̄dicat ꝛ te coloten⁹ effert. Simplex eſt, ver⁹ tn̄ ꝛ fidus eſt, ſ; paꝝ a tulio min⁹ q̄ꝫ a pallade doctus, nō ſecreti tenax, multa em̄ noua dicit que ex te audiuiſſe refert eaq; ſpergit vt pdig⁹ nūmos. Parū videt̄ abeē a rimoſa lagena q̄ qđ ſurſū accepit mox reddit i baſſo. Linguā h; tāta puritate ꝯfectā vt nihil externi ſup eā valeat reſidere qui in auditis h̄ efficit qđ ſolet in puluere vēt⁹ Oberrēt vbiq; vba que mei nūc̄ꝫ buccis infundunt̄ ſi ſibi eius linguā p lectulo atq; eius os p hoſpicio deputātvbi ne vlli vnq̄ꝫ pmiſſum eſt vel q̄euiſſe vel pnoctaſſe. Uale ꝛ ſi q̄d ex me petere dignaberis pmptū me ſp inueneris atq; volētē Ex bononia kalēdas marcias tertia eo mane (vt claudian⁹ inquit) dū matutinas p̄ſuadet ſolib; ether

Dolet amicus quod amici

ſui tepuerit amicicia qđ ſuſpicat̄ ex ꝯuerſatōe cū emulo eue Altos ad cumulos vſq; ſalutes. Sperauerā tātā (niſſe in te vim amoris renauiſſe (cariſſime adoleſcēs) q̄ꝑ tuā abſentiā (quā ſine dolore ferrre nō potui) tuiſ ſaltē lr̄is placitā redderes atq; ferendā. Neglector mei eſſe videris qui quotidie torqueor meditatōe tui ſ; neſcio an id in cauſa ſit q̄ꝑ vſer; cū q̄dā quottidie quē inuiſu; habeo vt mihi nō acerbū putem qđ mihi ꝯmune cū illo eſt. Fecit mihi q̄ꝑ nō amico fieri debuit ne inimico q̄de;, oppugnator alteri⁹ fame negligēs ſue q̄ de ptinacia legē facit ꝛ de voluntate decretum. S; latret ipe more ſuo ꝛ veluti ſus in luto grinniat. illepidaq; blacteratōe raucitcat ꝛ ſuo mugitu mare celo ꝯfundat, eius tū freneticā veſaniā nō pluriſfacio, ꝙ̄ magna curāt flumina nymbos. Multos in me concitauit q̄b; ne velim indignari qui indignū reor in ramulos incādeſcere qui decuſſo trūco i trūci caſu deſidūt, ab h̄ ei tanq̄ꝫ ab inhumano homine ꝛ q̄ſi ex

aratū sanguine nato nūq̄ parē obtinere valui. deū tñ in iu dicē voco vt me viuū vermib9 p̄stet ī escā ⁊ animā supplicio diro in seculo eterno detineat si de me p eū impositis aliq̄d vnq̄ venit in mentē. Tue igit ꝟtutis inspecto candore intī me rogo ne tu9 in me p̄stin9 amoris radius sole micātior h9 emuli mei mendosa nube fuscet cū mihi te sine nihil dulce ē q̄ te sp mentē gesto gesturusq̄ q̄ ad vixero q̄ nō philogetes herculi carior erat neq̄ agyron achilli. Uale omni flore flo rentius orneris q̄ sp reb9 secundis. Ex brugis octobris. xi. tarde dum iam reb9 dederat sopor ocia fessis

Ad studentem interrogādo

habitudinē sui cōcurrentis.

Boni vini ciphos plenos letosq̄ haust9 p salute. Audio te amice dilecte in achademia tua vbi disputatōes scolasticisq̄ ꝯgressus agūt hꝛe ꝯcurrētē q̄ tāt9 argucīūculis plen9 ē vt ꝟi tati vl' plucēti cede nesciat. q̄ q̄ tāt9 fallatiaꝝ ꝟsutijs īnoda t9 ē vt nisi tormētatū sit talē hꝛe q̄ doctores ipos ñ plurisfac q̄ pigmeos herculē Rogo te ex pectoꝝ ītimo fōte facito me h9rei rectiorē ꝺ q̄ nihil tecū āpli9 agā ml'taq̄ ī calamiꝯcano latētia manebūt q̄ ñ effluere pmittā donec me tuū rūsū me minisse videbo. U. ⁊ si q̄d vel' p̄cipe. me sp hēbis memetipo relicto tua vota seq̄ntē. Nihil pl9 q̄ festin9. Occupatio ē a mica silētio. Dicoq̄ etiā cū symacho. Piget ī ep̄lis eē plixū.

Repō ad ep̄lām precedētem

Non vini ciphos pauculos sed ipm totum vas plenum ⁊ magnū loco salutis. Insperato hic nuncius inter pranden dum me aggreditur (amice fidissime) qui dum eodē tp̄is pū cto veniēs abiensq̄ salue pariter valeq̄ dixisset vix potuit p̄ cibus flecti q̄ paruo momētulo sisteret. Breui igitur verbo accipe hūc meū (de q̄ loquer9) ꝯcurrētē nō tā virib9 pectoris q̄ oris valere. Sz scis q̄ suis sepe telis lingua idocta succū bit. leporē citi9 ceperis tipanis ⁊ tubis q̄ eūdē tacere cocge ris. q̄ ipa loq̄citate loq̄tior est qui etiā vinoꝝ acut9 censor est

Nouit'em egregie discernere cuius vini fum⁹ gtiores nebu las cerebro infūdat. Quo ꝟbo habes qd q̄ris. Nihil tū mi hi moleste affert neq ab hoc me peto fasce leuari. Arguim⁹ disputam⁹ altercamur. lis manet in vocib ipsis hac lite sco lastica crescit atq ↄditur amor: Arma em̄ eo splendescūt cla rius q̄ ↄfricant forti⁹. s3 (vt me vnico ꝟbo absoluā) nil adhuc argutiūculis suis in me efficere potuit ampli⁹ q̄ᵱ solēt hi q̄ i cineres sufflant q̄ pulueres ꝑprios in oculos excitēt. absce ditq3 sp ex disputatōe (more cuculi) voce attonita ꝓfusa et q̄ rula. Uale. Gaudio multo ꝛ plausu iocundo

Suadetur studenti vt legi bus incumbat poetrie studijs omissis.

Cordialissimas in oīa vota salutes. Uideo ex lr̄is tuis gui orōe ↄpositis in quaꝝ ↄpositōe m'ltū tp̄is iudico fuisse col latū q̄ arti poetrie incūbis. ex q̄ flosculos colligis ꝛ alienis te plumis tacito autore coornas. q̄ᵱ ingenui animi sit hu maniq3 pudoris signū (si plinio credim⁹) nō velle tacere que ab alio didiceris nec in tuā messem aliena grana ↄferre cui poetice ideo te meo iudicio implicas nō vt meli⁹ habeas ma gis sapias aut rectius viuas s3 poti⁹ vt ornati⁹ fabuleris. Au dias (velim vtiliter q̄ dicā salubriter hanc mihi de te firma ui snīa3 nō sat' te legū pōd⁹ inspicere q̄ integꝛ hoīe3 exigūt Si vis igit̄ in statū exurgere (ad quē cūcte generose mētes aspirāt) ꝛ dignitatū noīa asseq̄ ꝛ honores oīa ista poetica a te seiūges ꝛ sacras illas leges tibi ↄdes in pectore vt tādem te turbāq3 fratrū tuoꝝ ab egestate defenses. Dū āt doctora tus insigne nomē habebis poteris tūc (si sic libeat) sulcare musas q̄ tū opes spernūt ꝛ antra ꝛ nemora q̄rūt Silua pla cet musis vrbs est inimica poetis auctore petrarcha. Came ne ꝛ nymphe iā iacēt vidue atq3 nude. S3 forte allegabis mi hi illud ꝟgilij. Nec te peniteat calamo triuisse labellū. Par ui h̄ habeo q̄d de fabellis suis senserit ꝟgili⁹ q̄ iā neglectus iacet humiq3 ꝓstrat⁹ pieridū chor⁹ cecidit oīs castallij ꝛ heli conis decor abscessit. Fugerūt ꝑnasi a ꝟtice nymphe poete

voce sonoqȝ carēt atȝ raucīscūt. Difficil'ē euersis repetere statū vl' lapsi i culmā ascēdere. Legiste ī sollo sū regnātꝛ sceptra imꝑialia gestāt. Uale ꝑ viribusqȝ enitere vt legū doctrinā ꝯseq̄ris ꝗdiēdo sꝑ ꝟtutis ꝑ semitā raro licet pede signatā. Qđ si feceris rē ꝑstiteris tibi salubꝛē mihiqȝ gratā atȝ acceptā.

Respō. ad eplā precedentē.

Salutes oēs quas tenet polus hum⁹ aut pelag⁹. Sūma cū veneratōe ꝛ lr̄as tuas carissime vir silqȝ tuū ꝯsiliū sequutur⁹ accepi q̄ mihi statui studijs humanitatis ꝑ pcipuo studio me insistere nolle. Satis mihi erit si poetice artis non fuero prorsus ignarus q̄ maiora molior. volo em̄ rerꝫ nō verborꝫ studio tp̄s impendere. nec opto gloriari eloquio vl' dulcedine ꝑꝛū cant⁹ delectari. oēs tandem ꝯsodales mei interdum quodā recreatiōis ꝯductu poetice arti incūbūt quā̄m oīm hoīm p̄dicant specimē eē decorꝫ idqȝ nobis ordinarius noster legū doctor amore sincero cōsulit qui ita loquitur ac musas ipsas latine loq̄ audires. Tu etiā clare mōstras epistolis tuis ꝙ in hac arte eminent' floruisti q̄ tā facilē orōnis obtines cursū q̄si ex natura ad hāc solā eloq̄ntiā fact⁹ ipse videaris. Et q̄ poetas oēs occubuisse narrasti eosqȝ rauci sonos factos oēsqȝ musas latere sub antris. eas tn̄ oēs rursus tua ep̄la reduxit in lucē. nūq̄ȝ em̄ eā ep̄lam depinxistis inultis aut absentibꝫ musis nymphis atȝ camenis nūq̄ȝ ita luculenter ornate ꝗuiterqȝ scriberes nisi tuli⁹ virgili⁹ ꝛ similes te totū possiderent q̄ sermonē tuū vetustate ornas ꝟborꝫ ꝛ ꝯspergis floribꝫ. Ad hec certe me trahis ꝟbali quodā dulcī eloquio a quibꝫ me arceri litterarꝫ sensu conaberis. Annq̄ȝ poete iacebūt. nūq̄ȝ virgilij morient' honores ornata sꝑ stabit camena viuis ederis ꝛ musa lauris. Quod igit' interdū poesim videam sententia mea est quā mutabo si dissentias. Sȝ plane cur dissentias explices rogo q̄uis em̄ autoritati tue oīa tribuā rectius tn̄ arbitror ratione q̄ȝ autoritate supari. V. Ex Louanio rapti⁹ nūq̄ȝ clamor nūq̄ȝ calcar dat. hore labūt'. cadit sol ꝛ duplicat vmbras parat se dies cedere nocti

Responsio alia super eadem in aliam tamen sententiam.

Immortales secluso tpe salutes. Iā clare video (colēde pceptor) qp festinātia memoriā tollat qpqȝ nihil eq̄ festine ac mediate facim⁹. Dū hesterno die ex tpe ad te lr̄as darē ex mēoria cecidit qd oīm maxime mihi corde fuerat. visus es tuis lr̄is innuere nō esse pudici ingenij vti ꝟbis alioꝝ expssione actoris omissa. Habes forte in hanc sniaȝ plures Oraciuȝ scȝ Senecā Petrarchā ⁊ siles q̄ non secus scribi volunt ac apes mellificāt q̄ lectos nō seruāt flores sed mutant trāsformant ⁊ in mella ꝯuertūt voluntqȝ vtendū esse ingenio alieno sed abstinēdū ꝟbis. Illa em̄ similitudo latet hec eminet Turpe ē (inq̄t Seneca) viro captare flosculos ⁊ votissimis se fulcire vocib⁹ ac memoria stare nō inuentione. Sed ex aduerso innumeri sunt q̄ alienis vtunt̄ (autore tacito) dicētes vsucapionē tam in vocib⁹ ⁊ clausulis q̄ȝ in reb⁹ cadere. Sufficerit p om̄ib⁹ allegat⁹ virgili⁹ q̄ ex homero inuentiōem ex Lucretio ꝟba fert̄ suscepisse. Nam ex equo tria narrantur ipossibilia vel ioui fulmen vel herculi clauā vel stilū homero subtrahere. Fulmē em̄ iacere neminē decet nisi iouem inluctabili iuicibiliqȝ robore certare nemini vnq̄ȝ (q̄ȝ herculi) adscptū est. Canere aūt (vt cecinit Homer⁹) videt̄ impossibile tuicq̄ȝ secūdo. Virgili⁹ certe ita versus homeri imitat⁹ est vt trāsferēdo que ꝓ͗or vates cecinerat fecit vt sua esse credantur cui hoc ipo ꝑpulcro facinore ascribit̄ rem immēsa gloria dignā fecisse ac ioui fulmē vel herculi clauā ex manib⁹ excussisset. Cui Virgil. tā dulcis fuit homeri imitatio i quē tam attēte oclos inuexit vt ⁊ in ꝟsib⁹ vicia (q̄ a nōnullis impitis rephēsa fuerāt) ex industria sit imitat⁹ (autore Macrobio) q̄ ꝯ tuā sniaȝ virgiliū tā alta in specula locat vt nulli⁹ laudib⁹ crescat nulli⁹ vituperatōe minuat̄. Finē do verit⁹ ne amicas obtundā aures si fuero plixius ineptiloq̄o imorat⁹. Vale. atȝ qd voles pcipe oculū q̄ȝ mihi effodito (vt apud Plautū est) Si vllū ꝟbum faxo nisi quod ipse iusseris

Rogatur amicus vt adolescē

tem ꝯducat ꝗ bñ scribat atꝫ erroris arguit cū isertōe nouoꝝ.
Salutes felicissima sorte decoras. Q in ꝓcessiōe lā ꝑsiēn.
me nō vidisti (vir luce mihi dilectior) nihil aliud fuit in cau
sa ꝗꝫ curruū inopia ⁊ hoc iam tempore venire mihi nō est in
tegrū nam alio trahor pollicitꝰ. Et nihil duco antiquiꝰ fide
Scripsit ad me nepotulꝰ meꝰ stilo satis composito sed ru-
di caractere. Age queso vt fiat bonus calamo, de bonitate
picture loquor atꝫ figure. In scriptore em̄ sine litteraruꝫ or
namine omnis virtus languere videtur. Elucescit em̄ om̄e
dictamē si lr̄aruꝫ pulcritudo accesserit placentiusqꝫ mētibꝫ
⁊ oculis hominū se offert si sit splēdida lr̄aꝝ forma ꝯscriptū
Deformia em̄ ⁊ incomposita nemo probat. Laboret igitur
vt inter scriptores emineat nec in scribendi velocitate letet
properata em̄ formā debitā non assumunt nec quicꝗꝫ recte
festinantia gerit. Ceterū ei pauperrimū virum ꝯmendaui:
vt eidem in dei honorem patrocinia ferret a quo denarios
extorsit, viderit ne indignetur creator omniū eos ꝯtemni ꝗ
suo noīe opē querūt. Arguas ꝗso eū multa ꝟboꝝ acrimo-
nia ne amplius lacrimas paupis vilicissimi spe lucelli ꝯtē
nat. Preterea petiuit famulꝰ tuꝰ vt statū domꝰ mee tibi om
nē ꝑscriberē. Frater meꝰ senior vir armoꝝ est tāta audacia ⁊
robore vt nō cederet furori achillis, tā magno ꝓcero elegā-
tiqꝫ corpe ꝗ ob formā dignꝰ videt si eternos artꝰ haberet qꝫ
ei iupiter ocio gaudēs iaciēda fulmina daret ñ tā diligēter
vellꝰ aureū draco custodiebat ꝗꝫ hic arma sua radiātia curat
aliꝗd magni de eo fert sꝫ ꝟitas adhuc nubilosa ē. Secūdꝰ
frat oīa dissipat quē si qñqꝫ redimo moꝝ sicut sus lota loti-
one pacta se rursus in lutū ꝓijcit. Junior diez ꝓijcit nec am
pliꝰ vescit aura iuit ꝗ cūcta ferūt ⁊ ꝗ rapimur oēs mors oīa
tollit capit oīa tellꝰ lōga febre ꝑustus est milleqꝫ mores cō-
clusit in vna ꝗ tñ meo in animo nūꝗꝫ videt obijsse, ibi ei sꝑ
mecū est cuius vultꝰ mihi sꝑ relucet, dulcesqꝫ eius sꝑ mihi
arridēt oculi, ita quoqꝫ sua ꝟba iam recenter mihi occurrūt

vt vel ego videar secū alio migrasse vel ipē h̄ mecū ꝯserua-tus, cui ꝑcat deus q̄ te sanū ꝯseruet atq; valentē.

Congratulatur amicus amico ꝙ receptus sit in seruiciuz regis ꝛ caritatiue admonet ne se amplexib᷒ misceat impudicis.

S. ꝛ rursus salutes innumerisq; salutib᷒ comitatas. Spersit se hic loci nr̄i (amice q̄ nō dilectior alter) de te mihi letissima fama ꝙ tibi videlicz felix hora illuxerit. q̄ ad ꝑuitiū serenissimi regis nr̄i tuā ꝑ industriā te aduexit vn̄ nō par̄ tue ꝑmotōi gratulor q̄ te sp̄ habui mea vita cariorē. Quāq; tn̄ cōstat amicicias regū nō esse ꝑhēnes sz Petrarchā mēte reuolues q̄ ꝯsulit vtendū fore dn̄is nō fidēdū. Nō nō dn̄or̄ ꝯditioni adscṗsero sz vicijs q̄rundā curialiū q̄ q̄s ꝟtute imitari nequeūt, ꝑsequunt inuidia etrudereq; laborāt ex dn̄oruz gratijs q̄s intimi᷒ credūt esse receptos. Tu em̄ illic ꝑegrin᷒ incola es tuis te curis nō alienis inseres nec om̄ib᷒ oia credas. Multi curiales (ꝑut hoīm varietas sit) diuerso thure sacrificant. Sz nescio q̄d ꝑ nebulā audierim te vener̄ illis angorib᷒ iplicari q̄ hac de re lōge min᷒ sape videris q̄ꝫ egregius ille pictor apelles q̄ vener̄ caput de sūmi pectoris sui pollitissima arte ꝑfecit reliq̄s corꝑis ꝑtes (vt poete canunt inchoatas rudesq; reliquit quasi h̄ ipo significare voluissz ꝑter ꝑmā apparentiā in ipa venere nihil esse decor̄ vl̄ sua arte picture ꝯdignū. Nō etiā de nihilo sagax nat̄a (si valerio credim᷒) vl̄ poti᷒ oclis rosā (q̄ flos vener̄ ē) ita ꝑduxit ꝙ sb ei᷒ purpura mł̄tos aculeos texit quā etiā spinis armauit q̄si ꝑsagire vellet natura in flore q̄d aspitatis occulte sub veneris blādit̄js ꝯtegat. Sat sit dictū prudēti rogo ne tediū faciāt q̄ amica fide dicta sūt nō meū est docuisse palladē. Uale ceruo viuacior. philomena letior. coruoq; longeuior. Ex N. aprilis. vj. merso iam sole luce dimota.

Queritur causa cur plures dictōes h᷒ libelli vario mō vt iā vno iā alio imp̄sse sint.

Ineffabiles amātissimo corde salutes. Uelle forte posses

disertissime vir q loco distātiore abessem vbi tibi amoris ex me tantūdem sed moleste minꝰ esset. sed cū abūdas omi virtute tū hac pcipue q sp habeas maximā i amicicia constantiam audentior fio ad te iteratas pces effundere Memini sse te arbitror (amice fidētissime) te nup mihi animo parato atq pbenigno misisse epistolaꝝ codicem cui hec noua impssoria ars caracteris formaq contulerat, sed quia multa que orthographiam respectant in his reperio que me vacillantem ꝛ dubiū reddunt. Decreui rursus te pcibus meis adire pcontande securitatis grā. Rogo igit vt hac me vacillatōe leuare digneris. Inuenio in dicto codice multas dictiōes varia sillabicatōe depictas. Et (vt ex multis pauca attingā) repereo qn̄q michi per c qn̄q mihi littera c omissa. sic nichil ꝛ nihil c posita vel neglecta. Interdū iocundꝰ vel iucūdus p u vel o. Jam pulchrū vel pulcrū h aspiratiōe posita vel omissa. Similiter nanq vel namq nō aliter cunq vel cumq vt pmiscue p m vel n sillabicet. Sic q̄tuor vl quattuor t simplici vel duplicata. Secutū vel sequutū per c vel q. Nunc exsurgo nūc exurgo s suata vel semota: Jam assuq iā adsum pon ispicio, ꝛ similes dictōes multas memoratu plixas. Rogo igit mihi deuelare digneris q̄d sibi velit hec scribendi varietas cur q̄ modus vnus idemq arte vl vsu solidus nō hic seruatus est. Sup q̄ cupio vehementer q̄d sentias ꝯgnoscere qd si feceris magnū mihi gratūq fecer obsequiū. Interea bonā ꝛ letā serua valitudinē

Responsio dans rationem

cur multe diuerse dictōes in h libello vario mō ipresse sint

Salutes diuersas vno glomore ꝯnexas. Ut securius q̄d dam tibi (ornatissime vir) tua sup vacillātia de orthogphiatu pscriberē plurimū vbi habui cū eo q̄ haꝝ sp eplarū ipssioni vt ductor astabat. Ex q̄ accepi hāc sillabicādi varietatē nō temere nō casu nō igrantia pdūsse s certa rōe preuioq decreto q̄ cautis oculis precauere studebat ne in vnam partem potiusq alium inclinatior notaretur In ea precipue re

vbi ex equo pondere ad varias ptes tractio est vbi videlicet ars ab vsu discrepat vel vsus ab arte dissideat vel vbi artis cũ arte vel vsus cũ vsu vel opinionũ pugnãtia est. Nã quis modus neruosior est vt dubiũ reperit sic dubiũ relinquit. et pari pacto q̃ eplẽ nõ vno stilo decurrũt (vt in ea⁊ missiõe ad te scripsi) si hec sillabicatio iam vno iam alio mõ ꝯficit ne si vna pte relecta in aliã ceciderit, iã eos habeat q̃ sp sibi sint ĩfesti. Uaria varios delectãt, nõ voto viuit vno. Sepe etiã eosdẽ cibos edentib⁹ (si Gregorio credim⁹) diuersitas placuit actõis. Sz vbi studiose pquirĩs hac sup re meũ iudiciũ in cinerẽ algendũ perflas vbi scintilla⁊ inueneris nihil nec caloris aliquid. Uter igit̃ modus melior sit q̃ has dictões nihil et mihi vel ꝑuata c lr̃a vel abiecta scribim⁹ vt diffiniaz nõ expecta vetustas forte c lr̃a nõ vtit̃. Leonardus tñ aretinus (nõ futil' autor) c poni ꝯsulit testes adducẽs dantẽ petrarchã bocaciũ et collutiũ salutatũ. Usus em̃ (vt idez inq̃t mgr̃ et dñs) sermonis est adeoqz imperiosus vt rõe relecta solo arbitrio moueat̃. Similit̃ pulcer sepulc⁊ et similes an aspiratõez ad c lr̃am admittãt nõ laboro, hz ħ vetustas, sed Priscian⁹ ꝓhibet. Idemqz vir acuti amenitqz ingenij. Gasperin⁹. De adsum vel assum adq̃ro vel acquiro adq̃esco vl' acquiesco et his similib⁹ nõ habeo q̃d e legero. Non desunt tñ qui inter duo que eque libere dici possunt id ducũt orna tius politiusqz qd videt̃ rariori lingua ꝓferri. Sed q̃d (q̃so) arte securi⁹ quid rursus vsu est triti⁹ quẽ penes (Oratio teste) arbitriũ est et ius et norma loq̃ndi. Fauorin⁹ vir ornatissim⁹ idemqz doctissim⁹ p̃cipit q̃ morib⁹ viuam⁹ p̃teritĩs, sed ꝟbis vtamur presentib⁹ si rões oĩm pcurrere velim liber mox fiet idemqz maximus. Sed age vt libet, et (vt oĩa ꝟbo claudam Ciceronis) perinde est vt acceperis. Uale sorte felici et omine fausto.

Finis opusculi. Impressum
Anno dñi. M. cccc. xciij.

